

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΖ'

Δευτέρα 3 Μαΐου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 3 Μαΐου 1999, ημέρα Δευτέρα και ώρα 19.29' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Δημήτριο Κουτσόγιωργα, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

- 1) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Γενικό Νοσοκομείο Ηρακλείου ζητεί την επάρκεια σε προσωπικό και εξοπλισμό.
- 2) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νοσοκομείο της Χριστιανικής Ένωσης Αγρινίου ζητεί οικονομική ενίσχυση της λειτουργίας του.
- 3) Οι Βουλευτές κύριοι ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Δωδεκανήσου ζητεί τη συμμετοχή εκπροσώπου της Δωδεκανήσου στο Εθνικό Συμβούλιο Τουρισμού.
- 4) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λειψών Δωδεκανήσου ζητεί χρηματοδότηση για το "ΒΕΓΑΣ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ και ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΕ".
- 5) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ με αναφορά του ζητεί την οικονομική στήριξη για την επαναλειτουργία του τυπογραφείου της τοπικής εφημερίδας της Λέσβου "Τα Αιολικά Νέα".
- 6) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Παραθεριστικός Οικοδομικός Συνεταιρισμός Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων Νομού Καβάλας ζητεί την παραχώρηση έκτασης για ανέγερση κατοικίας.
- 7) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Μουσικών Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης "ΠΕΜ-ΟΤΑ" ζητεί νομοθετική ρύθμιση του εργασιακού καθεστώτος των μελών της.
- 8) Η Βουλευτής Αθηνών κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ με

αναφορά της ζητεί την επιστροφή του καθηγητή (ΠΕ4) στο ΠΜΓΠ.

9) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κερατέας Ανατολικής Αττικής υποβάλλει πρόταση για την κατασκευή εθνικής οδού Σταυρού - Λαυρίου.

10) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ιερά Μητρόπολις Φθιώτιδος Ιερός Μητροπολιτικός Ναός Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας ζητεί χρηματοδότηση για επισκευές στο Ναό.

11) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νέας Κούταλης Λέσβου ζητεί το διπλασιασμό των ΚΑΠ και ΣΑΤΑ για τους 3 Νομούς της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου.

12) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νέας Κούταλης Λέσβου ζητεί το διπλασιασμό των ΚΑΠ και ΣΑΤΑ για τους 3 Νομούς της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου.

13) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Χοιροτρόφων Βορείου Ελλάδος ζητεί διορθωτικές ρυθμίσεις των χρεών των χοιροτρόφων Β.Ελλάδος προς την ΑΤΕ.

14) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Χοιροτρόφων Βορείου Ελλάδος ζητεί διορθωτικές ρυθμίσεις των χρεών των χοιροτρόφων Β.Ελλάδος προς την ΑΤΕ.

15) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων ΕΛΒΟ Θεσ/νίκης ζητεί να μην αποκρατικοποιηθεί η ΕΛΒΟ.

16) Ο Πρόεδρος του ΔΗΚΚΙ και Βουλευτής Αθηνών κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Ζαγοράς και οι Αγροτικοί Σύλλογοι Ζαγοράς, Μακρυράχης και Πουρίου Μαγνησίας ζητούν την αποζημίωση των μηλοκαλλιεργητών της περιοχής τους που οι καλλιέργειές τους καταστράφηκαν από κακοκαιρίες.

17) Ο Πρόεδρος του ΔΗΚΚΙ και Βουλευτής Αθηνών κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ζαγοράς Μαγνησίας ζητεί την κατασκευή αντιπλημμυρικών έργων στην περιοχή του.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιτάμου Καρδίτσας ζητεί τη χρηματοδότηση της κατασκευής του οδικού άξονα Καρδίτσας - Αργινίου.

19) Ο Βουλευτής Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ομηρούπολης Χίου ζητεί το διπλασιασμό των ΚΑΠ και ΣΑΤΑ για τους 3 Νομούς της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου.

20) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών ζητεί να εφαρμοσθεί η νομικά κατοχυρωμένη ΑΤΑ.

21) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία τέως Γενικοί Δ/ντές, Πολιτικοί Συν/χοι, Επωνομασθέντων μη Κεντρικών Υπηρεσιών ζητούν την επίλυση συνταξιοδοτικού τους προβλήματος.

22) Ο Βουλευτής Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία τέως Γενικοί Δ/ντές, Πολιτικοί Συν/χοι, Επωνομασθέντων μη Κεντρικών Υπηρεσιών ζητούν την επίλυση συνταξιοδοτικού τους προβλήματος.

23) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Κέρκυρας δεδομένης της χρήσης του διεθνούς αεροδρομίου της Κέρκυρας από τα αεροπλάνα του ΝΑΤΟ, της συνεχούς διαμαρτυρίας των ειρηνιστικών οργανώσεων του νησιού καθώς και της ονομασίας του εναερίου χώρου του Βορείου Ιονίου "Εμπόλεμη Ζώνη" ζητεί ο Οργανισμός Εργατικής Εστίας να αυξήσει την αποστολή των προγραμματισθέντων λεωφορείων προς Κέρκυρα από το εκδρομικό πρόγραμμα του Νομού Αττικής για την ενίσχυση του τουρισμού στην Κέρκυρα.

24) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Κτηνοτροφικός Σύλλογος Νομού Τρικάλων "Η ΣΤΑΝΗ" ζητεί μέτρα στήριξης του κλάδου της κτηνοτροφίας στο Νομό Τρικάλων.

25) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μετσόβου Νομού Ιωαννίνων ζητεί τη διάθεση ενός ακόμη ασθενοφόρου στο Κέντρο Υγείας Μετσόβου.

26) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορές με τις οποίες το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Φαρσάλων ζητεί τη δημιουργία υπηρεσίας ΟΑΕΔ στα Φάρσαλα.

27) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γ.Βιλαντζάκης, κάτοικος Πειραιά, υποβάλλει προτάσεις σχετικά με τη χορήγηση δανείου για την αγορά πρώτης κατοικίας.

28) Η Βουλευτής Αθηνών κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Ομοσπονδία Παραπληγικών και Κινητικά Αναπήρων διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση πληρωμής και καταβολής βοηθημάτων σε μέλη της από το ταμείο του ΤΑΠ/ΟΤΕ.

29) Η Βουλευτής Αθηνών κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Πνευματικό Κέντρο Τσακάλωφ προτείνει ως μέτρο για την καταπολέμηση της ανεργίας την εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού στους τομείς της Όπερας.

30) Ο Βουλευτής Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μανταμάδου Λέσβου ζητεί να καλυφθούν οι δύο κενές θέσεις ιατρών στα ιατρεία Μανταμάδου και

Κάτης Λέσβου.

31) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Βενζινοπωλών Νομού Αττικής ζητεί να απελευθερωθεί η πρόσβαση των πρατηριούχων στα διυλιστήρια.

32) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων ζητεί τη στελέχωση της Αστυνομικής Δ/σης Βοιωτίας με πρόσθετο προσωπικό.

33) Ο Βουλευτής Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων ΤΣΑ Αθηνών - Περιχώρων "Ο ΑΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ" ζητεί την επανασύνδεση των κατώτερων συντάξεων όλων των ταμείων με τα 20 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη.

34) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Μαρία Χαλκιά του Δημητρίου αναπληρώτρια εκπαιδευτικός ζητεί νέες νομοθετικές για τους αναπληρωτές.

35) Ο Βουλευτής Άρτας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία παντοπώληδες του Νομού Λακωνίας υποβάλλουν προτάσεις για τη λειτουργία των καταστημάτων.

36) Ο Βουλευτής Λευκάδας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι γονείς των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου Εξάνθειας Λευκάδας ζητούν να συνεχίσει η λειτουργία του Σχολείου.

37) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Δήμοι του Νομού Φθιώτιδας ζητούν τη θέσπιση θέσης αντιδημάρχου.

38) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αττικής ζητεί να απομακρυνθούν τα πλοία, που δεν ταξιδεύουν από τον κόλπο της Ελευσίνας.

39) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Δ.Μακρή ζητεί την πρόσληψή της στο Δημόσιο Τομέα, ως τέκνο πολύτεκνης οικογένειας.

40) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης ζητεί την ίδρυση δύο νέων τμημάτων στην Ορεστιάδα Έβρου.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3728/11-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 115/3-12/98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 3728/11.11.98 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βύρων Πολύδωρας, αναφορικά με το φόρο από ιδιοκατοίκηση και το φόρο Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α. 1) Βασικός στόχος της φορολογικής "πολιτικής" του Υπουργείου Οικονομικών μέσα στα πλαίσια της ασκούμενης από την Κυβέρνηση δημοσιονομικής πολιτικής είναι η εξάλειψη των ευνοϊκών ρυθμίσεων για ορισμένες κατηγορίες φορολογουμένων και η διασφάλιση της φορολογικής δικαιοσύνης.

2) Με το ν. 2579/1998 "φορολογικές διαρρυθμίσεις και άλλες διατάξεις" άλλαξε ο τρόπος υπολογισμού του τεκμαρτού εισοδήματος από ιδιοκατοίκηση ώστε αυτός να γίνει απλούστερος.

3) Σύμφωνα με το παραπάνω νόμο για τον προσδιορισμό του τεκμαρτού εισοδήματος από ιδιοκατοίκηση λαμβάνεται

υπόψη εκτός των άλλων παραγόντων και η τιμή ζώνης για τις περιοχές που ισχύει το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας ακινήτων ή της τιμής εκκίνησης για τις λοιπές περιοχές, οι οποίες ισχύουν κατά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, όπως αυτές ορίζονται από τις διατάξεις των άρθρων 41 και 41α του ν. 1249/1982.

4) Συνεπώς, κάθε αύξηση της τιμής ζώνης επηρεάζει την αντικειμενική αξία των ακινήτων και συνεπώς το τεκμαρτό εισόδημα από ιδιοκατοίκηση.

5) Η αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών που ορίζεται με διάταξη νόμου (παρ. 18 άρθρο 14 του ν. 1882/90) επηρεάζει το τεκμαρτό εισόδημα από ιδιοκατοίκηση, όπως αυτό υπολογιζόταν και με τις προϊσχύουσες διατάξεις δηλαδή πριν το ν. 2579/1998.

6) Όσον αφορά την επίπτωση της αύξησης των αντικειμενικών αξιών στη διαμόρφωση του ελάχιστου κόστους οικοδομής, σας πληροφορούμε ότι αυτή είναι ελάχιστη έως και μηδαμινή δεδομένου ότι η τιμή ζώνης η οποία άμεσα επηρεάζεται από την αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών λαμβάνεται υπόψη μόνο στη διαμόρφωση ενός συντελεστή, του συντελεστή πολυτέλειας (ΣΠ) ο οποίος υπολογίζεται μόνο στις κατοικίες, γραφεία, καταστήματα (εξαιρουμένων όλων των λοιπών οικοδομών), και εφόσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις, όπως θέση και επιφάνεια ακινήτου.

7) Ανεξάρτητα από τα παραπάνω το Υπουργείο Οικονομικών εξετάζει με την προσοχή που επιβάλλεται τα προβλήματα που παρουσιάζονται, καθώς και τις προτάσεις όλων των φορέων και προβαίνει στις σχετικές βελτιώσεις του νόμου όπου ενδεχομένως υπάρχει ανάγκη μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του κρατικού προϋπολογισμού.

Β. "Η φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας που επιβλήθηκε με το ν. 2459/1997 για πρώτη φορά - παρά τα όποια προβλήματα που ήταν εύλογο να παρουσιασθούν- βασίσθηκε σε επιστημονικές μεθόδους προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης, τα μέχρι τώρα στοιχεία της αποδοχής της κρίνονται αρκετά ικανοποιητικά και εκτιμάται ότι το ποσό που θα εισπραχθεί θα υπερβεί το ποσό που έχει προϋπολογισθεί.

Όσον αφορά το κόστος στο οποίο αναφέρεσθε, σε καμία περίπτωση δε μπορεί να συγκριθεί με το ουσιαστικό όφελος από την απόδοση του φόρου, το οποίο δεν έχει μόνο εισπρακτικό χαρακτήρα αλλά σκοπεί στη δικαιότερη κατανομή του φορολογικού βάρους, στην άμβλυνση της ανισοκατανομής του πλούτου και εν τέλει στην ορθολογικότερη χρησιμοποίηση των οικονομικών πόρων της χώρας.

Ως εκ τούτου, δεν είναι στις προθέσεις του Υπουργείου η κατάργηση του ΦΜΑΠ, δεδομένου ότι ποτέ μέχρι σήμερα δεν είχε καταστεί εφικτή η φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας όσες φορές αυτό επιχειρήθηκε, κάτι που όπως προαναφέρθηκε συνέβη για πρώτη φορά".

Ο Υφυπουργός

Γ. ΔΡΥΣ"

2. Στην με αριθμό 3768/12-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 24410/4-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 3768/12-11-1998 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Τσιαρτσιάνης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με τις διατάξεις του άρθρου 103 παρ. 4 του Συντάγματος, ο συνταγματικός νομοθέτης εγγυάται τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, δηλαδή, των με σχέση δημοσίου δικαίου υπαλλήλων του Κράτους. Η μονιμότητα αυτή επεκτείνεται κατά ρητή πρόβλεψη της παρ. 6 του ίδιου άρθρου και στους υπαλλήλους της Βουλής, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Η συνταγματική αυτή προστασία διαρκεί εφόσον υπάρχουν οι οικείες οργανικές θέσεις. Έχει δε κριθεί από το ΣτΕ (Π.Ε. 536/1998) ότι σε περίπτωση που ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου μετατρέπεται σε νομικό πρόσωπο

ιδιωτικού δικαίου που συνεχίζει να εξυπηρετεί τους ίδιους κατά βάση σκοπούς, στα πλαίσια όμως των κανόνων της ιδιωτικής οικονομίας, οι καλυπτόμενοι έως τη μετατροπή από τη συνταγματική προστασία της μονιμότητας υπάλληλοι του ν.π.δ.δ. έχουν κατ' αρχήν το δικαίωμα από την προστασία αυτή να καταλάβουν αντίστοιχες από πλευράς καθηκόντων και τυπικών προσόντων θέσεις που απαιτούνται για την κάλυψη των πραγματικών αναγκών του νέου οργανωτικού σχήματος των ν.π.ι.δ., εφεξής όμως οι υπάλληλοι αυτοί συνδέονται προς το νομικό πρόσωπο με σχέση ιδιωτικού δικαίου. Με αυτή του τη θέση του Συμβουλίου της Επικρατείας αναγνωρίζει το δικαίωμα διασφάλισης των θέσεων εργασίας στους εργαζομένους σε ν.π.δ.δ. που μετατρέπεται σε Α.Ε. και δεν ανοίγει το δρόμο για απολύσεις, όπως αναφέρεται στη σχετική ερώτηση.

Άλλωστε, οι μέχρι σήμερα νομοθετικές ρυθμίσεις πείθουν για το ακριβώς αντίθετο. Ότι δηλαδή, λαμβάνεται πάντα πρόνοια για το υπηρετούν προσωπικό. Αναφέρουμε, ενδεικτικά, την περίπτωση του ΕΛΚΕΠΑ (ν. 2628/1998) για το προσωπικό του οποίου υπήρξε πρόβλεψη μετάταξής του σε δημόσιες υπηρεσίες και ν.π.δ.δ., καθώς επίσης και την περίπτωση του ΕΟΤ.

Στο ν. 2636/1998 προβλέφθηκε, κατ' αρχήν, η μεταφορά του προσωπικού των καταργούμενων υπηρεσιών στην ιδρυθείσα με το νόμο αυτό Εταιρεία και περαιτέρω σε περίπτωση διαπίστωσης ανάγκης μείωσης του προσωπικού η μετάταξή του στο Δημόσιο, Περιφέρειες και Ο.Τ.Α.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο νομοθέτης, σε κάθε περίπτωση αναδιάρθρωσης υπηρεσιών, λαμβάνει πρόνοια για το υπηρετούν προσωπικό, είτε πρόκειται για προσωπικό ν.π.δ.δ., είτε πρόκειται για προσωπικό ν.π.ι.δ. Ούτε συνεπώς μετά την ανωτέρω γνωμοδότηση του Σ.τ.Ε. δημιουργείται οποιοςδήποτε κίνδυνος απόλυσης υπαλλήλων και θα αντιμετωπισθούν τα όποια τυχόν προβλήματα υπάρξουν.

Ο Υφυπουργός

ΣΤ. ΜΠΕΝΟΣ"

3. Στην με αριθμό 3700/11-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2713/4-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 3700/11.11.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Στ. Δήμας, σχετικά με τη ραδιοηλεκτρονική κάλυψη της νήσου Λέσβου, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Για τη ραδιοφωνική και την τηλεοπτική κάλυψη της εν λόγω περιοχής από την ΕΡΑ και ΕΡΤ αντίστοιχα, σε σχέση με το μέγεθος των χρησιμοποιούμενων πομπών, αρμόδιος να σας απαντήσει είναι ο συνεργαζόμενος Υπουργός Τύπου και Μ.Μ.Ε. Πάντως, σε ότι αφορά την τηλεοπτική κάλυψη, σας ενημερώνουμε ότι χρησιμοποιούνται δίαυλοι που έχουν εκχωρηθεί στην Ελλάδα με τη Διεθνή Συμφωνία της Στοκχόλμης για την τηλεόραση του 1961. Επομένως, εφόσον διαπιστωθεί παρεμβολή σε κάποιον από αυτούς τους δίαυλους, πρέπει να υπάρξει επικοινωνία με το Κράτος από το οποίο προέρχεται η παρεμβολή ή μέσω της Διεθνούς Ενώσεως Επικοινωνιών, προκειμένου να γίνει διευθέτηση του προβλήματος.

2. Επίσης για τα θέματα ραδιοφωνικής και τηλεοπτικής κάλυψης από νομίμως λειτουργούντες ιδιωτικούς σταθμούς, αρμόδιος να απαντήσει είναι ο παραπάνω συνεργαζόμενος Υπουργός. Πάντως, όσον αφορά την τηλεοπτική κάλυψη των υπό αδειοδότηση, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο ν. 2328/95, ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, έχουν δημοσιευθεί οι , με αριθμούς 15587/Ε/26.8.97 (ΦΕΚ 785/Β/1.9.97) και ΑΠ: 60472/4.5.98 (ΦΕΚ 473/Β/19.5.98), κοινές υπουργικές αποφάσεις των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών και Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, στις οποίες ορίσθηκε η θέση Προφήτης Ηλίας Λέσβου ως θέση κύριου κέντρου εκπομπής για την κάλυψη της Λέσβου.

Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με το ν. 2328/95, οι ιδιωτικοί

ηλεκτροπικοινωνίες που θα αδειοδοτηθούν έχουν υποχρέωση να καλύψουν το 100% της περιοχής για την οποία αδειοδοτήθηκαν. Η διαδικασία της αδειοδότησης τη στιγμή αυτή βρίσκεται στη φάση της επεξεργασίας των τεχνικών φακέλων των υποψηφίων ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών. Επίσης, για τη ραδιοφωνική κάλυψη από ιδιωτικούς σταθμούς, έχει συσταθεί ομάδα εργασίας η οποία σχεδιάζει το Χάρτη συχνотήτων για την ιδιωτική ραδιοφωνία σε όλη την Ελλάδα.

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ*

4. Στην με αριθμό 3723/11-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2706/4-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 3723/11-11-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Β. Πολύδωρας, σχετικά με την εγκληματικότητα στη χρήση του διαδικτύου INTERNET, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Τα προβλήματα που σχετίζονται με τη λειτουργία του Internet είναι γενικά δύσκολο να αντιμετωπισθούν μόνο σε εθνικό επίπεδο, λόγω της παγκοσμιότητας του Internet και του τρόπου λειτουργίας του. Έτσι διεθνώς, τόσο στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει ξεκινήσει μια διαδικασία διεθνούς συνεννόησης για την ανάληψη συγκεκριμένων δράσεων για την ασφαλή χρήση του Διαδικτύου.

Στη χώρα μας η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών (ΕΕΤ) στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της για την εποπτεία της τηλεπικοινωνιακής αγοράς οργάνωσε ομάδα εργασίας και πραγματοποιεί συχνές συναντήσεις με συμμετοχή εκπροσώπων από τις σημαντικότερες εταιρείες παροχής υπηρεσιών Internet στην Ελλάδα (ISPs) με στόχο την κατάθεση συγκεκριμένων προτάσεων για την αντιμετώπιση του θέματος του παράνομου και επιβλαβούς περιεχομένου του Internet. Μεταξύ των άλλων εκπροσώπων συμμετείχε και η θυγατρική εταιρεία του ΟΤΕ, ΟΤΕnet, η οποία έχει δημοσιεύσει Κανονισμό Εκμετάλλευσης, όπου προβλέπεται η διαγραφή του πελάτη εκείνου που προβαίνει αποδεδειγμένα σε κακή χρήση του δικτύου.

Η ΕΕΤ έχει ακόμα εκπονήσει μελέτη σχετικά με το πρόβλημα της διακίνησης παράνομου περιεχομένου μέσω Internet. Τα βασικά συμπεράσματα της μελέτης αυτής φαίνονται στο συνημμένο Παράρτημα.

2. Τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν προχωρήσει σε συστάσεις με τις οποίες αναγνωρίζεται το πρόβλημα και αναφέρεται ότι πρέπει να υπάρχει στο Internet σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ελευθερίας του λόγου, αλλά και προστασία των μειονοτήτων (π.χ. παιδιά). Ακόμη, στις συστάσεις αναγνωρίζεται ότι το Internet δεν μπορεί να αστυνομευτεί και προτείνεται ως προσφορότερη λύση διεθνώς για την προώθηση της ασφαλούς χρήσης του Internet, η δημιουργία των καλούμενων Οργάνων Αυτορύθμισης, στα οποία συμμετέχουν εθελοντικά οι παροχείς υπηρεσιών Internet, καθώς και διάφοροι άλλοι κρατικοί και κοινωνικοί φορείς (Κανονιστικές Αρχές, Αστυνομία, Ενώσεις Γονέων κλπ.). Για την αποτελεσματική λειτουργία τους, τα Όργανα Αυτορύθμισης θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους σε διεθνές επίπεδο.

Επίσης η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει προετοιμάσει πολυετές "Σχέδιο Δράσης για την προώθηση της ασφαλούς χρήσης του Internet" και σύντομα πρόκειται να εκδοθεί απόφαση του Συμβουλίου για την εφαρμογή αυτού του Σχεδίου Δράσης.

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ*

Σημ: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στην με αριθμό 3600/9-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 20117/3-12-98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη

απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 3600/9-11-98 που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κύριοι Παναγιώτου Σταύρος και Μπόδοκας Μαρία, και όσον αφορά θέματα του Υπουργείου Ανάπτυξης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι δύο ερευνητικές γεωτρήσεις SOUTH PRINOS-1 και PERAMOS REEF-1 που έγιναν το καλοκαίρι του 1998 ήταν στείρες. Η συνέχιση της έρευνας θα εξεταστεί μετά την αξιολόγηση των πρόσφατων αρνητικών ερευνητικών αποτελεσμάτων.

Η Εταιρεία "ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ Α.Ε" συμμετέχοντας στα Δεύτερα Τμήματα των περιοχών εκμετάλλευσης ΠΡΙΝΟΥ με ποσοστό 35% και στις περιοχές έρευνας με ποσοστό 25%, θα συνεχίσουν τις προσπάθειες με τους άλλους μετόχους της παραχώρησης του ν.98/75 για την προώθηση των ερευνητικών δραστηριοτήτων, οι οποίες πιθανόν να οδηγήσουν στην ανακάλυψη νέων κοιτασμάτων και σε παράταση της παραγωγής των υπαρχόντων κοιτασμάτων.

Σχετικά με τις αξιώσεις της Ε.Π.Β.Α. προς του εργαζόμενους της, σημειώνουμε ότι οι εγκαταστάσεις παραγωγής ανήκουν στην Κοινοπραξία Πρίνου, όπου δεν μετέχει η Εταιρεία "ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ Α.Ε" και το αντίστοιχο προσωπικό έχει σύμβαση εργασίας με την εντολοδόχο εταιρεία Ε.Π.Β.Α. (Ν.Α.Ρ.Σ.). Το Ελληνικό Δημόσιο μετέχει στα Δεύτερα Τμήματα της περιοχής εκμετάλλευσης με βάση την α' τροποποιητική σύμβαση του ν.98/75 (ν.1769/88), δηλαδή μόνο στην εκμετάλλευση του κοιτάσματος του Βορ. Πρίνου, με ποσοστό 35% και όχι του ΠΡΙΝΟΥ.

Ο Ανάδοχος, ήδη, από το πρόγραμμα εργασιών και τον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 1998 είχε αναφέρει ότι τα οικονομικά αποτελέσματα της εκμετάλλευσης καθίστανται οριακά. Είχε, επίσης αναφερθεί ότι σε περίπτωση που δεν επιτευχθούν οικονομίες στις λειτουργικές δαπάνες, πιθανόν να οδηγηθούν σε προσωρινή αναστολή των εργασιών αναμένοντας τα αποτελέσματα των επικείμενων ερευνητικών εργασιών.

Ειδικότερα, στον προϋπολογισμό και το πρόγραμμα εργασιών του 1999 είχε προβλεφθεί ότι αν τα αποτελέσματα των ερευνητικών εργασιών είναι αρνητικά, θα προβεί σε εγκατάλειψη του κοιτάσματος ΠΡΙΝΟΣ και ακολούθως σε μερική ή ολική απομάκρυνση των εγκαταστάσεων.

Ο Προϋπολογισμός είχε συνταχθεί πριν το πέρας του πρόσφατου ερευνητικού προγράμματος. Εναλλακτικά είχε προβλεφθεί ότι και σε περίπτωση ανακάλυψης κοιτάσματος οι εργασίες παραγωγής θα διακόπτοντο, έτσι ώστε στο χρονικό διάστημα κατασκευής των νέων εγκαταστάσεων να επιτευχθεί η αναδιοργάνωση της Ε.Π.Β.Α., με ταυτόχρονη συμπίεση των λειτουργικών δαπανών. Στόχος είναι οι λειτουργικές δαπάνες να συμβαδίσουν με τα από την αρχή του 1998 μειωμένα έσοδα, τα οποία οφείλονται στις πολύ χαμηλές διεθνείς τιμές πώλησης αργού, αλλά και στη φυσική εξάντληση των κοιτασμάτων.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ*

6. Στην με αριθμό 3876/17-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 20686/4-12-98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 3876/17.11.98 ερωτήσεως που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Μ. Μπεντενιώτης αναφορικά με λατομικές ζώνες και λειτουργία λατομείων αδρανών υλικών στη περιοχή Τροιζηνίας, σας πληροφορούμε ότι:

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία η αρμοδιότητα για τον προσδιορισμό χώρων λειτουργίας λατομικών μονάδων στην ευρύτερη περιοχή της Αθήνας, στην οποία υπάγεται και η επαρχία Τροιζηνίας, ανήκει στους Υπουργούς ΠΕΧΩΔΕ και Ανάπτυξης πλην όμως η χρονική προθεσμία για τον προσδιορισμό τέτοιων χώρων έχει εκπνεύσει και για τον λόγο αυτό το Υπουργείο Ανάπτυξης ήδη προωθεί νομοθετική ρύθμιση

παράτασης της εν λόγω προθεσμίας.

Στόχος του Υπουργείου Ανάπτυξης είναι ο καθορισμός λατομικών περιοχών σε όλες τις επαρχίες της χώρας, υπό την προϋπόθεση βεβαίως ότι υπάρχουν χώροι οι οποίοι να πληρούν τις προϋποθέσεις που απαιτεί η ισχύουσα νομοθεσία.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

7. Στην με αριθμό 3785/13-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 20392/3-12-98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3785/13-11-98 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Σαλαγκούδης Γ., σας πληροφορούμε τα εξής:

Η εισαγωγή του Φυσικού Αερίου από την Ιταλία και το Τουρκεμενιστάν η οποία ευρίσκεται στο στάδιο των μελετών προβλέπεται να γίνει, από μεν την Ιταλία το έτος 2002, από δε το Τουρκεμενιστάν πριν από το 2008.

Επισημαίνεται επίσης ότι οι αγωγοί αυτοί θα είναι αμφίδρομοι, δηλαδή θα μπορούν να εξάγουν Φυσικό Αέριο, θα συνδεθούν με τα διευρωπαϊκά δίκτυα Φ.Α. έτσι ώστε η χώρα μας να καταστεί σταυροδρόμι για την τροφοδότηση της Ευρώπης με Φυσικό Αέριο. Η ύπαρξη όμως εναλλακτικών προμηθευτών αερίου συμβάλει εκτός από την ασφάλεια τροφοδοσίας και στον ανταγωνισμό μεταξύ τους με συνέπεια να υπάρχουν καλύτερες τιμές προμήθειας αερίου που αντανακλούν στη βιωσιμότητα του έργου.

Όσον αφορά το μη κατασκευασθέν ακόμα τμήμα δικτύου αγωγού, μήκους περίπου 122km, που θα καταστήσει τη μεταφορά του Φ.Α. προς τη Χώρα μας μέσω της Βουλγαρίας ανεξάρτητη και όχι όπως γίνεται σήμερα μέσω του Βουλγαρικού Συστήματος, σας γνωρίζουμε ότι έχουμε επανειλημμένα διαμαρτυρηθεί προς την προμηθευτριά μας GAZEXPORT, στη σφαίρα ευθύνης της οποίας ανήκει η κατασκευή του τμήματος αυτού, δεδομένου ότι το συμβατικό σημείο παράδοσης του Φ.Α. ευρίσκεται στο Ελληνικό έδαφος.

Επίσης όπως μας έχουν πληροφορήσει, η μελέτη έχει ολοκληρωθεί αλλά καθυστερεί η κατασκευή του έργου διότι έχει ανακύψει θέμα χρηματοδότησης.

Ήδη η Βουλγαρική Κυβέρνηση έχει ζητήσει τη χρηματοδότηση του έργου από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Υπουργείο Ανάπτυξης συνέδραμε τη Βουλγαρική πλευρά. Όμως δεν γνωρίζουμε ακόμα πότε θα ξεκινήσει η κατασκευή του.

Από την εταιρεία GAZEXPORT έχουν παραγγελθεί ετήσιες ποσότητες που καλύπτουν τις συμβολαιοποιημένες ποσότητες αερίου και τις απαιτήσεις τροφοδοσίας των ήδη ενταχθέντων στο σύστημα καταναλωτών. Οι ημερήσιες παραγγελίες προς την GAZEXPORT γίνονται αφού διαπιστωθούν οι ανάγκες των καταναλωτών σε ημερήσια βάση.

Το ελληνικό σύστημα φυσικού αερίου παρουσιάζει την ιδιαιτερότητα ότι βρίσκεται στο άκρο του συστήματος αγωγών μεταφοράς αερίου, το οποίο ξεκινά από τη Ρωσία και διέρχεται από την Ουκρανία, Μολδαβία, Ρουμανία και Βουλγαρία. Η παροχή αερίου στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα εξαρτάται από τον τρόπο λειτουργίας του ανωτέρω συστήματος αγωγών και διαχείρισης των διερχομένων ποσοτήτων αερίου και είναι άμεσου ελέγχου της ΔΕΠΑ.

Η ασφάλεια παροχής αερίου στο ελληνικό σύστημα θα αυξηθεί με τις παραλαβές αερίου από την Αλγερία, που αναμένεται να ξεκινήσουν το Σεπτέμβριο 1999. Η ΔΕΠΑ συγχρόνως ερευνά τη δυνατότητα ανάπτυξης υπόγειων αποθηκών αερίου στην Ελλάδα.

Απ' όλα τ' αναφερθέντα προκύπτει ότι η ΔΕΠΑ έχει όχι μόνο προβεί σ' όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την εξασφάλιση των πελατών της, αλλά σχεδιάζει την ανάπτυξη του συστήματος Φ.Α. στην Ελλάδα με τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η τροφοδοσία της χώρας με Φ.Α. στο διηνεκές.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

8. Στην με αριθμό 3743/12-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 40548/4-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3743/12-11-98 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Γ. Καρασμάνη, αναφορικά με αίτημα βελτίωσης του δρόμου Εξαπλατάνου - Νότιας -Περίκλειας - Αρχαγγέλου", Ν. Πέλλας, σας πληροφορούμε ότι η Ν.Α. Πέλλας θα εξετάσει τη δυνατότητα ένταξης του εν λόγω έργου στο πρόγραμμα ΣΑΝΑ/2 1999.

Ο Υφυπουργός

Γ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ"

9. Στην με αριθμό 3783/12-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 40539/3-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3783/12-11-98 που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Έλσα Παπαδημητρίου, σας γνωρίζουμε, ότι, ύστερα από σχετική διαπίστωση, η απόφαση συγκρότησης του εκλογικού συνεργείου, στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αργολίδας εκδόθηκε σύμφωνα με απόφαση του Υπουργείου για τη συγκρότηση ειδικών εκλογικών συνεργείων, με αποζημίωση, για τις έκτακτες ανάγκες προπαρασκευής και διενέργειας των εκλογών ανάδειξης των Αρχών της Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού της 11ης Οκτωβρίου 1998.

Όσον αφορά τη συμμετοχή άλλων υπαλλήλων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αργολίδας στο εκλογικό συνεργείο και συγκεκριμένα στα Τμήματα Εκλογών και Γραμματείας, αυτό έγινε με παράλληλη ανάθεση καθηκόντων ύστερα από απόφαση της εν λόγω Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που εκδόθηκαν το Φεβρουάριο και Μάρτιο του 1998.

Ο Υφυπουργός

Γ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ"

10. Στην με αριθμό 3854/16-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3080/26-11-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3854/16-11-98 που κατέθεσε ο κ. Αντ. Φούσας στη Βουλή των Ελλήνων σχετικά με την πώληση της Αλβανικής νησιδος Σάσων, σας γνωρίζονται τα εξής:

Η νησίδα Σάσων (Σαζάνη για τους Αλβανούς) έκτασης πέντε τετρ. χλμ. περίπου, βρίσκεται στην είσοδο του κόλπου του Αυλώνα, ακριβέστερα στο δεξιό μέρος του πορθμού του Οτράντο, και στο ύψος σχεδόν του Ιταλικού λιμένα του Μπρίντζι.

Στις 10 Νοεμβρίου 1998 κατά τη διάρκεια της επισήμου επισκέψεως του Αλβανού Πρωθυπουργού Π. Μάικο στην Ιταλία, υπεγράφη πρωτόκολλο συμφωνίας οικονομικής βοήθειας 217 δισ. λιρετών (57 δισ. δρχ) μεταξύ αυτού και του Ιταλού ομολόγου του. Η οικονομική αυτή βοήθεια θα περιλαμβάνει δημιουργία θέσεων εργασίας, στον Αυλώνα, ενίσχυση θεσμών, αναπτυξιακή και αμυντική βοήθεια, καθώς και την παραχώρηση 2 μετασχηματιστών στην Αλβανική ηλεκτρική εταιρεία.

Σε αντάλλαγμα αυτής της βοήθειας, η Αλβανία παρεχώρησε το δικαίωμα χρήσης της βάσης της νήσου Σάσων από τις Ιταλικές δυνάμεις, στα πλαίσια αντιμετώπισης της λαθρομετανάστευσης.

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι στη νήσο Σάσων υπήρχαν ήδη Ιταλοί παρατηρητές. Με τη συμφωνία αυτή, θα εγκατασταθούν 300 άνδρες της ακτοφυλακής και караμπινιέροι με 3 ταχεία περιπολικά στα οποία θα επιβαίνουν και Αλβανοί Αξιωματικοί. Τον επιχειρησιακό έλεγχο όμως θα έχουν οι Ιταλοί. Τέλος, σας ενημερώνουμε ότι πληροφορίες για το κείμενο της συμφωνίας που υπέγραψαν οι δύο Πρωθυπουργοί Ιταλίας και Αλβανίας δεν υπάρχουν.

Ο Υπουργός

ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ"

11. Στην με αριθμό 3861/16-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3059/1-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3861/16-11-98 που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Π. Φουντουκίδου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με την υπουργική απόφαση του 1994 καθιερώθηκε το σύστημα των μορίων, σύμφωνα με το οποίο η ικανοποίηση ή μη του αιτήματος του στρατευμένου, εξετάζεται με βάση τις αριθμητικές ανάγκες κατά ειδικότητα, σε συνδυασμό με το σύνολο των μορίων που συγκεντρώνει από τα κοινωνικά, κριτήρια τα οποία μοριοποιήθηκαν ανάλογα με την κοινωνική τους βαρύτητα. Η ίδια Υπουργική απόφαση θέτει το εξάμηνο ως ελάχιστο χρόνο παραμονής στις Μονάδες τοποθετήσεως προκειμένου να θεμελιωθεί δικαίωμα μεταθέσεως, ενώ πουθενά δεν καθορίζεται ότι θα μετατίθενται στους τόπους επιλογής τους, όταν μάλιστα δεν διαθέτουν τα αντίστοιχα μόρια.

Όσον αφορά στον στρτη (ΠΖ) Δούμτση Δημήτριο Σ.Α 133/1174/99, μετετέθη από το 640 Τ.Π. (Σουφλί) στο 650 ΕΤΠ (Πέπλο) κυρίως - λόγω των αυξημένων αναγκών επάνδρωσης των Μονάδων του Έβρου, οι οποίες καλύπτονται με βάση το σύστημα που καταργήθηκε από την 98 Ε'ΕΣΣΟ. Θα πρέπει επίσης να διευκρινιστεί, ότι σύμφωνα με την υπεύθυνη δήλωση του κατά την κατάταξη, δεν διέθετε κανένα από τα απαιτούμενα κοινωνικά κριτήρια, με αποτέλεσμα να λάβει μόνο τα μόρια που αντιστοιχούν στη Μονάδα του.

Τέλος θα πρέπει να σημειωθεί, ότι η Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, καταγράφοντας τις αδυναμίες του προαφερθέντος συστήματος, το οποίο δεν εξασφάλισε τη μετάθεση των οπλιτών σε μονάδες του Εσωτερικού, καθώς πολλοί απ' αυτούς μετατίθεντο ή απολύονταν από τη μεθόριο, καθιέρωσε νέο πλαίσιο αρχών και κανόνων για την πραγματοποίηση των τοποθετήσεων - μεταθέσεων.

Το νέο αυτό σύστημα, βασίζεται στην ενιαία, δίκαιη και αντικειμενική αντιμετώπιση όλων των στρατευμένων. Κύριοι στόχοι του, είναι ο αποκλεισμός απόλυσης των οπλιτών από τις μονάδες μεθορίου, η υπηρετήση του συνόλου σχεδόν των στρατευμένων στην μεθόριο με τη διαδικασία της εναλλαγής, καθώς και η μετάθεση στον τόπο διαμονής τους ή όσον το δυνατόν εγγύτερα, πάντοτε με γνώμονα τα μόρια που συγκεντρώνει ο στρατευμένος, τα οποία καθορίζονται σε συνάρτηση τόσο κοινωνικών κριτηρίων, όσο και στη δυσκολία της μονάδας στην οποία τοποθετήθηκε.

Ο Υπουργός

ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ"

12. Στην με αριθμό 3757/12-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3052/27-11-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3757/12-11-98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αθ. Χειμάρης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Πρέπει να διευκρινισθεί αρχικά, ότι το νομοθετικό καθεστώς, το οποίο ρυθμίζει τη βαθμολογική εξέλιξη του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων ασφαλείας, δεν είναι ενιαίο, αλλά αποτελείται από διαφορετικά νομοθετήματα, ειδικότερα ο νόμος 2512/97 ρυθμίζει τη βαθμολογική εξέλιξη των Σωμάτων Ασφαλείας και οι νόμοι 445/74 και 2439/96 τη βαθμολογική εξέλιξη του προσωπικού των ΕΔ.

Ως άμεση συνέπεια του διαχωρισμού του νομοθετικού πλαισίου, το οποίο ρυθμίζει τη βαθμολογική εξέλιξη, επήλθε και διαχωρισμός του νομοθετικού καθεστώτος της μισθολογικής προαγωγής του προσωπικού δημιουργώντας περιπτώσεις μισθολογικής ανομοιογένειας μεταξύ των αρμοδίων Υπουργείων.

Η Ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, καταβάλλει προσπάθειες ώστε τόσο οι βαθμολογικές, όσο και οι μισθολογικές σχέσεις του προσωπικού των ΕΔ και των Σωμάτων Ασφαλείας, να διέπονται από ένα ενιαίο πλαίσιο το οποίο να ικανοποιεί τα μισθολογικά αιτήματα των παραπάνω κλάδων.

Ο Υπουργός

ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ"

13. Στην με αριθμό 3875/17-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3065/2-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3875/17-11-98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ι. Τζωάννος, σας γνωρίζεται ότι δεν υπάρχει καμία συμφωνία μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, και της εταιρείας SARESCO.

Ο Υπουργός

ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ"

14. Στην με αριθμό 3702/11-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 40553/3-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 3702/11-11-98 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ευτύχης Κοντομάρης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στα πλαίσια της Εφαρμογής των ν. 2503/1997 και 2647/1998 "Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις", "Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στις Περιφέρειες και την Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις", αντίστοιχα οι ανάγκες των υπηρεσιών των Περιφερειών αυξήθηκαν σε σημαντικό βαθμό.

Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την κατεύθυνση του Υπουργείου μας για στέγαση των υπηρεσιών της Περιφέρειας σε ενιαίο κτίριο, αν είναι δυνατόν ιδιόκτητο, οδήγησαν στην προσπάθεια ανεύρεσης κατάλληλων προς τούτο χώρων.

Η Περιφέρεια Ιονίων Νησιών, σύμφωνα με το αριθμ. 8185/25-11-1998 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα, στην προσπάθεια της να στεγάσει όλες τις υπηρεσίες της σ' ενιαίο κτίριο, αφού ήταν αδύνατη η ανεύρεση κατάλληλου χώρου για ιδιόκτητο κτίριο, προέβη στις προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες για τη μίσθωση κτιρίου συνολικής επιφάνειας 2.800 τ.μ (ωφέλιμος χώρος 1.950 τ.μ.), έναντι μισθώματος 4.790.000 δραχμές, επικαλούμενη το γεγονός ότι οι υπηρεσίες της ήταν διάσπαρτες σε 4 κτίρια, το μίσθωμα δε των βασικών γραφείων της ανήρχετο στο ποσό των 2.900.000 δραχμές για χώρο 700 τ.μ.

ΤΟ Υπουργείο επιδεικνύοντας ευαισθησίας στην σπατάλη του δημοσίου χρήματος, μελέτησε το πρόβλημα στέγασης των υπηρεσιών της Περιφέρειας και προκειμένου να δώσει λύση έχει καταρτίσει σχετικό πρόγραμμα.

Ήδη για πέντε Περιφέρειες της χώρας έχει δοθεί εγγύηση του Δημοσίου για σύναψη Δανείου από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων για την ανέγερση Διοικητηρίων, και ακολουθούν και άλλες όπως και η Περιφέρεια Ιονίων Νησιών, με τη προϋπόθεση εξεύρεσης κατάλληλων χώρων.

Ο Υφυπουργός

Γ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ"

15. Στην με αριθμό 3620/10.11.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 40551/4.12.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3620/10.11.98 του Βουλευτή κ. Η. Βεζδρεβάνη αναφορικά με το οδικό δίκτυο του Ν. Θεσπρωτίας, σύμφωνα με τα στοιχεία που μας δόθηκαν από την Περιφ. Ηπείρου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Τα τελευταία χρόνια εκτελέσθηκαν πολλά έργα ασφαλτόστρωσης επαρχιακών και κοινοτικών δρόμων που είχε σαν αποτέλεσμα ο νομός Θεσπρωτίας να παρουσιάζει μια εικόνα αρκετά ικανοποιητική όσον αφορά την κατάσταση του οδικού δικτύου. Σήμερα ελάχιστοι οικισμοί υπάρχουν που δεν συνδέονται με το Εθνικό ή το Επαρχιακό Δίκτυο με ασφαλτοτάπητα. Σύντομα όμως και αυτά θα ασφαλοστρωθούν καθώς είναι ενταγμένα στα διάφορα Νομαρχιακά Προγράμματα.

Ο Υφυπουργός

Γ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ"

16. Στην με αριθμό 3195/23.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 12921/1.12.98 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας

και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 3195/23/10/98 ερώτηση που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Φάνη Πάλλη-Πετραλιά, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Η λειτουργία των Κινητών Μονάδων Επείγουσας Ιατρικής του ΕΚΑΒ, είναι στις άμεσες προτεραιότητες του Υπουργείου με σκοπό την κάλυψη των μεγάλων αστικών Κέντρων και του Εθνικού οδικού Δικτύου, καθώς και τη μείωση του χρόνου επέμβασης στην αντιμετώπιση εκτάκτων περιστατικών.

2. Όσον αφορά, την πρόσληψη του προσωπικού που θα στελεχώσει τις εν λόγω μονάδες, σημειώνουμε ότι, μετά την αριθ.2/97 προκήρυξη του ΑΣΕΠ, (ΦΕΚ. 18/10/4/98 τ. ΑΣΕΠ), με την οποία προκηρύχθηκαν πεντακάσιες (500) θέσεις του κλάδου ΔΕ πληρωμάτων ασθενοφόρων για το ΕΚΑΒ, εκδόθηκαν οι πίνακες διοριστών τον Ιανουάριο του 1998 και ήδη έχουν σχεδόν ολοκληρωθεί οι διορισμοί. Οι εν λόγω προσληφθέντες, έχουν τύχει της ανάλογης εκπαίδευσης από ΕΚΑΒ, μετά την παρακολούθηση σχετικού προγράμματος.

3. Επιπλέον, με το αριθ.Α98/17815/98 έγγραφό μας προς το ΑΣΕΠ, έχουμε ζητήσει μεταξύ των άλλων, την προκήρυξη 108 θέσεων τακτικού προσωπικού διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων για το ΕΚΒΑ, από τις οποίες οι 67 θέσεις είναι του κλάδου ΔΕ Πληρωμάτων ασθενοφόρων και αναμένεται η έκδοση της προκήρυξης.

Ο Υπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

17. Στην με αριθμό 3619/10.11.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 248/4.12.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3619/10.11.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Η. Βεζδρεβάνης, σχετικά με τις μελέτες κατασκευών έργων στο Νομό Θεσπρωτίας, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Μελετών Έργων Οδοποιίας και της ΕΥΔΕ/ΜΕΔΕ, ότι μέχρι σήμερα δεν υπάρχει ενγκεκριμένη μελέτη οδοποιίας που να αφορά το Νομό Θεσπρωτίας, η οποία να παρουσιάζει ελλείψεις και με βάση αυτή να εκτελείται το σχετικό έργο.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

18. Στην με αριθμό 3773/12.11.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 4091/1.12.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3773/12.11.1998 που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Φάνη Πετραλιά και αφορά στο πρόβλημα της επαιτείας ανηλίκων στα φανάρια πολυσύχναστων δρόμων των μεγαλουπόλεων σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Το θλιβερό φαινόμενο της Επαιτείας ανηλίκων στα φανάρια αποτελεί ένα κοινωνικό πρόβλημα που τα τελευταία χρόνια εμφανίζεται και στη χώρα μας με ιδιαίτερα αυξανόμενη τάση λόγω της πληθυσμιακής εισροής οικονομικών μεταναστών, προσφύγων, παλλιννοστούτων κλπ. και αποτελεί γι'αυτό θέμα το οποίο χρήζει άμεσης αντιμετώπισης.

Στη χώρα μας σύμφωνα με τα τελευταία στατιστικά στοιχεία της Ασφάλειας το μεγαλύτερο ποσοστό των παιδιών που επαιτούν στους δρόμους (78%) είναι αλβανικής υπηκοότητας, ένα 10% υπολογίζεται ότι είναι Έλληνες αθίγγανοι και το υπόλοιπο 12% παιδιά άλλων εθνικοτήτων.

Το θέμα αυτό έχει απασχολήσει επανειλημμένα το Υπουργείο μας και λόγω της πολυπλοκότητας του θεωρήθηκε σκόπιμη και αναγκαία η συνεργασία με όλους τους συναρμόδιους παράγοντες που ασχολούνται ευρύτερα με το παιδί και την οικογένεια για την εξεύρεση συντονισμένης λύσης.

Μετά από μια σειρά συσκέψεων που πραγματοποιήθηκαν για το σκοπό αυτό και στις οποίες συμμετείχαν εκπρόσωποι του Υπουργείου μας και των συναρμόδιων Υπουργείων (Δικαιοσύνης

και Δημόσιας Τάξης) συγκροτήθηκε ομάδα εργασίας που με ευθύνη του Υπουργείου μας ανέλαβε την εξεύρεση, τη διαμρφωση και τον εξοπλισμό των κατάλληλων προνοιακών χώρων, οι οποίοι θα λειτουργήσουν για την υποδοχή και τη βραχεία φιλοξενία αυτών των παιδιών.

Οι χώροι που επελέγησαν, διαμορφώθηκαν και σήμερα είναι ήδη έτοιμοι να λειτουργήσουν και να υποδεχθούν τα παιδιά είναι:

α) Η Στέγη Θηλέων ΑΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ στο Παλαιό Φάληρο.

β) Το Κέντρο του Εθνικού Οργανισμού Πρόνοιας "ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ" στη Λεωφόρο Συγγρού.

Ο χρόνος παραμονής των παιδιών στα παραπάνω κέντρα θα είναι σύντομος έως ότου βρεθούν οι γονείς τους ή ενδεχομένως κάποια μορφή εναλλακτικής φροντίδας (αναδοχή, παιδοπόλεις, Κέντρα Παιδικής Μέριμνας) σε περίπτωση ακαταλληλότητας της οικογένειας.

Το προσωπικό που στελεχώνει τα δύο αυτά Κέντρα (ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, παιδαγωγοί, γιατροί επισκέπτριες υγείας) θα προσφέρει συμβουλευτική και κάθε άλλης μορφής στήριξη και βοήθεια στα παιδιά και στις οικογένειές τους προκειμένου να ανταποκριθούν σωστά στο γονεϊκό τους ρόλο.

Ανάλογο πρόγραμμα έρευνας-δράσης εφαρμόζεται σήμερα πιλοτικά από τον Εθνικό Οργανισμό Πρόνοιας στην Αττική και συγκεκριμένα στις περιοχές Ν. Σμύρνης-Καλλιθέας-Ταύρου αλλά και στη Λάρισα σε συνεργασία με τις εκεί τοπικές αρχές (Δήμο και Αστυνομική Δ/ση).

Στόχος του προγράμματος αυτού είναι η αντιμετώπιση των προβλημάτων των παιδιών και των οικογενειών τους και η ένταξή τους στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Τέλος με τον πρόσφατα ψηφισθέντα από τη Βουλή νόμο 2646/98 "Ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας" επαναπροσδιορίζεται ο ρόλος των Φορέων Πρόνοιας και καθιερώνεται η εφαρμογή καινοτόμων προγραμμάτων στους τομείς, οικογένεια, παιδί, νεότητα, ευπαθείς πληθυσμιακές ομάδες, και ομάδες που τελούν σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Για τις ευπαθείς πληθυσμιακές ομάδες καθορίζονται ειδικά προγράμματα με στόχο την κοινωνική ένταξη των σιγγάνων των αναγνωρισμένων προσφύγων, των παραβατικών ανηλίκων, καθώς και των παιδιών που είναι θύματα οικονομικής εκμετάλλευσης.

Από πλευράς των Υπηρεσιών του Υπουργείου μας καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για τη σωστή πληροφόρηση και την εν γένει στήριξη και βοήθεια των παιδιών που ανήκουν σε ευάλωτες κοινωνικά αποκλεισμένες ομάδες και συχνά αποτελούν θέματα κάθε μορφής εκμετάλλευσης από τους ίδιους τους γονείς τους ή τρίτους.

Για τα λοιπά θέματα της ερώτησης αρμόδια να απαντήσουν είναι τα Υπουργεία Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης προς τα οποία κοινοποιείται το παρόν έγγραφο με αντίγραφο της σχετικής ερώτησης.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΚΟΤΣΩΝΗΣ"

19. Στην με αριθμό 3673/10.11.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 255/4.12.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3673/10-11-98 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Θ. Δημοσχάκης, για την δημιουργία εργαστηρίου ελέγχου της ποιότητας των Δημοσίων Έργων στην ΔΤΥ Ν. Εβρου, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή τα εξής: Μέχρι το 1994, έτος καθιέρωσης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, το Κεντρικό Εργαστήριο Δημοσίων Έργων (ΚΕΔΕ) μαζί με τα Περιφερειακά Εργαστήρια που λειτουργούσαν στις έδρες των Περιφερειών και τα Εργαστηριακά Κλιμάκια που λειτουργούσαν σχεδόν όλες τις ΔΤΥΝ (με εξαίρεση τις πόλεις που ήταν έδρες Περιφέρειας) αποτελούσαν ένα δίκτυο εργαστηρίων που λειτουργούσε με βάση τους ίδιους Κανονισμούς και τις ίδιες Προδιαγραφές και αποτελούσαν τον Τεχνικό Σύμβουλο των

Υπηρεσιών Επίβλεψης του Υπουργείου.

Τα εργαστηριακά κλιμάκια ήταν ανά πάσα στιγμή στη διάθεση του Επιβλέποντα Μηχανικού, για να κάνει τους στοιχειώδεις ελέγχους ποιότητας των υλικών που χρησιμοποιούνται στο έργο (κοκκομετρήσεις, πλαστικότητα, συμπτκνώσεις, δειγματοληψίες σκυροδέματος).

Για πιο σύνθετες δοκιμές ο Επιβλέπων Μηχανικός ζητούσε τη βοήθεια του Περιφερειακού Εργαστηρίου ή του ΚΕΔΕ.

Τα Περιφερειακά Εργαστήρια λειτουργούσαν στις έδρες των Περιφερειακών Διοικήσεων της Χώρας.

Με το ν. 2503/97 τα Περιφερειακά Εργαστήρια υπήχθησαν στην Περιφέρεια και από Δ/σεις έγιναν τμήματα της Δ/σης Δημοσίων Έργων.

Άρα αρμόδιο για το θέμα της ερώτησης είναι το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης προς το οποίο κοινοποιείται η ερώτηση.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

20. Στην με αριθμό 3749/12-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 264/7-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3749/12-11-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος, σχετικά με τη χρηματοδότηση του προγράμματος ανασυγκρότησης της Αιγιαλείας και λειτουργία του ΓΑΣ, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπηρεσίας Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων (ΥΑΣ) ότι έχουν γίνει οι απαραίτητες ενέργειες, ώστε να καταστεί δυνατή, έγκαιρα, η πρόληψη προσωπικού για τη στελέχωση του Τομέα Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων Αιγίου, εις τρόπον ώστε να μην υπάρχουν προβλήματα στη λειτουργία του ΤΑΣ για την αποκατάσταση των σεισμοπλήκτων.

Όσον αφορά τη χρηματοδότηση του προγράμματος ανασυγκρότησης της Αιγιαλείας, το αίτημα αυτό έχει σταλεί στο ΥΠΕΘΟ, απ' όπου και αναμένεται η εγγραφή της πίστωσης στη ΣΑΕ 069, ώστε να εγκριθεί η χρηματοδότηση για τη συνέχιση της ανασυγκρότησης της Αιγιαλείας.

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ"

21. Στην με αριθμό 3154/22-10-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1717/3-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3145/22.10.98 του Βουλευτή κ. Παν. Σκανδαλάκη, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Είναι γεγονός ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που μπαίνει στο δεύτερο έτος της, αντιμετωπίζει οπωσδήποτε κάποια προβλήματα, αλλά λήφθηκε μέριμνα στη διάρκεια του θέρους να ξεκινήσει μια σχολική χρονιά χωρίς προβλήματα. Τα προβλήματα πράγματι έχουν ελαστικοποιηθεί και αυτό δείχνει ο γενικός απολογισμός όλων των σχολείων που λειτουργούν στην Ελλάδα.

Το Ενιαίο Λύκειο που θεσμοθετήθηκε πέρυσι με το ν. 2525/97 προχωρεί, ξαναγεννιέται και θα γίνει πράγματι ένας ουσιαστικός θεσμός στη δευτεροβάθμια βαθμίδα. Ο νόμος για την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση ψηφίστηκε, εφαρμόζεται και από φέτος θα λειτουργήσουν τα τετρακόσια Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια.

Για πρώτη φορά τα στελέχη εκπαίδευσης έχουν προέλθει από επιλογή. Έχει γίνει μία εξαντλητική ενημέρωση και έχουν οργανωθεί ειδικά σεμινάρια και για τα στελέχη της εκπαίδευσης και για τους εκπαιδευτικούς που αρχίζουν να εφαρμόζουν τα νέα προγράμματα και όχι μόνο στο Ενιαίο Λύκειο, αλλά και στο ολοήμερο νηπιαγωγείο και στο ολοήμερο δημοτικό και στις τάξεις υποδοχής παλιννοστούντων.

Καθιερώθηκε από το τρέχον έτος η εβδομάδα ενημέρωσης και προσανατολισμού, η οποία θα εφαρμόζεται στην αρχή κάθε σχολικού έτους, προκειμένου να ενημερώνονται από τους εκπαιδευτικούς οι μαθητές του Λυκείου.

Για πρώτη φορά έγιναν στη χώρα μας εννιά χιλιάδες τετρακόσιοι ογδόντα δύο (9.482) διορισμοί μονίμων εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Ως προς την υλικοτεχνική υποδομή σας πληροφορούμε ότι το ΥΠΕΠΘ καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τη βελτίωσή της σε όλες τις βαθμίδες της εκπ/σης σε εφαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που αφορά:

α) στη λειτουργία του ολιγοήμερου νηπιαγωγείου και την επέκταση λειτουργίας του ολοήμερου δημοτικού σχολείου για την προσχολική και πρωτοβάθμια εκπαίδευση

β) στη λειτουργία του ενιαίου λυκείου και των τεχνικών επαγγελματικών εκπαιδευτηρίων για την δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Το ΥΠΕΠΘ στα πλαίσια των οικονομικών του δυνατοτήτων θα φροντίσει για τις απαραίτητες επεμβάσεις σε ήδη υπάρχοντα κτίρια, στην ανέγερση νέων, την επίπλωση και τον εξοπλισμό τους, από τις πιστώσεις του Π.Δ.Ε. όπως καθορίζονται ετησίως από την δημοσιονομική πολιτική της Κυβέρνησης.

Ως προς τη διανομή βιβλίων σας γνωστοποιούμε ότι η αποστολή τους σε όλα τα σχολεία της Επαρχίας έχει ολοκληρωθεί. Εκτελούνται μόνον συμπληρωματικές παραγγελίες που αφορούν σε σποραδικές ελλείψεις διαφόρων σχολείων, οι οποίες γνωστοποιούνται τώρα στον ΟΕΔΒ.

Ως προς τα ειδικότερα θέματα που αναφέρονται στον Νομό Λακωνίας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

α) Με την υπ' αριθμ. Δ2/10621/28-9-98 υπουργική απόφαση τοποθετήθηκαν οι νέοι σχολικοί σύμβουλοι Δ.Ε., οι οποίοι θα καλύψουν τις θέσεις σχολικών συμβούλων Δ/μιας Εκπ/σης. Στο Ν. Λακωνίας η θέση σχολικού συμβούλου του κλάδου φιλολόγων πληρώθηκε ήδη από φιλόλογο, οι δε άλλοι κλάδοι θα καλύπτονται από σχολικούς συμβούλους αντιστοίχων κλάδων, που εδρεύουν σε άλλους Νομούς και στους οποίους έχει ανατεθεί ο Νομός Λακωνίας.

β) Το Υπουργείο Παιδείας διόρισε στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση από την επετηρίδα 3.991 εκπαιδευτικούς ήτοι 3.120 δασκάλους, 470 Νηπιαγωγούς για το σχολικό έτος 1998 - 99 και ακολούθησαν και 354 διορισμοί ακόμη από τους πίνακες των επιτυχόντων του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ (163 Δάσκαλοι, 117 Νηπιαγωγοί, 45 Φυσικής Αγωγής και 29 Αγγλικής Γλώσσας).

Στο Νομό Λακωνίας συγκεκριμένα διόρισε 85 εκπαιδευτικούς ήτοι 68 δασκάλους, 16 νηπιαγωγούς και 1 μουσικό από την επετηρίδα και στη συνέχεια 13 εκπαιδευτικούς ήτοι 9 δασκάλους και 4 νηπιαγωγούς, από τον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ.

Επιπλέον το Υπουργείο διέθεσε μέχρι σήμερα 28 πιστώσεις για προσλήψεις εκπαιδευτικών στο Νομό Λακωνίας ήτοι 3 για Αγγλικής γλώσσας, 1 φυσικής αγωγής, 19 για νηπιαγωγούς, 2 για δασκάλους ολοήμερων Δημοτικών Σχολείων και 3 για δασκάλους παιδιών τσιγγάνων.

γ) Το 1998 στο Νομό Λακωνίας διορίστηκαν 61 εκπαιδευτικοί Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και διατέθηκαν 45 πιστώσεις για προσλήψεις προσωρινών αναπληρωτών.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

22. Στην με αριθμό 4606/2-12-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3093/2-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Αμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 4606/2-12-98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Αλεξόπουλος στη Βουλή των Ελλήνων με θέμα το ψήφισμα της Ένωσης Συνταξιούχων Τ. Χωροφυλακής - ΕΛ.ΑΣ. Αργινίου, σας γνωρίζονται τα ακόλουθα:

Το Μετοχικό Ταμείο Στρατού (ΜΤΣ) προήλθε από τη συγχώνευση του Ταμείου Χηρών και Ορφανών του Στρατού (1853), του Ταμείου Αποστράτων ΑΕ/κών (1861) και του Ταμείου Περιθαλψής Οικογενειών Υπαξ/κών και Στρατιωτών (1861), που συντελέσθηκε με το πδ της 15/01/35 και όχι από

την Ελληνική Χωροφυλακή, η οποία προσεχώρησε στο Μ.Τ.Σ. το έτος 1909. Σήμερα η ΕΛ.ΑΣ. εκπροσωπείται στο οκταμελές Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου, με την παρουσία σ' αυτό Ανωτάτου Αξ/κού της (Υπτιος ε.α.).

Επίσης, σύμφωνα με το Παράρτημα της Εισηγητικής Εκθεσης του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών για τον Προϋπολογισμό του Οικονομικού Έτους 1998, και την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, διαχωρίζονται οι λογαριασμοί αποστράτων Στρατού και τέως Χωροφυλακής στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού (ΜΤΣ).

Κατά συνέπεια δεν είναι στις προθέσεις του ΔΣ/ΜΤΣ η αποτομή της ΕΛ.ΑΣ. από το Ταμείο, αλλά αντίθετα η προσπάθειά του επικεντρώνεται στην αύξηση των πόρων του, προκειμένου να επιτύχει τη βελτίωση του χορηγούμενου μερίσματος.

Θα πρέπει να καταστεί γνωστό ότι το ΜΤΣ, με τα σημερινά δεδομένα, περάτωσε τις δυνατότητες και εξάντλησε τα όρια αυξητικής μερισματοδοτικής πολιτικής. Τα μέτρα που είχαν ληφθεί μέχρι σήμερα ήταν μεν εξυγιαντικά για το ΜΤΣ, αλλά εξασφάλιζαν ανώτατο όριο το οποίο όμως εξαντλήθηκε με τις παρασχεθείσες αυξήσεις.

Επίσης θα πρέπει να σημειωθεί ότι η κυριότερη αιτία του χαμηλού μερίσματος του ΜΤΣ, προέρχεται από τη γήρανση του Ταμείου και τη μικρή συνεισφορά της ΕΛ.ΑΣ. σε κοινωνικούς πόρους (ΕΛ.ΑΣ. 5%, Στρατός 92%). Κατά συνέπεια η εξέταση ενίσχυσης του ΜΤΣ με πόρους από το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως (ΥΔΤ), είναι επιβεβλημένη.

Τέλος επισημαίνεται ότι τα αναφερόμενα περί διοχέτευσης νομοθετημένων πόρων του ΜΤΣ στον Ειδικό Κλάδο Οικονομικής Ενίσχυσης Μερισματούχων Στρατού (ΕΚΟΕΜΣ) δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Ο Υφυπουργός

ΔΗΜ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ"

23. Στην με αριθμό 4469/30-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1033/4-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 4469/30-11-98 του Βουλευτή κυρίου Π. Ψωμιάδη, σας πληροφορούμε ότι για το θέμα των χρεών των ΠΑΕ και ΚΑΕ προς το Δημόσιο κατατέθηκε πρόταση στο αρμόδιο Υπουργείο Οικονομικών, για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Ο Υφυπουργός

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΘ. ΦΟΥΡΑΣ"

24. Στην με αριθμό 3902/17-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 155/3-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 3902/17.11.98 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ελσας Παπαδημητρίου και Γ. Παναγιωτόπουλου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η δημιουργία Μεγάρου Μουσικής στην Καβάλα είναι μια ενδιαφέρουσα πρόταση που θα μελετηθεί. Η υλοποίησή της δεν συνδέεται, όμως, μόνον με τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Πολιτισμού.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

25. Στην με αριθμό 4009/18-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 159/3-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 4009/18.11.1998 ερώτηση της Βουλευτού κ. Έλσας Παπαδημητρίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο ν. 2121/1993 εφαρμόζεται πέντε χρόνια από τα ελληνικά δικαστήρια και υπάρχουν αρκετές δικαστικές αποφάσεις που δίνουν λύση σε δύσκολα νομικά θέματα. Το Υπουργείο Πολιτισμού έχει εγκρίνει τη λειτουργία των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ακριβώς για να εξασφαλισθεί η προστασία και διαχείριση των

περιουσιακών δικαιωμάτων των δημιουργών και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ΦΕΚ Β' 939/1997 και 1164/1997). Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και κάθε ενδεχόμενη τροπολογία της νομοθεσίας σε θέματα που κρίνεται αναγκαία η επέμβαση του νομοθέτη.

Σύντομα θα κατατεθεί νομοσχέδιο για την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την οδηγία για την νομική προστασία των βάσεων δεδομένων.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

26. Στην με αριθμό 4081/19-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 160/3-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 4081/19.11.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γιάννη Δραγασάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με την πρόταση που προωθείται για το Ολυμπιακό Ιστιοπλοϊκό Κέντρο οι ακτές του Αγίου Κοσμά παραμένουν σε κοινή χρήση. Η αυτοχρηματοδότηση η οποία είναι επιβεβλημένη προκειμένου να μην επιβαρυνθεί ο Έλληνας φορολογούμενος από τα έργα, δεν θα εξασφαλισθεί σε βάρος του κοινόχρηστου χαρακτήρα των ακτών, ούτε προβλέπονται μη επιθυμητές χρήσεις όπως Καζίνο κλπ.

2. Για τα Ολυμπιακά έργα προωθείται συνολικό σχέδιο ρυθμίσεων με αντίστοιχη προσαρμογή του Ρυθμιστικού Σχεδίου της Αθήνας. Στόχος των ρυθμίσεων είναι να αποφευχθεί η αποσπασματική αντιμετώπιση των ζητημάτων, να ελαχιστοποιηθούν οι επιπτώσεις, να μεγιστοποιηθούν οι ωφέλειες για την πρωτεύουσα και ταυτόχρονα να επισπευσθούν οι διαδικασίες έγκρισης των έργων με πλήρη διαφάνεια. Πάντως, για κάθε έργο προβλέπεται ότι θα συνταχθεί πλήρης μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων ανεξαρτήτως αν αυτό απαιτείται ή όχι από τις κείμενες διατάξεις.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

27. Στην με αριθμό 2503/22-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1026/4-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 2503/22-9-98 ερώτησης, του Βουλευτή κ. Γ. Αλεξόπουλου, σας πληροφορούμε ότι η Επιτροπή Διοίκησης του Ε.Σ. Ναυπάκτου, με τη βοήθεια της Δ.Τ./Υ. Νομού Αιτωλοακαρνανίας, πρέπει να υποβάλει στην Γ.Γ.Α έγγραφο αίτημα συνοδευόμενο από προϋπολογισμούς των απαραίτητων εργασιών αποκατάστασης των ζημιών και τεχνικές περιγραφές.

Αφού ιεραρχηθούν οι εργασίες, θα εξεταστεί άμεσα η σταδιακή χρηματοδότησή τους μέσω της Επιτροπής Διοίκησης, προκειμένου το Ε.Σ. Ναυπάκτου να λειτουργήσει σύντομα και με ασφάλεια.

Ο Υφυπουργός

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ"

28. Στην με αριθμό 3617/10-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 38102/3-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3617/10-11-98 του Βουλευτή κ. Η. Βεζδρεβάνη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Όπως είναι γνωστό, έχουν από έτους ξεκινήσει οι διαδικασίες κατάρτισης του Σχεδίου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΣΠΑ) 2000-2006 της χώρας μας. Η Διυπουργική Ομάδα Σχεδιασμού, που συστάθηκε με απόφαση του Πρωθυπουργού, οριστικοποίησε τα επιμέρους στάδια και τις διαδικασίες για την κατάρτιση του νέου Σχεδίου Ανάπτυξης. Σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή προβλέπεται ότι πριν από τη σύνταξη του αναλυτικού σχεδίου Περιφερειακής Ανάπτυξης καταρτίζεται ένα συνοπτικό Σχέδιο που περιλαμβάνει κυρίως τις βασικές αναπτυξιακές προτεραιότητες, τους στόχους και τα μέσα πολιτικής, τα οποία τίθενται υπόψη της Κυβέρνησης προς έγκριση.

Στο πλαίσιο της κατάρτισης του συνοπτικού Σχεδίου Ανάπτυξης η ΔΟΣΧ εξέδωσε αναλυτική εγκύκλιο, στην οποία αφ' ενός περιγράφεται το νέο προγραμματικό πλαίσιο και αφ' ετέρου περιλαμβάνονται εκτενή ερωτηματολόγια με αποδέκτες όχι μόνο τους φορείς ευθύνης των τομεακών και περιφερειακών προγραμμάτων αλλά και άλλους φορείς, που είχαν τη δυνατότητα να εκφράσουν τις θέσεις τους στο πλαίσιο του τομέα της ευθύνης τους. Στις απαντήσεις στα εν λόγω ερωτηματολόγια αποτυπώθηκε μια αξιολόγηση των παρεμβάσεων του τρέχοντος ΚΠΣ, εκτιμήσεις για τις νέες προκλήσεις που θα αντιμετωπίσουμε κατά την επόμενη προγραμματική περίοδο και προτάσεις στόχων και στρατηγικής.

Με βάση τις απαντήσεις αυτές, ακολούθησε μια ευρεία διαδικασία διαβουλευσεων στο πλαίσιο της οποίας οργανώθηκαν δώδεκα συσκέψεις κατά τομέα κυβερνητικής πολιτικής, επτά περιφερειακές συσκέψεις καλύπτοντας όλες τις Περιφέρειες της χώρας και τέσσερις ειδικές θεματικές που αφορούσαν στο νησιωτικό χώρο, στον ορεινό χώρο, στο ρόλο των αστικών κέντρων και στην Κοινωνία της Πληροφορίας.

Τα συμπεράσματα της διαδικασίας αυτής αποτυπώνονται στο Συνοπτικό Σχέδιο Ανάπτυξης 2000-2006 το οποίο σήμερα βρίσκεται σε φάση τελικής έγκρισης από την Κυβέρνηση και στο οποίο περιλαμβάνονται οι προτεραιότητες και κατευθύνσεις ανάπτυξης τόσο για την ελληνική οικονομία στο σύνολό της, όσο και για τους βασικούς τομείς δραστηριότητας που επηρεάζουν την οικονομική ανάπτυξη και το στόχο της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής.

Με την έγκρισή του το συνοπτικό ΣΠΑ 2000-2006 θα αποτελέσει το πλαίσιο των οριστικών αναπτυξιακών επιλογών και προτεραιοτήτων για την κατάρτιση του αναλυτικού ΣΠΑ καθώς και την κατάρτιση των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του νέου ΚΠΣ. Οι φορείς προγραμματισμού θα κληθούν να προβούν αφ' ενός σε περαιτέρω ανάλυση και τεκμηρίωση των διαπιστώσεων και των κατευθύνσεων που θα προσδιορίζονται στο συγκεκριμένο σχέδιο και αφ' ετέρου στην εξειδίκευση των γενικών στόχων σε ειδικούς καθώς και στην ιεράρχηση των στόχων αυτών. Ήδη η Διυπουργική ομάδα σχεδιασμού έχει πρόσφατα αποστείλει ενημερωτική εγκύκλιο στους φορείς προγραμματισμού σχετικά με το περιεχόμενο τη διαδικασία του επόμενου σταδίου της κατάρτισης καθώς και με τις ενέργειες στις οποίες οι φορείς πρέπει να προβούν άμεσα για την σχετική οργανωτική και τεχνική τους προετοιμασία.

Επισημαίνεται ότι το αναλυτικό Σχέδιο θα λάβει την οριστική του μορφή στα μέσα του 1999, αφού πραγματοποιηθούν οι διαβουλευσεις με την ΟΚΕ και τους άλλους κοινωνικούς εταίρους και οριστικοποιηθούν οι πόροι καθώς και οι νέοι Κανονισμοί των Διαρθρωτικών Ταμείων της ΕΕ, η δε κατάρτιση των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων αναμένεται να ξεκινήσει στις αρχές του 1999, ώστε έγκαιρα να ολοκληρωθούν και να υποβληθούν προς έγκριση στην ΕΕ εντός του Β' εξαμήνου του 1999. Στο παρόν στάδιο κατάρτισης, όπως είναι κατανοητό, δεν μπορεί να γίνει αναφορά σε προβλέψεις του πακέτου ΣΑΝΤΕΡ σε επίπεδο Νομού δεδομένου επίσης ότι οι τελευταίες θα περιλαμβάνονται ενδεχομένως στην έκθεση της Γενικής Γραμματείας της Περιφέρειας που αναμένεται να υποβληθεί προσεχώς στα πλαίσια κατάρτισης του Αναλυτικού ΣΠΑ.

Ο Υφυπουργός

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ"

29. Στην με αριθμό 3738/12-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 38400/3-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 3738/12-11-98 ερώτησης του Βουλευτή κ. Η. Βεζδρεβάνη, σας ενημερώνουμε ότι:

Για το Νομό Θεσπρωτίας και στο διάστημα 1994-1998 έχουν προϋπολογισθεί και έχουν καταβληθεί τα πιο κάτω ποσά ανά πρόγραμμα:

Α. Προγράμματα Νομαρχιακού επιπέδου.

1. Νομαρχιακό Πρόγραμμα (ΣΑΝΑ/1): Περιλαμβάνει έργα συγκοινωνιακά, οικιστικά, εγγειοβελτικά, γεωργικά, ύδρευσης - αποχέτευσης και διάφορα άλλα συνολικού προϋπολογισμού 2,2

δισ., με απορρόφηση, μέχρι σήμερα 1,6 δισ.

2. Νομαρχιακό Πρόγραμμα ΠΕΠ (ΣΑΝΑ/2): Περιλαμβάνει 67 έργα (2 γεωργίας, 1 αλιείας, 1 δασικό, 32 συγκοινωνιακά, 3 τουρισμού, 8 εκπαίδευσης, 20 ύδρευσης - αποχέτευσης) συνολικού προϋπολογισμού 9,4 δισ. με απορρόφηση, μέχρι σήμερα 4,3 δισ.

3. Πρόγραμμα INTEREG II: Περιλαμβάνει 3 έργα, συνολικού προϋπολογισμού 633 εκ. δρχ με απορρόφηση μέχρι σήμερα 235 εκ. δρχ.

Β. Προγράμματα Περιφερειακού επιπέδου

1. ΠΕΠ: Περιλαμβάνει έργα οδοποιίας, περιβάλλοντος, υγείας, Τουρισμού - Πολιτισμού συνολικού προϋπολογισμού 13 δισ., με απορρόφηση μέχρι σήμερα 8,45 δισ.

2. ΕΑΠΤΑ: Περιλαμβάνει: 42 έργα βασικών υποδομών ύψους 2,3 δισ.

11 έργα ποιότητας ζωής, ύψους 0,6 δισ.

7 έργα 0,2 δισ.

Η απορρόφηση μέχρι σήμερα είναι ίση με 100%.

Ο Υφυπουργός

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ"

30. Στην με αριθμό 3661/10-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 38105/3-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 3661/10.11.98 ερώτησης του Βουλευτή Βοιωτίας κ. Γ. Κατσιμπάρδη που αναφέρεται στο έργο της Ανατολικής Παράκαμψης της Θήβας σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η Μελέτη του έργου βρίσκεται στο στάδιο της προέγκρισης χωροθέτησης της χάραξης και μετά τη συμπλήρωση του φακέλου από τη Δ/νση Δημοσίων Έργων της Περιφέρειας θα προωθηθεί στη Δ/νση Χωροταξίας.

2. Η Δημοπράτηση της κατασκευής του έργου που είναι ενταγμένο στο ΠΕΠ Στερεάς Ελλάδος στο πλαίσιο του άξονα Θήβα-Λειβαδιά θα γίνει μετά την ολοκλήρωση της τεχνικής Μελέτης.

Ο Υφυπουργός

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ").

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 4 Μαΐου 1999.

Α. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 5 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 8814/1.4.99 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κασιλιέρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για την ίδρυση Τριτοβάθμιων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων στην Περιφέρεια Πελοποννήσου.

2. Η με αριθμό 6030/21.1.1999 ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννας Μπενάκη -Ψαρούδα προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την κάλυψη των κενών θέσεων εκπαιδευτικών στη Δημόσια Εκπαίδευση.

3. Η με αριθμό 2944/17.3.1999 αναφορά του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ευστρατίου Κόρακα προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η ακριτική νησιωτική περιφέρεια Βορείου Αιγαίου.

4. Η με αριθμό 8144/17.3.1999 ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Στυλιανής Αλφιέρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη διατήρηση έξι τμημάτων-βαθμίδων στο 1ο Ειδικό Σχολείο Πειραιά, τη διεύρυνση των θεσμών της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης κλπ.

Β. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ.5 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 3575/9.11.1998 ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ελένη Ανουσάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αποκατάσταση της ιστορικής και πολιτιστικής αξίας της οικίας του "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΒΩΛΟΥ".

2. Η με αριθμό 6713/514/10.2.1999 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Σούρλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία του "ΩΝΑΣΕΙΟΥ" Καρδιοχειρουργικού Κέντρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" εκατόν δώδεκα

μαθητές και μαθήτριες και πέντε συνοδοί-καθηγητές από το 4ο Γυμνάσιο Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος ζητεί την άδεια του Σώματος για ολιγοήμερη απουσία του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αλέκας Παπαρήγα σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, με θέμα: "Το νέο δόγμα και η νέα δομή του ΝΑΤΟ".

Οι Υπουργοί έχουν δικαίωμα να συμμετάσχουν στη συζήτηση κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 143 και τους ορισμούς του άρθρου 97 παρ.1 έως και 3 του Κανονισμού.

Ο κ. Αναστάσιος Πεπονής έχει ζητήσει το λόγο επί του Κανονισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 περ.α' και της παραγράφου 5 του άρθρου 67 του Κανονισμού της Βουλής.

Ποια διάταξη του Κανονισμού έχει παραβιαστεί, κύριε συνάδελφε; Σύμφωνα με το άρθρο 67 του Κανονισμού πρέπει να αιτιασθε το Προεδρείο για την παραβίαση κάποιας διατάξεως του Κανονισμού.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Θα αναφερθώ στο άρθρο 143 το οποίο δίδει τη σημερινή συνεδρίαση της Βουλής, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι η στενή ερμηνεία και η υπεράγαν αυστηρή εφαρμογή της ακροτελεύτιας διατάξεως αυτού του άρθρου, έχει οδηγήσει ουσιαστικά σε κατάργηση των Βουλευτών, όταν η Βουλή συζητεί σοβαρά εθνικά ζητήματα. Πιστεύω ότι, αντιθέτως, αυτή η διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί ευρύτατα, δηλαδή να υπάρξει ευρεία ερμηνεία αυτής της διατάξης, διότι, αν δεν υπάρξει ευρεία ερμηνεία, η εφαρμογή η οποία ακολουθείται αντιστρατεύεται τη ρητή επιταγή του άρθρου 60 του Συντάγματος, το οποίο κατοχυρώνει το απεριόριστο της ελεύθερης γνώμης του Βουλευτή.

Κατά συνέπεια νομίζω ότι το Σώμα, ερωτώμενο βεβαίως από εσάς κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να αποφανθεί αν θέλει να μπορούν να συμμετέχουν οι Βουλευτές σε συζητήσεις της σοβαρότητας του σημερινού θέματος ή αν θέλει να συμφωνήσει σε μία υπεράγαν στενή και κατά τη γνώμη μου αντιστρατεύομενη το Σύνταγμα διάταξη του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, επί του Κανονισμού ο λόγος δίδεται εις τον έναν εκ των δύο αιτούντων συναδέλφων. Οι Αρχηγοί σύμφωνα με το άρθρο, του οποίου την ευρυτάτη εφαρμογή ζητά ο κ. Πεπονής, θα μιλήσετε και θα πείτε τις απόψεις σας.

Σύμφωνα με το άρθρο 60 του Συντάγματος πράγματι οι Βουλευτές έχουν απεριόριστο το δικαίωμα της γνώμης και της ψήφου κατά συνείδηση. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούν να τεθούν περιορισμοί ως προς την ψήφο των Βουλευτών, η οποία πρέπει να δίδεται κατά συνείδηση και ως προς το δικαίωμα της γνώμης τους.

Το 143 του Κανονισμού ορίζει ότι εντός μιας και μόνο συνεδρίασεως θα πρέπει να εξαντλείται η συζήτηση επί έξι τουλάχιστον συγκεκριμένων θεμάτων που για ένα εξ αυτών ορίζεται περιοριστικώς και υποχρεωτικώς για την Κυβέρνηση ότι θα είναι η συζήτηση της πορείας της χώρας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Για άλλα πέντε θέματα ειδικώς προσδιορίζεται ότι τα δύο θα ορίζονται από τα 2/3 ή από τον Πρόεδρο του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τα άλλα τρία θα ορίζονται ανά ένα από τα 2/3 των Βουλευτών ή από τους Προέδρους των άλλων τριών κομμάτων της Βουλής.

Η τελευταία παράγραφος του άρθρου 143 -γι'αυτόν ακριβώς το λόγο- ορίζει ότι μετά πρόταση του Προέδρου, δηλαδή μόνο αν ο Πρόεδρος προτείνει, μπορεί με απόφαση της Βουλής να διευρύνεται ο κύκλος των ομιλητών. Αν, λοιπόν, επρόκειτο ο Πρόεδρος ανταποκρινόμενος στο κοινό αίσθημα της συμμετοχής όλων σε μία συζήτηση, να προτείνει τη δυνατότητα να συμμετάσχουν στη συζήτηση, που προφανώς, όπως ορίζεται από τον Κανονισμό περιοριστικώς, αποσκοπεί στο να διατυπώσει η Κυβέρνηση και τα κόμματα διά των Προέδρων των τις θέσεις τους σε αυτά τα πολύ σημαντικά ζητήματα, και οι τριακόσιοι ή δυνατόν συνάδελφοι, τότε όχι μόνο σε μία συνεδρίαση δεν θα τελειώναμε,

αλλά επί πλέον δεν ξέρω και ποιο συμπέρασμα θα έβγαινε ως προς τη θέση των συγκεκριμένων πολιτικών δυνάμεων σε αυτά τα μείζονα ζητήματα.

Πιστεύω ότι τότε θα καταστρατηγούσαμε ακριβώς το σκοπό της συγκεκριμένης διατάξεως του Συντάγματος.

Γι'αυτό παρά το γεγονός ότι σε άλλες περιπτώσεις είχα προτείνει και το Σώμα είχε αποδεχθεί, να συμμετάσχει ένας ακόμη από κάθε κόμμα, έκρινα ότι για τη συζήτηση αυτή λόγω της σημασίας της, θα ήταν καλό να εκφραστούν τα κόμματα και η Κυβέρνηση διά του Πρωθυπουργού, τα κόμματα διά των προέδρων των και βεβαίως δεν μπορώ να στερήσω το δικαίωμα εκ του Συντάγματος στους Υπουργούς να παρέμβουν στη συζήτηση. Υποθέτω ότι αυτό θα το κάνουν εάν παραστεί λόγος με πεντάλεπτες παρεμβάσεις οι αρμόδιοι Υπουργοί Εθνικής Αμύνης και Εξωτερικών.

Κατά συνέπεια, προχωρούμε στη συζήτηση και καλείται ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης να λάβει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν προβλέπεται εκ του Κανονισμού σ'αυτό το στάδιο λόγος διά του οποίου θα καταργήσουμε....

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Μπήκε θέμα Κανονισμού και έχουμε άποψη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κοιτάξετε, θα μπορούσαμε λέγοντας την άποψή μας να μην μπούμε καθόλου στη συζήτηση απόψε, γιατί ασφαλώς ο καθένας θα ήθελε να πει την άποψή του στο διαδικαστικό θέμα.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, πριν δυο εβδομάδες συνήλθε στην Ουάσιγκτον η Σύνοδος Κορυφής του ΝΑΤΟ. Κύριο αντικείμενο της Συνόδου Κορυφής ήταν ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου του ΝΑΤΟ μέσα στις νέες παγκόσμιες συνθήκες, σχεδιασμός ενός νέου πλαισίου δράσης στις αρχές του νέου αιώνα υπό τις νέες αυτές συνθήκες και συγχρόνως η εκτίμηση των εξελίξεων στο θέμα του Κοσόβου.

Στη Σύνοδο Κορυφής η επιδίωξη της Ελλάδας ήταν διπλή. Πρώτα θέλαμε να παρουσιάσουμε, εφόσον αντικείμενο της συζήτησης ήταν το μέλλον του Οργανισμού, τη δική μας θέση, πώς βλέπουμε το μέλλον αυτού του Οργανισμού. Δεύτερον, να προβάλουμε τη δική μας άποψη για το πώς εκτιμούμε την κρίση στο Κοσσυφοπέδιο, να παρουσιάσουμε τις μέχρι τώρα προσπάθειες επίλυσης του θέματος, να αναδείξουμε την ιδιαίτερη θέση της χώρας ως βαλκανικής χώρας και να καταδείξουμε την άμεση και επιτακτική ανάγκη να επιδιωχθεί η ειρήνη σε αυτήν την περιοχή.

Πιστεύω ότι πετύχαμε και στα δύο ζητήματα. Μεταφέραμε τον έντονο προβληματισμό μας γύρω απ'όλες τις εξελίξεις στο Κόσοβο, πείσαμε για τις δικές μας ελληνικές προτεραιότητες, αλλά και γενικότερα αναδείξαμε ορισμένα θέματα, τα οποία πιστεύουμε ότι το ΝΑΤΟ πρέπει να λάβει υπόψη του στο σχεδιασμό της στρατηγικής του.

Ας έρθω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα στο θέμα του Κοσόβου. Όπως είπα, αναφερθήκαμε στις επιπτώσεις που έχει η μέχρι σήμερα εξέλιξη στη Γουγκοσλαβία και τονίσαμε ιδιαίτερα τις αρνητικές επιπτώσεις, οι οποίες δεν αναδεικνύονταν από τα άλλα μέλη στη συζήτηση.

Επισημάναμε ότι οι μέχρι σήμερα πολεμικές επιχειρήσεις δεν κάλυπταν να αποτρέψουν την πολιτική της εθνικής καθάρσης, αλλά αντίθετα, όπως ξέρουμε όλοι, δημιούργησαν εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες.

Επισημάναμε τον κίνδυνο της πολιτικής αποσταθεροποίησης των γειτονικών χωρών λόγω αυτού του τεραστίου αριθμού προσφύγων, δείξαμε ότι και τα Σκόπια και η Αλβανία, αλλά και όλες οι χώρες της περιοχής υφίστανται βαρύτατες οικονομικές συνέπειες, ότι η εξέλιξη έχει οδηγήσει στη

συσπείρωση του γιουγκοσλάβικου λαού γύρω από το Μιλόσεβιτς, υπογραμμίσαμε το ανθρωπιστικό δράμα των Σέρβων και Κοσοβάρων που η απόσταση που υπάρχει ανάμεσα στις άλλες χώρες του NATO και στο πεδίο των μαχών, δεν παρεμποδίζει να δουν με ζωντάνια. Αυτή η απόσταση δημιουργεί την αίσθηση ότι ο πόλεμος είναι ένας πόλεμος που δεν έχει ανθρώπινες επιπτώσεις σε τεράστια έκταση, εκφράσαμε την αγανάκτηση του ελληνικού λαού για τα ανθρώπινα θύματα και τονίσαμε και κάτι άλλο, το οποίο είναι σημαντικό ότι ο πόλεμος ανοίγει τραύματα και πληγές ανάμεσα στα έθνη, ότι η καταστροφή και οι εξελίξεις οδηγούν σε μίσση, μίσση τα οποία καθιστούν αδύνατη μία συνεννόηση. Αν παρατείνεται, λοιπόν, είναι πολύ δύσκολο μετά να βρεθεί μια λύση.

Το συμπέρασμα ήταν, για μας ότι χρειάζεται μία άμεση έξοδος από την κρίση. Και όσον αφορά την άμεση έξοδο από την κρίση, είναι ανάγκη να υπάρξουν διπλωματικές προσπάθειες, να αναληφθούν πρωτοβουλίες.

Αντίληψή μας, βέβαια, είναι -και το έχω τονίσει σε αυτήν την Αίθουσα- ότι οι πρωτοβουλίες αυτές δεν μπορεί να είναι το αποτέλεσμα των ενεργειών ενός μόνο κράτους, αλλά πρέπει να είναι μια προσπάθεια η οποία στηρίζεται σε περισσότερα κράτη, να δημιουργηθεί μια κοινή άποψη. Χρειάζεται συλλογική προσπάθεια. Και το αποδεικνύουν τα γεγονότα. Ό,τι έγινε μέχρι σήμερα, και δείχνει ότι μπορεί να καταλήξει σε ένα αποτέλεσμα, είναι αποτέλεσμα περισσότερων συζητήσεων.

Θυμίζω ότι ο κ. Παπανδρέου ήταν στη Μόσχα και συζήτησε με το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, τον κ. Ανάν, συζήτησε με τον Υπουργό Εξωτερικών της Ρωσίας, τον κ. Ιβανόφ και επίσης, με τον Καναδό Υπουργό Εξωτερικών.

Θέλω να σας αναφέρω ότι σήμερα το απόγευμα είχα μία τηλεφωνική συνομιλία με τον κ. Σρέντερ για τις πρωτοβουλίες, οι οποίες θα υπάρξουν την εβδομάδα αυτή η οποία έρχεται, ώστε ίσως να υπάρξει μια πρόταση, που θα οδηγήσει στην αντιμετώπιση μιας κρίσης αποτελεσματικά και την ειρηνική λύση. Ελπίζω! Βρίσκεται σε εξέλιξη μια προσπάθεια, όπως φάνηκε και στη Μόσχα. Συμμετέχουμε εμείς σ'αυτές τις διεργασίες και έχουμε την ελπίδα ότι μπορούν να αποδώσουν οι ενέργειες.

Εμείς στην Ουάσιγκτον υποδείξαμε στους εταίρους μας ότι πρέπει να εμπλακεί ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, ο ΟΑΣΕ, γιατί έχουν από τα καταστατικά τους την υποχρέωση να εργασθούν για την ειρήνη.

Εμείς είμαστε της άποψης ότι μπορεί και πρέπει να υπάρξει μια ειρηνευτική δύναμη, η οποία όμως δεν χρειάζεται αναγκαστικά να είναι δύναμη του NATO.

Τονίσαμε το νομιμοποιητικό ρόλο που μπορεί να παίξει το Συμβούλιο Ασφάλειας του Ο.Η.Ε. Επισημάνσαμε την ανάγκη διαμόρφωσης του νομικού και πολιτικού πλαισίου για να γυρίσουν οι πρόσφυγες, το οποίο είναι το κύριο ζητούμενο, δηλαδή να γυρίσουν οι πρόσφυγες σε συνθήκες ειρήνης και ταυτόχρονα να δρομολογηθεί μια μεταβατική περίοδος για την ειρήνευση της περιοχής.

Σας θυμίζω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει κάνει προτάσεις για να αναλάβει να καθοδηγήσει αυτήν τη μεταβατική περίοδο, την οποία εμείς βλέπουμε ότι πρέπει να έχει ένα πολιτικό πλαίσιο, να οδηγήσει σε ένα πολιτικό αποτέλεσμα.

Όσον αφορά το θέμα της εθνικής κυριαρχίας και του απαραβίαστου των συνόρων, τονίσαμε την ανάγκη ότι δεν πρέπει να αλλάξουν τα σύνορα και κάθε μελλοντική λύση για να είναι βιώσιμη πρέπει να συμφωνηθεί μέσα στο πλαίσιο των σημερινών συνόρων της Γιουγκοσλαβίας.

Όπως θυμάσθε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα παρουσιάσει και πριν από τη Σύνοδο της Ουάσιγκτον μία πρόταση για την αντιμετώπιση της όλης κατάστασης, η οποία είχε τρεις πτυχές:

Μία πτυχή ήταν η πολιτική λύση και αναφερόταν στα θέματα που έθιγα πολύ σύντομα τώρα. Η δεύτερη πτυχή ήταν η προσπάθεια οικονομικής ανασυγκρότησης των Βαλκανίων με όλες τις χώρες οι οποίες βρίσκονται στα Βαλκάνια. Η τρίτη πτυχή ήταν ο συντονισμός της ανθρωπιστικής βοήθειας, ώστε να έχει αποτελεσματικότητα.

Αυτήν την πρόταση αναφέραμε και στη Σύνοδο Κορυφής. Συζητήθηκε αυτή η πρόταση. Θα αναφερθώ και μετά.

Στο τέλος θίγαμε και το θέμα των χερσαίων δυνάμεων. Δηλώσαμε απερίφραστα ότι η προσφυγή στις χερσαίες δυνάμεις θα είναι μεγάλο λάθος και ότι εμείς είμαστε αντίθετοι με τη χρησιμοποίηση χερσαίων δυνάμεων.

Τις απόψεις αυτές τις εξέθεσα όχι μονάχα στην ολομέλεια της Συνόδου Κορυφής, αλλά τις εξέθεσα επίσης και στις κατ'ιδίαν συζητήσεις που είχα με το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, τον κ. Ανάν και τον Πρόεδρο Κλίντον.

Η γραμμή που επικράτησε στη Σύνοδο Κορυφής ήταν, όπως ξέρετε, διαφορετική. Η μεγάλη πλειοψηφία των παρισταμένων ήταν της άποψης ότι πρέπει να προχωρήσουν πιο αποφασιστικά στην πολιτική της αεροπορικής επέμβασης, για να επιτευχθούν οι επιδιωκόμενοι στόχοι.

Το αποτέλεσμα όμως αυτών των συζητήσεων οι οποίες έγιναν ήταν να αναφερθεί και στη σύνοψη των συζητήσεων η οποία έγινε στο τέλος, τόσο από τον κ. Σολάνα, όσο και από τους περισσότερους συμμετέχοντες, με ένταση και σε έκταση αρκετά μεγάλη, η άποψη την οποία υποστηρίξαμε και εμείς για διπλωματικές και πολιτικές πρωτοβουλίες: Η άποψη ότι μία λύση δεν μπορεί να προέλθει από στρατιωτική επέμβαση, αλλά χρειάζονται πολιτικά μέσα.

Το κείμενο του τελικού ανακοινωθέντος ενσωμάτωσε ορισμένα σημεία των θέσεων μας. Αναφέρεται για παράδειγμα ο ρόλος του Συμβουλίου Ασφαλείας, η δημιουργική συνεργασία της Ρωσίας, η ανάγκη της διατήρησης των σημερινών συνόρων. Έγινε ειδική συζήτηση γι' αυτό το θέμα και έγινε δεκτή η δική μας άποψη και κυρίως η ανάγκη για την ανασυγκρότηση της όλης περιοχής μετά το τέλος του πολέμου ήταν η δική μας πρόταση μαζί με την πρόταση της Γερμανίας. Και ξεκινά, όπως ξέρετε, στην Ευρωπαϊκή Ένωση μία συζήτηση γύρω από αυτό το θέμα. Στις 27 Μαΐου θα συνέλθουν στη Βόννη τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να συζητήσουν ακριβώς το σχέδιο ανασυγκρότησης.

Τώρα το ερώτημα όσον αφορά την Ελλάδα, ποια ήταν η θέση των άλλων χωρών απέναντι στην Ελλάδα. Πιστεύω ότι ο πολιτικός μας λόγος και τα επιχειρήματά μας κατάφεραν να προβληματίσουν όσους ήταν εκεί και υπήρχε κατανόηση για τα ειδικά προβλήματα που έχει η Ελλάδα ως κράτος, το οποίο βρίσκεται στην περιοχή. Υπήρχε κατανόηση για την ευαισθησία που δείχνει ο ελληνικός λαός σε κάθε μορφής παρέμβαση. Υπάρχει αποδοχή του γεγονότος το οποίο έχουμε τονίσει και εδώ και έξω επανειλημμένα ότι έχουμε μία διπλή ταυτότητα, είμαστε μέλη των οργανισμών, αλλά ως κράτος της περιοχής πρέπει να έχουμε και φιλικές σχέσεις με τους γείτονές μας.

Αυτά σε σχέση με τις συζητήσεις για το Κόσοβο και μπορώ να πω ότι, στο μέτρο των περιστάσεων και του δυνατού, πετύχαμε και να παρουσιάσουμε την ελληνική θέση και να περιληφθούν ορισμένα σημεία των ελληνικών αυτών θέσεων στις ανακοινώσεις, στις συζητήσεις και στις συνόψεις.

Το δεύτερο ζήτημα, όπως σας είπα, ήταν ο ρόλος του NATO. Υπήρχε μία σειρά θεμάτων τα οποία συζητήθηκαν. Δεν θα σας κουράσω αναφέροντας όλα τα θέματα αυτά. Ένα και κύριο θέμα ήταν η νέα στρατηγική αντίληψη για το ρόλο του NATO. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο συζητήθηκε και η ευρωπαϊκή ταυτότητα, ασφάλεια και άμυνα, πώς μπορεί να ενισχυθεί η ευρωπαϊκή ταυτότητα ασφάλειας και άμυνας. Και συζητήθηκε βεβαίως η διεύρυνση στο NATO, ήρθαν εκεί μετά και πολλές άλλες χώρες οι οποίες επιδιώκουν να ενταχθούν στο NATO και σήμερα συνεργάζονται με το NATO.

Θα έρθω στο πρώτο και κεντρικό σημείο, τη συζήτηση για την αναθεώρηση του ρόλου του NATO γιατί υπήρχε αυτή η συζήτηση. Γιατί, όπως ξέруμε όλοι, υπήρχαν μεγάλες ανακατατάξεις στην παγκόσμια σκηνή. Παλιά υπήρχαν δύο αντίπαλοι οι οποίοι είχαν οργανωθεί σε δύο στρατόπεδα. Ο ένας αντίπαλος, απέναντι στον άλλον, ο καθένας προσπαθούσε να διατηρήσει στο δικό του στρατόπεδο την ισορροπία στην οποία κυριαρχούσε αυτός και η ύπαρξη και των δύο μαζί

εξασφάλιζε στον παγκόσμιο χώρο μία κατάσταση ισορροπίας και σε ορισμένο βαθμό ειρήνης και ασφάλειας. Κατέρρευσε αυτός ο διπολισμός και η κατάρρευση αυτού του διπολισμού ανέδειξε ή επέτρεψε να αναδειχθούν έντονες περιφερειακές και τοπικές αντιθέσεις. Αυτές οι περιφερειακές και τοπικές αντιθέσεις είναι εστίες κρίσης, είναι εστίες κινδύνου. Μπορούν να οδηγήσουν σε ευρύτερες αντιθέσεις και είναι σωστό να προβληματιστεί κανείς πώς μπορεί να αντιμετωπίσει αυτές τις νέες εστίες κρίσης ιδιαίτερα σε κοινωνίες όπου για λόγους ιστορικούς ο σεβασμός των αρχών της διεθνούς κοινότητας δεν έχει πρωτεύουσα σημασία.

Αυτό είναι το ένα κεντρικό θέμα και αιτία της συζήτησης. Το άλλο είναι η διασπορά των όπλων μαζικής καταστροφής. Διασπείρονται αυτά τα όπλα, παρά τις υπάρχουσες διεθνείς συμφωνίες. Χώρες αποκτούν αυτά τα όπλα και το ερώτημα είναι πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση. Και συγχρόνως μ' αυτά τα δυο θέματα τίθεται το θέμα των ειρηνευτικών και ανθρωπιστικών αποστολών, πώς μπορούν να πραγματοποιηθούν, ποιες είναι οι προϋποθέσεις για να αναληφθεί μια τέτοια αποστολή.

Εμείς υποστηρίξαμε σε σχέση με τα θέματα αυτά τις εξής θέσεις. Πρώτα πρώτα αναγνωρίζουμε τη σημασία των οργανισμών περιφερειακής ασφάλειας, όπως είναι το ΝΑΤΟ. Γι' αυτό άλλωστε συμμετέχουμε στο ΝΑΤΟ. Θεωρούμε ότι ο οργανισμός συμβάλλει στην ευρωπαϊκή ασφάλεια και στην περιφερειακή σταθερότητα. Όμως, δεν θεωρούμε σωστό -και το διατυπώσαμε εκεί- να μετατραπεί το ΝΑΤΟ σε μια παγκόσμια οργάνωση ασφάλειας, που να μην καλύπτει μόνο τον ευρωπαϊκό χώρο, αλλά να καλύπτει ένα χώρο πολύ ευρύτερο από τον ευρωπαϊκό χώρο, σχεδόν όλο τον κόσμο. Και βέβαια δεν πιστεύουμε ότι μπορεί το ΝΑΤΟ -και δεν είναι σωστό- να μετατραπεί σε ένα διεθνή χωροφύλακα. Δεν συμφωνούμε επίσης με την άποψη -και το δηλώσαμε εκεί- ότι μπορεί να δρα με δικές του και μόνο αποφάσεις, ανεξάρτητες εκείνων που έχουν καθιερώσει τα Ηνωμένα Έθνη. Αυτό σημαίνει για μας ότι δεν μπορεί να επεμβαίνει το ΝΑΤΟ, όταν αυτό μόνο το επιθυμεί. Γι' αυτό και θέσαμε, όσον αφορά τις νέες αποστολές που ανέφερα πριν, τις ειρηνευτικές και τις ανθρωπιστικές, το ερώτημα στη Σύνοδο, που το έθεσαν και άλλες χώρες, ποια είναι η νομιμοποιητική βάση αυτών των αποστολών, τότε μπορεί να αναληφθεί μια τέτοια αποστολή. Και τονίσαμε απερίφραστα ότι για να αναληφθεί μια τέτοια αποστολή, βεβαίως πρέπει να έχει την αποδοχή όλων, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να έχει δικίο το ΝΑΤΟ σ' αυτήν την ενέργειά του, πρέπει να υπάρχει μια νομιμοποίηση υπεράνω κάθε αμφιβολίας. Πότε υπάρχει μια νομιμοποίηση υπεράνω κάθε αμφιβολίας; Όταν ακολουθηθούν οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου, οι κανόνες του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών. Το Διεθνές Δίκαιο είναι το προαπαιτούμενο για την ανάληψη μιας δράσης, για την αξιοπιστία κάθε δράσης. Αν δεν υπάρχει αυτό το προαπαιτούμενο, ανοίγουμε το δρόμο σε κάθε αυθαιρεσία, γιατί κάθε τρίτος μπορεί να επικαλεστεί το δικαίωμά του, την άποψή του και να αναλάβει και αυτός, εκτός πλαισίου Ηνωμένων Εθνών, δράση. Αυθαίρετες πρωτοβουλίες, κατά τη δική μας άποψη, δεν μπορούν να υπάρχουν.

Όσον αφορά, λοιπόν, τη διατήρηση της ειρήνης, η απόφαση ανήκει στο Συμβούλιο Ασφαλείας σύμφωνα με το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι σε θέση σύμφωνα με το καταστατικό του να επιτρέπει τη χρήση βίας για τη διατήρηση ή την επαναφορά της ειρήνης.

(Θόρυβος στην Αίθουσα - κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακαλμάνης): Παρακαλώ, ησυχία, κύριοι συνάδελφοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν καταλαβαίνω γιατί ανησυχείτε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Να σας πω γιατί ανησυχούμε. Μας κοροϊδεύετε; Γι' αυτό υπογράψατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όταν έρθει η κ. Παπαρήγα να αναπτύξετε τις απόψεις σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακαλμάνης): Κύριε Κόρακα, σας παρακαλώ μη διακόπτετε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εγώ

σας αναφέρω τι είπα στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ.

Οι δεσμεύσεις, οι οποίες προκύπτουν από τη Χάρτα των Ηνωμένων Εθνών, είναι εγγυήσεις για την ειρήνη, την ασφάλεια και ελευθερία των εθνών.

Απ' όσα ακούσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κεντρικό σημείο της τοποθέτησής μας ήταν η σημασία του ΟΗΕ και του Διεθνούς Δικαίου. Σ' αυτήν τη θέση, όπως την εξέφρασα, συμπαρατάχθηκαν οι περισσότεροι, σχεδόν όλοι. Συμπαρατάχθηκαν στη θέση ότι χρειάζεται η νομιμοποίηση από τον ΟΗΕ.

Και στο κείμενο της στρατηγικής στο ΝΑΤΟ υπάρχει σε ορισμένο σημείο, σε μια παράγραφο, η οποία θίγει τα θέματα των ειρηνευτικών και ανθρωπιστικών αποστολών, η αναφορά στο σχετικό άρθρο του ΝΑΤΟ το οποίο σχετικό άρθρο παραπέμπει στα Ηνωμένα Έθνη και στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

Εγώ προχώρησα ακόμη περισσότερο πέρα από τη θέση αυτήν την οποία σας ανέπτυξα και τόνισα ότι για να υπάρχει νομιμοποιητική βάση δεν πρέπει να υπάρχει μόνο ως προς την ουσία η συμφωνία με τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη, αλλά πρέπει να υπάρχει ταυτόχρονα και μια νομιμοποιητική διαδικασία, δηλαδή μια συζήτηση στην οποία να συμμετέχουν όλα τα μέλη, να μπορούν να εκφέρουν την άποψή τους, ώστε η απόφαση να είναι συλλογική. Δηλαδή χρειάζεται μια επιπλέον και ολόπλευρη διαδικασία. Αυτά όσον αφορά το πρώτο θέμα της στρατηγικής.

Όσον αφορά τώρα το θέμα της διεύρυνσης, το οποίο επίσης αναφέρεται στο κείμενο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, θέλω πάλι να τονίσω ότι πάγια θέση της Ελλάδας είναι ότι η ανάπτυξη, η ευημερία, η συνεργασία μεταξύ των λαών προάγεται από τη μεγαλύτερη δυνατή σύγκλιση των τρίτων χωρών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ. Όσες περισσότερες χώρες μπορούν να συμμετάσχουν σ' αυτές τις διαδικασίες, τόσο περισσότερο επικρατούν συνθήκες ασφάλειας, ειρήνης και ανάπτυξης. Γι' αυτό και στη Σύνοδο Κορυφής του 1997 στη Μαδρίτη, είχαμε εμείς, η Ελλάδα, υποστηρίξει ότι πρέπει να ενταχθεί η Ρουμανία και η Βουλγαρία στο ΝΑΤΟ. Το επεδίωκαν άλλωστε οι χώρες αυτές και είχαν ζητήσει από μας να υποστηρίξουμε την υποψηφιότητά τους. Το αίτημά τους δεν έγινε δεκτό. Εμείς επαναδιατυπώσαμε αυτήν τη θέση που είχαμε στηρίξει τότε για το σύνολο των χωρών των Βαλκανίων και για έναν επιπλέον λόγο. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι ο στόχος αυτό όσον αφορά και το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, αποτελεί εθνικό στόχο όλων των κυβερνήσεων των φίλων γειτονικών μας χωρών, πράγμα που διαδηλώνουν με κάθε μορφή και ο στόχος αυτός μπορεί να δράσει ενοποιητικά στις εσωτερικές τους διαδικασίες και να αποτελέσει ένα στόχο, ο οποίος οδηγεί σε προσπάθεια για περισσότερη συνεργασία, ανάπτυξη και ειρήνη στην περιοχή.

Εκτός όμως από τις βαλκανικές χώρες αναφερθήκαμε και στις χώρες της Μεσογείου και τονίσαμε την ανάγκη ενός μεσογειακού διαλόγου, ώστε να υπάρχουν συνεργασίες και με όλες τις μεσογειακές χώρες.

Τέλος αναφέρθηκα και στο γεγονός ότι μια πολιτική ασφάλειας και άμυνας δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στα θέματα εξοπλισμών, στα στρατιωτικά θέματα, αλλά υπάρχει οπωσδήποτε και μια πλευρά πολύ σημαντική, η οποία καθορίζει τις ενέργειες και τις εκφράσεις των κρατών. Είναι η πλευρά της ανάπτυξης, είναι η πλευρά των κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων. Γι' αυτό σε όλες τις ενέργειες, οι οποίες μπορούν να ληφθούν από τον Οργανισμό, πρέπει να συνδυάζονται και άλλες ενέργειες, όπως αυτές που αναφέρουμε για την επόμενη μέρα των Βαλκανίων, οι οποίες να θίγουν την οικονομική και κοινωνική πλευρά, να υπάρχει βοήθεια για την ανάπτυξη της οικονομίας και για περισσότερη κοινωνική συνοχή.

Τέλος, ένα θέμα το οποίο υπήρξε αντικείμενο ευρύτερης συζήτησης ήταν το θέμα των προσφύγων. Όπως ξέρετε, η Ελλάδα έχει πρωταγωνιστήσει στα θέματα των προσφύγων. Είμαστε από τις πρώτες χώρες οι οποίες όχι μόνο έδωσαν βοήθεια αλλά και όσον αφορά το ύψος της βοήθειας και όσον αφορά την παρουσία μας εκεί στην περιοχή. Και έτυχε τις

μέρες που ήμουν εκεί να φθάσει η πρώτη ελληνική αποστολή στο Κόσοβο με τρόφιμα και φάρμακα, ελληνική αποστολή η οποία οργανώθηκε από την ελληνική Κυβέρνηση με τη βοήθεια μη κυβερνητικών οργανώσεων και είχε σκοπό να βοηθήσει και τους Κοσσοβάρους και τους Σέρβους του Κόσοβου. Στέλνουμε, όπως ξέρετε, σε μεγάλο βαθμό ανθρωπιστική βοήθεια στις γειτονικές χώρες και έχουμε δημιουργήσει εκεί συνθήκες -σε ορισμένες περιοχές και για ορισμένους ανθρώπους- για να βοηθήσουμε τους πρόσφυγες. Δημιουργούμε με τη βοήθεια των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, στρατόπεδα για την εγκατάστασή τους.

Τέλος θέλω να αναφέρω ότι και εκεί τονίσαμε το θέμα της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία και την ανάγκη της προστασίας των περιουσιών των ομογενών μας, θέμα για το οποίο έχουμε συζητήσει ήδη -το έχω αναφέρει εδώ στην Αίθουσα- με την αλβανική ηγεσία.

Κυρίες και κύριοι, ποια είναι τα πολιτικά συμπεράσματα από αυτό το τριήμερο, όπως προκύπτουν για μας; Ένα πρώτο σημείο είναι ότι η ειρήνη, η ασφάλεια και η συνεργασία δεν μπορεί ποια να είναι ζήτημα των δεκαεννέα μελών του Οργανισμού του ΝΑΤΟ, που συνεδριάζουν κεκλεισμένων των θυρών. Αλλά επειδή το ΝΑΤΟ είναι ένας πολύ μεγάλος οργανισμός και αγγίζει ολόκληρη την ευρωατλαντική περιοχή, είναι μια πολύ ευρύτερη πραγματικότητα αυτά τα θέματα από τα θέματα που απασχολούν στενά αυτές τις χώρες, δηλαδή τα θέματα αυτά αγγίζουν τη Μεσόγειο και τα Βαλκάνια. Είναι θέματα που απασχολούν και χώρες της Κεντρικής Ασίας και γι' αυτό χρειάζεται μια ευρύτερη συνεργασία και μια ευρύτερη συνεννόηση. Η ευρύτητα του οργανισμού είναι κάτι το οποίο ήταν εντυπωσιακό και προέκυψε από τις συζητήσεις.

Το δεύτερο είναι ότι η ειρήνη, όπως είπα και πριν, δεν είναι ζήτημα μόνο στρατιωτικών μηχανισμών, εξοπλισμών και αμυντικής στρατηγικής, αλλά συνδέεται με τις οικονομικές και πολιτικές διαδικασίες, με την ανθρωπιστική αλληλεγγύη και γι' αυτό οι δραστηριότητες του οποιουδήποτε οργανισμού ασφάλειας πρέπει να συνδυάζονται με τις δραστηριότητες άλλων οργανισμών, όπως είναι για παράδειγμα η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το τρίτο σημείο είναι η σημασία που αποδόθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όπως ξέρετε είναι σε εξέλιξη η συζήτηση για την ευρωπαϊκή ταυτότητα άμυνας και ασφάλειας. Παλαιότερα σε μία Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ, στο Βερολίνο, υπήρξε η απόφαση να υπάρξει ευρωπαϊκή ταυτότητα άμυνας και ασφάλειας. Έκτοτε έχει προχωρήσει η συζήτηση. Στο Σεν Μαλό η Γαλλία, με τη Μεγάλη Βρετανία, εξέφρασαν μια άποψη για το ποια μορφή πρέπει να πάρει αυτή η ταυτότητα, αλλά οι συζητήσεις αυτές δεν έχουν καταλήξει μέχρι στιγμής σε συγκεκριμένη μορφή.

Είναι δεδομένο ότι η Ευρώπη θα έχει τη δική της πολιτική για την άμυνα και την ασφάλεια, αλλά υπό ποιες διαδικασίες θα αποφασίζεται αυτή η πολιτική και ποια μορφή θα πάρουν οι πρωτοβουλίες για την ασφάλεια και την άμυνα από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν έχει ακόμα αποφασισθεί. Είναι ένα θέμα το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη και γι' αυτό στο κοινό ανακοινωθέν υπάρχει μία ασάφεια γύρω από αυτό το πρόβλημα, δηλαδή δεν διαγράφεται λεπτομερικά το τι θα γίνει.

Σημαντικό επίσης είναι ότι επαναεπιβεβαιώθηκε η προσήλωση στην αρχή της εθνικής κυριαρχίας και στο απαραβίαστο των ισχυόντων συνόρων.

Ένα άλλο σημείο το οποίο προκύπτει από όλες αυτές τις συζητήσεις είναι ότι η απόφαση του ΝΑΤΟ στη Σύνοδο Κορυφής της Μαδρίτης, που απέκλειε ορισμένες χώρες, δεν ακύρωσε τις προσδοκίες των χωρών αυτών. Δεν έκλεισε οριστικά το θέμα. Το θέμα άνοιξε πάλι στην Ουάσιγκτον.

Όλες οι χώρες της περιοχής πιστεύουν ότι μπορούν να αντιμετωπίσουν καλύτερα τα προβλήματά τους αν ενταχθούν στον οργανισμό και αν συνεργαστούν με την Ευρωπαϊκή Ένωση και γι' αυτό η διάθεση ήταν διαφορετική από εκείνη η οποία υπήρξε το 1997. Ήταν μια διάθεση να επανεξεταστεί το θέμα, να βρεθούν οι διαδικασίες, ώστε να μπορέσουν να ενταχθούν αυτές οι χώρες.

Με την αφορμή αυτή θέλω να τονίσω και πάλι αυτό που είπα πριν και είναι ιδιαίτερα εύγλωττο και σημαντικό. Η συνεργασία η οποία

έχει επίκεντρο το ΝΑΤΟ, σήμερα αγκαλιάζει σαράντα τέσσερις χώρες. Δηλαδή είναι είκοσι πέντε επί πλέον χώρες των δεκαεννέα μελών.

Μέσα στις είκοσι πέντε αυτές χώρες, υπάρχει μία συντριπτική παρουσία από πρώην δημοκρατίες της Σοβιετικής Ένωσης και του πρώην Ανατολικού Μπλόκ. Κάθονται στο ίδιο τραπέζι και συζητούν και αυτό δείχνει την αλλαγή στις παγκόσμιες αντιλήψεις και στους παγκόσμιους συσχετισμούς.

Ποιος μπορούσε να φαντασθεί πριν το 1989 ότι θα μπορούσαν να κάθονται στο ίδιο τραπέζι οι χώρες αυτές, όπως είναι για παράδειγμα η Ουκρανία, η Γεωργία, το Αζερμπαϊτζάν και να συζητούν με τις χώρες του ΝΑΤΟ για τα κοινά θέματα ασφάλειας, άμυνας και ταυτόχρονα ανάπτυξης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτού κλείσω αυτό το θέμα, θέλω να επισημάνω και το εξής: Επειδή διάβασα και άκουσα ότι στη Σύνοδο Κορυφής της Ουάσιγκτον συμφωνήθηκε ένα νέο καταστατικό του Οργανισμού ή συμφωνήθηκαν κάποια νέα κείμενα, τα οποία ανατρέπουν το καταστατικό του Οργανισμού, θα ήθελα να πω ότι δεν έγινε κάτι τέτοιο.

Δεν συμφωνήθηκε κανένα καταστατικό στην Ουάσιγκτον και δεν συμφωνήθηκε κανένα κείμενο, το οποίο να αλλάζει το καταστατικό το οποίο υπάρχει. Το καταστατικό το οποίο υπάρχει, είναι εκείνο το οποίο εξακολουθεί να ισχύει και ισχύει έτσι όπως ακριβώς συμφωνήθηκε και περιέχεται στα βασικά κείμενα. Όποια δικαιώματα και υποχρεώσεις υπήρχαν πριν, υπάρχουν και σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πολύ σύντομα να αναφερθώ και στο γεγονός ότι το ΝΑΤΟ είναι μία πραγματικότητα, μία καθοριστική δύναμη στις σημερινές διεθνείς σχέσεις. Κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό ότι είναι μία πραγματικότητα. Όσο ποτέ άλλοτε τα θέματα κάθε χώρας στον ευρωατλαντικό χώρο, αλλά και της δικής μας χώρας, συζητούνται, αντιμετωπίζονται και λύνονται σε ορισμένες περιπτώσεις μέσα σ' αυτό το υπερεθνικό πλαίσιο.

Ως εκ τούτου και η συμμετοχή της Ελλάδας αποτελεί μία αναγκαιότητα, γιατί έτσι μπορούν να προλαμβάνονται οι κίνδυνοι. Έτσι μπορούμε να διαδραματίσουμε ένα ρόλο στα τεκταινόμενα, στις εξελίξεις και να έχουμε μία καλύτερη, μία πιο δυνατή θέση στη διεθνή σκακιέρα.

Θέλω να θυμίσω -και το ξέρουμε όλοι, είναι αυτονόητο- ότι σ' αυτήν την ίδια σκακιέρα στην οποία παίζουμε, παίζει και η Τουρκία, όπως έπαιξε και το τριήμερο αυτό στην Ουάσιγκτον και θέλησε να καθορίσει τις αποφάσεις του ΝΑΤΟ σε ορισμένη κατεύθυνση και ιδίως όσον αφορά την ευρωπαϊκή ταυτότητα άμυνας και ασφάλειας.

Με τη δική μας παρουσία, επειδή είμαστε εκεί, καταφέραμε να προσδιορίσουμε, να οριοθετήσουμε την πολιτική του Οργανισμού σε θέματα που μας αφορούσαν άμεσα και ιδίως σ' αυτό το θέμα, που ανέφερα. Διαφορετική θα ήταν η εξέλιξη -και θα ήταν η εξέλιξη αρνητική για μας- αν δεν ήμασταν παρόντες εκεί και δεν συμμετείχαμε στις συζητήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, όταν έθεσε την ερώτηση η οποία οδήγησε στη σημερινή συζήτηση, αναφέρθηκε μεταξύ άλλων και στο θέμα της νέας δομής του ΝΑΤΟ. Η Σύνοδος Κορυφής της Ουάσιγκτον δεν ασχολήθηκε με αυτό το θέμα, ούτε συζητήθηκε καν.

Και τούτο γιατί στα πλαίσια των διεξαγομένων από το 1996 εργασιών και σχετικών πολιτικών αποφάσεων του 1997 και του 1998, το Συμβούλιο του ΝΑΤΟ έλαβε την 1η Μαρτίου 1999, δηλαδή πριν τη Σύνοδο Κορυφής, την οριστική απόφαση ενεργοποίησης όλων ανεξαιρέτως των στρατηγικών του ΝΑΤΟ, περιλαμβανομένου και εκείνου της Λάρισας.

Θέλω να απαντήσω στο ερώτημα, με τη συμμετοχή στη νέα δομή, τι στόχους επιτυγχάνουμε. Πιστεύω ότι επιτυγχάνουμε τους στόχους, που αρχικά είχαμε θέσει.

Όπως ξέρετε -και θέλω ίσως να αναπτύξω αυτό το θέμα, αναφερόμενος σε μία προηγούμενη κατάσταση- η χώρα μας

δεν συμμετείχε μέχρι το 1980 στο στρατιωτικό σκέλος του NATO. Από το 1980 είχε συμφωνηθεί η επανένταξή της στο στρατιωτικό σκέλος του NATO. Η επανένταξή της όμως δεν είχε ολοκληρωθεί, διότι από πλευράς της Τουρκίας είχαν προβληθεί διάφορες ενστάσεις, οι οποίες οδήγησαν μεταξύ άλλων να μην ενεργοποιηθεί το στρατηγείο της Λάρισας. Αυτή η κατάσταση είχε ως αποτέλεσμα η Ελλάδα να μη βρίσκεται στην ίδια θέση στην οποία βρισκόταν η Τουρκία όλο αυτό το διάστημα και η Τουρκία να εκμεταλλεύεται αυτήν την κατάσταση, να παρακωλύει τις δικές μας πρωτοβουλίες και τη δική μας συμμετοχή. Βρισκόμασταν σε μία μειονεκτική θέση. Αυτή είναι η απλή πραγματικότητα.

Με την εφαρμογή της νέας δομής, λοιπόν, του NATO, αυτό είναι παρελθόν. Η χώρα μας μετέχει ισότιμα για πρώτη φορά σε όλες τις δραστηριότητες του Οργανισμού.

Και επειδή κάποιοι λένε ότι αυτό σημαίνει υποχρεωτικότητα πολιτικών και στρατιωτικών αποφάσεων ή να το πω απλά μπορούν να μας "δέσουν" και να μας κάνουν αυτό το οποίο θέλουν μέσα από νέες διαδικασίες, οι οποίες έχουν συμφωνηθεί, θέλω να πω με έμφαση ότι δεν υπάρχει υποχρεωτικότητα, ότι δεν μπορούν να μας "δέσουν", ότι όσον αφορά το χώρο πάνω στον οποίο θα γίνονται επιχειρήσεις, εμείς έχουμε τη δυνατότητα παρέμβασης και όσον αφορά τα άλλα θέματα, μέσα από τις διαδικασίες οι οποίες υπάρχουν, έχουμε τη δυνατότητα παρέμβασης και αντίρρησης. Με την συμμετοχή αυτή, μπορούμε να αξιοποιήσουμε όλο το πολιτικό και στρατιωτικό μας βάρος.

Επιπρόσθετα, επειδή η Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση -αυτό που έλεγα πριν, η ευρωπαϊκή ταυτότητα άμυνας και ασφάλειας, η άμυνα της Ευρώπης, θα στηριχθεί πάνω σ' αυτήν τη νέα δομή, το γεγονός ότι συμμετέχουμε εμείς στη νέα δομή μας δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να συμμετάσχουμε και στη δομή -όταν δημιουργηθεί, όπως δημιουργηθεί- της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης ή της ευρωπαϊκής ταυτότητας άμυνας και ασφάλειας. Εξασφαλίσαμε τη συμμετοχή μας σε αυτές τις ευρωπαϊκές διαδικασίες άμυνας.

Επίσης θέλω να τονίσω ότι ξεφεύγουμε οριστικά από τη σημερινή ισχύουσα διοικητική κατανομή των στρατηγείων με την Τουρκία, η οποία ήταν εις βάρος μας. Πριν η Τουρκία διέθετε διοικήσεις, ενώ εμείς δεν διαθέταμε. Σήμερα με τη νέα δομή η Ελλάδα και η Τουρκία θα αποκτήσουν από μία ισότιμη NATOϊκή διοίκηση, τρίτου επιπέδου διοίκηση και δύο διοικήσεις κοινής NATOϊκής χρηματοδότησης. Είναι, λοιπόν, ευνόητο ότι με τη νέα δομή μπορούμε να υπερασπιστούμε αποτελεσματικότερα τα εθνικά μας συμφέροντα.

Τέλος, θέλω να αναφέρω ότι από τη στιγμή της συμμετοχής αποδεσμεύθηκαν κι όλες οι πιστώσεις για τη δημιουργία της σχετικής υποδομής στην Ελλάδα.

Το συμπέρασμα είναι ότι με τον τρόπο αυτό αποκαταστάθηκε η πολιτική, στρατιωτική ανισορροπία που ήταν πρότινος εις βάρος μας μέσα στο NATO και η ισότιμη συμμετοχή μας αποκλείει εφεξής την απουσία μας για τη μονοπώληση από άλλους ρόλων και ωφελημάτων.

Θέλω πάλι να θυμίσω, επειδή μίλησα για την έξοδο από το στρατιωτικό σκέλος του NATO, ότι παλιά η διοίκηση, των στρατηγείων που βρίσκονται στην Τουρκία ήταν αμερικάνικη. Όταν αποχωρήσαμε εμείς, λόγω της απουσίας μας, η διοίκηση αυτή μεταβιβάστηκε ακώλυτα σε Τούρκους και παραμένει τουρκική.

Αυτό δείχνει τις δυνατότητες που έχει κανείς μετέχοντας και τις δυνατότητες οι οποίες υπάρχουν, όταν δεν μετέχει.

Θέλω, επίσης, να τονίσω -επειδή και εκεί υπάρχουν διάφορα θέματα- ότι η συμμαχία δεν μπορεί, ο Οργανισμός δεν μπορεί να ασκήσει κυριαρχία εξ ονόματος των μελών του ούτε έχει τέτοια εξουσιοδότηση. Ο Οργανισμός εγγυάται απλώς το πλαίσιο της συλλογικής άμυνας, την ασφάλεια όλων των μελών του.

Όσον αφορά την άμυνα των χωρών-μελών, ρητά αναφέρεται και στο καταστατικό και στο κείμενο της νέας δομής ότι τα κράτη, στο πλαίσιο της συλλογικής άμυνας διατηρούν το δικαίωμα και το

καθήκον να αναλαμβάνουν τα ίδια τις κυριάρχες ευθύνες τους.

Υπάρχει το πλαίσιο της συλλογικής άμυνας, αλλά κάθε κράτος έχει το δικαίωμα να αναλάβει την όποια πρωτοβουλία θεωρεί σκόπιμη για τη δική του άμυνα. Δεν υπάρχει κανένας περιορισμός. Γι' αυτό μέχρι τώρα έχουμε πάρει όλες εκείνες τις πρωτοβουλίες, τις οποίες θεωρούμε σκόπιμες για την άμυνα της χώρας μας, για τον εξοπλισμό της χώρας μας, για την αντιμετώπιση του οποιουδήποτε κινδύνου. Δεν υπάρχει καμία εξουσιοδότηση σε κανέναν, η οποία δρα περιοριστικά αυτής της δυνατότητας, παρά τα όσα λέγονται ή τα όσα φημολογούνται, πιστεύω σκόπιμα.

Πρέπει να ξέρουν όλοι οι Έλληνες πολίτες ότι η Ελλάδα έχει το δικαίωμα και τη δυνατότητα να παίρνει όλα εκείνα τα μέτρα, τα οποία θεωρεί απαραίτητα για την άμυνά της.

Κυρίες και κύριοι, ο ελληνικός λαός αισθάνεται οργή, αισθάνεται ανησυχία για τις πολεμικές επιχειρήσεις στο Κόσσο, τα θύματα, τις καταστροφές, την εκτεταμένη ανθρώπινη δυστυχία, η οποία απλώνεται σε όλη την περιοχή. Το ξέρουμε.

Η Κυβέρνηση συμμερίζεται τα αισθήματα αυτά. Το εξέφρασε στις Συνόδους Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO, γι' αυτό και προχώρησε περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση -θέλω να το τονίσω αυτό- σε επαφές, συνεννοήσεις και πρωτοβουλίες, για τον τερματισμό των εχθροπραξιών, την επιστροφή των προσφύγων και την ειρήνευση της περιοχής.

Ορισμένα κόμματα καλλιεργούν στην ελληνική κοινή γνώμη την εντύπωση ότι υπάρχουν εύκολες λύσεις στο θέμα του Κόσσο. Υπάρχουν λύσεις οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν άμεσα, αν τις έπαιρνε η Ελλάδα, στον τερματισμό της κρίσης και η Κυβέρνηση δεν τις ακολουθεί. Παραδείγματος χάρη, η καταγγελία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO, η αποχώρηση από τους οργανισμούς αυτούς, ιδίως από το NATO, μια αδέσμευτη πολιτική.

Όλα αυτά υποστηρίζονται από την Αντιπολίτευση σε διαφορετικούς τόνους ή απλώς υπονοούνται με τις τοποθετήσεις τους. Ένα όμως είναι βέβαιο. Όλα αυτά είναι εύκολα λόγια, τα οποία γίνονται για ψηφοθηρία.

Κινήσεις, όπως τις εισηγούνται τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, θα δημιουργούσαν βεβαίως θεαματικές εντυπώσεις, αλλά για ελάχιστες ώρες. Στην πραγματικότητα θα δημιουργούσαν στη χώρα μακροπρόθεσμα πολύ σοβαρά προβλήματα, θα χειροτέρευαν τη διεθνή θέση της χώρας, θα οδηγούσαν σε πολύ μεγάλους κινδύνους για όλους μας, θα παρείχαν σε όλους όσους βρίσκονται σε αντίθεση με μας ανεπανάληπτες ευκαιρίες για να προωθήσουν τις δικές τους θέσεις σε βάρος μας.

Η Ελλάδα χρειάζεται σταθερότητα και ασφάλεια στην περιοχή. Αυτό απαιτεί το εθνικό συμφέρον. Η Ελλάδα χρειάζεται ειρήνη, για να αφιερώσει ο ελληνικός λαός τις προσπάθειές του στην ανάπτυξη, στην κοινωνική αλληλεγγύη και την κοινωνική συνοχή. Αυτό απαιτεί το εθνικό συμφέρον.

Η Ελλάδα θα αναπτυχθεί, αν είναι παρούσα στην Ευρώπη και στα Βαλκάνια.

Το εθνικό συμφέρον απαιτεί να είναι παρούσα και στην Ευρώπη και στα Βαλκάνια.

Η θέση της Ελλάδας ενισχύεται με την αξιοπιστία της. Πρέπει να είμαστε αξιόπιστοι και η αξιοπιστία αυτή προκύπτει με έναν απλό -ίσως δύσκολο τρόπο, αλλά απλό- τρόπο: Αν εκφράζουμε την άποψή μας, τη γνώμη μας, σε κάθε κατεύθυνση. Αν αναδεικνύουμε πειστικά, όπου βρισκόμαστε το εθνικό μας συμφέρον. Αν εργαζόμαστε για την ειρήνη. Και στη Σύνοδο της Ουάσιγκτον και στη Σύνοδο Κορυφής που έγινε στο Βερολίνο, δείξαμε ποιο είναι το εθνικό μας συμφέρον, ποια είναι η δική μας θέση και έχουμε δείξει και έκτοτε ότι εργαζόμαστε για την ειρήνη.

Αυτό το οποίο αποτελεί την προϋπόθεση της αξιοπιστίας μας, το κάνουμε και γι' αυτό έχουμε αξιοπιστία απέναντι στις άλλες χώρες.

Την προσπάθεια για την ειρήνη, την πραγματοποιούμε σήμερα, με την πολιτική που ακολουθούμε, με καλύτερο τρόπο

απ' ό,τι θα την πραγματοποιούσαμε, με οποιαδήποτε άλλη πολιτική. Εμείς είμαστε εκείνοι που έχουμε κινηθεί δραστικά, για να σταματήσει ο θάνατος, για να σταματήσει η καταστροφή, για να σταματήσει η δυστυχία, ο πόλεμος.

Η αξιοπιστία της χώρας δεν θα προκύψει από μία συστηματική πολιτική παρακώλυσης, για να εισπράξουμε εφήμερα χειροκροτήματα. Η αξιοπιστία της χώρας, θα προκύψει, αν είμαστε σταθεροί στη γνώμη μας και στους στόχους μας.

Εμείς όσον αφορά το Κόσοβο -και πρέπει να τονισθεί πάλι σε αυτήν τη συζήτηση- δεν συμμετέχουμε σε στρατιωτικές επιχειρήσεις, σε πολεμικές επιχειρήσεις. Αν ήταν αλήθεια αυτό που λένε μερικοί ότι εμείς ακολουθούμε την οποιαδήποτε πολιτική του ΝΑΤΟ ή των άλλων εταίρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί δεν συμμετέχουμε σε στρατιωτικές και πολεμικές επιχειρήσεις; Μας είπαν μήπως αυτοί ότι δεν είναι σκόπιμο να συμμετάσχουμε ή δεν ήθελαν αυτοί να συμμετάσχουμε; Δεν θα τους διευκόλυνε πολύ να συμμετείχαμε; Λοιπόν, δεν συμμετέχουμε, γιατί δεν θέλουμε να συμμετέχουμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ:...(Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Βεβαίως ζητήθηκε. Ζητήθηκε από όλους είναι αυτονόητο ότι όλοι οι οποίοι συμμετέχουν στον Οργανισμό, συμμετέχουν σε μία προσπάθεια, η οποία χαρακτηρίζεται κοινή. Αλλά εμείς διαφοροποιηθήκαμε εκεί και διαφοροποιηθήκαμε στο πιο σημαντικό σημείο, τη δική μας συμμετοχή. Είμαστε η πιο κρίσιμη χώρα, για να πραγματοποιηθούν αυτές οι επιχειρήσεις και όμως, δεν δεχθήκαμε. Και δεν δεχθήκαμε, γιατί είμαστε γείτονες με τους λαούς της περιοχής, γιατί θέλουμε φιλικές σχέσεις και οφείλουμε να τις διατηρήσουμε. Γιατί δεν θεωρούμε ότι η πολιτική παρέμβασης μπορεί να λύσει το πρόβλημα και το έχουμε πει παντού και σε όλους τους τόνους, γιατί πιστεύουμε στις πολιτικές και διπλωματικές λύσεις. Έχουμε εκφράσει την αντίθεσή μας, σε ό,τι οδηγεί σε θανάτους, καταστροφή ανθρώπινη δυστυχία και στη δυστυχία σε όλη την περιοχή.

Χαιρετίζουμε το φιλειρηνικό φρόνημα του ελληνικού λαού. Χαιρετίζουμε το αντιπολεμικό φρόνημα του ελληνικού λαού. Χαιρετίζουμε την ευαισθησία του ελληνικού λαού σε θέματα ελληνικής κυριαρχίας και σε θέματα εθνικής ανεξαρτησίας. Αλλά και οι άλλοι λαοί με τους οποίους συνεργαζόμαστε έχουν απόψεις. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι πλειοψηφίες των λαών της κοινής γνώμης στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν αντιτίθενται στη στρατιωτική παρέμβαση. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτήν την πραγματικότητα οφείλουμε να λάβουμε υπόψη μας, όταν χαράζουμε πολιτική σε ένα πλαίσιο συνεργασίας, γιατί υπάρχει αυτό το πλαίσιο συνεργασίας. Είμαστε τμήμα αυτού του πλαισίου συνεργασίας.

Όταν, λοιπόν, κάνουμε πολιτική μέσα σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να βλέπουμε τι θέλουν οι άλλοι, τι σκέπτονται οι άλλοι.

Να έχουμε κριτήριο το εθνικό μας συμφέρον, να έχουμε κριτήριο τη δική μας θέση, αλλά να λαμβάνουμε υπόψη και τι θέλουν οι άλλοι. Πιστεύω ότι η στάση της χώρας και ανταποκρίνεται στις αξίες μας και στις συλλογικές αντιδράσεις του ελληνικού λαού και στην ανάγκη αξιοπιστίας απέναντι στους άλλους λαούς, με τους οποίους συνεργαζόμαστε.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συνεχίσουμε και θα εντείνουμε τις προσπάθειές μας, ώστε να υπάρχει μία ισομέρεια θεσμών και ενεργειών, που θα οδηγήσουν τόσο στην αποδοχή από τη Γιουγκοσλαβία της απόσυρσης των στρατευμάτων από το Κόσοβο, της ασφαλούς επιστροφής των προσφύγων στις εστίες τους και της ανάπτυξης μίας ευρείας διεθνούς δύναμης με σαφή νομιμοποίηση, όσο και στην ταυτόχρονη κατάπαυση των πολεμικών ενεργειών.

Θα συνεχίσουμε σ' αυτούς τους στόχους, οι οποίοι είναι οι κύριοι στόχοι, οι οποίοι έχουν τεθεί σήμερα σε συζήτηση. Συζητούνται στη Ρωσία, στις Ηνωμένες Πολιτείες, σε όλα τα διεθνή βήματα.

Κλείνοντας θέλω να επαναλάβω τη βασική πολιτική μας θέση, για

να είμαστε σαφείς. Καθοριστική για μας είναι η προώθηση των αξιών μας, η προώθηση της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της συνεργασίας των λαών και προπαντός της ειρήνης. Καθοριστικό για μας είναι το συμφέρον της χώρας να προωθήσουμε την ισχυρή Ελλάδα. Με αυτό το κριτήριο παίρνουμε τις αποφάσεις μας. Η Ελλάδα βγήκε από τη σύνοδο του ΝΑΤΟ πιο ισχυρή, διότι αναγνωρίστηκε ο ιδιαίτερος ρόλος της στην κρίση του Κοσσυφοπεδίου. Ενισχύθηκε στην αξιοπιστία της. Η Ελλάδα μέσα στη δίνη, η οποία επικρατεί στα Βαλκάνια, έδειξε ότι έχει δική της άποψη και δική της φωνή, ότι μπορεί να είναι παράγοντας ειρήνης, ότι είναι πόλος σταθερότητας, ότι μέσα στην κρίση έχει δημιουργική προσφορά. Η Ελλάδα έδειξε και θα δείχνει ότι έχει δύναμη ψυχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αλέκα Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, επειδή ο κύριος Πρωθυπουργός μίλησε περί ψηφοθηρίας των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, θέλω να τονίσω ότι αυτά που θα καταθέσουμε εδώ, τα λέμε χρόνια. Βεβαίως έχουν προκύψει καινούρια γεγονότα και καινούρια ζητήματα και αναμφισβήτητα θα προσαρμοστούμε και σε αυτά, αλλά έχω την εντύπωση ότι ψηφοθηρική πριν απ'όλα ήταν η ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού. Δικαίωμα βέβαια του κάθε κόμματος να προβάλλει τις θέσεις του και να ζητάει ψήφους. Αλίμονο. Αλλά τέτοιο μαύρο-άσπρο δεν έχει συμβεί μέχρι τώρα ή μπορεί εγώ να μην έτυχε -δεν είμαι και πάρα πολλά χρόνια Βουλευτής- τέτοιο μαύρο-άσπρο στη Βουλή να έχω ακούσει.

Τουλάχιστον, κύριε Πρωθυπουργέ, με σθένος να υποστηρίξετε αυτά που κάνετε, με τα επιχειρήματα που εσείς έχετε. Αυτό είναι δικαίωμά σας και υποχρέωσή σας.

Θεωρούμε το αίτημα το οποίο αν κατάλαβα καλά ανέπτυξε ο κ. Πεπονής για διεύρυνση της συζήτησης δίκαιο και κατά τη γνώμη μας εκφράζει ευρύτερα και άλλους Βουλευτές σε αυτήν τη Βουλή. Δεν ξέρω αν είναι ζήτημα Κανονισμού ή Προέδρου της Βουλής, αλλά ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση έπρεπε να επιδιώξουν τη διεύρυνση της συζήτησης. Ήδη έχει κατατεθεί ένα κείμενο είκοσι έξι Βουλευτών από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου, το ΔΗ.Κ.ΚΙ. και από ένα Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ζητούσαν ευρύτερη συζήτηση στη Βουλή. Βεβαίως πρέπει να τοποθετηθούν και οι Βουλευτές. Τώρα αν τοποθετηθούν στρατευμένοι στα κόμματά τους ή όχι, αυτό είναι ένα δικό τους θέμα και ευθύνη του καθενός και των κομμάτων τους.

Υπήρξε επίσης κατάθεση, αν δεν κάνω λάθος, ανάλογου αιτήματος από επτά Βουλευτές, επίσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ζητούσαν ευρύτερη συζήτηση.

Όφειλε η Κυβέρνηση να κάνει αυτήν τη συζήτηση, πολύ περισσότερο όμως όφειλε να διεξαχθεί αυτή η συζήτηση, που κάνουμε σήμερα, πριν φύγει η ελληνική αντιπροσωπεία για την Ουάσιγκτον. Όχι γιατί πιστεύουμε ότι θα άλλαζε η στάση της ελληνικής Κυβέρνησης, αλλά γιατί, εν πάση περιπτώσει, υπάρχει στοιχειώδης υποχρέωση μιας κυβέρνησης, μιας αντιπροσωπείας, πριν πάει να συζητήσει και να υπογράψει κείμενα, τα οποία θίγουν θέματα πολέμου και ειρήνης, θέματα εθνικής και λαϊκής κυριαρχίας, αναθεωρούν το Διεθνές Δίκαιο, έπρεπε έστω και τυπικά να συζητηθούν προηγουμένως στην Βουλή.

Νομίζουμε ότι υπάρχει χρόνος. Απ'όσο ξέρουμε, έχει ζητηθεί συζήτηση προ ημερησίας διάταξης για τα θέματα της Γιουγκοσλαβίας από το ΔΗ.Κ.ΚΙ. Τουλάχιστον η δική μας η πλευρά εφόσον υπάρχει διάθεση θα αποδεχόμαστε την ευρεία συμμετοχή Βουλευτών στη συζήτηση αυτή. Από τη δική μας την πλευρά θεωρούμε ότι όσοι περισσότεροι μιλήσουν για τέτοια θέματα, τόσο καλύτερα. Και στο κάτω-κάτω, πρέπει να παίρνει και ο καθένας τις ευθύνες του σε τέτοια κρίσιμα ζητήματα και μάλιστα όταν ένα σημαντικό τμήμα της δικαιοσύνης τα έχει θεωρήσει σαν ζητήματα, τα οποία έρχονται σε ευθεία αντίθεση

με το Σύνταγμα που ισχύει σήμερα. Έφθασαν μάλιστα οι δικαστικοί του Συμβουλίου της Επικρατείας να δηλώσουν ότι ούτε και η Βουλή έχει δικαίωμα να ψηφίσει διαφορετικά απ'αυτά που λέει το Σύνταγμα. Τουλάχιστον να συζητήσει η Βουλή με άνεση.

Κύριε Πρωθυπουργέ, εδώ μας είπατε ότι δεν άλλαξε τίποτα το ουσιαστικό από το καταστατικό του ΝΑΤΟ. Έμεινε το ίδιο στα βασικά του ζητήματα. Και εμείς ρωτάμε -έχουμε βέβαια την απάντησή μας, αλλά θέλουμε να μας απαντήσετε εσείς- αφού δεν άλλαξε το καταστατικό του ΝΑΤΟ, πώς είναι δυνατόν να νομιμοποιείται, έστω και με τη λογική του ΝΑΤΟ, ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία και όχι οι επιχειρήσεις στο Κόσοβο, που πολλοί έτσι εξ απαλών ονύχων βαφτίσατε; Τώρα λένε "η κρίση στο Κόσοβο", "οι επιχειρήσεις στο Κόσοβο" κλπ. Αλλάξαμε και το όνομα του πολέμου.

Πώς νομιμοποιείται το ΝΑΤΟ; Τι νοιάζει το ΝΑΤΟ στο κάτω κάτω, τι προβλήματα υπάρχουν στο εσωτερικό της Γιουγκοσλαβίας; Πώς νομιμοποιείται ο πόλεμος που κάνει με τη μορφή αεροπορικών επιχειρήσεων, με τη μορφή συγκαλυμμένων χερσαίων επιχειρήσεων, με τη μορφή επεμβάσεων;

Βεβαίως ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία έγινε πριν αλλάξει το καταστατικό του ΝΑΤΟ. Διότι το νέο δόγμα έχει τεθεί σε εφαρμογή πριν. Έτσι γίνεται. Πρώτα ένα νέο δόγμα μπαίνει σε εφαρμογή και μετά γίνεται δικαίο. Δεν είναι ο πρώτος πόλεμος στο πλαίσιο του νέου δόγματος του ΝΑΤΟ που γίνεται στη Γιουγκοσλαβία. Είναι ο τρίτος. Ο πρώτος έγινε με τις πιο σχετικά ήπιες μορφές, με τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας με πρωτοστατούσα δύναμη τότε τη Γερμανία, ο δεύτερος έγινε στη Βοσνία και ο τρίτος γίνεται στη Γιουγκοσλαβία. Και όπως λένε ορισμένοι -και εγώ συμφωνώ με αυτό- το επόμενο βήμα, ο επόμενος Περσικός, θα είναι η Κασπία.

Το καταστατικό, λοιπόν, άλλαξε. Και εσείς ψηφίσατε το νέο καταστατικό -όπως θέλετε πείτε το- φαρδιά πλατιά.

Και με την ευκαιρία ήθελα να σας πω ότι εμάς δεν μας ενδιαφέρει τι ψιθυρίζετε στο αυτί του Κλίντον ή τι είπατε στα διάφορα γεύματα και δεξιώσεις μεταξύ τυριού και αχλαδιού. Εμάς ενδιαφέρει τι υπογράψατε και τι κάνετε. Και να έχετε το θάρρος να πείτε στον ελληνικό λαό τι υπογράφετε.

Επίσης, δεν μας ενδιαφέρει τι είπατε στις συνεντεύξεις Τύπου που δώσατε. Διότι βγαίνει ο κ. Σιράκ και λέει "εμείς υπογράψαμε το συγκεκριμένο νέο δόγμα, νέο καταστατικό, νέο ρόλο που προβλέπει π.χ. αυτήν τη σχέση του ΟΗΕ με το ΝΑΤΟ". Βγήκατε εσείς και είπατε άλλα. Βγήκε τρίτος ηγέτης χώρας και είπε άλλα στη συνέντευξη Τύπου μπροστά στα εθνικά μέσα ενημέρωσης. Υπάρχει άλλη γαλλική μετάφραση, άλλη αγγλική μετάφραση, άλλη ελληνική μετάφραση. Και όπως πάντα, κοροϊδεύετε. Κάνετε τις προσαρμογές σας, διότι έχουμε και ευρωεκλογές. Τι θα πείτε στο λαό της χώρας σας, τι θα πείτε στα ελληνικά μέσα ενημέρωσης, τα οποία βεβαίως το τελευταίο διάστημα πραγματικά στην Ελλάδα κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους και γι'αυτό έχουν δεχθεί την επίθεση, που έχουν δεχθεί. Οι περισσότεροι δημοσιογράφοι κάνουν καλά τη δουλειά τους, τουλάχιστον γι'αυτούς που ξέρουν και διαβάζουν. Και βάζω το εξής ερώτημα και ως με συγχωρείτε πραγματικά ο σερβικός και αλβανικός λαός, διότι μπορεί να παρεξηγηθεί αυτή η θέση μας.

Είμαστε οι τελευταίοι και όχι μόνο εμείς, που θέλουμε τον πόλεμο. Και μάλιστα παλεύουμε για να αποτρέπεται. Δεν περιοριζόμαστε σε διαμαρτυρίες και σε εκδηλώσεις αλληλεγγύης, αφού ξεσπάσει και έχει αυτά τα θύματα.

Βάζω όμως το εξής ερώτημα. Εάν στο Ραμπουγιέ ή στο Παρίσι είχε συμφωνήσει η ηγεσία της Γιουγκοσλαβίας τη διάλυσή της, είχε συμφωνήσει να μπει ο ΝΑΤΟϊκός στρατός κατοχής στη Γιουγκοσλαβία -βεβαίως δεν θα είχε γίνει αυτός ο πόλεμος, εάν δεν είχε αντισταθεί ο γιουγκοσλαβικός λαός, θα υπήρχε μία επαίσχυντη συμφωνία κάτω από την αιπλή του πολέμου- θα είχε πάρει χαμπάρι ο ελληνικός λαός, αλλά και οι λαοί της Ευρώπης; (Δεν είναι αυτό που είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι οι λαοί της Ευρώπης ήθελαν τον πόλεμο και γι' αυτό έγινε ο πόλεμος), βρήκαμε τώρα το

φταίχτη. Εάν επαναλαμβάνω, δεν υπήρχε αυτή η αντίσταση σ' αυτήν τη φάση του γιουγκοσλαβικού λαού και της ηγεσίας του, θα είχε καταλάβει ο κόσμος τι είναι το νέο δόγμα του ΝΑΤΟ;

Τι θα είχε βγάλει ως συμπέρασμα; Ότι με πολιτικά και διπλωματικά μέσα και με ανταλλαγή προβληματισμών λύνονται όλα τα προβλήματα. Έτσι θα θέλαμε να λύνονται, αλλά δεν λύνονται έτσι.

Τουλάχιστον -ξαναλέω, ζητάω συγγνώμη από το σερβικό και από τον αλβανικό λαό- αυτός ο πόλεμος με αυτά τα τραγικά θύματα που έχει έβγαλε στην επιφάνεια τον μεγάλο κίνδυνο που αντιμετωπίζουν, όχι μόνο τα Βαλκάνια, όχι μόνο η Μέση Ανατολή, η Αφρική, η Κασπία, ο Καύκασος, αλλά το μεγάλο κίνδυνο που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα. Ήδη το πολιτικό πεδίο και το ηθικό έχει νικήσει ο γιουγκοσλαβικός λαός και οι Σέρβοι και οι Αλβανοί, ανεξάρτητα πώς θα καταλήξουν τα πράγματα. Και εμείς βεβαίως υπογραμμίζουμε -και γι' αυτό παλεύουμε- να νικήσει ο γιουγκοσλαβικός λαός και να τσαλακωθεί το ΝΑΤΟ σ' αυτήν την περιοχή, γιατί αν δεν τσαλακωθεί, δεν θα έλθει βέβαια η συντέλεια του κόσμου, αλλά θα έχουμε πάρα πολλά προβλήματα μπροστά μας. Ο ελληνικός λαός χρωστάει πολλά στο γιουγκοσλαβικό λαό γι' αυτήν την αντίστασή του. Δεν μπορούμε να το εξαργυρώσουμε εύκολα ούτε με τις μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις που κάνουμε ούτε μ' αυτήν την ομόθυμη αλληλεγγύη του 98% του ελληνικού λαού. Χρωστάμε πολλά, γιατί μας άνοιξαν μάτια. Μας άνοιξαν τα μάτια, όσοι τουλάχιστον δεν τα έχουμε ανοιχτά.

Εμάς, λοιπόν, μας ενδιαφέρει τι υπογράψατε. Και υπογράψατε εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ, η ελληνική Κυβέρνηση ερήμην του ελληνικού λαού -διότι ο ελληνικός λαός ήταν απληροφόρητος- μία νέα συνθήκη, ένα νέο κανονισμό, ένα νέο δόγμα -δεν μας ενδιαφέρει πώς λέγεται αυτό το κείμενο- Υπογράψατε την αλλαγή του ρόλου του ΝΑΤΟ -αυτό που τυπικά έλεγε ότι είχε- την αλλαγή της δράσης του, υπογράψατε δηλαδή το σύγχρονο δόγμα του πολέμου, της ανοιχτής, δίχως προσχήματα, επέμβασης στο εσωτερικό χωρών. Όχι ότι το ΝΑΤΟ δεν έκανε παλαιότερα επεμβάσεις. Τις έκανε αλλά τις έκανε μέσω Παπαδόπουλου, Παττακού, Μακαρέζου. Τις έκανε εμμέσως μέσω άλλων μηχανισμών, μέσω του Σαμφών στην Κύπρο κλπ.

Υπογράψατε ένα κείμενο που κουρελιάζει κάθε έννοια εθνικής ανεξαρτησίας και κυριαρχίας, όπως τουλάχιστον γίνονταν αντιληπτά στην επίσημη πολιτική του 20ού αιώνα. Υπογράψατε ένα κείμενο που εγκαταλείπει τυπικά την αρχή του απαραβίαστου των συνόρων, με αποτέλεσμα να επιδιωχθεί να κυριαρχήσει η τάση ακρωτηριασμού και διαμελισμού κρατών, ιδιαίτερα χωρών και κρατών που βρίσκονται σε υποδεέστερη και εξαρτημένη σχέση στο διεθνές και περιφερειακό οργανωμένο καπιταλιστικό σύστημα. Υπογράψατε ένα κείμενο στο οποίο η Ελλάδα είναι και θα είναι αδύνατος κρίκος. Και αυτό το ξέρετε. Όχι αδύνατος κρίκος από την πλευρά του λαού, αλλά αδύνατος κρίκος ως συγκεκριμένη χώρα στο συγκεκριμένο σύστημα που βρίσκεται. Και αυτό επαναλαμβάνω το ξέρετε. Το υπογράψατε γνωρίζοντας τους κινδύνους έχει η Ελλάδα, όσο πειθαρχική να είναι η Κυβέρνηση, όσο καλό παιδί να είναι η Ελλάδα ως Ελλάδα; Θα έλθει η ώρα που θα πληρώσει η χώρα βαρύ τίμημα. Και αν θέλετε το πρώτο χτύπημα το δέχονται βεβαίως όσοι ανθίστανται, αλλά το δεύτερο χτύπημα θα το δεχτούν και όσοι πειθαρχούν, γιατί η διανομή της λείας, η διανομή των αγορών, το άνοιγμα του δρόμου στην ελεύθερη διακίνηση των κεφαλαίων, δεν έχει όρια.

Μην ξεχνάτε πώς οι Ηνωμένες Πολιτείες συμπεριφέρθηκαν στο Σαντάμ Χουσεϊν πριν λίγα χρόνια και πώς τώρα. Δεν είναι, δα, και η πρώτη φορά που οι Ηνωμένες Πολιτείες πέταξαν στην άκρη κυβερνήσεις και καθεστώτα υποτακτικά τους, αυτό το ξέρουμε. Υπογράψατε, γνωρίζοντας ότι η Ελλάδα είναι ο αδύνατος κρίκος.

Εδώ μας είπατε ότι λίγο πολύ το ΝΑΤΟ έπρεπε να προχωρήσει σε μία τέτοια μετεξέλιξη, (την αναγνωρίσατε εμμέσως και απολογηθήκατε αρκετά γι' αυτό) χωρίς να λέτε την αλήθεια, γιατί υπάρχουν κίνδυνοι που προήλθαν από τις

καινούριες χώρες που εμφανίστηκαν στο πεδίο των πρώην σοσιαλιστικών χωρών.

Δεν θα σταθώ σ' αυτά τα επιχειρήματα, τα οποία ελέγχθηκαν και λέγονται: Για τον ψυχρό πόλεμο, υπεύθυνο θεωρείτε το Σύμφωνο της Βαρσοβίας. Αυτό το Σύμφωνο ήταν που έφταγε για τον ψυχρό πόλεμο και για τον πόλεμο. Τώρα που δεν υπάρχει το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, τώρα που δεν υπάρχει η Σοβιετική Ένωση, πάλι φταίει που δεν υπάρχει. Γιατί στο έδαφός της, λέει, ανέκυψαν καινούρια προβλήματα και διαφορές.

Αλλά να σας θυμίσω το εξής. Όταν έγινε το NATO -που έγινε πέντε χρόνια νωρίτερα από το Σύμφωνο της Βαρσοβίας- η τότε ηγεσία της Σοβιετικής Ένωσης πρότεινε συμμετοχή και της Σοβιετικής Ένωσης στο NATO, για να μην υπάρχει ο ψυχρός πόλεμος. Δεν έγινε δεκτή η Σοβιετική Ένωση. Εάν το NATO είναι οργανισμός ασφαλείας και αμυντικός οργανισμός, γιατί να μην μπει και η Σοβιετική Ένωση; Αυτή ήταν η πρόταση. Δεν έγινε δεκτή. Για να μην πω ότι πριν από τον πόλεμο, όταν γίνονταν συζήτηση για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την κοινωνία των εθνών, η Σοβιετική Ένωση ζητούσε να μπει μέσα, που ήταν αν θέλετε, τότε, μοναδική χώρα, δεν υπήρχε διαμορφωμένο το σοσιαλιστικό σύστημα ούτε το κίνημα των αδεσμευτών. Και τότε έλεγαν όχι, γιατί ήταν ταξικές και πολιτικές οι επιλογές αυτών των οργανισμών, γιατί ήταν οργανισμοί που στρέφονταν όχι μόνο κατά των σοσιαλιστικών χωρών, αλλά στρέφονταν γενικά κατά των λαών που ήθελαν να διαλέγουν το δικό τους δρόμο εξέλιξης, που ήθελαν να προστατεύουν την εθνική τους ανεξαρτησία, που ήθελαν να προστατεύουν την αυτονομία.

Μην λέμε, λοιπόν, ότι την ευθύνη για τον ψυχρό πόλεμο την είχε το Σύμφωνο της Βαρσοβίας. Και να σας πω και κάτι άλλο: ως το 1990 το ΚΚΕ στα βασικά του προγραμματικά ντοκουμέντα, άμεσης τροχιάς (γιατί ποτέ δεν κρύψαμε ότι παλεύαμε για το σοσιαλισμό) λέγαμε ότι παλεύουμε για μια Ελλάδα ανεξάρτητη, ουδέτερη, χωρίς να ενταχθεί σε κανένα από τους δύο συνασπισμούς. Και τότε πάλι μας λέγατε ότι η Ελλάδα πρέπει να μείνει στο NATO τότε που στο κάτω-κάτω είχε διαμορφωθεί ένας καλύτερος συσχετισμός δυνάμεων και μπορούσε η Ελλάδα αν θέλετε να παίξει και με τις αντιθέσεις των δύο συνασπισμών. Μπορούσε και τότε η Ελλάδα να ανοίξει τις σχέσεις της -και είχε τότε σχέσεις- με αδεσμευτες χώρες, με χώρες που είχαν φύγει από την κλασική και τυπική αποικιοκρατία, προσπαθούσαν να οικοδομήσουν ένα μη καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, όπως έλεγαν. Υπήρχε στάδιο δόξης λαμπρό για εμπορικές σχέσεις και για άλλου τύπου σχέσεις. Και όμως και τότε, αν και το ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε αλλιώς, στην πορεία λέγατε, "δεν γίνεται". Δεν γίνονταν τότε που υπήρχαν συσχετισμοί, δεν γίνονταν τώρα που λέτε δεν υπάρχουν συσχετισμοί, άρα είναι καθαρά ζήττημα ταξικής επιλογής. Υπογράψατε φαρδιά, πλατιά γιατί εκπροσωπείτε συμφέροντα εκείνων των κοινωνικών δυνάμεων, της πλουτοκρατίας, του μεγάλου κεφαλαίου, που έχει συμφέρον απ' αυτόν τον οργανισμό. Απ' αυτόν τον επιθετικό οργανισμό, που όταν δεν μπορεί να ανοίγει δρόμους με οικονομικά και πολιτικά μέσα, θα χρησιμοποιήσει και τα στρατιωτικά. Χώρια που εδώ μας είπατε και το αναγνωρίσατε ότι αναγνωρίζεται ο σημαντικός ρόλος της Ελλάδας στα πλαίσια του NATO και η διπλή της ταυτότητα. Πραγματικά, εμείς ακούσαμε και ανατριχιάσαμε, την κ. Ολμπράιτ και τον κ. Γεώργιο Παπανδρέου να αναπαράγουν αυτά που του είπε η κ. Ολμπράιτ δημοσίως, ότι η κ. Ολμπράιτ αναγνωρίζει το ρόλο της Ελλάδας. Ε, εμείς τέτοια αναγνώριση δεν τη δεχόμαστε και πιστεύουμε ότι δεν τη δέχεται η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού και όχι μόνο εμείς οι κομμουνιστές.

Αυτά υπογράψατε και να βγείτε να τα πείτε στον ελληνικό λαό. Για ποιά Διεθνές Δίκαιο γίνεται λόγος; Αφού έχει κουρελιαστεί το Διεθνές Δίκαιο. Τώρα φτιάχνετε καινούριο Διεθνές Δίκαιο.

Βεβαίως στα πλαίσια των χωρών-μελών του NATO υπάρχει ισχυρή εθνική κυριαρχία και κυριαρχικά δικαιώματα για τις χώρες-μέλη και πολύ λιγότερο για την Ελλάδα. Απόδειξη ότι το NATO δεν έχει δεχθεί ότι τα σύνορα του Αιγαίου είναι απαραβίαστα. Δεν έχει βγει, έστω με λόγια να πει αυτά είναι τα σύνορα του Αιγαίου, δεν

υπάρχουν γκρίζες ζώνες. Αντίθετα το NATO θεωρεί νόμιμες τις όποιες παραβιάσεις κάνει η ηγεσία της Τουρκίας, στα πλαίσια της κατάρτησης όχι μόνο των εθνικών ορίων επιχειρησιακής δράσης, αλλά και των εθνικών συνόρων.

Με βάση τη νέα δομή του NATO αποφασίστηκε ότι Ελλάδα, Ιταλία και Τουρκία έχουν ενιαίο επιχειρησιακό χώρο, άρα συγκυριαρχία υπό αμερικάνικη και NATOϊκή κηδεμονία. Δεν είναι μία συγκυριαρχία φιλικών και συμμαχικών μεταξύ τους χωρών που ρίχνουν τα τείχη, γιατί αποφάσισαν οι λαοί να ρίξουν τα τείχη. Δεν ξέρω, μετά από μία πολύ μακριά περίοδο μπορεί να πέσουν και τα τείχη. Θα πέσουν, όμως, τα τείχη και τα σύνορα όταν τα καταργήσουν οι λαοί και όχι όταν τα κόβει και τα ράβει το NATO και οι ιμπεριαλιστές γενικά.

Και να προσθέσω: Υπάρχουν πολύ σοβαρότερα ζητήματα που βγαίνουν μέσα από αυτό το κείμενο που υπογράψατε.

Κατ'αρχήν, δεν υπάρχει συγκεκριμένος αντίπαλος. Τουλάχιστον προηγούμενα -και δεν λέω να γυρίσουμε προηγούμενα, να πάμε μπροστά θέλουμε- υπήρχε προσδιορισμένος ένας αντίπαλος που δεν ήταν βέβαια αντίπαλος όπως τον παρουσίαζαν. Ήταν αντίπαλος του NATO, το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, απλά ήταν ο σύμμαχος και ο συνασπισμός ειρήνης για τους λαούς. Με αυτήν την έννοια ήταν αντίπαλος του NATO. Υπήρχε ένας προσδιορισμένος αντίπαλος. Η Σοβιετική Ένωση και το Σύμφωνο της Βαρσοβίας. Τώρα δεν υπάρχει προσδιορισμένος αντίπαλος. Παντού, όπου το NATO θεωρεί ότι οι λαοί -οι γειτονικοί- δεν μπορούν να ζήσουν μεταξύ τους, παντού όπου θεωρεί ότι στο εσωτερικό της χώρας υπάρχουν υπαρκτά ή κατασκευασμένα μειονοτικά προβλήματα, παντού όπου θεωρεί ότι υπάρχει αναταραχή, όπου θίγονται οικονομικά συμφέροντα, εκεί μπορεί να επέμβει.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, εχθρός. Εχθροί είναι οι πάντες. Φυσικά ο στόχος είναι γνωστός. Από τη μία μεριά ισχυρά κράτη και από την άλλη κράτη προτεκτοράτα.

Δεύτερον, αλλάζει η στρατιωτική δομή του NATO και αυτό είναι ο μεγάλος κίνδυνος. Ξαναλέω όχι διότι είμαστε υπέρ του προηγούμενου NATO. Η στρατιωτική δομή του NATO βασίζεται στις πιο μικρές και πιο ευέλικτες στρατιωτικές δυνάμεις, δηλαδή στους τοπικούς πολέμους. Ακριβώς. Μιλάνε για μείωση των στρατών. Κάνουν τοπικές, ευέλικτες στρατιωτικές δυνάμεις, ακριβώς γιατί βρισκόμαστε σε μία περίοδο όπου θα έχουμε έκρηξη πολλών τοπικών πολέμων. Ας το σκεφτούμε, μήπως αυτές θα μετεξελιχθούν στην πορεία και σε έναν τρίτο παγκόσμιο πόλεμο δεδομένου ότι ξέρουμε πως πίσω από αυτούς τους μικρούς τοπικούς πολέμους, που έχουν πολλά θύματα και φοβερές καταστροφές, βρίσκεται ο ακήρυχτος πόλεμος ανάμεσα στις ηγετικές καπιταλιστικές χώρες. Αυτό το ξέρουμε καλά. Αντί να τσακώνονται μεταξύ τους και να κάνουν έναν πόλεμο μεταξύ τους με κίνδυνο να μην επιβιώσει καμία, βάζουν τις περιφερειακές δυνάμεις. Και αυτό είναι το φοβερό, σε συνδυασμό με την κατάρτησή του ενιαίου επιχειρησιακού χώρου.

Τι μας λέτε τώρα για το υποστρατηγείο της Λάρισας που το πήγατε στον Τύρναβο; Γραφείο του NATO θα είναι και δεν θα μπορεί η Ελλάδα να το χρησιμοποιήσει ούτε για τα σύνορά της. Το λέμε και το υπογράφουμε και ευχόμαστε να μην επιβεβαιωθούμε. Αλίμονο αν επιβεβαιωθούμε. Δεν θέλουμε να επιβεβαιωθούμε. Έχουμε, όμως, υποχρέωση να πούμε την αλήθεια, όπως την λέγαμε τόσα χρόνια και συναντούσαμε αρκετά ειρωνικά χαμόγελα.

Έρχεται το επόμενο πρόβλημα. Ο νέος πυρηνικός εφιάλτης. Αυτά τα λέει το νέο δόγμα του NATO. Φυσικά δεν τα γράφουν στο κείμενο που υπέγραψαν στην Ουάσιγκτον. Στην Ουάσιγκτον υπέγραψαν ένα πανηγυρικό κείμενο και όλα τα άλλα είναι από κάτω.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Δίνεται προτεραιότητα στην ανάπτυξη πιο εύχρηστων πυρηνικών όπλων που θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για

τις ανάγκες της συμμαχίας, δηλαδή του συνδικάτου ή της αυτοκρατορίας του πολιτικού, οικονομικού και στρατιωτικού εγκλήματος όπως λέμε εμείς. Διατηρούνται ταχτικά πυρηνικά όπλα. Οι ατομικές βόμβες περιορισμένης ισχύος όχι για παγκόσμιο πόλεμο, αλλά για τοπικό. Βλήματα πυροβόλου με πυρηνική γόμωση. Αυτά διατηρούνται και αυξάνονται. Και η αγορά του αιώνα που αποφάσισε η Κυβέρνηση, δεν ξέρω αν δεν έχει και την πυρηνική γόμωση, όχι για άμυνα, αλλά για επίθεση.

'Εχει γραφεί ότι πάνω από δεκαεπτά χιλιάδες εξακόσιες εβδομήντα τέσσερις ατομικές ή πυρηνικές τέτοιες βόμβες είναι αποθηκευμένες όλο το χρόνο, που σε ισχύ ισοδυναμούν με μισό εκατομμύριο περίπου βόμβες της Χιροσίμα. Αμ, γι'αυτό θέλει το ΝΑΤΟ από είκοσι πέντε κράτη να γίνουν σαράντα πέντε.

Το κείμενο του ΝΑΤΟ αναφέρει ότι οι υπόλοιπες χώρες που θα μπου, δεν θα μπου σαν κανονικά μέλη του ΝΑΤΟ -βέβαια εμείς είμαστε κατά της διεύρυνσης του ΝΑΤΟ- αλλά θα μπου σαν χώρες που θα συμμαχούν και θα ενταχθούν στις στρατιωτικές ενέργειες του ΝΑΤΟ.

Ακριβώς, το πυρηνικό οπλοστάσιο της Ρωσίας θέλουν, της Ουκρανίας και των άλλων χωρών. Δεν θέλουν την ειρήνη. Θέλουν να συνδεθούν οι χώρες αυτές σε συνεργασία για να βάλουν κάτω από τον έλεγχό τους οι λίγοι αυτό το μεγάλο πυρηνικό οπλοστάσιο για τους τοπικούς πολέμους.

Και μου λέτε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι δεν θα πέσουν αυτά στο κεφάλι της Ελλάδας; Φαντάζεσθε δηλαδή ότι αυτή η ισχυρή Ελλάδα, το καλό παιδί, θα γλιτώσει από τέτοιους πολλαπλούς τοπικούς πολέμους.

Αυτό είναι τελικά το όραμά μας το σύγχρονο; Να ζήσουμε μέσα σε ένα λιμάνι ασφάλειας, μια Ελλάδα ειρηνική μόνη της και γύρω της να γίνεται μακελειό προς Βορρά, προς Νότο, Ανατολικά και Δυτικά; Χώρια που δεν πρόκειται να γλιτώσουμε.

Εδώ, άρχισαν να πέφτουν οι πύραυλοι στη Βουλγαρία και όπου να είναι. Και όχι από λάθος. Είναι μηνύματα τρομοκρατίας αυτά. Δεν κάνουν τόσα λάθη οι ΝΑΤΟϊκοί. Καθόλου λάθη δεν είναι. Ξέρουν πολύ καλά τι κάνουν. Και μέσα από τα λάθη θέλουν να τρομοκρατήσουν.

Λοιπόν, αυτά τα υπογράψατε, αυτόν τον εφιάλτη! Γιατί να αναρωτιόμαστε τι σημαίνει το νέο δόγμα του ΝΑΤΟ για την Ελλάδα, ενώ το ζούμε; Το ζούμε στο βρώμικο πόλεμο κατά της Γιουγκοσλαβίας και όχι στην "κρίση του Κόσοβο". "Κρίση του Κόσοβο" βαφτίστηκε τώρα! Επιχειρήσεις στο Κόσοβο!

Βέβαια, επιχειρήσεις θα υπάρξουν και οικονομικές. Δόξα τω Θεώ, σήμερα μαζεύατε πενήντα επιχειρηματίες, που μόλις λήξει ο πόλεμος -να, αυτά είναι τα ανταλλάγματα που παίρνετε- θα τους μπάσετε στα Βαλκάνια να ανοικοδομήσουν και να κάνουν δήθεν φιλανθρωπίες. Να κτίσουν αυτά που κατέστρεψαν, για να έρθει ο νέος κύκλος, για να κάνουν τζίρο.

Εδώ ο κύριος Πρωθυπουργός -και δεν το λέει μόνο ο κύριος Πρωθυπουργός, το λέει ολόκληρη η Κυβέρνηση και δυστυχώς το λέει και το ΠΑΣΟΚ, το βλέπω στην τηλεόραση της Κυβέρνησης, που αν μη τι άλλο τα προηγούμενα χρόνια υπερασπιζόντουσαν με σθένος την πολιτική τους, τώρα, βγαίνουν να την υπερασπιστούν- ότι η Ελλάδα δεν συμμετέχει, ότι είναι παράγοντας ειρήνης η Ελλάδα στην περιοχή. Τέτοιο χοντρό ψέμα δεν έχει ειπωθεί μέσα σε αυτό το Κοινοβούλιο! Υπάρχουν όρια. Το καταλαβαίνω, να προσπαθεί κανένας να σου λουπώσει τις θέσεις του.

Αλλά πρώτα-πρώτα από τον περασμένο Ιούνιο η Κυβέρνηση έβαλε την υπογραφή της στον πόλεμο του ΝΑΤΟ. Την έβαλε φαριδιά-πλατιά! Έγιναν εκεί συζητήσεις ακόμη και για τις χερσαίες δυνάμεις. Και βέβαια ειπώθηκε ότι για τις χερσαίες -πώς θα οργανωθούν- πρέπει να το ξανα συζητήσουν. Το μόνο σημείο που αναφέρθηκε για νέα συζήτηση. Πραγματικά οι χερσαίες δυνάμεις δεν είναι μια εύκολη υπόθεση.

Αφήστε που με την αλλαγή, με το νέο δόγμα του ΝΑΤΟ το στρατιωτικό, έχει αλλάξει και ο τύπος του πολέμου. Πόλεμος γίνεται με βομβαρδισμούς από τις γειτονικές χώρες. Και οι χερσαίες θα

είναι το αποτέλεσμα.

Υπογράψατε τον πόλεμο. Και αν ακόμη η Ελλάδα δεν έκανε τίποτε άλλο πέρα από το να βάλει την υπογραφή της, πάλι θα ήταν συμμετοχή στον πόλεμο; Ανακηρύξατε την Ελλάδα σε χώρα "Διοικητικής Μέριμνας του Πολέμου". 'Οχι διοικητική μέριμνα για να στέλνουμε κλινικοκεπάσματα και φάρμακα στο γειτονικό λαό. Διοικητική μέριμνα του πολέμου. Ένας πόλεμος ξεκινάει. Μαζεύουν, μαζεύουν τις νοσοκόμες, τους μαγείρους, αλλά έχει και αυτούς που πατάνε το τελικό κουμπί. Όλοι, όλες οι χώρες συμμετέχουν στον πόλεμο. Αυτό, λοιπόν, το υπογράψατε.

Δεύτερον, από τη Θεσσαλονίκη όλα αυτά που περνούν τα τανκς, τα κοντέινερς, τι έχουν μέσα; Λουλούδια τους στέλνετε, κλινικοκεπάσματα; Γιατί δεν τα ανοίγετε για να δούμε τι έχουν μέσα; Τι έχουν; Κονσέρβες τους στέλνετε; Εάν είναι έτσι κύριε Πρωθυπουργέ να βάλει ο ελληνικός λαός λεωφορεία, να βάλει τα δικά του μέσα και να τα μεταφέρει.

'Οχι βέβαια για να χρεωθείτε εσείς την ανθρωπιστική βοήθεια. Θα είναι ανθρωπιστική βοήθεια σε αντίθεση με τον πόλεμο που έσπειρε η Κυβέρνηση. Αλλά η Κέρκυρα, η Θεσσαλονίκη, το Λιτόχωρο, η Αγχίαλος και όλα τα άλλα που έχετε στην εφεδρεία, δε συμμετέχουν στον πόλεμο; Το λένε επίσημα οι ΝΑΤΟϊκοί, ότι ο πόλεμος συνεχίζεται χωρίς στην απόφαση των δεκαεννέα, χάρη στη συμμετοχή των 19 -έστω και αν ο ένας στέλνει εκατό αεροπλάνα και ο άλλος στέλνει ένα- Η Ελλάδα και η Ιταλία έγιναν οι πλατφόρμες.

Μπορούσαν να γίνουν οι βομβαρδισμοί του ΝΑΤΟ, αν δεν υπήρχε το Αβιάνο; Μπορούσε να προετοιμασθεί η χερσαία επέμβαση και όλοι αυτοί που περνάνε και ο βαρύς οπλισμός, εάν δεν περνούσε από την Ελλάδα; Μπορούσε να γίνει ο πόλεμος, δίχως το 'Ακτιο;

Λέτε ότι δεν έχετε στείλει χερσαίες δυνάμεις. Έχετε στείλει στρατιωτικές δυνάμεις. Δεν εννοώ μόνο το "ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ" που αυτή τη στιγμή συμμετέχει με καίρια συμβολή στη δύναμη της Αδριατικής και είναι κάτω από τον κ. Κλαρκ, αλλά θα μιλήσω για ελληνικό στρατιωτικό προσωπικό. Βεβαίως, δεν είναι απλοί φαντάροι, είναι ειδικευμένοι, οι οποίοι περνάνε στις γειτονικές χώρες και εκπαιδεύουν και τους μισθοφόρους. Έχετε στείλει εκατό με εκατόν πενήντα ανθρώπους.

Να μου επιτρέψετε, κύριε Πρωθυπουργέ (βεβαίως όσα ξέρετε εσείς δεν τα ξέρουμε εμείς) να σας πω ότι έχουμε την εκτίμηση ότι κατ'αρχήν και από την Ελλάδα και από την Τουρκία δεν ζητήσαν μαζικές χερσαίες δυνάμεις. Είναι προφανές γιατί. Έχουν το νου τους οι άνθρωποι στο πρόβλημα της νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ. Δεν θέλουν να εκθέσουν την Ελλάδα και την Τουρκία σε κάποιες αν θέλετε προκλήσεις, σε κάποιους κινδύνους, γιατί τους ενδιαφέρει η σιδερένια ελληνοτουρκική και ιταλική νοτιοανατολική πτέρυγα, η συγκυριαρχία στο Αιγαίο υπό την αμερικάνικη κηδεμονία. Τους ενδιαφέρει ο διαμελισμός του Αιγαίου, τους ενδιαφέρει η διχοτόμηση της Κύπρου, τους ενδιαφέρει το να τα υπογράψετε όλα αυτά και κρατάνε την Ελλάδα και την Τουρκία απ έξω.

Αν χρειασθεί, θα σας ζητήσουν χερσαίες δυνάμεις. Και δεν θα πείτε όχι, γιατί δεν το έχετε αποκλείσει έως τώρα. Δεν το αποκλείσατε, απλώς λέτε ευχόμαστε. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν δεν πάνε μαζικά οι χερσαίες δυνάμεις, έχετε συμμετάσχει.

Ας πάρουμε όμως και μία άλλη πλευρά. Είναι εκτίμησή μας. Την Ελλάδα τη θέλουν και για άλλο ρόλο. Το έχετε δεχθεί ότι έχει δύο ρόλους η Ελλάδα. Ο δεύτερος ρόλος της Ελλάδας θα είναι να ολοκληρώσει τη βρώμικη δουλειά στη Γιουγκοσλαβία, εάν δεν μπορέσει ο γιουγκοσλαβικός λαός να παρεμποδίσει πλήρως τα ΝΑΤΟϊκά σχέδια και τα σχέδια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τότε, θα εμφανισθεί σαν η αγγελική δύναμη, ο επόπτης, ο εγγυητής της συμφωνίας τύπου Ντέιτον ή ακόμα χειρότερα. Και εκεί η Ελλάδα βεβαίως, θα παίξει ρόλο. Ενδεχόμενα, θα στείλετε και τις εγγυητικές δυνάμεις, θα στείλετε και παρατηρητές.

Αλλά εγώ θυμίζω -αυτό πια που αποκαλύφθηκε: Οι περίφημοι παρατηρητές του ΟΑΣΕ ήταν Βρετανοί κομάντος, οι οποίοι έκαναν όλη την κατασκοπευτική δουλειά για λογαριασμό του

NATO. Και αυτά δεν τα λέμε εμείς, τα λέει το "ΒΗΜΑ" του κ. Λαμπράκη. Τα λένε άλλες εφημερίδες, δεν τα λέμε εμείς. Γιατί βλέπετε εμείς, σ' αυτά τα κέντρα των αποφάσεων ούτε εμάς ούτε μας θέλουν, ούτε σαν παρατηρητές. Επομένως θα παίξει τον πιο βρώμικο ρόλο η Ελλάδα.

Εμείς δεν έχουμε καμία αμφιβολία. Είμαστε συνεργοί στο έγκλημα, συνεργοί στο νέο δόγμα του NATO, το οποίο θα απελευθερώσει ή θα ανοίξει το δρόμο για νέους πολέμους ή για "ειρήνη" με το πιστόλι στον κρόταφο.

Θέλουμε να σταθούμε και σε ένα άλλο ζήτημα. Μιλήσατε εκεί και δείξατε μία διάθεση να συμβάλει η Ελλάδα, ώστε η Ευρώπη να αποκτήσει τη δική της φωνή, την πιο δυνατή στα πλαίσια του NATO ή το δικό της σύστημα ασφάλειας, να λειτουργήσει αυτή η περίφημη Κοινή Εξωτερική Πολιτική, Ασφάλειας, άμυνας, όπως θέλει κανείς να ερμηνεύσει αυτά τα αρχικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εδώ θα βάλουμε ένα ερώτημα. Από το 1991, παράλληλα με την επεξεργασία της Συνθήκης του Μάαστριχτ ξεκίνησε μία συζήτηση στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν η Ευρώπη θα έχει το δικό της οργανισμό άμυνας και ασφάλειας -εμείς προσθέτουμε, επίθεσης για τη συμμετοχή στη λεία- ή εάν θα συνεργασθεί με το NATO.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Οι συζητήσεις που έγιναν είναι γνωστές και εδω έχουν ευθύνη όλα τα κόμματα, τα οποία αποπροσανόλισαν τον ελληνικό λαό ότι τάχα η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα μπορεί να λειτουργήσει με σωστή, δημοκρατική πολιτική και με χειραφέτηση από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Από την πρώτη στιγμή που άρχισαν οι συζητήσεις δεν τέθηκε κανένα θέμα για δικό της οργανισμό άμυνας και ασφάλειας. Στην πρώτη φάση της συζήτησης -αυτά είναι γραμμένα και δεν έχω το χρόνο να διαβάζω κείμενα, τα οποία όλοι έχουμε διαβάσει- έγινε το εξής: Η Ευρωπαϊκή Ένωση; ΟΑΣΕ (ΔΑΣΕ την έλεγαν στην αρχή) ή Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση που τη νεκρανάστησαν και οι διάφοροι άλλοι οργανισμοί, θα ήταν καταρχήν οργανισμοί συνεργαζόμενοι με το NATO. Αυτό κράτησε λίγο διάστημα. Στη συνέχεια αποφάσισαν ότι την πρωτοκαθεδρία στην Ευρώπη, θα έχει το NATO και αυτοί οι οργανισμοί θα έπρεπε να ενταχθούν στους σχεδιασμούς του NATO. Ζητούσαν μάλιστα οι Ευρωπαίοι ορισμένες επιχειρήσεις να τις αναλαμβάνουν αυτοτελώς αυτοί οι ευρωπαϊκοί μηχανισμοί, κάτω όμως από το γενικό σχεδιασμό του NATO. Γιατί το ήθελαν αυτό; Γιατί σου λέει: "Αν είναι όλα κάτω από το NATO, πρωτοκαθεδρία στο NATO, όντως έχουν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τι κομμάτι θα πάρουμε εμείς από τους διαμελισμούς"; Και δεν είναι μόνο τα Βαλκάνια, είναι και η Κεντρική και η Ανατολική Ευρώπη, η Ευρασία που λέμε σήμερα.

Αυτή η συζήτηση έγινε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με τη θέλησή της, λοιπόν, αναγορεύει το NATO σε παγκόσμιο οργανισμό και αυτά που λέει ο κύριος Πρωθυπουργός ότι είναι περιφερειακός, αυτά δεν μπορεί πια κανείς να τα πιστέψει. Δεν είναι αφελής ο Πρωθυπουργός. Τα λέει έτσι, απλώς για να νομίζει ο ελληνικός λαός ότι είναι έτσι.

Αποφάσισαν, λοιπόν, το NATO να γίνει παγκόσμιος οργανισμός, παλεύουν να έχει η Ευρώπη περισσότερους πόντους, αλλά και συνειδητά αποφάσισαν το NATO να έχει την πρωτοκαθεδρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να μην φύγουν οι Ηνωμένες Πολιτείες, σαν στρατιωτική δύναμη από το χώρο της Ευρώπης. Γιατί; Από επιλογή και από ανάγκη. Πρώτα-πρώτα, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αισθάνεται ακόμα τόσο δυνατή να αντιμετωπίσει και να τσακίσει τα λαϊκά κινήματα στην Ευρώπη. Δεν αισθάνεται ασφάλεια. Θέλει βοήθεια. Αυτό είναι καθαρό.

Εμείς δεν συμφωνούμε ότι η Ευρώπη είναι αδύναμη και δεν έχει φωνή. Και δύναμη και φωνή έχει, αλλά θέλει και συμμαχίες για να τσακίσει τα λαϊκά κινήματα, γιατί είναι ένας από τους ρόλους της και αυτός. Αισθάνεται αβεβαιότητα για τα Βαλκάνια και για την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη.

Δεύτερον, ξέρει πολύ καλά η Ευρωπαϊκή Ένωση ότι αν αυτονομηθεί από τη στρατιωτική δύναμη και τον παρεμβατικό ρόλο των Ηνωμένων Πολιτειών τότε θα βγουν στην επιφάνεια οι ενδοευρωπαϊκοί ανταγωνισμοί και τότε η Γερμανία, η Γαλλία, η Μεγάλη Βρετανία, η Ιταλία δεν θα μπορέσουν να μονιάσουν μεταξύ τους, έστω στο πώς θα ασκήσουν την πολιτική και πώς θα διανέμουν τη λεία.

Δεν το αποκλείω μετά από μερικά χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση να πει "οι Ηνωμένες Πολιτείες να αναδιπλωθούν στα του οίκου τους και το NATO να μην είναι ευρωπαϊκός οργανισμός". Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η κοινή εξωτερική πολιτική και άμυνα της Ευρώπης, όπως λέγεται, θα είναι διαφορετική ως προς το περιεχόμενο, την κατεύθυνση, ακόμα και τα μέσα, από το NATO ή από την πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών, γιατί είναι καθαρό πως όπου υπάρχει η δίψα του κέρδους, όπου υπάρχουν οι ανταγωνισμοί μέσα στους κόλπους του κεφαλαίου και ανάμεσα στις πολυεθνικές έρχεται και ο πόλεμος. Άλλωστε οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι δεν έγιναν χωρίς λόγο.

Η δική μας θέση, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, είναι φανερή και καθαρή και δεν είναι προεκλογική. Σε πολύ δύσκολες ώρες, όταν ακόμα ο ρόλος του NATO δεν είχε φανερί, όταν υπήρχαν ελπίδες για την Ευρωπαϊκή Ένωση εμείς είπαμε αυτό που θέλαμε να πούμε, έστω και αν αυτό πήγαινε κόντρα στο ρεύμα εκείνης της εποχής. Δεν θα αλλάζουμε θέσεις τώρα.

Εμείς παίρνοντας υπόψη και τα σημερινά δεδομένα, θεωρούμε ότι η ελληνική Κυβέρνηση δεν έπρεπε να υπογράψει το νέο δόγμα με ό,τι συνεπαγόταν αυτό. Η ελληνική Κυβέρνηση καλώντας και τον ελληνικό λαό και όλες τις πολιτικές δυνάμεις να τη στηρίξουν δεν έπρεπε να συμμετάσχει σε αυτόν το βρώμικο πόλεμο, με ό,τι συνεπαγόταν αυτό.

Ο Πρωθυπουργός -και τώρα το είπε- λέει το εξής: "Δηλαδή, τι προτείνετε; Να φύγουμε τώρα από το NATO;". Κοιτάξτε να δείτε, αν απευθύνεστε σε εμάς, στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, την απάντησή μας την ξέρετε: Ναι, η Ελλάδα πρέπει να φύγει από το NATO. Βεβαίως, δεν είμαστε αιθεροβάμονες. Αυτό δεν μπορεί να γίνει σήμερα, όχι γιατί θα έχουμε δυσκολίες, αλλά γιατί δεν υπάρχει ο συσχετισμός και δεν έχει προετοιμαστεί ο ελληνικός λαός για μία τέτοια λύση. Αλλά δεν μπορεί κανείς να μας εμποδίσει να έχουμε όραμα. Πρέπει να έχει και τέτοιο όραμα ο ελληνικός λαός για να παλέψει όταν δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις και όταν νομίζει ότι πρέπει να το κάνει πραγματικότητα, να φύγει από το NATO, όχι μόνο αυτό το εγωιστικό "να φύγει η Ελλάδα από το NATO". Αυτό δεν φθάνει. Να παλέψουμε μαζί με άλλους λαούς να φύγουν από το NATO. Να παλέψουμε για τη διάλυση του NATO. Τι θα γίνει πρώτα; Η διάλυση του NATO και η αποδέσμευση της Ελλάδας από το NATO; Η αποχώρηση της Ελλάδας από το NATO και η διάλυσή του; Για μας αυτά είναι διαλεκτικά δεμένα. Είναι, όμως, καθαρό ότι ο ελληνικός λαός πρέπει να ονειρεύεται μια Ελλάδα που δεν θα είναι στο NATO, δεν θα είναι δηλαδή σε ένα συνασπισμό του πολέμου και της βίας. Αλλά πραγματικά πρέπει να δουλέψουμε και υπάρχουν οι δυνατότητες ακόμη και σήμερα για συνεργασίες, έστω συγκυριακές και προσωρινές με δυνάμεις και χώρες που έχουν συμφέρον να πουν ένα "όχι" στον πόλεμο και στη βία του NATO.

Αλλά αυτό το ζήτημα το απαντάτε με τον ίδιο τρόπο και σε πολιτικές δυνάμεις μέσα στη Βουλή, που δεν σας λένε να φύγει η Ελλάδα από το NATO, αλλά ζητούν αντίσταση. Αν συγκρίνουμε την Ελλάδα με τις άλλες χώρες είναι θετικό -και πρέπει να το αναγνωρίσουμε- ότι στην Ελλάδα ακόμη και η Νέα Δημοκρατία έκανε κριτική στο νέο δόγμα του NATO. Και είναι επίσης, θετικό ότι ο Συνασπισμός και το ΔΗ.Κ.ΚΙ. είπαν ότι δεν πρέπει να υπογραφεί το νέο δόγμα του NATO. Αν θέλετε, έγιναν ορισμένες διαφοροποιήσεις και μεταποτίσεις στις θέσεις των κομμάτων. Δεν είμαστε καθόλου μικρόψυχοι και το αναγνωρίζουμε αυτό. Και θα θέλαμε αυτές οι μεταποτίσεις να μην είναι προσωρινές, όταν περάσει η μόδα να μείνουν. Δεν είμαστε μικρόψυχοι, γιατί όταν υπάρχει πόλεμος εμάς μας ενδιαφέρει να υπάρχει η μέγιστη δυνατή συσπείρωση

και δεν κοιτάμε να αξιοποιήσουμε μικροκομματικά τις δικές μας θέσεις όταν μάλιστα εμείς πιστεύουμε ότι είμαστε στη δίνη του πολέμου και ότι αργά ή γρήγορα θα μπει και η Ελλάδα με τη μια ή την άλλη μορφή.

Επομένως, η Κυβέρνηση είχε ακόμη και σ' αυτήν τη φάση τη δυνατότητα να αξιοποιήσει και την Αντιπολίτευση. Έκανε αντίσταση η Κυβέρνηση; Καμία αντίσταση. Τα έδωσε όλα και έχει ως σημαία την αναγνώριση του Κλίντον και της Ολμπράϊτ ότι η Ελλάδα παίζει ωραίο και διπλό ρόλο. Μα, αν είναι δυνατόν να είμαστε περήφανοι γι' αυτήν την αναγνώριση!

Δεν αντιστάθηκε η Κυβέρνηση. Δεν κάνατε καμία αντίσταση. Λέτε, (δεν το λέτε επίσημα σαν κόμμα) ότι φοβάστε πόλεμο με την Τουρκία. Δεν το λέτε σαν Κυβέρνηση, αλλά απλώς βάζετε τα στελέχη σας να το διαρρέουν. Επισήμως λέτε "εμείς δεν μπορούμε να αρνηθούμε τη συμμετοχή στον πόλεμο, δεν μπορούμε να αρνηθούμε τη συμμετοχή στο τσαλαπάτημα της εθνικής ανεξαρτησίας, στην κατάλυση κάθε έννοιας εθνικής κυριαρχίας", όπως είχε αποτυπωθεί τον 20ο αιώνα. Δεν μπορείτε, λέτε, να το κάνετε αυτό, γιατί θα σας κλέψει την πρωτιά και τον τοπικό ρόλο η Τουρκία. Και εμείς ρωτάμε: Καλά αυτό είναι το όραμά μας, να συναγωνιστούμε την Τουρκία σε ένα τέτοιο ρόλο; Όχι, καλύτερα να μείνουμε πολύ πίσω από την Τουρκία και να πάμε μπροστά και να συναγωνιστούμε με άλλους λαούς και κυβερνήσεις και να προκαλέσουμε σε άμιλλα στο ρόλο της αντίστασης, στο ρόλο της αντίδρασης το νέο δόγμα του ΝΑΤΟ, στη δημιουργία μιας αισιοδοξίας στους λαούς ότι μπορούν να δημιουργήσουν στην πορεία και άλλους συνασπισμούς, διαφορετικούς οργανισμούς. Αν μη τι άλλο να εγγυώνται το δικαίωμα της μη επέμβασης, αν μη τι άλλο να εγγυώνται το συμφέρον των συνόρων. Ας μην εγγυώνται τίποτε άλλο. Τα άλλα, τα οικονομικά, τα πολιτικά λύνονται με άλλους τρόπους.

Ψιθυριστά, όμως, βάζετε τα στελέχη σας -αυτό πια το κάνουν, εκστρατεύουν σε όλη την Ελλάδα- να λένε ότι θα μας επιτεθεί η Τουρκία. Και εμείς σας ρωτάμε: Καλά, αυτή η συμμαχία χάρη της οποίας κάνουμε τέτοιες παραχωρήσεις, χάρη της οποίας συμμετέχουμε στο μακελινό, χάρη της οποίας πετάξαμε στο καλάθι των ακρήτων ό,τι έλεγε το ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα χρόνια -και όπως διαπαιδαγώγησε τη λαϊκή του βάση- χάρη της οποίας έχουμε κάνει τόσες θυσίες, δεν θα μας υποστηρίξει απέναντι σε έναν άδικο πόλεμο;

Και πώς θα επιτρέψει το ΝΑΤΟ να μας επιτεθεί η Τουρκία; Γιατί αντιστεκόμαστε να πάρουμε μέρος σε έναν πόλεμο που γίνεται στη γειτονιά μας; Δεν ζητήσαμε από την Κυβέρνηση να επιστρατεύσει ούτε τα ιδεολογικά ούτε τα πολιτικά επιχειρήματα ούτε τα επιχειρήματα αρχών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος. Ζητήσαμε να επιστρατεύσει το γεγονός ότι είναι γειτονική χώρα. Και μέσα στο Διεθνές Δίκαιο και στη διεθνή πρακτική, επιτρέπεται και η απλή ουδετερότητα. Δεν είναι δική μας θέση η ουδετερότητα, αλλά και αυτό μπορούσατε να επικαλεστείτε.

Θα μας επιτεθεί, λέει, η Τουρκία. Γιατί να μας επιτεθεί; Και δεν θα προστατεύσουν την Ελλάδα οι σύμμαχοι; Τότε τι να την κάνουμε αυτήν τη συμμαχία; Τη μια να μη μας επιτεθεί η Τουρκία, την άλλη να μη μας επιτεθεί η Αλβανία, την άλλη να μη μας επιτεθεί η Βουλγαρία που θα γίνει χώρα μέλος την άλλη να μη μας επιτεθεί η Ρουμανία; Εμείς δεν θα κάνουμε τίποτε άλλο παρά να τσακίζουμε την αξιοπρέπεια των λαών και να λέμε στους λαούς ότι πρέπει να περπατάνε με τα τέσσερα. Ε, λοιπόν, πρέπει να αντισταθούμε με όποιο ρίσκο. Και το ρίσκο θα είναι πολύ λιγότερο.

Εμείς λέμε το εξής: Να ξεκινήσει, αυτή είναι η πρότασή μας, αυτός ο δρόμος της αντίστασης τότε θα αποφασίσει ο λαός και θα πει μέχρι εκεί μπορώ να το πάω. Θα αποφασίσει ο λαός ποιο συμβιβασμό θα κάνει και ποιον δεν θα κάνει, και γιατί θα τον κάνει αυτόν τον συμβιβασμό. Δεν θα του τον επιβάλουν κυβερνήσεις και ηγεσίες, οι οποίες αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και των πολυεθνικών, αν θέλετε του πιο προκεχωρημένου φυλάκιου του μεγάλου κεφαλαίου. Δεν θα του λένε ποιες θυσίες θα κάνουν, έστω δειλές και υποχωρητικές κυβερνήσεις.

Εμείς λέμε ότι όσοι πρεσβεύουν αυτήν την πολιτική, πρεσβεύουν γιατί αντιπροσωπεύουν συγκεκριμένα ταξικά συμφέροντα. Αν είναι από δειλία αφήστε τον ελληνικό λαό να αποφασίσει πόσο θαρραλέος ή πόσο συγκρατημένος θα είναι. Αν είναι από δειλία, να πάτε στα σπίτια σας τότε. Αυτός είναι ο πιο έντιμος δρόμος. Όποιος πολιτικός ηγέτης, όποια πολιτική ηγεσία -και αυτό ισχύει για όλους μας- δεν αντέχουμε, είναι πιο τίμιο να πάμε στα σπίτια μας και όχι να λέμε αυτός είναι ο δρόμος σωτηρίας της Ελλάδας. Υπάρχει και ο δρόμος του θεατή, άμα δεν αντέχεις.

Εμείς, λοιπόν, έχουμε συγκεκριμένη θέση που κατά τη γνώμη μας είναι και ρεαλιστική. Όσες δυνάμεις κοινωνικές, σήμερα, όσοι πολιτικοί παράγοντες, οι πάντες, όσοι θέλουν να διαμορφώσουμε ένα διαφορετικό μέτωπο και να δοκιμάσουμε αυτό το δρόμο της αντίστασης στο ΝΑΤΟ και στο συνεταιράκι της την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Και βεβαίως ξέρουμε ότι αν δεν αλλάξουν οι συσχετισμοί δύναμης στο πολιτικό πεδίο αλλά και στη συνείδηση του λαού, τα αποτελέσματα αυτού του δρόμου θα είναι μικρά. Αλλά θα είναι ένας δρόμος. Αλλά άλλο δρόμο από το δρόμο της αντίστασης και της τιμωρίας αν θέλετε, άλλων εκείνων που λένε στον ελληνικό λαό, ότι "δεν υπάρχει άλλος δρόμος πρέπει να σκύψουμε το κεφάλι", εμείς δεν έχουμε.

Εμείς βεβαίως έχουμε όραμα η Ελλάδα να απαλλαγεί και να απαγκιστρωθεί από κάθε καταναγκαστική και υποτελή σχέση, από κάθε δόγμα που ταυτίζει το εθνικό και λαϊκό συμφέρον με τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας. Αυτό θα έρθει κάποτε. Αλλά εμείς θέλουμε να δημιουργηθούν προϋποθέσεις ο δρόμος της αντίστασης, μαζικός και πλατύς, να στρωθεί πιο πλατιά. Η άμεση υπηρεσία που μπορεί να προσφέρει ο ελληνικός λαός είναι να κάνει παλλαϊκό αίτημα να απεμπλακεί η Ελλάδα απ' αυτόν τον πόλεμο. Όχι αυτό που λέτε να μη γίνουν οι χερσαίες δυνάμεις. Και αυτό είναι. Αλλά να απεμπλακεί που σημαίνει "στοπ στις διευκολύνσεις, σταματάμε με οποιαδήποτε μορφή τη συμμετοχή". Αυτό θα είναι μεγάλη υπηρεσία και μακάρι και ο ιταλικός λαός να μπορούσε να το επιβάλει και στην Ιταλία, γιατί αν η Ελλάδα και η Ιταλία βγουν απ' αυτόν τον πόλεμο, είναι πολύ βέβαιο ότι θα συρθεί το ΝΑΤΟ στις συζητήσεις και εμείς καταλαβαίνουμε ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία, όταν έλθει η ώρα των διαπραγματεύσεων, ποιος θα είναι αυτός που θα έχει τον κυρίαρχο ρόλο στις διαπραγματεύσεις.

Αν τον κυρίαρχο ρόλο έχει το ΝΑΤΟ, τότε τα αποτελέσματα στη Γιουγκοσλαβία δεν θα είναι καλά. Μπορεί να σταματήσει ο πόλεμος, αλλά θα ανοίξει νέους γύρους πολέμου. Εμάς μας ενδιαφέρει να λήξει ο πόλεμος αλλά με τη νίκη του γιουγκοσλαβικού λαού. Εάν νικήσει ο γιουγκοσλαβικός λαός πιστεύουμε ότι αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση. Γι' αυτό λέω ότι χρωστάμε πολλά στο γιουγκοσλαβικό λαό για την αντίστασή του και γιατί μας άνοιξαν τα μάτια μας, όσων δεν είχαν ανοίξει. Και θα του οφείλουμε εφόρου ζωής πολλά πράγματα εάν τον βοηθήσουμε να νικήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κაკλαμάνης): Ορίστε, κύριε Πρωθυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σχολιάσω ορισμένες από τις παρατηρήσεις της κ. Παπαρήγα. Είπε η κ. Παπαρήγα ότι το καταστατικό, η καταστατική συνθήκη του ΝΑΤΟ άλλαξε. Θα την παρακαλούσα να μου υποδείξει σε ποιο σημείο οποιουδήποτε κειμένου που συμφωνήθηκε στην Ουάσιγκτον υπάρχει αναφορά ότι αλλάζει το καταστατικό. Το ερώτημα είναι και το ανέφερα στην ομιλία μου, αν παίζουν ή όχι τα Ηνωμένα Έθνη και το Συμβούλιο Ασφαλείας ένα ρόλο, αν ισχύει ή όχι και μετά απ'αυτά τα κείμενα ο Καταστατικός Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών ως πλαίσιο δραστηριότητας του Οργανισμού.

Εδώ θα ήθελα να σας επισημάνω ορισμένες αναφορές σε αυτά τα κείμενα για να βγάλετε μόνοι σας συμπέρασμα. Στην παράγραφο 15, της στρατηγικής αντίληψης: "Το Συμβούλιο

Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών έχει την πρωταρχική ευθύνη για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και για το λόγο αυτό διαδραματίζει βασικό ρόλο συμβάλλοντας στην ασφάλεια και στη σταθερότητα στην ευρωπαϊκή περιοχή".

Στην παράγραφο 11: "Προς εκπλήρωση των σκοπών της και των βασικών καθηκόντων ασφαλείας η συμμαχία θα συνεχίσει να σέβεται τα νόμιμα συμφέροντα ασφαλείας των μελών και να αναζητεί ειρηνική διευθέτηση των διαφορών όπως καθορίζεται στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών".

Στην παράγραφο 10, εδάφιο 4: "Διαχείριση κρίσεων. Να είναι έτοιμοι και κατά περίπτωση και με ομοφωνία σύμφωνα με το άρθρο 7 της Συνθήκης της Ουάσιγκτον. Να συνεισφέρει σε αποτελεσματική πρόληψη συγκρούσεων". Τι λέει το άρθρο 7 της Συνθήκης της Ουάσιγκτον που είναι το καταστατικό του ΝΑΤΟ; "Η παρούσα Συνθήκη δεν θίγει, δεν θέλει ερμηνευθεί ως θίγουσα καθ'οιονδήποτε τρόπο τα κατά το Χάρτη δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών τα οποία είναι μέλη των Ηνωμένων Εθνών ή την πρωταρχική ευθύνη του Συμβουλίου Ασφαλείας για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπε η κ. Παπαρήγα ότι άλλη ερμηνεία δίνω εγώ, άλλη ερμηνεία έδωσε ο κ. Σιράκ, άλλη ερμηνεία δίνουν οι άλλοι. Στα κείμενα βεβαίως, ο καθένας μπορεί να δίνει κάποια ερμηνεία. Πάντως, όσον αφορά τον κ. Σιράκ και τη Γαλλία, θέλω να επιστήσω την προσοχή της κ. Παπαρήγα στο ότι ο Γάλλος Πρωθυπουργός κ. Ζοσπέν μίλησε στη Γαλλική Εθνοσυνέλευση στις 27 Απριλίου και ανέφερε -δεν θέλω να σας κουράζω με το να διαβάζω το κείμενο της ομιλίας του- τα ίδια τα οποία ανέφερα και εγώ.

Λοιπόν, δεν είναι μόνο δική μου ερμηνεία, αλλά είναι πάντως ερμηνεία και του Γάλλου Πρωθυπουργού.

Τώρα όσον αφορά τους ισχυρισμούς τους οποίους προέβαλε η κ. Παπαρήγα ότι εδώ στην Ελλάδα βρίσκεται η βάση της διοικητικής μέριμνας της επιχείρησης, αυτοί οι ισχυρισμοί δεν είναι αληθείς. Ούτε βάση διοικητικής μέριμνας υπάρχει στην Ελλάδα ούτε εκπαίδευση παρέχουμε όπως ισχυρίστηκε η κ. Παπαρήγα ούτε η Ελλάδα είναι βάση επιχειρήσεων κατά της Γιουγκοσλαβίας ούτε παρέχουμε χερσαίες δυνάμεις. Ακουστήκε και αυτό ότι παρέχουμε χερσαίες δυνάμεις. Χθες, μερικοί από σας, θα είδατε στην τηλεόραση ότι στην Αλβανία συνεχάρησαν την ελληνική δύναμη που βρίσκεται στο Πόγραδετς, διότι έφτιαξε εκεί ένα στρατόπεδο για τους πρόσφυγες.

Δεν θα έπρεπε να το κάνουν οι Έλληνες στρατιώτες αυτό; Δεν θα έπρεπε να βοηθήσουν στην παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας; Δεν θα έπρεπε να στείλουν κάποιους ανθρώπους, τεχνικούς -γιατί περί τεχνικών ομίλησε η κ. Παπαρήγα- οι οποίοι να κάνουν ακριβώς αυτό το οποίο χρειάζεται για να απαλύνουμε την ανθρώπινη δυστυχία;

Από και πέρα,...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Γιατί, κύριε Κόρακα, διακόπτετε από την αρχή της συνεδρίασής; Δεν μπορεί να γίνεται αυτή η δουλειά συνέχεια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εγώ δεν διέκοψα.

Πάντως είναι φανερό ότι η κ. Παπαρήγα έχει μία άλλη άποψη, την εξήγησε, αλλά δεν μας είπε κάτι, το οποίο θα ήθελα να ακούσω ή δεν μας το ανέλυσε. Ποιες είναι οι επιπτώσεις από τη δική της πρόταση; Αυτήν την πρόταση που, αν την κατάλαβα, θα πρέπει μεν να μείνουμε στο ΝΑΤΟ, διότι έτσι ήταν η πρόταση, αλλά παρ' όλα αυτά, να τα κάνουμε όλα άνω-κάτω. Γιατί δεν την καταλαβαίνω διαφορετικά αυτήν την πρόταση. Να αγωνιστούμε να τα κάνουμε όλα άνω-κάτω μέσα στο ΝΑΤΟ ώστε και οι άλλοι λαοί να τα κάνουν όλα άνω-κάτω. Τότε θα ήταν πολύ πιο σωστό και αξιόπιστο να σηκωθούμε να φύγουμε.

Εγώ θέλω να ρωτήσω, θα ενισχυθεί η θέση της χώρας με αυτές τις προτάσεις; Και πιστεύω όχι. Θα έχουμε μεγαλύτερη διαπραγματευτική δύναμη στα Βαλκάνια και αλλού; Και πιστεύω

όχι. Όταν η Βουλγαρία θέλει να συμμετάσχει στο ΝΑΤΟ, όταν η Αλβανία θέλει να συμμετάσχει στο ΝΑΤΟ, όταν τα Σκόπια θέλουν να συμμετάσχουν στο ΝΑΤΟ, όταν η Ρουμανία θέλει να συμμετάσχει στο ΝΑΤΟ, εμείς, με τους οποίους βρισκόμαστε σε συνεχή επαφή και γι' αυτό και για τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα αποκτήσουμε κύρος απέναντί τους;

Εγώ ήμουν στη Σύνοδο στις Βρυξέλλες όπου έγινε η συνάντηση με τον κ. Πρόντι και για το Κοσσυφοπέδιο και από τις Βρυξέλλες πήγα στη Σόφια και συνάντησα το Βούλγαρο Πρωθυπουργό, κ. Κώστοφ, επειδή μου το ζήτησε για να συζητήσω μαζί μου πώς μπορεί να προωθήσουμε την υποψηφιότητα της Βουλγαρίας στο ΝΑΤΟ. Και ανέλαβα δέσμευση, γιατί αυτό ανταποκρίνεται στην πολιτική, να εκφράσω τη δική του άποψη και το έκανα όπως σας ανέφερα.

Θα έχει περισσότερο κύρος η Ελλάδα και εγώ απέναντι στον κ. Κώστοφ, αν του πω ότι είναι αστείοτητα όλη αυτή η υπόθεση και να σηκωθούμε να φύγουμε; Το πιστεύει αυτό; Και γιατί δεν είναι αστείοτητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Γιατί κάποιος μπορεί να πει ότι είναι αστείοτητα. Είμαστε, όταν προβάλλουμε κάποιους τέτοιους ισχυρισμούς, ανιστόρητοι. Δεν είναι η Ελλάδα η Κίνα, που δεν ξέρω και αν ισχύει αυτό που θα πω μετά για την Κίνα. Έχετε ποτέ στην ελληνική ιστορία διαπιστώσει μία περίοδο από την ανεξαρτησία μας από την Επανάσταση του 1821, ότι η ελληνική εξωτερική πολιτική και γενικά η ελληνική πολιτική δεν ήταν μία πολιτική συνδεδεμένη με συμμαχίες παρουσία άλλων χωρών, συσχετισμούς δυνάμεων, επιρροές κλπ.; Πώς έγινε η ανάπτυξη της χώρας μετά τους Βαλκανικούς πολέμους; Και στους Βαλκανικούς πολέμους δεν είχαμε στήριξη άλλων δυνάμεων; Όποιος ισχυρίζεται το αντίθετο, είναι τελείως ανιστόρητος. Και ο πόλεμος του 1940, ήταν πόλεμος στον οποίο συμμετείχε η Ελλάδα μέσα σε μία συμμαχία. Το ότι πολεμήσαμε, πολεμήσαμε με αυταπάρνηση, με θάρρος, με θυσίες, πολεμήσαμε γιατί πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι έπρεπε να καταπολεμήσουμε το φασισμό παγκόσμια. Αλλά δεν ήμασταν μόνοι μας, ήταν και η Σοβιετική Ένωση, κυρία Παπαρήγα, ήταν και το Στάλινγκραντ.

Λοιπόν, να λέμε τώρα ότι εκείνο το οποίο είναι η σωστή πολιτική για την Ελλάδα, είναι η απομόνωση, είναι μία λάθος άποψη.

Και, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επισημάνω επίσης ότι δεν δέχομαι ορισμένους ισχυρισμούς, ότι η Κυβέρνηση οδηγεί το λαό να πηγαίνει με τα τέσσερα, είπε η κ. Παπαρήγα και ότι έχουμε δειλιά.

Πού τα βρήκε αυτά η κ. Παπαρήγα;

Εμείς θέλουμε ο ελληνικός λαός να περπατά με το κεφάλι ψηλά. Και ο ελληνικός λαός μπορεί να περπατά με το κεφάλι ψηλά όταν έχει σκέψη, γνώση, κρίση, όταν ξέρει, όταν μπορεί να σχεδιάζει και όχι όταν έχει παρωπίδες, όταν έχει δόγματα και σπρώχνεται από τα δόγματα και δεν βλέπει γύρω του. Ελεύθερος είναι εκείνος ο οποίος γνωρίζει και εμείς θέλουμε τον ελληνικό λαό ελεύθερο και γι' αυτό του λέμε ποια είναι η πραγματικότητα. "Αυτή είναι η αλήθεια", του λέμε και θέλουμε να ξέρει την αλήθεια για να στηρίξει μία πολιτική και μία προσπάθεια. Εάν δεν το κάνουμε αυτό, θα φθάσουμε στο σημείο εκείνο που είδα στην Ουάσιγκτον. Σας είπα πριν ότι συμμετείχαν σαράντα τέσσερις χώρες στη συνέλευση που έγινε εκεί με το ΝΑΤΟ και μέσα στις σαράντα τέσσερις χώρες, όπως είπα πριν, ήταν πολλές χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Εκεί ήταν πέντε πρώην μέλη του Πολίτ Μπρό, του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, αυτοί οι οποίοι κατήγγειλαν το ΝΑΤΟ, αυτοί οι οποίοι ήταν στο αντίθετο στρατόπεδο, αυτοί οι οποίοι είχαν τα ίδια δόγματα με την κ. Παπαρήγα, μια από δω μια από εκεί.

Εμείς δεν θέλουμε μία τέτοια πορεία ούτε της ελληνικής πολιτικής ούτε της Ελλάδας. Εμείς δεν θέλουμε μία πολιτική, η οποία οδήγησε τις χώρες αυτές σε δυστυχία -είναι γνωστή σε όλους- στην καταστροφή και στην εξάρτηση.

Εμείς θέλουμε μία Ελλάδα η οποία να έχει -όπως είπα- δύναμη, παρουσία. Και γι' αυτό πρέπει να είναι ελεύθερη στη σκέψη της και την κρίση της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κ. Παπαρήγα έχει

το λόγο.

Ελπίζω ο κ. Κόρακας να μην τη διακόπτει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρωθυπουργέ, μ' αυτά που είπατε, επιβεβαιώσατε το εξής: "Την προδοσία πολλοί αγάπησαν, τον προδότη όμως κανείς". Δεν το λέω για σας, το λέω γιατί μιλήσατε για τους πρώην.

Εμείς είμαστε νυν και μιλάμε τώρα για τα ελληνικά συμφέροντα, για την Ελλάδα και για συγκεκριμένα προβλήματα.

'Εχουμε κι εμείς το κείμενο του ΝΑΤΟ. Βεβαίως να μας δώσετε και την επίσημη μετάφραση, γιατί δεν είναι η πρώτη φορά που υπάρχουν κείμενα, όπως της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ο καθένας έδινε τη δική του εκδοχή.

Εδώ υπάρχει ένα θέμα: Γιατί υπάρχουν πολλές εκδοχές για την ίδια απόφαση;

Με βάση την προηγούμενη Χάρτα του ΝΑΤΟ, που υπήρχε, αναγνωρίζεται σαφώς η πρωτοκαθεδρία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Σήμερα τέτοιο πράγμα δεν υπάρχει. Υπάρχει συνεργασία.

Εμείς ξέρουμε πολύ καλά ποιο είναι σήμερα το Συμβούλιο Ασφαλείας και ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών. Και ξέρουμε πολύ καλά ότι εντός ολίγου θα υπάρξουν διαβουλεύσεις να "πετάξουν έξω" τη Ρωσία και την Κίνα. Θα τα αλλάξουν κι αυτά και μετά θα λένε "θέλουμε και τη βούλα του Συμβουλίου Ασφαλείας".

Αν υπογραμμίζουμε αυτό το ζήτημα, είναι για να δείξουμε τι είδους δόγμα είναι αυτό που δεν δέχεται ούτε καν οργανισμούς που μπορεί να τους ποδηγετήσει. Δεν θέλει να υπάρχει ούτε μία διαδικασία ενδιάμεση ούτε, αν θέλετε, το διαδικαστικό μέρος για να ληφθεί μία απόφαση. Απόδειξη είναι ότι ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία επίσημα δεν έχει κηρυχθεί. Υπάρχει καμία επίσημη κήρυξη του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία; Το μαθαίνουμε όταν έρχεται η βόμβα στο κεφάλι μας -ακόμα και το φύλλο συκής φεύγει- και να δείξουμε τι συμμαχία τρόμου είναι.

Μπορώ να σας πω και άλλα. Μιλάει για ειδικές αποστολές, έχει αλλάξει την ορολογία, η οποία βεβαίως είναι κομψή, σαλονάτη. Αλλά όλη η αλλαγή της ορολογίας δείχνει ότι μιλάμε για νέο ρόλο.

'Όλη η επιχειρηματολογία σας είναι ότι εμείς, όχι απλώς πρέπει να είμαστε σήμερα στο ΝΑΤΟ, αλλά δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε, δεν μπορούμε να ψάξουμε για μία εναλλακτική λύση. Και επιστρατεύσατε το φόβο.

'Όλα τα επιχειρήματα που φέρατε είναι "φόβος". Δεν μπορούμε να σκεφθούμε κάτι άλλο. Εμείς δεν αλλάξαμε θέση: Είμαστε υπέρ της διάλυσης του ΝΑΤΟ και είμαστε υπέρ της αποδέσμευσης, της απαγκίστρωσης των χωρών από το ΝΑΤΟ. Αυτό όμως θα το αποφασίσουν οι λαοί. Αλλά εν πάση περιπτώσει, το λέμε να λένε ότι ο λαός πρέπει να σκεφθεί και κάτι άλλο, να σκεφθεί και άλλες μορφές συνεργασίας και συμμαχίας. 'Όλα τα επιχειρήματα που φέρατε ήταν επιχειρήματα του φόβου.

Κύριε Πρωθυπουργέ, αν προσέξατε, εμείς είπαμε ότι υπάρχουν δύο ειδών υποστηρικτές του ΝΑΤΟ: Αυτοί που είναι εν ψυχρώ υποστηρικτές -είσθε Κυβέρνηση εν ψυχρώ υποστηρικτής, διότι εκφράζετε και υποστηρίζετε συγκεκριμένα συμφέροντα- και άλλοι που λένε "βρε παιδιά δεν είναι και πολύ καλό το ΝΑΤΟ, αλλά υπάρχει φόβος". Και λέω, αν αυτοί οι άλλοι είναι ηγέτες -και δεν μιλάω συγκεκριμένα, μιλάω για μια παγκόσμια σκέψη που υπάρχει σήμερα- ή αν θέλετε κρύβουν τους ταξικούς τους σκοπούς και λένε "από φόβο πρέπει να είμαστε στο ΝΑΤΟ", να πάνε στα σπίτια τους. Αυτό είπα.

Εσείς όμως όχι, και φωνή και θάρρος έχετε, ακριβώς γιατί έχετε αποφασίσει να υποστηρίζετε συγκεκριμένα συμφέροντα. Λέτε η Βουλγαρία θέλει να μπει στο ΝΑΤΟ, η Ρουμανία θέλει, οι πάντες θέλουν.

Εγώ σας έβαλα προηγούμενα το εξής ζήτημα: 'Όταν το Σύμφωνο της Βαρσοβίας έλεγε στο ΝΑΤΟ "έλα να διαλυθούμε ταυτόχρονα και τα δύο" γιατί δεν γινόταν η διάλυση; Αν η Βουλγαρία, η Ρουμανία -η παλιά Ρουμανία και Βουλγαρία- ζητούσαν να μπουν στο ΝΑΤΟ, θα τους έλεγαν "μπείτε"; 'Όχι. Εδώ λοιπόν είναι οι διαφορές μας.

Και εμείς είμαστε με τους συνασπισμούς. Δεν είμαστε αιθεροβάμονες, καμία χώρα και κανένας λαός δεν μπορεί να ζήσει σε φρούριο και μόνος. Το θέμα είναι ποιους συνασπισμούς έχουμε ανάγκη.

Λέτε στον ελληνικό λαό "Αλβανία να γίνουμε; Η Αλβανία της απομόνωσης;". Σας θυμίζω, κύριε Πρωθυπουργέ, και υποθέτω ότι το ξέρετε και σεις: Μα, ούτε και αυτή η Αλβανία, που, όντως ακολουθούσε μια πολιτική που δεν ήθελε να ενταχθεί σε συνασπισμούς, ούτε και τότε εκείνη η Αλβανία έμενε μόνη της. Και με την Κίνα είχε συμμαχίες και συνεργασίες και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια με τη Γαλλία στενότερη συνεργασία. Και με την Ελλάδα, κυρίως όμως με τη Γαλλία. Έκανε τις δικές της επιλογές.

Να πούμε τώρα: Η σημερινή Αλβανία; Αυτό είναι το πρότυπο; Η Αλβανία προτεκτοράτο; Η Αλβανία που έχει γίνει πλατφόρμα του ΝΑΤΟ; Είναι ωραία αυτή η Αλβανία; Εγώ δεν λέω ότι το ιδανικό μου ήταν η προηγούμενη Αλβανία, αλλά μη λέτε ψέματα ότι, όταν εμείς λέμε "αντίσταση στο ΝΑΤΟ, πάλη κατά του ΝΑΤΟ, διάλυση του ΝΑΤΟ, να φύγουν οι χώρες από το ΝΑΤΟ" μιλάμε για μεμονωμένες χώρες που δεν θα έχουν πού την κεφαλή κλίνει. Υπάρχουν και άλλοι δρόμοι συνεργασιών και συνασπισμών. Αυτούς έχει την υποχρέωση ο ελληνικός λαός τουλάχιστον να προβληματισθεί και να τους ψάξει.

Αυτή είναι η θέση μας. Θα τη λέμε, θα την ξαναλέμε, και με όλα τα μέσα τα πολιτικά και κυρίως με τις αποδείξεις που προσφέρει η πραγματικότητα, θα προσπαθήσουμε να πείσουμε. Και έχουμε δικαίωμα στο κάτω κάτω να πείσουμε.

Αυτή είναι η θέση μας, επαναλαμβάνω. Και το ΝΑΤΟ άλλαξε ρόλο και δόγμα άλλαξε και δομή, άλλαξε και τους στρατούς, πώς πρέπει να είναι οργανωμένοι. 'Αλλάξε. Τα πάντα άλλαξαν. Και επομένως μία λύση είναι, να αλλάξουν και οι λαοί και να ανακαλύψουν τη δύναμή τους. Αλλάζει το ΝΑΤΟ, πρέπει να αλλάξουμε και εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση βέβαια είναι εξαιρετικά σοβαρή για ένα πάρα πολύ κρίσιμο θέμα. 'Όμως, σφειλώ να σας εξομολογηθώ ότι δεν αντέχω τον πειρασμό να αποφυγώ ένα εισαγωγικό σχόλιο.

Πριν από λίγα λεπτά είδαμε τον Πρωθυπουργό σε πλήρη έξαρση, έμπνευση και ανάταση να εξηγεί μετά πάθους γιατί είναι τόσο φιλοΝΑΤΟϊκός, τόσο φιλοδυτικός, τόσο μεγάλος θεράπων και υπερασπιστής της Δυτικής Συμμαχίας. Είπαμε, κύριε Πρόεδρε! Εσείς το παρακάνετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προσπαθήσαμε χρόνια να σας πείσουμε, αλλά φαίνεται μας ξέφυγε και μας η δοσολογία. Αυτό που ακούσαμε σήμερα ήταν το εγχειρίδιο του "Yesman". Ήταν η απολογία ενός εκπροσώπου Τύπου του ΝΑΤΟ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς δεν το κρύψαμε ποτέ ότι με συνέπεια, με συνέχεια, με αξιοπιστία πιστεύουμε στο γενικό δυτικό προσανατολισμό, στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό και στη συμμαχία. Αλλά όταν κάνουν και κάποια λάθη, κρατούμε για μας το δικαίωμα να κάνουμε την κριτική μας, να λέμε και κανένα όχι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για το ΝΑΤΟ είναι ασφαλώς ευρύτερη απ' ό,τι υπονοεί το θέμα, όπως τέθηκε από το Κομμουνιστικό Κόμμα, ζητώντας την προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή. Και είναι ευρύτερη εξ ανάγκης. Πρώτα απ' όλα αφορά στον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, έναν πόλεμο με τραγικές επιπτώσεις στη δική μας περιοχή, στη δική μας γειτονιά, στα Βαλκάνια. Δεύτερον, διότι αφορά στο ρόλο της Ευρώπης σε μία κρίση στο έδαφός της, σε μια κρίση, σε έναν πόλεμο στην 'Ηπειρό μας. Της Ευρώπης, με την οποία έχουμε διαλέξει να πορευθούμε μαζί στο μακροπρόθεσμο μέλλον. Αφορά βεβαίως και στο νέο ρόλο του ΝΑΤΟ, ένα ρόλο, που θέλω εκ προοιμίου να πω ότι

προβληματίζει και γεννά σοβαρά ερωτηματικά. Αφορά ακόμα στις επιλογές της Κυβέρνησης Σημίτη σε σχέση με τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία. Και τέλος, αφορά στις συνολικές επιλογές της Κυβέρνησης απέναντι στα μεγάλα εθνικά ζητήματα και τις εθνικές κρίσεις.

'Όλα αυτά τα ζητήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να τα συζητήσουμε σήμερα και πρέπει να τα συζητήσουμε με ειλικρίνεια, με σωφροσύνη και με ρεαλισμό χωρίς υπερβολές, αλλά και χωρίς να χαριστούμε σε κανέναν.

Θα ξεκινήσω επαναλαμβάνοντας τα όσα είπα πριν από λίγες μέρες σε μια συνέντευξη Τύπου. Αυτός ο πόλεμος είναι λάθος. Θα σας έλεγα μάλιστα λάθος με κεφαλαία γράμματα και δεν υπάρχει κανένας λόγος στον κόσμο, για τον οποίο δεν πρέπει να το πούμε αυτό, αφού όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα, ασχέτως προτίμησης πολιτικής ή κόμματος, και το πιστεύουμε και το ξέρουμε αυτό. 'Αλλα υποτίθεται ότι επιδίωξε ο πόλεμος αυτός και σε άλλα οδηγεί, άλλα "πετυχαίνει". Οι ευθύνες ανήκουν σε όλες τις πλευρές. Κανείς δεν δικαιούται τον τίτλο του ανεύθυνου. Και στους άμεσα εμπλεκόμενους στη Γιουγκοσλαβία και στην ηγεσία του ΝΑΤΟ. Και ποια είναι τα θύματα;

Τα θύματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτών των λαθών, είναι, όπως δυστυχώς συμβαίνει πάντα, εκατομμύρια αθώοι, συνήθως άμαχοι συνάνθρωποί μας. Και άοπλοι Σέρβοι πολίτες και Αλβανόφωνοι του Κοσσυφοπεδίου, που υποτίθεται ότι η ανάληψη στρατιωτικών επιχειρήσεων επεδίωξε να προστατεύσει!

Ταυτόχρονα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και τούτο είναι ακόμη πιο σημαντικό και ακόμη πιο ανησυχητικό και θέλω να ζητήσω εκ προοιμίου συγγνώμη από την Εθνική Αντιπροσωπεία, γιατί οριοθετώ ως σημαντικότερο αυτό που θα πω τώρα, που έχει σχέση με πολιτική και όχι με την ανθρωπιστική διάσταση, αλλά δυστυχώς η σκληρή αλήθεια είναι αυτή- το πιο ανησυχητικό, το πιο σημαντικό ακόμη και από την ανθρώπινη τραγωδία είναι ο τεράστιος κίνδυνος αποσταθεροποίησης στα Βαλκάνια και την ευρύτερη περιοχή. Μιας αποσταθεροποίησης, που, αν επεκταθεί, αν εμπεδωθεί, αν ολοκληρωθεί, όχι μόνο θα έχει ακόμη περισσότερα θύματα, αλλά είναι πιθανό, να διαιωνίσει και να διευρύνει τις ανθρωπίνες τραγωδίες στην περιοχή μας!

Θα το επαναλάβω, γιατί το θεωρώ πολύ σημαντικό. Πέντε είναι οι ιδιαίτερα επικίνδυνες εκδοχές αυτής της αποσταθεροποίησης:

Πρώτον, η πιθανότητα δημιουργίας νέων κρατών στην περιοχή.

Δεύτερον, η πιθανότητα αλλαγής συνόρων, είτε αυτό επιδιώκεται τώρα συνειδητά είτε όχι.

Τρίτον, η ενίσχυση αποσχιστικών κινήσεων, που ανοίγει έτσι το κουτί της Πανδώρας.

Τέταρτον, η αποσταθεροποίηση της FYROM με αλυσιδωτές επιπτώσεις σε όλη την περιοχή, ίσως και χειρότερες απ'αυτές που μπορεί κανένας να φανταστεί.

Και πέμπτον, η πιθανότητα δημιουργίας ενός μαζικού και ανεξέλεγκτου κύματος προσφύγων.

Οι θέσεις μας, οι θέσεις που υποστηρίξαμε από την πρώτη στιγμή, είναι γνωστές και παραμένουν αταλάντευτες.

Αισθάνομαι την ανάγκη πολύ συνοπτικά να τις επαναλάβω:

Πρώτον, η ανάγκη να γίνει κατάπαυση του πυρός.

Δεύτερον, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η αποκατάσταση των προσφύγων, που πρέπει να γυρίσουν στις εστίες τους. Εδώ θέλω να κάνω και ένα σχόλιο: το πρόβλημα αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς το γνωρίζουμε καλά. Το γνωρίζουν στο πετσί τους οι Κύπριοι αδελφοί μας. Και αυτό που θεωρούν ως αυτονόητο οι σύμμαχοί μας για το Κόσοβο, δυστυχώς το έχουν από καιρό λησμονήσει σε ό, τι αφορά την Κύπρο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τρίτον, απαιτείται παρουσία ειρηνευτικής δύναμης στο Κόσοβο. 'Οχι όμως του ΝΑΤΟ, γιατί το ΝΑΤΟ πλέον είναι ένας εκ των εμπολέμων, αλλά ευρύτερου οργανισμού: είτε του ΟΑΣΕ είτε, ακόμα καλύτερα, του ΟΗΕ. Και μάλιστα θα ήταν αδιανόητο να αγνοείται σε έναν τέτοιο ρόλο η Ρωσία.

Τέταρτον, το είπα από την πρώτη στιγμή, για να το υπογραμμίσω εκ νέου όσο πιο έντονα γίνεται. Πρέπει να εδραιωθεί, να εμπεδωθεί, να γίνει αντικείμενο εγγυήσεων από παντού το απόλυτο απαράβιαστο των υπαρχόντων συνόρων. Θέλω να το επαναλάβω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: το απόλυτο απαράβιαστο των υπαρχόντων συνόρων. Εδώ δεν αρκούν οι διακηρύξεις. Δεν πείθουν, θα τολμούσα να πω, οι διακηρύξεις. Απαιτούνται πράξεις, οι οποίες θα υπηρετήσουν το στόχο αυτό. Διότι, παρά τις διακηρύξεις, παρά πιθανώς τις προθέσεις, οι πράξεις, η εμμονή στη βία -την ανεξέλεγκτη βία- είναι πιθανόν de facto να οδηγήσουν σε αλλαγές συνόρων. Και μόλις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλάξουν, ο μη γένοιτο, τα πρώτα σύνορα, θα έχει γίνει το πρώτο βήμα, για να αλλάξουν και άλλα και τότε θα ανοίξει η πύλη για το χάος. Το χάος που δεν αφορά σε κάποια μακρινή γωνιά του κόσμου, αφορά στη γειτονιά μας, το σπίτι μας.

Τέλος, ένα πέμπτο ζήτημα αφορά σε μία κρισιμότητα πρόβλεψη που υπήρχε στην πρόταση συμφωνίας, που έγινε στο, νεκρό πια, Ραμπουιγιέ. Πρέπει οπωσδήποτε να απαλειφθεί ο όρος, σύμφωνα με τον οποίο μετά από μία τριετία, μέσα από μία διαδικασία δημοψηφισματική, άνοιγε το παράθυρο για αλλαγή συνόρων και δημιουργία ανεξάρτητου κράτους.

'Όλα τα παραπάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα καταθέτω, για να καταστήσω ξεκάθαρες, απόλυτα διαυγείς τις απόψεις της Νέας Δημοκρατίας για την κρίση. Γιατί οι θέσεις μας ήταν και είναι κρυστάλλινες και προς την ελληνική κοινή γνώμη, και προς τους ξένους, και προς τους συμμάχους, και προς τους εταίρους μας. Διότι από το δικό μας το χώρο, το χώρο της Αξiomατικής Αντιπολίτευσης, μιλούμε προς όλους -και τονίζω πάλι προς όλους- εντός και εκτός των συνόρων μας, μόνο με μία γλώσσα. Η διγλωσσία και μάλιστα η πολυγλωσσία είναι προνόμια άλλων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μία, λοιπόν, είναι η γλώσσα μας, γι' αυτό και η φωνή μας είναι μετριοπαθής και συνετή. Είναι όμως συνάμα καθαρή, διαυγής και κρυστάλλινη.

Καθαρά λέμε πως για τη σημερινή κρίση έχει μεγάλη ευθύνη και το καθεστώς του Βελιγραδίου και διότι ανέτρεψε το καθεστώς αυτονομίας του Κοσσυφοπεδίου το 1989, και διότι δεν επανέφερε αυτό το καθεστώς, όταν οι πιέσεις εναντίον του -δικαιολογημένα- εντάθηκαν, και διότι ακολούθησε μεθόδους δίωξης των αλβανοφώνων, που δεν είναι αποδεκτές.

Καθαρά λέμε, επίσης, πως για την κρίση ευθύνονται και τα ακραία, τα τυχοδιωκτικά αλβανόφωνα στοιχεία του Κοσσυφοπεδίου, που επιδιώκουν αποκάλυπτα το μεγαλοϊδεατισμό, την αλλαγή συνόρων, στην ουσία το χάος, που με αφροσύνη ενισχύθηκαν και ενισχύονται. Ο ίδιος ο Λώρενς Ηγκλμπέργκερ, ο πρώην Υφυπουργός Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών, επέσειε δημοσίως προ ημερών τον κίνδυνο από την ενίσχυση των στοιχείων αυτών, καταγγέλλοντας ότι η υπόθεση του UCK διαπλέκεται άμεσα με εκτεταμένο εμπόριο ναρκωτικών.

Καθαρά επίσης λέμε πως οι χειρισμοί του ΝΑΤΟ, πέρα από προθέσεις, λειτούργησαν αποσταθεροποιητικά και, αντί να λύσουν τα δεδομένα προβλήματα, τα επέκτειναν. Οι αρχικοί βομβαρδισμοί είχαν σε τελική ανάλυση -και αυτό είναι τραγική ειρωνία- ως θύματα εκείνους που υποτίθεται ότι θα προστάτευαν, δηλαδή τους αλβανόφωνους του Κοσσυφοπεδίου. Οι τωρινοί βομβαρδισμοί, με συνεχώς διευρυνόμενους στόχους, έχουν αθώα θύματα, τραγικά θύματα και κινδυνεύουν να αποδειχθούν πολιτικά αδιέξοδοι. Ενώ οι όποιες χερσαίες επιχειρήσεις, αν αποτολμηθούν, θα ολοκληρώσουν πιθανότατα την αποσταθεροποίηση των Βαλκανίων.

Καθαρά λέμε επίσης πως η υπερδύναμη οφείλει να συνδυάσει την κυριαρχία της, το ρόλο της τον καταλυτικό, με μια ευρύτερη αποδοχή σε παγκόσμιο επίπεδο. Και αυτή η αποδοχή θα συρρικνώνεται όσο θα δημιουργείται και θα εντείνεται η αίσθηση της αλαζονείας της εξουσίας, που σήμερα εκπέμπει. Και αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς, το λένε και διάσημοι Αμερικανοί αναλυτές. Πρόσφατα μόλις το Foreign Affairs, το περιοδικό των διεθνών σχέσεων, το πιο γνωστό, περιέλαβε άρθρο του Σάμιουελ Χάντινγκτον, που έκανε

σαφέστατα αυτήν την αναφορά και επέσειε αυτόν τον κίνδυνο για τη δική του χώρα.

Καθαρά λέμε εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -το είπαμε άλλωστε από την πρώτη στιγμή ή, αν θέλετε, το είπαμε και σε ανύποπτο χρόνο- πως οι ηγέτιδες δυνάμεις της Ευρώπης μας έχουν απογοητεύσει. Και το λέμε καθαρά εμείς, που ως παράταξη χαράξαμε, υλοποιήσαμε και κάναμε σημαία μας τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Ελλάδος, που πήραμε το κόστος μιας πολιτικής, που, όταν υλοποιήθηκε, δεν ήταν συμπαθής. Χαιρόμαστε σήμερα που πολλοί ακόμα έχουν όψιμα προσέλθει στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δικαιούμαστε όμως να λέμε την άποψή μας που είναι μια άποψη δυσαρέσκειας για τη στάση της Ευρώπης στον πόλεμο αυτό.

Με την αξιοπιστία, λοιπόν, του διαχρονικού ευρωπαϊκού προσανατολισμού μας έχουμε κάθε δικαίωμα να επικρίνουμε την αδυναμία της Ευρώπης να είναι πρωταγωνιστής στις εξελίξεις, που αφορούν στη δική μας ήπειρο. Και αντ' αυτού, να σύρεται ως ανήμπορος θεατής, ως ουραγός, σε επιλογές εξωευρωπαϊκών δυνάμεων.

Αυτή η Ευρώπη - θέλω να το πω και στην Εθνική Αντιπροσωπεία- δεν είναι η Ευρώπη, που μας εμπνέει, δεν είναι η Ευρώπη που οραματιστήκαμε, δεν είναι η Ευρώπη όπως την οραματίστηκαν οι δημιουργοί της, οι ιδρυτές της, δεν είναι η Ευρώπη που προώθησαν μεγάλοι ηγέτες, που δυστυχώς φαίνεται ότι σήμερα δεν υπάρχουν πια.

Καθαρά λέμε πως απουσιάζουν οι ηγέτες, που θέλουν μια δυνατή και Ενωμένη Ευρώπη σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και άμυνας. Μια Ευρώπη με ισχυρή οικονομία μεν, αλλά και ανθρώπινη. Μια Ευρώπη οραματιστών και όχι μικρολογιστών. Μια Ευρώπη με δική της φωνή, μια Ευρώπη με δική της πορεία.

Το λέμε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί πιστέψαμε βαθιά και πιστεύουμε βαθιά σ' αυτήν την ιδέα, σ' αυτόν τον προσανατολισμό. Αγωνιστήκαμε δεκαετίες γι' αυτόν τον προσανατολισμό. Και το λέμε, γιατί πονάμε. Το λέμε, γιατί θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε για ποια Ευρώπη θα αγωνιστούμε στο μέλλον, το εγγύς μέλλον και το απώτερο μέλλον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το λέμε, γιατί εμείς τουλάχιστον δεν έχουμε ανάγκη ούτε πιστοποιητικών, ούτε ευσήμων καλής συμπεριφοράς σε αυτήν την Ευρώπη, για την οποία αγωνιστήκαμε, στην ιδέα που υπηρετήσαμε.

Αλλά ας περάσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα στα αμιγώς δικά μας. Κατ' αρχάς θα επαναλάβω εκείνο που είπα από την πρώτη στιγμή: ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία δεν προσφέρεται για κομματικές αντιδικίες. Αυτό δεν είναι το πεδίο, όπου εμείς τουλάχιστον επιδιώκουμε πολιτικά οφέλη. Είναι άλλωστε σε τόσους άλλους τομείς τόσες οι αδυναμίες της Κυβέρνησης, που στα εθνικά το μόνο ζητούμενο πρέπει να είναι από όλους μας μια μίνιμουμ συναίνεση και συνεννόηση, αν μη τι άλλο, μήπως και μπορέσουμε να αποτρέψουμε άλλες εθνικές ζημιές.

Τις ώρες αυτές, λοιπόν, εμείς έχουμε ως πυξίδα, τέσσερις λέξεις, τέσσερις όρους: υπευθυνότητα, ενότητα, σύνεση και αποφασιστικότητα. Τέσσερις λέξεις, που θα έπρεπε στην πράξη να υπερβαίνουν τα κομματικά στεγανά και να χαρακτηρίζουν την κοινή πορεία μας ως έθνους.

Ας ξεκινήσω από την έννοια της υπευθυνότητας. Αυτή είναι ακόμα περισσότερο αναγκαία, όταν υπάρχουν συναισθηματικές φορτίσεις στην κοινή γνώμη. Φορτίσεις -το τονίζω- απολύτως κατανοητές με ελάχιστες ακραίες υπερβολές ίσως. Όσο όμως και να κατανοούμε τη φόρτιση αυτή, εμείς τουλάχιστον δεν έχουμε καμία πρόθεση να την εκμεταλλευτούμε πολιτικά. Δεν το κάναμε ποτέ, δεν θα το κάνουμε σήμερα και δεν θα το κάνουμε ούτε αύριο. Το τι έκαναν άλλοι ολίγο μάς απασχολεί. Εκείνοι έχουν τη δική τους ιστορία, εμείς έχουμε τη δική μας ιστορία. Για να το πω απλά, άλλο αυτοί, άλλο εμείς.

Η υπευθυνότητα, λοιπόν, δεν εντάσσεται στην πολιτική μας, είναι η πολιτική μας, είναι η πεμππουσία της πολιτικής μας συμπεριφοράς.

Τώρα θέλω να σταθώ σε ένα κρίσιμο ζήτημα, για το οποίο μέχρι σήμερα δεν έχω μιλήσει και αυτό αφορά στη συναισθηματική φόρτιση των Ελλήνων πολιτών.

Κάποιοι, ευτυχώς ελάχιστοι, εντός Ελλάδος και περισσότεροι εκτός Ελλάδος, έχουν εμφανίσει τις αντιδράσεις της ελληνικής κοινής γνώμης ως περίπου υστερικές. Κάνουν λάθος. Κάνουν μεγάλο λάθος. Οι Έλληνες πολίτες συνδυάζουν το συναίσθημα με το ρεαλισμό. Συνειδητοποιούν απόλυτα τα όρια των επιλογών της χώρας μας. Ταυτόχρονα, όμως, μέσα από τις δικές μας, τις ελληνικές εμπειρίες, εμπειρίες που έχουμε ζήσει όλοι στο πετσί μας, οι Έλληνες πολίτες έχουν τη δική τους δυνατή και καθαρή φωνή.

Τι λέει αυτή η δυνατή και καθαρή φωνή; Καταθέτει πικρές, δυσάρεστες, αλλά πάντως αλήθειες σε συμμάχους και εταίρους μας. Είναι πικρή η αλήθεια ότι οι σύμμαχοι και οι εταίροι μας κόπτονται για την εθνική κάθαρση στο Κοσσυφοπέδιο, αλλά όχι στην Κύπρο. Είναι πικρή η αλήθεια ότι οι σύμμαχοι και οι εταίροι μας κόπτονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα των Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου, αλλά όχι των Κούρδων στην Τουρκία. Είναι πικρή η αλήθεια ότι οι σύμμαχοι και οι εταίροι μας οργίζονται με την όποια επιθετικότητα της Σερβίας, όχι όμως με τον επεκτατισμό της Τουρκίας.

Πώς αντέδρασαν οι σύμμαχοι και οι εταίροι μας στις πρόσφατες απειλές του Τούρκου προέδρου κατά της Ελλάδος και της Κύπρου; Πώς αντέδρασαν στο ότι οι τουρκικές αρχές απαγόρευσαν την παρουσία διεθνών παρατηρητών στη δίκη Οτσαλάν;

Αυτά βλέπει η ελληνική κοινή γνώμη και αντιδρά. Δεν τα βλέπει απλώς ως ψυχρός παρατηρητής, αλλά τα υφίσταται. Εμείς είμαστε θύματα επεκτατικών επιβουλών. Εμείς βλέπουμε εκείνους που μας απειλούν να θωπεύονται. Εμείς θα είμαστε μέσα στα θύματα τυχόν αποσταθεροποίησης των Βαλκανίων. Εμείς βιώνουμε στην πράξη τα δύο μέτρα και τα δύο σταθμά.

Ας αφήσουν, λοιπόν, κάποιοι τις δαιμονολογίες κατά της ελληνικής κοινής γνώμης και αυτές τις πικρές αλήθειες που λέει ο λαός μας, οφείλουμε εμείς οι πολιτικοί, νηφάλια, ψύχραιμα, χωρίς υπερβολές, να τις μεταφέρουμε στους συμμάχους και στους εταίρους μας, αντί να σιωπούμε.

Είπα πριν τις τέσσερις λέξεις, που αποτελούν την πυξίδα μας απέναντι στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας. Μίλησα για υπευθυνότητα και τώρα θα περάσω στο κεφάλαιο "ενότητα".

Αυτή η ενότητα σε τέτοιες ώρες θα έπρεπε να είχε κορυφωθεί στην πολιτική μας ζωή. Το ότι αυτό δεν έχει συμβεί οφείλεται στην Κυβέρνηση Σημίτη.

Ο Πρωθυπουργός αρνείται τη σύσκεψη των πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Εμείς το έχουμε προτείνει και επιμένουμε να το προτείνουμε. Θεωρούμε ότι θα έχει ευεργετικές συνέπειες στη χάραξη της πολιτικής της χώρας μας. Ο Πρωθυπουργός αρνείται πεισματικά, επίμονα, τη δημιουργία Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής. Εμείς και άλλες πολιτικές δυνάμεις το έχουμε προτείνει και επιμένουμε ότι θα διευκόλυνε ιδιαίτερα και το δυνάμωμα της φωνής της χώρας μας, και τους χειρισμούς, τελικά, της ίδιας της Κυβέρνησης. Ο Πρωθυπουργός αρνείται έτσι το διάλογο με τους πολιτικούς Αρχηγούς.

Κατά συνέπεια αρνείται και τη χάραξη εθνικής στρατηγικής με ένα μίνιμουμ συναίνεσης και συνεννόησης. Έτσι, μπροστά σε αυτήν τη μεγάλη κρίση, στον πόλεμο που μαίνεται λίγο βορειότερα από τα σύνορά μας, η Κυβέρνηση επιλέγει να πορευτεί μόνη της.

Επιλέγει να ανοίξει ένα χάσμα με τα κόμματα τα άλλα, με την Αντιπολίτευση γενικότερα, αντί -όπως πιστεύουμε εμείς ότι θα όφειλε- να προσπαθεί και εκείνη να συμβάλει στο να χριστούν γέφυρες.

Και το ερώτημα που προκύπτει είναι εύλογο: αν δεν κάνει τώρα διάλογο, για να βρεθεί ένα στοιχειώδες, ένα μίνιμουμ πλαίσιο συνεννόησης, σε ποιο ζήτημα και πότε επιτέλους θα κάνει διάλογο ο Πρωθυπουργός; Δυστυχώς, η απάντηση που βγαίνει από την παθητική αυτή συμπεριφορά είναι αποκαρδιωτική. Ο Πρωθυπουργός της χώρας δεν επιθυμεί τη συναίνεση, δεν επιθυμεί τη συνεννόηση.

Το τραγικό είναι ότι το ζήτημα δεν είναι προσωπικό, αλλά εθνικό, διότι η φωνή της χώρας θα ήταν πολύ πιο ισχυρή στο εξωτερικό, αν ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση στηρίζονταν στην Αντιπολίτευση, έστω σε ένα μεγάλο κομμάτι της Αντιπολίτευσης. Ίσως τότε να είχε και καθαρή φωνή, αντί να ψιθυρίζει άτολμα και φοβισμένα. Γιατί αυτή είναι η αλήθεια, ότι ψιθυρίζετε άτολμα και φοβισμένα.

Και αυτό ισχύει πολλαπλάσια, όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ισχυρίζεται ότι η Ελλάδα είναι μικρή και αδύναμη χώρα με πολύ περιορισμένες δυνατότητες, ομολογώντας έτσι εμμέσως ότι, μεταξύ των άλλων, είναι και κακοί οι χειρισμοί από τα Ίμια μέχρι τη Μαδρίτη και από τους πυραύλους S-300 μέχρι την υπόθεση Οτσαλάν, που έχουν τραυματίσει το γόητρο, το κύρος της χώρας, την έχουν εξασθενήσει.

Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε ότι μέσα από μία γλώσσα συνεννόησης, έστω μίνιμουμ, θα μπορούσαν σε ένα βαθμό να επουλωθούν αυτές οι πληγές και να δυναμώσει η φωνή της χώρας.

Φυσικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικά αυτές τις ώρες, τις κρίσιμες ώρες, βασικός άξονας της πολιτικής μας πρέπει να είναι η σύνεση. Έρχομαι στο τρίτο κεφάλαιο.

Η Νέα Δημοκρατία, όπως ξεκαθάρισα από την αρχή, πιστεύει πως η χώρα μας με σοβαρότητα οφείλει να δώσει τις μάχες της μέσα και όχι έξω από τις ευρύτερες οντότητες, στις οποίες συμμετέχει, συμμαχίες ή συνεταιρισμούς. Μέσα και όχι έξω.

Αλλά αυτό σημαίνει ότι θα δίνει μάχες, ότι θα έχει φωνή, με επιχειρήματα νηφάλια και ξεκάθαρα, χωρίς ακρότητες και υπερβολές, χωρίς όμως και να μασάει τα λόγια της και ασφαλώς χωρίς τις διγλωσσίες ή πολυγλωσσίες της Κυβέρνησης, μιας Κυβέρνησης που φαίνεται να χάνει τη φωνή της, μόλις μπαίνει στις διεθνείς συσκέψεις και την ξαναβρίσκει μόλις βγαίνει έξω από αυτές, μιας Κυβέρνησης που άλλα λέει στους ξένους και άλλα λέει στους Έλληνες, μιας Κυβέρνησης της οποίας οι Υπουργοί, για να θυμηθώ ένα άλλο κωμικοτραγικό, δημοσίως διατυπώνουν θέσεις ριζικά διάφορες από εκείνες, που υποτίθεται πως πρεσβεύει και κυρίως που εφαρμόζει η Κυβέρνηση.

Θα θυμίσω δύο: την πρότασή μας για σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής, εμμέσως πλην σαφώς, σαφέστατα, ο Υπουργός Εξωτερικών την έχει δεχθεί. Και ορθώς την έχει δεχθεί, γιατί κατάλαβε ο άνθρωπος ότι θα βοήθαγε την εθνική υπόθεση, θα βοήθαγε τη φωνή της Ελλάδας, θα βοήθαγε τελικά την ίδια την Κυβέρνηση. Ο Πρωθυπουργός έχει τελειώς αντίθετη γνώμη και βέβαια υπερισχύει η δική του γνώμη. Παραμένει όμως το γεγονός της διαμετρικής διαφωνίας σε ένα τόσο μεγάλο θέμα.

Το πιο πρόσφατο -και αν θέλετε το πιο αποκαλυπτικό και ενοχλητικό και ανησυχητικό- είναι η δημόσια αντιπαράθεση στο μέγα, στο κρίσιμότερο και ιδιαίτερα ευαίσθητο θέμα των εξοπλισμών, της αγοράς των αεροσκαφών τρίτης γενιάς. Προφανής και πρωτοφανής είναι η διάσταση απόψεων ανάμεσα στο Υπουργείο Εθνικής Αμύνης και στον Υπουργό και στον Πρωθυπουργό σε ένα τέτοιο θέμα. Και δεν είναι η ώρα να σημειώσω τις τεράστιες ευθύνες για τις καθυστερήσεις που υπάρχουν, για τους φόβους ανατροπής συσχετισμών δυνάμεων, για το γεγονός ότι στα αεροσκάφη της τρίτης γενιάς, στην ουσία βρισκόμαστε σε αναλογία ένα προς δύο προς τους γείτονες.

Το μέγα θέμα είναι δηλαδή ότι οι απόψεις τους, όταν διαφωνούν σε ένα τέτοιο τεράστιο θέμα, περίπου υποκρύπτουν ότι ο ένας σκέφτεται για τον άλλον ότι η δική του άποψη δεν ενισχύει την αποτρεπτική δύναμη της χώρας. Και πώς γίνεται δύο τέτοιες απόψεις να συνυπάρχουν σε ένα τόσο κεφαλαιώδες ζήτημα;

Μόνο αδύναμες κυβερνήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αδύναμοι πρωθυπουργοί παρουσιάζουν τέτοια συμπτώματα ή καταφεύγουν σε τέτοια τεχνάσματα, τεχνάσματα που δεν ξεγελούν κανέναν, ούτε τους ξένους, που δεν μας παίρνουν στα σοβαρά, και κυρίως δεν ξεγελούν τους Έλληνες πολίτες.

Και πάντως, το σημαντικότερο, καθιστούν αναξιόπιστη τη χώρα. Και όσο πιο αναξιόπιστη είναι μία χώρα, τόσο λιγότερο την παίρνουν στα σοβαρά οι άλλοι.

Η επισήμανση αυτή με φέρνει στην τελευταία κρίσιμη λέξη: αποφασιστικότητα. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σύνεση από μόνη της δεν αρκεί, γιατί είναι αμυντική. Απαιτείται, λοιπόν, αποφασιστικότητα και η αποφασιστικότητα είναι αγαθό εν ανεπαρκεία γι' αυτήν την Κυβέρνηση.

Η χώρα μας, ειδικά αυτές τις ώρες, έπρεπε να έχει δυνατή φωνή, δυναμική φωνή, καθαρή φωνή, εκφρασμένη με παρρησία στο πλαίσιο της συμμαχίας, στην οποία μετέχουμε. Κυρίως μάλιστα, αφού μόνο η Ελλάδα και στο πλαίσιο της συμμαχίας, και στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκεται δίπλα στην εστία του πολέμου. Αν δεν έχουμε καθαρή φωνή σε όσα γίνονται στη δική μας γειτονιά, τότε τι περιμένουμε; Πότε, επιτέλους θα αποκτήσουμε τη φωνή αυτή;

Η Κυβέρνηση δυστυχώς δεν έχει καθαρή ούτε δυνατή φωνή. Κατά βάση δεν έχει καθόλου φωνή. Αντί φωνής, στις διεθνείς συσκέψεις, ακούμε είτε σιωπή είτε ψιθύρους. Στην Ουάσινγκτον μάς είπατε ότι είπατε πολλά. Η δική μας αίσθηση όμως είναι ότι επιστρατεύσατε ομιχλώδεις παραβολές και αυτές για τη δική μας εσωτερική κατανάλωση, αντί για καθαρές κουβέντες: καθαρές κουβέντες για τις θέσεις της χώρας μας, καθαρές κουβέντες για το φόβο, την πιθανότητα μείζονος αποσταθεροποίησης της περιοχής, καθαρές κουβέντες για ένα δικό μας ρόλο ενεργό στο πλαίσιο αυτής της κρίσης, που -οφείλω να το επαναλάβω- μας αφορά άμεσα. Όσο όμως ψιθυρίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοβισμένα, τόσο λιγότερο θα παίρνουν υπόψη τις όποιες επιφυλάξεις μας σύμμαχοι και εταίροι.

Και πρέπει να έχουμε κυρίως εμείς άποψη γι' αυτά που συμβαίνουν. Πρώτον, γιατί ξέρουμε την περιοχή. Και όταν λέω "ξέρουμε", δεν την ξέρουμε από ιστορικά βιβλία. Την έχουμε ζήσει, την έχουμε βιώσει, την αισθανόμαστε. Και δεύτερον -και αυτό είναι μία μεγάλη αλήθεια- εμείς θα ζήσουμε σ' αυτήν την περιοχή την επόμενη μέρα. Άλλοι, που μπορεί να έσφαλαν, ήρθαν και θα φύγουν. Εμείς θα ζήσουμε εδώ σ' αυτήν την περιοχή με αυτούς τους γείτονες, με αυτούς τους λαούς και με τις συνέπειες αυτού του πολέμου, συνέπειες που μπορεί κανείς να τις δει κλιμακούμενες από το μείζον στο λιγότερο δραματικό.

Ο χειρότερος κίνδυνος είναι η μακρόπνοη αποσταθεροποίηση. Δεν είναι ανάγκη να το εξηγήσω αυτό, δεν χρειάζεται εξήγηση. Δεύτερος κίνδυνος είναι οι σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις, οι οποίες σε ορισμένους τομείς, στις εξαγωγές, στον τουρισμό, ειδικά στη βόρεια Ελλάδα, είναι ήδη ορατές.

Τρίτος κίνδυνος, είναι ένα ανεξέλεγκτο και μαζικό κύμα προσφύγων. Και θέλω εδώ να σας επισημάνω το εξής: με την εικόνα αποσύνθεσης που παρουσιάζει, συχνότατα δυστυχώς, ο κρατικός μηχανισμός, φροντίστε να είστε έτοιμοι για το ενδεχόμενο αυτό, το απεικταίο ενδεχόμενο αυτό. Βεβαίως, είμαστε μία χώρα που επιδεικνύει και πρέπει να επιδεικνύει πάντα την ευαισθησία της στις ανθρωπίνες τραγωδίες και στις ανθρωπιστικές προτεραιότητες. Όμως, δεν αντέχει η χώρα αυτή να δεχθεί και ένα άλλο κύμα, ανεξέλεγκτο μάλιστα, ανθρώπων που θα φεύγουν από την καταστροφή.

Και η πιο κρίσιμη ώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιθανόν να φθάνει. Δηλαδή, η ώρα που θα ζητηθεί η εμπλοκή μας είτε σε χερσαίες επιχειρήσεις είτε εμμέσως στην παροχή διευκολύνσεων, σε στρατιωτικές διευκολύνσεις. Διευκολύνσεις που, εδώ που τα λέμε, ήδη παρέχουμε και είναι γνωστό αυτό, σιωπηρώς, στα κρυφά, με ένα αίσθημα ενοχής, αλλά που είναι πραγματικότητα.

Πρώτον, θα ήθελα να διαμηνύσω προς κάθε κατεύθυνση σε ό,τι αφορά το θέμα των χερσαίων επιχειρήσεων ότι θα είναι λάθος μεγαλύτερο του πρώτου, λάθος που θα το πληρώσουν όλοι όσοι εμπλακούν τελικά, ασυγχώρητο λάθος.

Δεύτερον, σε σχέση με μας, έπρεπε να το έχουμε προλάβει εγκαίρως. Θα έπρεπε με τρόπο έντονο, αποφασιστικό, ξεκάθαρα να καταστήσουμε σαφές πως στη δική μας γειτονιά, που μας αφορά άμεσα, έχουμε ζωτικούς λόγους -το τονίζω αυτό- να αποφύγουμε κάθε εμπλοκή, άμεση ή έμμεση.

Ακούσαμε μια τέτοια εξήγηση καθαρή από την πλευρά της Κυβέρνησης; Όχι βεβαίως. Σήμερα μας είπε ο Πρωθυπουργός ότι μας ζητήθηκε η συμμετοχή μας στις χερσαίες επιχειρήσεις. Μέχρι πρόσφατα όλα τα μέλη της Κυβέρνησης ισχυρίζονταν ότι δεν μας έχει ζητηθεί κάτι τέτοιο.

Πρώτο μεγάλο θέμα, λοιπόν, είναι τότε έλεγε η Κυβέρνηση την αλήθεια.

Δεύτερον, αυτό δεν καλύπτει το ζήτημα της έμμεσης εμπλοκής.

Όσο καθυστερούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο οι πιέσεις θα αυξάνονται, με αποτέλεσμα να μεγιστοποιείται η πιθανότητα να υποκύψουμε σε αυτές.

Θέλω να θέσω ένα ρητορικό ερώτημα: Πόσο πιο ισχυρά θα ήταν τα επιχειρήματα της Κυβέρνησης, τα επιχειρήματα του Πρωθυπουργού, όταν μετά από σύσκεψη των πολιτικών Αρχηγών εμφανιζόταν στο εξωτερικό με τη θέση της μη εμπλοκής ως θέση όλων των ελληνικών κομμάτων, του συνόλου των εκφράσεων του δημοσίου βίου; Εκτός αν ο ίδιος δεν επιθυμεί μια τέτοιου είδους στήριξη.

Θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ με λίγα λόγια στο ΝΑΤΟ αυτό καθεαυτό και στο νέο διαφαινόμενο ρόλο του. Με ανησυχεί και πρέπει να μας ανησυχεί όλους η λογική που φαίνεται ότι επικρατεί, ότι η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως επιλεκτικά αποφασίζει μια συμμαχία, υπερέχει της εθνικής κυριαρχίας των χωρών.

Ασφαλώς το ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι σημαντικό, είναι τεράστιο. Με τι κριτήρια όμως θα επιλέγεται η επέμβαση για την αποκατάσταση των δικαιωμάτων αυτών στην α' χώρα και όχι στη β' χώρα; Η επέμβαση αυτή θα αφορά μόνο μειονότητες σε μια χώρα ή τον πληθυσμό συνολικά; Έχει αποφασίσει η Συμμαχία να επιβάλει παντού δημοκρατικές διαδικασίες με στρατιωτικές επεμβάσεις;

Φοβούμαι ότι αυτός ο ρόλος, αυτή η αντίληψη, ασχέτως προθέσεων, είναι ασαφής και επικίνδυνη. Είναι επικίνδυνη για την παγκόσμια σταθερότητα, επικίνδυνη και για τη συνοχή και τη μετεξέλιξη της Συμμαχίας στα νέα δεδομένα.

Και είναι επικίνδυνη για την παγκόσμια σταθερότητα, γιατί η επιδίωξη της παγκόσμιας κοινότητας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έπρεπε πρωτίστως να είναι η εμπέδωση του αισθήματος ασφαλείας και απαραβίαστος των συνόρων. Προέχει η εμπέδωση του αισθήματος ασφαλείας και εγγύησης των συνόρων και έπονται τα ανθρωπίνια και τα μειονοτικά δικαιώματα, όχι γιατί είναι δευτερεύουσα προτεραιότητα, αλλά γιατί είναι το φυσικό επακόλουθο, το παρεπόμενο της εμπέδωσης του αισθήματος ασφαλείας.

Αυτή είναι μια μεγάλη, αξεπέραστη ιστορική αλήθεια και τις ιστορικές αλήθειες πρέπει να τις σεβόμαστε. Αν αρχίσουν να παραβιάζονται τα σύνορα στο όνομα των ευγενέστερων ίσως σκοπών, οδηγούμεθα στο διεθνές χάος.

Ταυτόχρονα, μπροστά στην απειλή της κυριαρχίας τους, τα διάφορα αυταρχικά καθεστώτα θα γίνουν ακόμα πιο τυραννικά, ακόμα πιο αμείλικτα στις μειονότητές τους. Θα επιδιώκουν βίαια και ταχύτατα να εξαφανίσουν τέτοια αγκάθια. Και είναι γνωστό πως ο δρόμος προς την κόλαση είναι σπαρμένος με τις καλύτερες προθέσεις.

Τεράστιο επίσης θέμα είναι η νομιμοποίηση πρωτοβουλιών. Ο ρόλος του ΟΗΕ ποιος είναι; Ο ρόλος του Συμβουλίου Ασφαλείας ποιος είναι; Τώρα, που η Συμμαχία μετατρέπεται από καθαρώς αμυντικό μηχανισμό σε ένα μηχανισμό που έχει ευρύτερο ρόλο και αρμοδιότητες, είναι ανάγκη να ξεκαθαριστεί αυτό το ζήτημα. Είναι φυσικό η Συμμαχία να αναζητεί στο νέο διεθνές περιβάλλον νέο ρόλο. Δεν μπορεί όμως αυτός ο ρόλος να υπονομεύσει τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ή και να τον ακυρώσει, διότι και αυτό τελικά θα αποτελέσει συνταγή αποσταθεροποίησης.

Και στο τεράστιο αυτό ζήτημα οφείλω να υπογραμμίσω το κοινό ανακοινωθέν της Ουάσιγκτον, που αφήνει τα πράγματα ασαφή και αόριστα φαντάζομαι εκ προθέσεως. Έτσι, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, βλέπουμε το ρόλο του ΟΗΕ, αντί να ενισχύεται, να συρρικνώνεται και πιθανώς να περιθωριοποιείται. Και αυτή η

εξέλιξη μας ανησυχεί σοβαρά. Και μας ανησυχεί διπλά, διότι συμβαίνει, την ίδια χρονική στιγμή, που διαφαινεται αυτή η εξέλιξη, να γίνεται πρακτική χρήση αυτής της καινούριας αντίληψης, αυτής της σκόπιμης αοριστίας με τρόπο επιλεκτικό στην ίδια μας τη γειτονία.

Οφείλω να εξομολογηθώ: πιθανώς να μην το βλέπαμε με τόσο αυστηρό μάτι, αν δεν γινόταν χρήση της αυτές τις μέρες, αυτές τις εβδομάδες. Πιθανώς να μην αντιλαμβανόμαστε και εμείς ακόμα τους πιθανούς κινδύνους.

Όταν όμως φαίνεται ότι υπάρχει μια εκ προθέσεως αοριστία για το ποια θα είναι η σχέση ΟΗΕ, Συμβουλίου Ασφαλείας και των δυνατοτήτων και πρωτοβουλιών του ΝΑΤΟ -και αυτό, πέρα από θεωρητικό επίπεδο, το βλέπουμε να μεταφράζεται σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις εδώ και αρκετές εβδομάδες στην ίδια μας τη γειτονιά- φυσικό είναι να επιβαρύνονται οι ανησυχίες μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' ένα ρευστό κόσμο, όπου οι εστίες αστάθειας είναι πολλές, η Συμμαχία οφείλει να λάβει υπόψη της τις κρίσιμες ισορροπίες στο παγκόσμιο περιβάλλον και κυρίως -και θέλω να το τονίσω αυτό- να διασφαλίσει με συνέπεια τη νομιμοποίηση των ενεργειών και επιλογών της. Όχι να δίνει την εντύπωση, όχι να αφήνει έστω την εντύπωση ότι ενεργεί απερίσκεπτα, αυθαίρετα και αλαζονικά.

Θέλω, κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εκφράσω την απογοήτευσή μου για τη στάση και τις επιλογές της Κυβέρνησης, όχι γιατί διαφωνούμε θεωρητικά τουλάχιστον στις μεγάλες επιλογές, αλλά γιατί σε μία άλλη κρίση, στο χειρισμό της κρίσης απεδείχθη κατώτερη των περιστάσεων, χάνοντας την ευκαιρία για εθνική συνεννόηση, για εθνική ενότητα και αδυνατώντας να συνδυάσει τη σύνεση με την απαραίτητη αποφασιστικότητα, αδυνατώντας να έχει καθαρή φωνή και στη συμμαχία και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δυστυχώς, η αποφασιστικότητα είναι πάγιο έλλειμμα της Κυβέρνησής σας, όπως άλλωστε και η απουσία εθνικής στρατηγικής.

Πρόσφατη είναι η ζημιά που πάθαμε με τον απερίσκεπτο χειρισμό, δυστυχώς όμως επί μια τριετία, στο θέμα των πυραύλων S-300 και τραγικές ήταν οι συνέπειες από το φιάσκο στην υπόθεση Οτσαλάν. Ολιβεροί χειρισμοί, που το μόνο που κατάφεραν ήταν, όχι μόνο να αποθρασύνουν την Τουρκία, αλλά να ενισχύσουν δυστυχώς τις πιο ακραίες πολιτικές δυνάμεις στη γείτονα. Πάνω στην υπόθεση Οτσαλάν επένδυσαν οι δυο μεγάλοι νικητές των τουρκικών εκλογών, ο Πρωθυπουργός της εισβολής στην Κύπρο και οι Γκρίζοι Λύκοι, τα πιο αδιάλλακτα εθνικιστικά στοιχεία.

Και αισθάνομαι την ανάγκη να κάνω μια παρατήρηση, αυστηρή μεν, αλλά είναι βάσιμη, κύριε Πρωθυπουργέ. Επικαλείσθε τον κίνδυνο αναβάθμισης του ρόλου της Τουρκίας, για να δικαιολογήσετε την παθητική σας στάση. Μα, το μεγάλο δώρο σ' αυτές τις πιο αδιάλλακτες, στις πιο ακραίες πολιτικές δυνάμεις, το κάνετε -όχι εκ προθέσεως- εσείς με τον ολέθριο χειρισμό στην υπόθεση Οτσαλάν. Και από πάνω -δεν είναι της ώρας να γίνει αυτή η κουβέντα, αλλά είναι ανάγκη να σας το πω συνοπτικά- επιχειρήσατε στην Εξεταστική Επιτροπή, που συνεστήθη, με δική σας πράγματι πρωτοβουλία, για να χύσει άπλετο φως σ' αυτήν την υπόθεση, για να ξέρουμε τι πρέπει να αποφεύγεται στο χειρισμό τέτοιων υποθέσεων, επιχειρήσατε στην ουσία τη συγκάλυψη καλύπτοντας με την κυβερνητική πλειοψηφία την άρνηση του πιο κρίσιμου μάρτυρα, του μάρτυρα-κλειδί, να καταθέσει.

Το τραγικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πως μετά από κάθε εθνική κρίση, από τα Έμια ως τον Οτσαλάν, και έδαφος χάνουμε και η Τουρκία γίνεται πιο επιθετική, αποθρασύνεται ακόμα περισσότερο. Ειδικά στα εθνικά θέματα η Κυβέρνηση χάνει ευκαιρίες, χάνει μάχες, υποχωρεί και τελικά δημιουργεί μεγαλύτερους κινδύνους και αστάθεια μ' αυτήν τη συμπεριφορά.

Ο πόλεμος της Γιουγκοσλαβίας ήταν κατά την άποψή μας, με όλη την τραγικότητά του, μία ευκαιρία για ένα νέο ξεκίνημα με ενότητα, με συνεννόηση, με εθνική στρατηγική. Δυστυχώς, χάνεται και αυτό. Χάνεται για τον τόπο μας και η ευθύνη σας ανήκει ολοκληρωτικά. Εάν αυτήν την ευθύνη με το τεράστιο εθνικό της βάρος, έστω στοιχειωδώς, τη συναισθάνεσθε, τότε

έχετε υποχρέωση σήμερα εδώ και τώρα να προσχωρήσετε στην άποψή μας, για τη σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής. Να κάνετε δεκτή αυτήν την πρόταση που θα βοηθήσει και τον τόπο στους χειρισμούς σας ακόμη και εσάς. Αν επιμένετε στη σείρα και μοναχική άρνησή σας, τότε αποδεικνύετε απλώς για μια ακόμη φορά ότι η Κυβέρνησή σας είναι κυβέρνηση κατώτερη των κρίσιμων περιστάσεων που διερχόμαστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Καραμανλής με αιφνιδίασε στην αρχή διότι νόμιζα ότι θα αρχίσει με το γνωστό τροπάριο 'Ιμια, S-300, Οτσαλάν. Τελείωσε με αυτό το τροπάριο και στην αρχή έφερε το θέμα της υποταγής. Ότι εμείς είμαστε υποταγμένοι και ακολουθούμε ό,τι λέει το ΝΑΤΟ και δεν μπορούμε να εκφέρουμε γνώμη. Είναι διαπιστωμένο και δεν πιστεύω να υπάρχει Έλληνας που να αμφιβάλει ότι δεν συμμετέχουμε στις αεροπορικές επιχειρήσεις οι οποίες πραγματοποιούνται στη Γιουγκοσλαβία. Και θέλω να επαναλάβω αυτό το οποίο είπα και πριν ότι μας ζητήθηκε να συμμετάσχουμε στις αεροπορικές επιχειρήσεις και αρνηθήκαμε. Αυτό τι δείχνει; Δείχνει ότι από πλευράς του ΝΑΤΟ υπήρχε κάποιος υπολογισμός να μη συμμετοχή στις χειραίρες δυνάμεις και ότι ο ένας δείχνει αντίθετα ότι έχουμε μία άποψη για τις σχέσεις μας στα Βαλκάνια. Έχουμε μία άποψη η οποία βασίζεται στο κριτήριό μας, στο γνώμονά μας πώς θα εξυπηρετήσουμε τα συμφέροντα της χώρας. Και με βάση αυτήν την άποψη κατευθυνόμαστε.

Είπε ο κ. Καραμανλής ότι ισχυρίστηκε εγώ ή κάποιοι Υπουργός ότι μας ζητήθηκε η συμμετοχή στις χειραίρες δυνάμεις και ότι ο ένας λέει έτσι και ο άλλος αλλιώς. Κανένας δε μας ζήτησε ποτέ, διότι δεν υπάρχει απόφαση για παρέμβαση χερσαίων δυνάμεων. Πού το βρήκε αυτό; Αλλά, τα μπρεδεύουμε για να τα παρουσιάζουμε όπως θέλουμε.

Είπε ο κ. Καραμανλής ότι εγώ μίλησα στην Ουάσινγκτον με ομιχλώδεις παραβολές. Δεν ξέρω σε τι αναφέρεται, αλλά έχει προφανώς πλήρη άγνοια των συζητήσεων. Δεν γνωρίζω αν υπάρχουν πρακτικά, αλλά εάν μεν αναφέρεται στη δημόσια δήλωσή μου, αυτή η δημόσια δήλωσή μου, έγινε επ'ευκαιρία του εορτασμού των πενήντα ετών. Δεν ήταν η συζήτηση για το Κόσοβο, δεν ήταν η συζήτηση για το στρατηγικό ρόλο του ΝΑΤΟ, δεν ήταν η συζήτηση για τη Ρωσία, δεν ήταν η συζήτηση για τη διεύρυνση. Για όλα αυτά έγιναν χωριστές συνεδριάσεις. Πού ξέρει, τι είπα εκεί; Από πού άντλησε αυτές τις πληροφορίες ότι δεν υπεράσπισα αυτές τις θέσεις τις οποίες υπεράσπισα εδώ;

Πιστεύω ότι όταν έχει κανείς άγνοια, οφείλει να σιωπά. Εμείς στο παρελθόν ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ως Κυβέρνηση έχουμε υποστηρίξει πολλές φορές θέσεις, οι οποίες ήταν αντίθετες με κυρίαρχες θέσεις ή θέσεις οι οποίες δεν έβρισκαν τη συμφωνία των άλλων συμμετεχόντων στο ΝΑΤΟ ή θέσεις οι οποίες ήταν σαφώς αντίθετες με θέσεις που υπεστήριζαν οι χώρες οι μεγάλες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή οι Ηνωμένες Πολιτείες.

Δεν είχαμε ποτέ κανένα δισταγμό να εκφέρουμε τη γνώμη μας. Δεν ήμασταν θεατές και δεν θέλουμε να είμαστε θεατές, επειδή έχουμε θάρρος να λέμε την άποψή μας. Και τώρα έχουμε θάρρος να λέμε την άποψή μας, το τι πρέπει να συμβεί για τη χώρα. Και θα ήθελα εδώ να ρωτήσω το εξής:

Η Νέα Δημοκρατία είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα πήρε ένα ψήφισμα για την κρίση. Τι έγινε; Πήρε θέση; Δεν πήρε θέση; Εκεί ακούσαμε κάποια αντιφατικά πράγματα.

Εγώ εν πάση περιπτώσει ας δεχθώ ότι αληθεύει αυτό ότι δεν ψήφισε αυτό το πολεμοχαρές ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Ο κ. Καραμανλής ως Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έγραψε μήπως κάποιο γράμμα στον κ. Ντεάν τον Πρωθυπουργό του Βελγίου που ανήκει στο ίδιο κόμμα ή στον Πρωθυπουργό του Λουξεμβούργου, στον κ. Αθνάρ που ήταν από τους πιο σκληρούς στην Ουάσινγκτον για να τον κατατοπίσει ότι η παράταξη που

ανήκει στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα εδώ στην Ελλάδα έχει αυτές τις απόψεις τις οποίες εξέφρασε; Έγραψε μήπως στις άλλες κυβερνήσεις, στους Υπουργούς των Εξωτερικών; Αλλά αυτό βέβαια μπορεί να μην είναι μέσα στις υποχρεώσεις του. Στο κόμμα, το οποίο συμμετέχει στην Ευρώπη, πιστεύω ότι είναι στις υποχρεώσεις του και δεν άκουσα ποτέ για κανένα γράμμα. Δεν άκουσα ποτέ τι είχε ως περιεχόμενο αυτό το γράμμα ή αυτή η τοποθέτηση. Εδώ μονάχα τα ακούσαμε. Εκεί δεν ελέγχθησαν.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Εγγράφησαν στις εφημερίδες...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όχι εφημερίδες. Εκεί θα ήθελα να πάει ένα γράμμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ μη διακόπτετε και μη θορυβείτε αγαπητοί συνάδελφοι. Έχει φωνή ο Πρόεδρος σας και θα μιλήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όσον αφορά τη θέση, θα έπρεπε η θέση αυτή να είναι ξεκάθαρη και να έχει λεχθεί και σε όσους συνεργαζόσαστε για να ξέρετε και εσείς και να βοηθάτε με αυτόν τον τρόπο και τη χώρα, όπως ισχυρίζεστε ότι θέλετε να τη βοηθήσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι σε ένα άλλο θέμα. Μας είπε ο κ. Καραμανλής ότι δεν είναι η Ευρώπη που οραματίστηκαν οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Στην Ευρώπη δεν έχει παρά να εξετάσει κανείς την πορεία της πολιτικής εξέλιξης. Ποιοι κυριαρχούσαν μέχρι το 1997; Δεν κυριαρχούσαν οι δυνάμεις οι οποίες έχουν τις ίδιες απόψεις με τη Νέα Δημοκρατία; Δεν ήταν τα χριστιανοδημοκρατικά κόμματα τα οποία καθόριζαν την πορεία της Ευρώπης; Αυτοί δεν είναι που θέλουν να δώσουν ή ήθελαν να δώσουν στην Ευρώπη μία μορφή όπου θα κυριαρχεί το οικονομικό στοιχείο; Αυτοί δεν έχουν, όπως οι Άγγλοι συντηρητικοί ως κυρίαρχη άποψη ότι πρέπει να είναι ένας χώρος ενιαίας αγοράς; Αυτοί δεν αρνήθηκαν να προχωρήσει η κοινή εξωτερική πολιτική άμυνας; Αυτοί και στις τελευταίες συνεδριάσεις που οι κυβερνήσεις εκπροσωπούν αυτούς τους χώρους, αρνούνται αυτήν την κοινή εξωτερική πολιτική άμυνας και ασφάλειας.

Μη μέμφεται, λοιπόν, την Ευρώπη και' αυτόν τον τρόπο ο κ. Καραμανλής. Ας μέμφεται πρώτα αυτούς με τους οποίους συνεργάζεται η παράταξή του, ας μέμφεται αυτούς οι οποίοι καθόρισαν την πορεία μέχρι τώρα και οι οποίοι δεν ήθελαν να υπάρχει μία κοινή εξωτερική πολιτική ασφάλειας και άμυνας.

Όσον αφορά εμάς, εμείς έχουμε πει ξεκάθαρα το εξής: Δεν είναι αυτή η Ευρώπη βεβαίως η οποία ανταποκρίνεται στα δικά μας ιδεώδη ή στις δικές μας προδιαγραφές. Η Ευρώπη -θα χρησιμοποιήσω και τον όρο που έχω χρησιμοποιήσει και άλλοτε- είναι ένα πεδίο αντιπαράθεσης, είναι ένα πεδίο που με μάχες, με αγώνες, πραγματοποιούνται ορισμένες εξελίξεις. Και εμείς δεν συμφωνούμε με αυτήν την πορεία η οποία έχει βάλει μέχρι τώρα την εξωτερική πολιτική σε υποδεέστερη θέση. Αλλά εμείς, από τότε που είμαστε Κυβέρνηση, το έχουμε υποστηρίξει σθεναρά, παντού σε όλα τα σημεία, και στη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Ας μην παρουσιάζουμε, λοιπόν, μία εικόνα ότι δήθεν οι ευρωπαϊστές από αυτήν τη μεριά της Αίθουσας έκαναν ό,τι μπορούσαν και οι άλλοι δεν ακολουθούσαν αυτήν την πορεία.

Ε, δεν έκαναν ό,τι δεν μπορούσαν. Δεν ήθελαν αυτήν την εξωτερική πολιτική, δεν ήθελαν αυτήν την πορεία της Ευρώπης. Ήθελαν την Ευρώπη καθαρά μια οικονομική ένωση. Και γι' αυτό η Ευρώπη δεν βρίσκεται σ' αυτό το σημείο που θα μπορούσε να είναι, με δική τους ευθύνη.

Και ας έλθω τώρα στο περίφημο θέμα του Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής, που ακούσαμε επανειλημμένα.

Στην "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" της Κυριακής, δημοσίευσε ένα άρθρο ο κ. Βύρωνας Θεοδωρόπουλος. Όπως ίσως θα γνωρίζετε, ο κ. Βύρωνας Θεοδωρόπουλος υπήρξε πρόεδρος, είναι πρόεδρος επί τιμή και υπήρξε από τους κύριους πρωταγωνιστές της εξωτερικής πολιτικής επί του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Γράφει, λοιπόν, σ' αυτό το άρθρο και θα μου επιτρέψετε να

σας το διαβάσω για να κλείσω: "Αν υπάρχουν συγκεκριμένες ιδέες για το πώς θα έπρεπε να κινηθεί η Κυβέρνηση, καλό και χρήσιμο για τον τόπο θα είναι να λεχθούν τώρα, όχι αναγκαστικά δημόσια, αλλά χωρίς να περιμένουν τη σύγκληση συμβουλίου των Αρχηγών. Και ας μου επιτραπεί να ξαναγυρίσω σε προσωπικές αναμνήσεις, από τα χρόνια που εν ενεργεία παρακολούθησα ουκ ολίγα από τέτοια συμβούλια και έχω πεισθεί πως η χρησιμότητά τους στο σχηματισμό της λεγόμενης εθνικής ομοψυχίας, υπήρξε πολύ μικρή, αν μη και αρνητική. Η εθνική ομοψυχία και τότε και τώρα δεν εξαρτάται από συμβούλια και επιτροπές ή όποιες άλλες θεσμικές ρυθμίσεις, αλλά από τον εξοβελισμό υπολογισμών πολιτικού κόστους ή πολιτικής ωφέλειας των ηγετών".

Γι' αυτό δεν υπάρχει εθνική ομοψυχία. Γιατί η Αξιοματική Αντιπολίτευση δεν εξοβελίζει τους υπολογισμούς πολιτικού κόστους ή πολιτικής ωφέλειας. Πάνω σ' αυτούς τους υπολογισμούς και μόνο στηρίζεται την πολιτική της και την παρουσία της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, είπα διάφορα ο Πρωθυπουργός. Σε ορισμένα δεν θα απαντήσω, επειδή προφανώς δεν παρακολουθεί και την επικαιρότητα. Θα του στείλω αύριο την επιστολή που έστειλα στους αρχηγούς του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος από τις 7 Απριλίου ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

... εκθέτοντας αναλυτικά τις απόψεις μας, τις αντιρρήσεις και επιφυλάξεις μας. Θα σας τη στείλω να τη δείτε, για να την έχετε και στο αρχείο σας. Ίσως εμπνευστείτε και από εκεί λίγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: προσπαθείτε να μας πείτε τώρα ποιοι έφταιγαν για την Ευρώπη. Κατ' αρχήν, μην κάνετε τέτοιες μικρόκαρδες αναφορές. Η δική μας άποψη είναι ότι η σημερινή Ευρώπη, ειλικρινά σας το λέω, ασχέτως το ποιοι κυβερνούν σήμερα ή κυβερνούσαν χθες, δεν ανταποκρίνεται σ' αυτό που θα θέλαμε. Και, εμμέσως πλην σαφώς, ήρθατε και ταυτιστήκατε με αυτήν την άποψη τώρα, πριν από ελάχιστα λεπτά.

Όμως, επειδή πήγατε να ρίξετε τις ευθύνες στους πρώην, εν πάση περιπτώσει, κύριε Πρωθυπουργέ, πώς να το κάνουμε, σήμερα κυβερνούν οι νυν. Και είναι αυτοί, οι νυν, οι οποίοι προσυπογράφουν τους βομβαρδισμούς. Δεν έχουν αυτοί ευθύνες; Εγώ δεν λέω ότι οι προηγούμενοι τα έκαναν τέλεια. Αυτοί όμως, στους οποίους συμπεριλαμβάνεστε και σεις;

Ασχέτως τι λέτε εδώ για εσωτερική κατανάλωση, πάντως εγκρίνατε χωρίς επιφυλάξεις και χωρίς αντιρρήσεις. Διότι αυτά μπορεί να τα λέτε σε μας, μπορεί να τα ψιθυρίσετε και σε κάποια αυτιά, δεν καταγράφησαν πουθενά όμως ξεκάθαρες ενστάσεις. Δεν δώσατε γραπτές επιφυλάξεις και αντιρρήσεις. Δεν είχατε καμία πολιτική παρέμβαση στο ζήτημα αυτό, στους πολλούς μήνες που εξελισσόταν, μέχρι να φθάσει στο αποκορύφωμα.

Μου διαβάσατε ένα άρθρο από μια εφημερίδα. Έγκριτος ο συγγραφέας. Σεις γιατί δεν ρωτάτε τον Υπουργό σας των Εξωτερικών, ο οποίος σωφρόνως ποιών, έχει δείξει ότι τείνει ευήκοον ους στη σκέψη για Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Γιατί δεν ρωτάτε τους μετασχόντας τότε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εμείς πιστεύουμε ότι αυτή η υπόθεση θα βοηθήσει. Εάν εσείς όμως εμμένετε τόσο πολύ στο μοναχικό σας δρόμο, να σας θυμίσω ότι ίσως μένει μια εκκρεμότητα: να καταργήσετε ένα νόμο που ψήφισε η δική σας πλειοψηφία προ τετραετίας και έκανε το πρώτο βήμα για τη σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

... με τη σύσταση τότε, η οποία βεβαίως ποτέ δεν υλοποιήθηκε, διακομματικής επιτροπής για την εξωτερική πολιτική.

Μας είπατε ακόμα για τα γνωστά τροπάρια. Δεν μπορώ να καταλάβω αυτήν την έκφραση. Δηλαδή, όταν μιλάμε για υποθέσεις όπου οι δικοί σας χειρισμοί έβλαψαν τη χώρα, είναι τροπάρια που δεν πρέπει να λέγονται; Εκτός αν είστε υπερήφανος για την υπόθεση Οτσαλάν ή για τους S-300 και περίπου μας απαγορεύετε να τα αναφέρουμε κιόλας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μας είπατε μάλιστα και κάτι βαρύ. Μας είπατε περίπου ότι πρέπει να σιωπούμε. Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό, κύριε Πρόεδρε, εδώ. Το ξέρω και φαίνεται κάθε φορά, ότι ο κύριος Πρωθυπουργός δεν χαίρεται με την κριτική που του κάνουμε. Αυτό μέχρι ενός σημείου είναι εύλογο. Κανείς δεν χαίρεται, εάν υφίσταται δίκαιη αλλά αυστηρή κριτική. Είναι φανερό όμως επίσης ότι εκνευρίζεται και ενοχλείται και μας ζητά να σιωπούμε.

Εμείς, λοιπόν θα του κάνουμε μια πρόταση. Εμείς είμαστε διατεθειμένοι, αν ακολουθήσει μια πολιτική που θα έχει φωνή η Ελλάδα, που θα μπορέσει να έχει ένα ενιαίο μέτωπο εθνικής συνεννόησης με όλες τις πολιτικές δυνάμεις, χωρίς να ταυτιστούν οι απόψεις μας, τότε εμείς, είμαι βέβαιος, η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, πιθανότατα και τα άλλα κόμματα, θα τον χειροκροτήσουν. Με την τακτική που ακολουθεί, το μόνο που κάνει είναι να παίρνει κανένα μπράβο, όχι από τους Έλληνες πολίτες, όχι από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά από ξένους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αυτό για μας, δεν είναι η καλύτερη πυξίδα και το καλύτερο κριτήριο, για να πορεύεται μια Κυβέρνηση και μάλιστα εν μέσω κρίσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς, όπως ξέρουν όλοι οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχουμε μιλήσει εδώ και πολύ καιρό, έχουμε μιλήσει πριν από είκοσι χρόνια και πλέον για μια άλλη Ευρώπη, την Ευρώπη των λαών. Και έχουμε διαγράψει από πριν από το 1980 το πώς βλέπουμε αυτήν την Ευρώπη, ότι θα πρέπει να είναι κυρίαρχα μια πολιτική ένωση, ότι δεν θα πρέπει να περιορίζεται στο οικονομικό πεδίο και ότι θα πρέπει να χαράξει άλλες γραμμές όσον αφορά τη διεθνή πολιτική, την κοινωνική πολιτική κλπ.

Η προσπάθειά σας, λοιπόν, να δείξετε ότι ταυτιστήκαμε αυτήν τη στιγμή με τη δική σας θέση, δείχνει ότι έχετε ξεχάσει όλη αυτήν την προσπάθειά, τις προβολές των απόψεων τις οποίες έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Γιατί το κάνετε αυτό; Είναι σωστό αυτό που κάνετε; Δεν μπορεί ο Πρωθυπουργός να μιλήσει στην Βουλή; Πρέπει να πάρει την άδειά σας; Τι είναι αυτά τα πράγματα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όσον αφορά τις θέσεις που αναφέρατε για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, θα παρακαλέσω τον Υπουργό Εξωτερικών να σας στείλει τα κείμενα για να τα διαβάσετε και σεις και να δείτε ποιες θέσεις υποστηρίζαμε στα Συμβούλια Γενικών Υποθέσεων και Υπουργών Εξωτερικών.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι είμαι και είμαστε υπερήφανοι για την εξωτερική πολιτική που ακολουθήσαμε, γιατί εμείς πιστεύουμε ότι σε κάθε δύσκολη στιγμή υπερασπίσαμε τα συμφέροντα της χώρας αποτελεσματικά και τα υπερασπίσαμε έτσι, ώστε η χώρα να κάνει βήματα μπροστά. Μπορούσαμε να το συζητήσουμε άλλη φορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Όσον αφορά το "μπράβο" που είπατε ότι εισπράτουμε από τους ξένους, επειδή το έχετε ξαναπεί εδώ σ'αυτήν την Αίθουσα, θέλω να σας πω ότι ένα μεγάλο μπράβο εισπράξαμε: Το 1996 από τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και εσείς δεν το εισπράξατε τότε, παρ'όλα τα 'Ιμια, παρ'όλη την εκμετάλλευση την οποία κάνατε, παρ'όλη την προσπάθεια να παρουσιάσετε και τότε τη δική μας πολιτική ως προδοσία. Και είναι θα έλεγα ντροπή -και το επαναλαμβάνω με αφορμή άλλη συζήτηση η οποία έγινε- να επανέρχεστε συνεχώς στο ίδιο θέμα. Οι ξένες δυνάμεις υποστηρίζουν εδώ κάποια παράταξη και δεν είναι ο ελληνικός λαός ο οποίος της δίνει δύναμη και εξουσία. Εμείς, αντλούμε τη δύναμή μας από τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, αλλά θα πρέπει να προχωρήσει και η συζήτηση που κάνουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Τώρα τα τελευταία τι τα θέλατε; Εγώ δεν έκανα τέτοιες αναφορές, αλλά είναι φανερό ότι όποιος έχει τη μύγα μυιάζεται. Διαφορετικά δεν εξηγείται αυτό.

Εγώ σας είπα απλώς ότι εμείς με χαρά -φαντάζομαι και τα άλλα πολιτικά κόμματα και, φαντάζομαι, το σύνολο ίσως του ελληνικού λαού- θα θέλαμε να χειροκροτήσουμε μία εξωτερική πολιτική, η οποία θα έκανε εθνικά υπερήφανους όχι μόνο εσάς και λίγους από τους συνεργάτες σας, αλλά θα έκανε υπερήφανο όλον τον ελληνικό λαό. Σε αυτό θα θέλαμε να συμβάλουμε κιόλας με ένα συμβουλευτικό ρόλο μέσα από το θεσμικό όργανο που σας έχουμε προτείνει -εμμέσως το έχετε σε ένα βαθμό αποδεχθεί και εσείς ως παράταξη, απλώς δεν το υλοποιείτε- εάν το θέλετε και εσείς.

Σας έκανα μία αναφορά, που για μας είναι καθοριστική. Είναι φανερό ότι αντί για το δικό μας "μπράβο" -και δεν εννοώ μόνο το κομματικό μας "μπράβο"- προτιμάτε άλλα "μπράβο". Από εκεί κάνατε εσείς μία τεράστια αναγωγή, η οποία προφανώς οφείλεται σε ένοχα συναισθήματα ή σε πράγματα που, επειδή λέτε ότι έχω άγνοια, πιθανόν ξέρετε και δεν ξέρω εγώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να ελαφρύνω λίγο την ατμόσφαιρα, γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός μίλησε για είκοσι χρόνια πριν. Αυτό μην το αναφέρετε. Μη θυμηθούμε τι λέγατε πριν από είκοσι χρόνια, γιατί πριν από είκοσι χρόνια, ούτε για Ευρώπη λέγατε ούτε για κοινή εξωτερική πολιτική λέγατε. Είχατε μία πολιτική, η οποία ήταν τυχοδιωκτική και ευθέως λειτουργούσε σε μία κατεύθυνση μακριά από τις συμμαχίες και τους συνεταιρισμούς της χώρας.

Χαιρόμαστε, γιατί τελικά σας πήρε είκοσι χρόνια να έρθετε σε έναν κάποιο λογαριασμό. Εκεί όμως που επιμένουμε είναι ότι με την τακτική που ακολουθείτε δεν μπορείτε τελικά να προβάλετε μία ισχυρή θέση της χώρας μας. Επικαλείστε την ισχυρή Ελλάδα και αμέσως μετά μόνος σας στις συνεντεύξεις λέτε ότι είναι, δυστυχώς, μικρή και αδύναμη η χώρα μας.

Εμείς δεν σας λέμε ότι μπορούμε να κάνουμε την παγκόσμια δύναμη. Σας λέμε όμως ότι μπορούμε -και θα βοηθούσε σε αυτήν την κατεύθυνση μία στοιχειώδης εθνική συνεννόηση- να έχουμε καθαρή φωνή, να έχουμε δυνατή φωνή, να γινόμαστε ενοχλητικοί ενίοτε. Δεν έχουμε τέτοια συμπλέγματα, δεν έχουμε τέτοιες ενοχές. Εμείς τις επιλογές μας, τους σημερινούς προσανατολισμούς τους έχουμε κάνει με συνέπεια. Δεν έχουμε ανάγκη πιστοποιητικών.

Είναι φανερό ότι η διαφωνία μας, πέρα από τις επιμέρους αντιπαραθέσεις, εστιάζεται σε ένα κομβικό σημείο. Εσείς βλέπετε το πράγμα άσπρο ή μαύρο. Ή λέμε παντού "ναι" -είμαστε "Yesmen"- ή αλλιώς πρέπει "να τα σπάσουμε", να πάμε σε ανοικτή ρήξη. Εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχει ο δρόμος που συνδυάζει τη σύνεση με την αποφασιστικότητα. Στο κάτω-κάτω της γραφής, όταν έχεις καθαρή και δυνατή φωνή και μάλιστα στηριγμένη σε ένα εθνικό μέτωπο, τότε σίγουρα σε παίρνουν πιο σοβαρά, σε υπολογίζουν περισσότερο όλοι οι άλλοι, ακόμη και οι ισχυροί της γης.

Είπε ακόμη ο κύριος Πρωθυπουργός τι υποστήριξε η Ελλάδα στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων. Το βέβαιο είναι ότι εκείνο το Συμβούλιο αποφάσισε την παράταση των βομβαρδισμών, την

επέκτασή τους και η οποιαδήποτε επιφύλαξη -αν αναφέρθηκε- δεν κατεγράφη.

Εγώ θα περίμενα ακόμη και εγγράφως να το κάνετε αυτό. Το λέω αυτό και επιμένω, όχι για λόγους εντυπώσεων. Πιστεύω ότι υπάρχουν κι άλλες φωνές και πολιτικές δυνάμεις και μέσα στην ίδια τη Συμμαχία, που με μεγάλη και αυξανόμενη επιφύλαξη βλέπουν τα τεκταινόμενα. Το αναφέρω, γιατί πιστεύω ότι πιθανώς να προκύψουν ευκαιρίες για δημιουργικές πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις.

Το αναφέρω ακόμη και για ιστορικούς λόγους, κύριε Πρόεδρε. Γιατί; Πράγμα που απευχόμαστε όλοι, αν η υπόθεση αυτή πάρει τη μορφή γενικευμένης αποσταθεροποίησης, τότε θα έχει πολύ μεγάλη σημασία ποιος, τότε, σε ποια χρονική στιγμή, σε ποια συγκυρία είπε την αλήθεια, είπε το σωστό, προειδοποίησε για τους κινδύνους που κρύβονται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα εκφράσω για μία ακόμη φορά τη λύπη μου, γιατί ο κ. Σημίτης δεν θέλησε ούτε τη σημερινή συζήτηση να αξιοποιήσει, για να προκύψει επιτέλους, μία πολιτική συνεννόηση, για να έρθει η πολιτική μας ζωή, το Εθνικό Κοινοβούλιο, σε πλήρη αντιστοιχία με την ομόθυμη θέληση του ελληνικού λαού εναντίον του πολέμου.

Δυστυχώς, ο κύριος Πρωθυπουργός και αυτήν τη συζήτηση την οδήγησε στα έμπεδα των παραταξιακών αντιπαραθέσεων, στο κάτεργο αυτού του μονότονου πια δικομματικού ανταγωνισμού" για το ποιος φταίει, για το ποιος φταίει περισσότερο, για το ποιος είναι χειρότερος από τον άλλον.

Αυτή η εικόνα είναι κατώτερη της ομόθυμης θέλησης του ελληνικού λαού. Ο ελληνικός λαός λέει ένα ομόθυμο "όχι" στον πόλεμο. Και αυτήν την ομόθυμη αντιπολεμική του διάθεση ο ελληνικός λαός δεν τη χαρίζει σε καμιά κυβέρνηση και σε κανένα κόμμα!

Λυπάμαι, γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός και σήμερα, αντί να ενημερώσει τη Βουλή για τις σοβαρές εξελίξεις τόσο στον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, όσο και στο ΝΑΤΟ, προτίμησε να ξεκινήσει με αφορισμούς για ψηφοθηρίες της Αντιπολίτευσης. Ακυρώνει ουσιαστικά τη σημασία αυτής της συζήτησης και την μετατρέπει σε έναρξη της προεκλογικής εκστρατείας για τις ευρωεκλογές. Θέλω να πω στον κύριο Πρωθυπουργό ότι, ακόμη και ως έναρξη της προεκλογικής του εκστρατείας, η ομιλία του δεν είναι πειστική. Ο ελληνικός λαός βλέπει καθημερινά εφιαλτικές εικόνες από τους βομβαρδισμούς που συνεχίζονται. Και οι βομβαρδισμοί συνεχίζονται, κύριε Πρωθυπουργέ, και με τη δική σας υπογραφή.

Δεν έχει ανάγκη ο ελληνικός λαός από μαγικές εικόνες, δεν πρόκειται να πιστέψει όλα αυτά, τα οποία εσείς του λέτε, κατασκευάζοντας μια ανύπαρκτη κατάσταση, για όσα διαδραματίζονται.

Είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, και άλλες φορές ότι ζούμε τη μεγαλύτερη δοκιμασία της ανθρωπότητας μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και έτσι είναι. Αλλά αυτήν την εφιαλτική δοκιμασία της ανθρωπότητας την έχετε εγκρίνει, την έχετε υπογράψει, την έχετε αποδεχθεί, την έχετε νομιμοποιήσει. Και οφείλετε να μιλήσετε τη γλώσσα της αλήθειας!

Διαβεβαίωσε ο κύριος Πρωθυπουργός και σήμερα τη Βουλή ότι τίποτε δεν άλλαξε στο καταστατικό του ΝΑΤΟ. Ολόκληρος ο κόσμος, λοιπόν, έχει παραφρονήσει, ο παγκόσμιος Τύπος, οι διεθνείς αναλυτές, που σχολιάζουν την τεράστια αλλαγή που συνιστά η νέα διακήρυξη του ΝΑΤΟ, καταστρέφοντας όλες τις δομές της ειρηνικής συνύπαρξης των κρατών και των λαών; Όλος ο κόσμος, λοιπόν, ενυπνιάζεται και φαντασιώνεται, μιλώντας για μία διακήρυξη που, ούτε λίγο ούτε πολύ, προβλέπει επιθετική δράση του ΝΑΤΟ σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη αποφασισθεί από την ηγεσία του, χωρίς

την έγκριση του ΟΗΕ; Δεν νομίζω ότι είναι προς το συμφέρον ούτε του κυρίου Πρωθυπουργού ούτε της Βουλής ούτε του ελληνικού λαού να λέγονται τέτοια πράγματα σε πείσμα της πραγματικότητας, να κατασκευάζεται αυτή η εικόνα ερήμην της πραγματικότητας.

Ο κύριος Πρωθυπουργός, αντιδικώντας με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είπε ότι του ζητήθηκε να πάρει μέρος η Ελλάδα στους βομβαρδισμούς και είπε "όχι". Εγώ, λοιπόν, τον καλώ, στο όνομα αυτής της λογικής, χάρη του συμφέροντος του λαού μας, εάν του ζητηθεί να λάβουμε μέρος σε χερσαίες επιχειρήσεις, να δηλώσει από τώρα ότι θα πει "όχι".

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αφού το είπαμε αυτό, κύριε Κωνσταντόπουλε. Δεν το ακούσατε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Σε χερσαίες επιχειρήσεις, να πείτε από τώρα "όχι".

Και να πείτε ακόμη από τώρα ότι δεν θα παρέχετε τις διευκολύνσεις τις οποίες δίνετε συστηματικά για την υποστήριξη των χερσαίων επιχειρήσεων. Γιατί όλη η βόρεια Ελλάδα ξέρει τι γίνεται στη Θεσσαλονίκη. Όλη η Ελλάδα ξέρει ότι παρέχονται διευκολύνσεις για την υποστήριξη των χερσαίων επιχειρήσεων.

Εγώ δεν θέλω να συνεχίσω, κάνοντας αυτές τις παρατηρήσεις. Γιατί πραγματικά, οι στιγμές είναι δύσκολες. Και ο καθένας είναι υπεύθυνος απέναντι στον ίδιο του τον εαυτό, απέναντι στο λαό και απέναντι στην ιστορία.

Θα ήθελα όμως να κάνω μία τελευταία παρατήρηση: Κύριε Πρωθυπουργέ, ο ελληνικός λαός και τα κόμματα της Βουλής έχουν μεγαλύτερη ευθύνη από όση εσείς φαντάζεσθε, πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που εσείς, ως Αντιπολίτευση, δείξατε πάρα πολλές στιγμές.

Τη δύσκολη θέση στην οποία βρέθηκε η Κυβέρνησή σας, την κατανούν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Δεν χρειάζονται οι μαγικές εικόνες, ούτε η απόκρυψη της αλήθειας. Υπάρχουν όμως, απόψεις, ιδέες, προτάσεις, που εάν είχατε τη δύναμη να τις ακούσετε, εάν είχατε τη δύναμη να τις υλοποιήσετε, θα κέρδιζε η χώρα.

Οι πραγματικοί ηγέτες, που υπερασπίζονται το πραγματικό συμφέρον της χώρας, ξεχνούν τις παραταξιακές αντιπαλότητες, τα κομματικά συμφέροντα και σκέφτονται με όρους έθνους, χώρας, λαού. Μιλούν τη γλώσσα της αλήθειας και αξιοποιούν την κριτική.

Δέχονται, κύριε Πρωθυπουργέ, την κριτική και δεν θέλουν πάση θυσία να δικαιολογήσουν τις επιλογές τους. Δέχονται τις συσκέψεις των πολιτικών Αρχηγών, δέχονται το Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής, όχι ως πανάκεια που θα λύσει το πρόβλημα της εθνικής μας στρατηγικής, αλλά ως μια διαδικασία που θα διασφαλίσει ένα κλίμα πολιτικής συνεννόησης και εθνικής ομοψυχίας. Δέχονται τη διευρυμένη συζήτηση στη Βουλή και δεν την αποκλείουν. Δέχονται το ψήφισμα της Βουλής για να καταδικαστούν οι βομβαρδισμοί, όταν αρχίζει ο πόλεμος. Δέχονται, κύριε Πρωθυπουργέ, να τεθεί στην έγκριση της Βουλής η υπογραφή που βάλατε εσείς για τη νέα δομή του ΝΑΤΟ, κάτω από τη Διακήρυξη της Διάσκεψης Κορυφής της Ουάσινγκτον και δεν λένε, "δεν έγινε τίποτα, δεν συντρέχει κανένας λόγος και δεν υπάρχει καμία αναγκαιότητα να συζητηθούν αυτά τα θέματα".

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Αυτά δέχονται οι κυβερνήσεις που θέλουν να βρεθούν σε αντιστοιχία με την ορόθυμη θέληση του ελληνικού λαού.

Αναφερθήκατε στο άρθρο του κ. Βύρωνα Θεοδωρόπουλου. Επειδή, λοιπόν, αναφερθήκατε σε αυτό το άρθρο του βετεράνου αυτού διπλωμάτη, ο οποίος με την ευθύνη και την εσωτερικότητα που διακρίνει το λόγο του γράφει ορισμένες σκέψεις, μόνο αυτό είδατε στο άρθρο του κ. Θεοδωρόπουλου; Δεν είδατε εκείνο το οποίο αποτελεί για σας την ηχηρότερη διάψευση όλων αυτών που είπατε;

Διαβάζοντας τη διατέλιχη διακήρυξη του ΝΑΤΟ, λέει ο κ. Θεοδωρόπουλος, "διερρωτώμαι τι σημαίνουν οι λέξεις πως όλα τα

μέλη του ΝΑΤΟ θα συμβάλλουμε σε ένα μέλλον, όπου ο πόλεμος θα είναι αδιανόητος, ότι κεντρικός μας στόχος θα είναι η συλλογική άμυνα και η σταθερή αντιμετώπιση εκείνων που καταπατούν τα ανθρωπίνια δικαιώματα, εκείνων που επιδιδοούν σε πόλεμο και κατάκτηση εδαφών". "Ενθαρρυντικά όλα αυτά, λέει ο κ. Θεοδωρόπουλος, μόνο που λεγόμενα τούτη τη στιγμή, θυμίζουν το Οργουελικό 1984, όπου η εξουσία έχει επιβάλλει τη γλώσσα Νιούσπικ, στην οποία πόλεμος σημαίνει ειρήνη και ειρήνη, σημαίνει πόλεμος...."

Αυτή τη διάλεκτο του Νιούσπικ, είναι που σήμερα άκουσε η Εθνική Αντιπροσωπεία από μέρους σας, κύριε Πρωθυπουργέ. Και λέει και κάτι άλλο ο κ. Θεοδωρόπουλος. Λέει πως όλη αυτή η εφιαλτική εξέλιξη, δείχνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση παζάρεψε μια στυγνή, στεγνή, μονόχροτη και μονοδιάστατη οικονομική ένωση και εξεχώρισε το μεγάλο κεφάλαιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της πολιτικής για τη σταθερότητα και την ασφάλεια στις ΗΠΑ.

Εάν θέλετε, λοιπόν, να επικαλείσθε διαπιστώσεις για να τις χρησιμοποιείτε, να επικαλείσθε στην ολότητά τους αυτές τις απόψεις. Γιατί εκείνο που τελικά, μέμφεσθε τους άλλους, το διαπράττετε εσείς. Εσείς είστε που δεν θέλετε πολιτική συνεννόηση στα θέματα εθνικής στρατηγικής και εσείς είστε που πραγματικά ενεργοποιείτε αυτήν τη νοοτροπία, δείγμα της οποίας το επικοινωνιακό επιτελείο της Κυβέρνησης έδειξε, τρίβοντας τα χέρια του, διότι λέει στην αναμπουμπούλα του πολέμου, εξασφαλίζεται και μια μεγαλύτερη για σας εκλογική συσπείρωση. Εκεί φθάσατε;

Ο Οργουελικός κόσμος τον οποίο περιγράφει ο κ. Θεοδωρόπουλος, εσείς επικαλεσθήκατε, δεν είναι στη μυθιστορηματική φαντασία, είναι στην πραγματικότητα. Και αυτός ο κόσμος είναι που βγάζει τη γλώσσα, προκλητικά περιφρονεί και χλευάζει όλες τις αξίες που έθρεψαν τον κόσμο και ενέπνευσαν αγώνες. Αγώνες που φτιάχναν το δημοκρατικό πολιτισμό για τον οποίο περηφανευόμαστε ως λαοί της Ευρώπης.

Κύριε Πρωθυπουργέ, στη γειτονική Γιουγκοσλαβία δεν γίνεται "στρατιωτική παρέμβαση, δεν γίνεται επιχείρηση". Γίνεται πόλεμος φρικαλέος, αδυσώπητος, άγριος πόλεμος, τυχοδιωκτικός και ακατανόητος, που δεν έχει καμία νομιμοποίηση, ούτε ηθική ούτε νομική ούτε πολιτική ούτε ιστορική.

Αυτός, λοιπόν, ο πόλεμος δεν είναι τηλεοπτικό παιχνίδι ώστε κάποιοι να βολεύονται, να κάνουν σχόλια εκ του ασφαλούς, με άνεση να συμπεριφέρονται ως θεατές ή ως κριτές, χωμένοι στην πολυθρόνα τους, πίνοντας, τρώγοντας και χαχανίζοντας μεταξύ τους στις διάφορες συναναστροφές.

Ο πόλεμος είναι έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, καταστρέφει τη ζωή, τη χώρα, τη φύση, τον πολιτισμό, τα μνημεία, τους πολίτες, τις υποδομές, τους λαούς, το παρόν και το μέλλον. Έχει δύναμη αποκάλυψης ο πόλεμος και τίποτα δεν μένει μετά τον πόλεμο όμοιο όπως ήταν πριν.

Όσοι, λοιπόν, κύριε Πρωθυπουργέ, ψάχνουν για κατά συνθήκη ψευδή και άλλοθι σκοπιμότητας ώστε να δικαιολογήσουν ως αναγκαιότητα αυτόν τον πόλεμο, ως αναπόφευκτη αυτήν τη βαρβαρότητα, ε, αυτοί... τη ζωή τους εξευτελίζουν...μες τις πολλές κινήσεις και ομιλίες" που λέει και ο Καβάφης.

Η τραγωδία του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία οδηγεί σε συναγωγή κρίσιμων συμπερασμάτων. Η νέα τάξη πραγμάτων με την κηδεμονία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής δεν είναι μία τάξη ειρήνης. Η νέα τάξη πραγμάτων είναι η νέα διεθνής βαρβαρότητα, η στρατιωτική επέμβαση οπουδήποτε και οποτεδήποτε που θα αναδιατάσει στρατιωτικά συμφέροντα, θα αναδιανέμει ρόλους, θα ελέγχει ενεργειακά περάσματα και αποθέματα, θα διασπά κράτη, θα διαμελίζει λαούς και κοινωνίες, θα ανοίγει αγορές, θα μοιράζει όπλα, θα εξασφαλίζει διαθέσιμα πολιτικά στηρίγματα, υποταγμένους και ανήμπορους πολιτικούς.

Το ΝΑΤΟ δεν κάνει έναν ακόμα πόλεμο στον 20ο αιώνα. Κάνει "τον πρώτο πόλεμο της παγκοσμιοποίησης", όπως εύστοχα επιτύθηκε.

Η παγκοσμιοποίηση της αγοράς αποδείχθηκε ότι δεν λύνει

τα προβλήματα της κοινωνίας και της δημοκρατίας. Η παγκοσμιοποίηση της ηγεμονικής υπερδύναμης των ΗΠΑ δεν λύνει τα προβλήματα της ειρήνης και της ασφάλειας. Η παγκοσμιοποίηση των δικτύων ενημέρωσης και τεχνολογίας δεν λύνει τα προβλήματα της πολυπολιτισμικής, πολύμορφης και πλουραλιστικής ανθρωπότητας, αλλά ούτε τα προβλήματα της αντικειμενικής ενημέρωσης. Γι' αυτό και είναι αναγκαίο να αγωνισθούν οι λαοί, για να προκύψουν οι διευρυμένοι δημοκρατικοί θεσμοί παρέμβασης και ελέγχου, να αγωνισθούν για να προκύψει ένα νέο σύστημα ασφάλειας και σταθερότητας στην Ευρώπη, με συμμετοχή και της Ρωσίας, με αναβαθμισμένο τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και τον ΟΑΣΕ και όχι να αποδεχθούν αυτήν την ευρωατλαντική δομή του νέου NATO.

Είναι πολλά τα πρόσωπα της βαρβαρότητας και της πολιτικής απάτης που βλέπει κανείς σε αυτόν τον πόλεμο. Επίσης, βλέπει και την πολλαπλή έκπτωση των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων. Ανύπαρκτες οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και χρεοκοπημένες πολιτικά. Γίνονται συνεργοί στο ιστορικό αυτό έγκλημα και το διαχειρίζονται και το διεκπεραιώνουν, κρατώντας ο καθένας για λογαριασμό του τα άλλοθι, που τον βολεύουν.

Οι βομβαρδισμοί είναι πολιτική βαρβαρότητα για την οποία οι ηγεσίες των χωρών του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ντρέπονται, ιδιαίτερα όσες κυβερνήσεις επικαλούνται προοδευτικές ιδιότητες και αγωνιστικούς τίτλους.

Η Ευρώπη του διαφωτισμού, η Ευρώπη της Γαλλικής Επανάστασης, της δημοκρατίας, η Ευρώπη του πλουραλισμού, δεν έχει καμία σχέση με αυτήν την κτηνωδία του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία. Η δημοκρατική Ευρώπη στο παρελθόν πολέμησε με πάθος όλα τα αντίστοιχα φαινόμενα πολιτισμικής βαρβαρότητας, πολιτικού αμοραλισμού και πολιτικού τυχοδιωκτισμού. Είμαι βέβαιος ότι θα κάνει και πάλι το ίδιο σε πείσμα των σημερινών θλιβερών κυβερνητικών διεκπεραιωτικών απόψεων. Οι Ευρωπαίοι όλων των χωρών θα αντισταθούν και αντιστέκονται κάθε μέρα και περισσότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μία κάποια ηλικία όλοι εδώ μέσα και οι γενιές μας μεγάλωσαν με τον πίνακα της Guernica πάνω από το κρεβάτι μας ή πάνω από το γραφείο μας. Όλες αυτές οι γενιές είναι εκείνες που έθρεψαν το φιλειρηνικό κίνημα και όλοι αυτοί ξανασυναντιούνται σήμερα στο πλατύ αντιπολεμικό κίνημα που γεννιέται. Αυτό το αντιπολεμικό πλατύ κίνημα είναι που θα τιμωρήσει τις κυβερνήσεις που ασχολούνται με τις εξισώσεις νομιμοποίησης και διεκπεραίωσης του πολέμου.

Το λέω αυτό διότι η αντίθεση στους βομβαρδισμούς και στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας, δεν αποτελεί μια συναισθηματική αντίδραση, πρόσκαιρη και περαστική. Η αντίθεση στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας σημαίνει αντίθεση στη νέα στρατηγική του NATO, σημαίνει επιδίωξη ενός νέου συστήματος ασφάλειας στην ευρωπαϊκή ήπειρο, ανάμεσα σε μια Ενωμένη Ευρώπη με συμμετοχή και της Ρωσίας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, στις 10 Δεκεμβρίου του 1997 σας είχα καταθέσει επίκαιρη ερώτηση και σας ζητούσα να πληροφορησέτε τον ελληνικό λαό τι γίνεται με τις διαδικασίες της νέας δομής του NATO, τι γίνεται με την κατοχύρωση των εθνικών μας συμφερόντων, αλλά και την εξασφάλιση ότι οι εξελίξεις δεν θα πάρουν αυτόν τον επικίνδυνο δρόμο, που φαινόταν ότι θα έπαιρναν. Ξέρετε τι απαντήσατε τότε; "...Ποιος είναι αυτός ο νέος ρόλος, λέει ο κ. Σημίτης: Ο νέος ρόλος είναι -αυτό στις 10 Δεκέμβρη 1997- να αποτελεί το NATO έναν οργανισμό ασφάλειας για σχεδόν το σύνολο της Ευρώπης και του Ατλαντικού... Ο νέος ρόλος είναι να ενεργοποιηθεί σε ανθρωπιστικές και ειρηνευτικές επιχειρήσεις. Ο νέος ρόλος είναι να προβεί σε επιχειρήσεις ή συνεργασίες που έχουν σκοπό την ανάπτυξη, τον έλεγχο των εξοπλισμών, τη δημιουργία εμπιστοσύνης ανάμεσα στα μέλη και τα μη μέλη.. Αυτός ο νέος ρόλος συνεπάγεται μια διαφορετική δομή. Η παλαιά δομή ήταν μια δομή μάχης. Στη δομή μάχης πρέπει να ελέγχει ο καθένας κάποιο χώρο για να ανταποκριθεί σε μια επίθεση. Σήμερα αυτό δεν

χρειάζεται. Χρειάζεται μια άλλη δομή πολύ πιο ευλύγιστη, μια δομή που ανταποκρίνεται στις νέες ανάγκες... "Αυτά τα καθουσιαστικά, τα ωραία, τα διακηρυκτικά στις 10 Δεκέμβρη του '97! Δεν συντρέχει λόγος να ενημερωθεί η Εθνική Αντιπροσωπεία. Όλα πάνε για να μας οδηγήσουν στη γη της επαγγελίας, με ειρήνη, σταθερότητα, ασφάλεια, πρόοδο! Αυτά που σήμερα συνταράσσουν και σπαράσσουν τη Γιουγκοσλαβία, αυτά είναι το σχόλιο της ζωής σε όσες αφελείς και άκριτες διακηρύξεις ελέγοντο. Αυτά που σήμερα συμβαίνουν δίπλα μας, τα τραγικά είναι η σημείωση της ιστορίας σε όσους νομίζουν ότι με κούφια λόγια μπορούν και να την ξεγελάσουν ή και να ωραιοποιήσουν την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο πόλεμος της Γιουγκοσλαβίας αποτελεί αξονική τομογραφία που δείχνει τα σοβαρά και μεγάλα προβλήματα, τους μεγάλους κινδύνους και τα μεγάλα ελλείμματα της εξωτερικής μας πολιτικής. Κινδύνους που συνδέονται με την εξέλιξη των γαιοστρατηγικών σχεδιασμών των ΗΠΑ και της νέας ισορροπίας δυνάμεων, που θα δημιουργηθούν στη Νοτιοανατολική Ευρώπη και τα Βαλκάνια.

Ειπώθηκε εδώ και με μορφή αντιδικίας -εγώ θα το πω θετικά, γιατί αυτό ξέρει ο Έλληνας πολίτης- ότι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα για την Ελλάδα σήμερα είναι η προοπτική μιας Ενωμένης Ευρώπης και οι πιθανότητες να αποκτήσει η Ενωμένη Ευρώπη κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, με συμμετοχή και της Ρωσίας, με πολιτικές δομές, με θεσμούς διαχείρισης των κρίσεων και με δυνατότητα να αποτελεί πραγματικά στρατηγική οντότητα στην ευρωπαϊκή ήπειρο, που θα ισορροπεί την ανισορροπία της παντοδυναμίας των ΗΠΑ.

Η εκτίμησή μου είναι ότι ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία μείωσε δραματικά τις ήδη μικρές πιθανότητες μιας τέτοιας εξέλιξης. Η έννοια του ευρωπαϊκού συμφέροντος δεν είναι τυχαίο ότι έχει εξαφανιστεί από το λεξιλόγιο και από τη σκέψη των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων. Ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία κατά τη δική μας άποψη αποτελεί την αφετηρία ενδοευρωπαϊκών ανταγωνισμών, που θα καταστήσουν τις ΗΠΑ τον αδιαμφισβήτητο ρυθμιστή των ευρωπαϊκών σχέσεων. Επομένως συμφέρον της Ελλάδας είναι η αντιστροφή αυτής της πραγματικότητας, η αντιστροφή αυτής της εικόνας και η προώθηση της κοινής εξωτερικής πολιτικής στα πλαίσια μιας Ενωμένης Ευρώπης. Όχι η νομιμοποίηση της ευρωατλαντικής δομής του NATO, όπως είπε ο κύριος Πρωθυπουργός προηγουμένως.

Το δεύτερο κατά σειρά σημάδι πρόβλημα για την ελληνική εξωτερική πολιτική είναι η διατάραξη των βαλκανικών ισορροπιών στο ευρύτερο πλαίσιο των νέων στρατηγικών διαμορφώσεων στην περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης αλλά και της κρίσιμης περιοχής της Μαύρης Θάλασσας.

Ο πόλεμος της Γιουγκοσλαβίας δείχνει και κάτι άλλο. Ότι τα συμφέροντα της Ελλάδας βρίσκονται σε αποκλίνουσα σχέση με τα συμφέροντα των ΗΠΑ, όπως τουλάχιστον αυτά διατυπώνονται και προωθούνται από τη Κυβέρνηση Κλίντον. Η αποδυνάμωση της Γιουγκοσλαβίας, η ενθάρρυνση της ρευστότητας στα σύνορα Γιουγκοσλαβίας-Αλβανίας-FYROM, η αποσταθεροποίηση της FYROM, όλες αυτές οι επικίνδυνες εξελίξεις λειτουργούν στρατηγικά σε βάρος της Ελλάδας και διαμορφώνουν ισορροπίες, που μπορεί να απειλήσουν μελλοντικά, όχι μόνο τον πολιτικό και οικονομικό ρόλο της Ελλάδας στα Βαλκάνια αλλά και αυτό το κεφάλαιο της πολιτικής σταθερότητας της χώρας.

Το τρίτο πρόβλημα είναι οι ελληνοτουρκικές σχέσεις. Οι θέσεις του Συνασπισμού είναι γνωστές. Η Ελλάδα πρέπει να αποφύγει κάθε ενέργεια που μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία κλίματος έντασης. Ταυτόχρονα πρέπει να επιδιώξει στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου μία συνολική ρύθμιση στις σχέσεις των δύο χωρών χωρίς διαπραγμάτευση ή διακινδύνευση κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Πιστεύουμε ότι το έδαφος πάνω στο οποίο πρέπει να οικοδομηθεί μία σχέση καλής γειτονίας μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας είναι μία κοινή ευρωπαϊκή πολιτική σε ένα ενιαίο σύστημα σταθερότητας και ασφάλειας. Αυτή η προοπτική

μπορεί ενδεχομένως να αναδείξει σύμπτωση συμφερόντων.

Αντιθέτως, εκτός της ευρωπαϊκής προοπτικής και υπό την αποκλειστική επιδιαιτησία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, οι σχέσεις των δύο χωρών όχι μόνο δεν βελτιώνονται αλλά κατά πάσα πιθανότητα θα χειροτερεύουν.

Κάθε τόσο η Κυβέρνηση πρόβαλε ως άξονες της εξωτερικής της πολιτικής και μάλιστα έναντι της Τουρκίας την επίκληση των βασικών αρχών του Διεθνούς Δικαίου, εκείνων των αρχών που απαγορεύουν τον πόλεμο ως μέσον επίλυσης των πολιτικών διαφορών, που απαγορεύουν την επέμβαση σε βάρος κυρίαρχης χώρας, που απαγορεύουν την αμφισβήτηση ή την αλλαγή συνόρων, τη χρήση ή την απειλή χρήσης βίας, την αμφισβήτηση εδαφικής κυριαρχίας και κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Επίσης πρόβαλε και εκείνες τις αρχές που επιβάλλουν την αρμοδιότητα του ΟΗΕ για την επίλυση των διεθνών διαφορών, την αρμοδιότητα των διεθνών δικαστηρίων για την επίλυση των κρίσεων, την προστασία των δικαιωμάτων και τις δημοκρατικές εγγυήσεις στο εσωτερικό των χωρών.

Όλες αυτές οι αρχές τώρα παραμερίζονται, καταργούνται. Η ελληνική Κυβέρνηση προσυπέγραψε πανηγυρικά αυτήν την κατάργηση. Αυτήν την κατάργηση θα βρει μπροστά της η ελληνική Κυβέρνηση στο επίπεδο των διμερών σχέσεων και στην πορεία του Κυπριακού ζητήματος.

Αλήθεια, κύριε Πρωθυπουργέ, στα πλαίσια της νέας δομής του NATO τι κάνατε για την υπεράσπιση χώρας-μέλους, η οποία ενδεχομένως θα δεχθεί πολεμική επίθεση από άλλη χώρα μέλος; Τι κάνατε για εκείνη την περίφημη αναδιάρθρωση του άρθρου 5 του παλαιού καταστατικού, που προέβλεπε την προστασία των συνόρων της Ελλάδας έναντι της Τουρκίας, θέμα το οποίο βασάνισε και βασανίζει ακόμα την εξωτερική πολιτική της χώρας; Τίποτα.

Επίσης, τι κάνατε, κύριε Πρωθυπουργέ, στα πλαίσια της νέας δομής του NATO, για να προστατεύεται η χώρα από τις εκβιαστικές ταξιδιωτικές οδηγίες ή ανακοινώσεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που άρχισαν να έρχονται η μία μετά την άλλη και να δημιουργούν μείζον οικονομικό πρόβλημα σε όλην τη χώρα; Τίποτα.

Όλα αυτά τα ζητήματα που έχουν συγκεκριμένη εφαρμογή στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής δεν τα συζητήσατε, δεν τα κατοχυρώσατε. Επικαλείσθε τη νέα δομή και ουσιαστικά λέτε στον ελληνικό λαό ότι δεν άλλαξε τίποτα, όταν με τη νέα δομή το NATO είναι υπεράνω όλων. Προσυπογράψατε, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, την ουσιαστική μετάλλαξη της διεθνούς νομιμότητας σε διεθνή ανομία. Προσυπογράψατε τη δράση στο διεθνές πεδίο του αυτοκρατορικού συνδρόμου, που για να ικανοποιηθεί μετατρέπεται όλες τις άλλες χώρες σε ρωμαϊκές επαρχίες.

Και, βεβαίως, αυτό το αυτοκρατορικό σύνδρομο έχει στη διάθεσή του δυνάμεις πολλαπλών επεμβάσεων. Χρειάζεται, όμως, και κυβερνήσεις και πολιτικούς πολλαπλών χρήσεων, που να διακατέχονται από αυτό το οποίο εύστοχα διατυπώθηκε από φίλο σας, -αλλά και από προσωπικό φίλο διανοούμενο πολλών στην ελληνική κοινωνία, να διακατέχονται από τη ρινοκερίδα του Ιονέσκο και να συμπεριφέρονται με τη μεμψιμοιρία του "τι να κάνουμε, δεν γίνεται αλλιώς".

Τις τελευταίες ημέρες υπάρχουν δύο εκ πρώτης όψεως αντιφατικά φαινόμενα. Από τη μία μεριά έχουμε μία εικόνα έντονης διπλωματικής κινητικότητας και από την άλλη ένταση και παροξυσμό των βομβαρδισμών.

Αυτή η αντιφατική εικόνα πρέπει να ερμηνευτεί σωστά.

Κατά την εκτίμησή μου οι ηγεσίες των ΗΠΑ και του NATO δεν υμνοούν αυτήν τη στιγμή πολιτική λύση του προβλήματος. Δεν μπορούν όμως να αγνοήσουν τέσσερις βασικούς παράγοντες: α) Οι μέχρι σήμερα βομβαρδισμοί παρά την πρωτοφανή βαρβαρότητά τους δεν έχουν πετύχει τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Άρα πρέπει να ενταθούν ακόμα περισσότερο και να προσλάβουν διαστάσεις μαζικής καταστροφής και ολέθρου. Είναι απολύτως προβλέψιμο ότι θα προκαλέσουν αλλαγές τόσο στην ευρωπαϊκή όσο και στην αμερικανική κοινή γνώμη. β) Οι επικείμενες ευρωεκλογές

αποτελούν έναν πολύ σημαντικό παράγοντα, τον οποίο δεν μπορούν να αγνοήσουν ορισμένες τουλάχιστον ευρωπαϊκές κυβερνήσεις. γ) Οι αντιδράσεις στο εσωτερικό των ΗΠΑ είναι πολύ πιο έντονες από ό,τι μπορούσε αρχικώς να υπολογιστεί και επομένως απαιτούνται κινήσεις εκτόνωσης. δ) Η πίεση των ΗΠΑ πάνω στη Ρωσία φαίνεται ότι έχει αποδώσει καρπούς και έχει ως άμεσο αποτέλεσμα την αλλαγή ισορροπιών στη ρωσική ηγεσία. Η παγίωση αυτή της νέας κατάστασης και της σχέσης ΗΠΑ-Ρωσίας απαιτεί να δοθούν κάποια περιθώρια κινήσεων στη ρωσική πλευρά, έστω κινήσεων δημιουργίας εικόνας διπλωματικής κινητικότητας.

Αυτό είναι το πλαίσιο -πιστεύω- και μέσα σ' αυτό το πλαίσιο διαμορφώνονται νέες δυνατότητες για πρωτοβουλίες από την ελληνική Κυβέρνηση. Πρωτοβουλίες που να έχουν ως στόχο να ενισχύσουν τις τάσεις που αναζητούν πολιτική λύση και άμεσο σταμάτημα των βομβαρδισμών. Είναι πάρα πολύ σημαντικό να υπάρξει σήμερα, έστω μετά από τόσες μέρες ανελέητων βομβαρδισμών, μία ευρωπαϊκή χώρα που να ζητήσει να σταματήσουν οι βομβαρδισμοί και να ενισχυθούν οι διπλωματικές πρωτοβουλίες.

Η Ελλάδα έχει κάθε δικαίωμα και κάθε συμφέρον να είναι αυτή που θα κάνει πρώτη το βήμα. Και αυτό το βήμα θα μπορούσε να το κάνει σύσσωμη η Βουλή με ένα ομόφωνο ψήφισμα σήμερα. Το αρνείται όμως η Κυβέρνηση. Ομόφωνο ψήφισμα της Βουλής που να καταδικάζει τους βομβαρδισμούς και να ζητάει το άμεσο σταμάτημά τους και την άμεση έναρξη των διπλωματικών διαδικασιών.

Μία δεύτερη ιδέα, που θα πρέπει να προωθηθεί από την ελληνική Κυβέρνηση, αφορά τη στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικά. Η Ελλάδα μπορεί να θέσει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και σε όλες τις κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης την πρόταση, να απαιτήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση διακοπή των βομβαρδισμών, συλλογικά, για ένα μήνα μέχρι τις ευρωεκλογές ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να αναλάβει την ευθύνη μιας πραγματικής ειρηνικής λύσης, όχι στα πλαίσια της λογικής του NATO και όχι με παραλλαγές διάφορες των γνωστών όρων του NATO.

Πρέπει η ελληνική Κυβέρνηση ακόμα να σταματήσει την παροχή διευκολύνσεων για τη συγκέντρωση στρατιωτικών δυνάμεων στη FYROM και να αρνηθεί κάθε σκέψη για χερσαίες επιχειρήσεις. Το είπε, λέει ο κύριος Πρωθυπουργός. Ας το πούμε, σήμερα, ως ομόφωνη θέληση της ελληνικής Βουλής. Λέμε όχι εκ προοιμίου σε κάθε χερσαία επιχείρηση και διακόπτουμε αμέσως όλες τις διευκολύνσεις, που δίνονται για την υποστήριξη ενός τέτοιου ενδεχομένου.

Τέλος, ο κύριος Πρωθυπουργός θα μπορούσε να επισκεφθεί αμέσως τη FYROM ως μία πολύ σαφή κίνηση εκτόνωσης της κρίσης που αντιμετωπίζει η χώρα, ώστε να μην καταρρεύσει, ως μία σαφή κίνηση ενίσχυσης αυτής της χώρας και ως μία κίνηση που θα τονίζει την προσήλωση της Ελλάδας στα σημερινά σύνορα και την αντίθεση της ελληνικής Κυβέρνησης σε οποιαδήποτε σκέψη αλλαγής συνόρων. Ήδη άλλοι πρωθυπουργοί άλλων χωρών το κάνουν.

Φοβάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση δεν έχει αντιληφθεί σε όλη της την έκταση και τις συνέπειες μια απλή αλήθεια, ότι, δηλαδή, η ολοκληρωτική ήττα και ταπείνωση της Γιουγκοσλαβίας, και η αποδυνάμωσή της, λειτουργεί σε βάρος των ελληνικών συμφερόντων. Φοβάμαι ότι έχει αποδεχτεί το δόλωμα που της προσφέρεται "με τη συσκευασία του μελλοντικού ρόλου" στην ανασυγκρότηση της περιοχής και ότι δεν αντιλαμβάνεται τι κρύβεται πίσω απ' αυτό. Ότι, δηλαδή, η διατάραξη των σημερινών ισορροπιών στα Βαλκάνια θα υπονομεύσει κάθε μελλοντικό ρόλο της Ελλάδας και θα ενισχύσει στρατηγικές επιδιώξεις άλλων δυνάμεων που μας αντιμετωπίζουν ανταγωνιστικά. Και εδώ είναι το δεύτερο θέμα που σχετίζεται με τη νέα δομή του NATO.

Έχουμε ξεκαθαρίσει από την αρχή τη θέση του Συνασπισμού, για να μην υπάρχουν περιθώρια πλαστών διλημάτων και υπεκφυγών.

Ο Συνασπισμός θεωρεί ότι το NATO στο σημερινό μεταδιπολικό κόσμο όχι μονάχα δεν πρέπει να ενισχυθεί, αλλά πρέπει να καταργηθεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**).

Η εναλλακτική λύση στο σημερινό NATO είναι ένα αυτόνομο αμυντικό σύστημα της Ευρώπης με συμμετοχή και της Ρωσίας. Η Ευρώπη πρέπει να αποκτήσει κοινή εξωτερική πολιτική και κοινή άμυνα και βεβαίως να αποκτήσει και την ανάλογη στρατιωτική δύναμη και όχι να εκχωρήσει τον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας στις ευρωπαϊστικές δομές.

Η Ελλάδα δεν πρέπει να βρεθεί μόνη της εκτός NATO, όσο αυτό υπάρχει, αλλά να επιδιώκει τη διαρκή αναβάθμιση του ΟΗΕ και του ΟΑΣΕ. Πρέπει παράλληλα να εργασθεί συστηματικά για την κατάργηση της νέας δομής και την προώθηση της εναλλακτικής λύσης.

Κάνω αυτήν τη γενική τοποθέτηση, γιατί η Κυβέρνηση προσπαθεί να αποφεύγει την ουσιαστική συζήτηση για τις εξελίξεις μέσα στο NATO και για την πολιτική που ακολούθησε η ίδια, προσπαθεί να μεταθέσει τη συζήτηση αλλού, στο αν δηλαδή προτείνουμε να φύγουμε ή να μείνουμε στο NATO, το "ναι" ή "όχι" στο NATO, το "μέσα" ή "έξω" από το NATO. Προσπαθεί η Κυβέρνηση να περάσει τη λογική του "μαύρου-άσπρου", γιατί έτσι προφανώς μπορεί να καλύψει τις πελώριες ευθύνες της. Όμως αυτή η λογική αφορά την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ και είναι λαθεμένη.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ επί αρκετά χρόνια καλλιέργησε στην ελληνική κοινωνία το σύνθημα "ΕΟΚ και NATO το ίδιο συνδικάτο". Τώρα έπεσε στο άλλο άκρο και θέλει να πείσει τον ελληνικό λαό ότι "ούτε στο NATO ούτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση μπορούμε να πούμε σε τίποτα όχι". Και τότε είχε λάθος και τώρα έχει λάθος. Η λογική των μονοδρόμων, ότι δηλαδή δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς, είναι απόλυτα λανθασμένη και προδίδει παραίτηση από κάθε προσπάθεια να επηρεασθούν οι εξελίξεις.

Πολλές φορές έχει αποδειχθεί στην ιστορία ότι οι μικρές χώρες έχουν περιθώρια παρέμβασης, εάν ξέρουν τι θέλουν και εάν παρεμβαίνουν εγκαίρως και με διορατικότητα. Δυστυχώς οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν το έκαναν ποτέ. Ανιστόριτες πιάστηκαν - και χωρίς εθνικής στρατηγικής- και όταν άρχισε η διαδικασία διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας με την αναγνώριση των χωρών που προέκυψαν από την ενιαία Γιουγκοσλαβία και σήμερα όταν άρχισε ο πρώτος πόλεμος της παγκοσμιοποίησης από το NATO.

Τελικά, η Κυβέρνηση είναι κυβέρνηση που κάνει δόγμα της την αναγκαστική προσαρμογή, που πάντα επικαλείται την πραγματικότητα για να δικαιολογήσει την αδυναμία της να παρέμβει και να επηρεάσει τη διαμόρφωση αυτής της πραγματικότητας. Βεβαίως τα πραγματικά γεγονότα παίζουν ουσιαστικό ρόλο στον προσδιορισμό της πολιτικής, αλλά προηγουμένως είναι η πολιτική που διαδραματίζει αποφασιστικό ρόλο στην παραγωγή των γεγονότων και αυτήν τη δημιουργική πολιτική που επηρεάζει την παραγωγή των γεγονότων αρνείσθε.

Η τακτική του Πρωθυπουργού, η νοοτροπία της πολιτικής του, είναι η μονοδιάστατη πολιτική του μονόδρομου: "Τι να κάνουμε, δεν γίνεται αλλιώς", για την ΟΝΕ, παρά μονάχα με το μονόδρομο των ονομαστικών δεικτών, "Τι να κάνουμε, δεν γίνεται αλλιώς", με την εξωτερική πολιτική, παρά μονάχα με την υποταγή στις αποφάσεις και στις υποδείξεις του NATO, "Τι να κάνουμε, δεν γίνεται αλλιώς", με τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, παρά μονάχα με αυτές τις παραδοσιακές δομές του κυβερνητικού παραγοντισμού, της κομματικής ηγεμονίας και των πελατειακών σχέσεων.

Αυτή η τακτική σας να προβάλλετε εκβιαστικά διλήμματα για να καλύπτετε την αδυναμία σας και να βγαίνετε και ευχαριστημένοι από τον εαυτό σας, "που αποφεύγετε τα χειρότερα", είναι επικίνδυνη τακτική, εθίζει και διαπαιδαγωγεί αρνητικά τον ελληνικό λαό, τον Έλληνα πολίτη, τον συνηθίζει σε μία προσαρμοστικότητα και παθητική αποδοχή και αυτή έχει κόστος στο ηθικό, το πολιτισμικό, το πολιτικό επίπεδο, με διαβρωτικές συνέπειες ιστορικής σημασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόσφατη Σύνοδος Κορυφής στην Ουάσινγκτον ήταν το τελευταίο στάδιο μιας μακράς διαδικασίας. Άρχισε το 1991 αυτή η διαδικασία για τη νέα δομή του NATO. Συζητήσαμε ποτέ εδώ ως Βουλή, πληροφορηθήκαμε, αναλύσαμε τις εκτιμήσεις, εγκρίναμε χειρισμούς, επικυρώσαμε υπογραφές και

αποφάσεις που έμπαιναν από Υπουργούς, υπηρεσιακούς παράγοντες ή και Πρωθυπουργούς; Τι πρωτοβουλίες αναπτύξαμε ως χώρα σε όλα αυτά τα στάδια; Τι προσπάθειες κάναμε για να διαμορφώσουμε άλλες αντιλήψεις, άλλες συμμαχίες, ή τι προσπάθειες προωθήσαμε για να φρενάρουμε μία πορεία, που ήταν φανερό από την αρχή πού θα οδηγούσε; Ποτέ δεν ασχολήθηκε η ελληνική Βουλή με ευθύνη των κυβερνήσεων με τρόπο υπεύθυνο. Κανένα σχέδιο δεν ήλθε για συζήτηση. Καμία κυβερνητική εκτίμηση, ανάλυση ή θέση, δεν υπέστη τον κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Τώρα έρχεται η Κυβέρνηση και λέει: "τι να κάνουμε, υπέγραψα γιατί αν δεν υπέγραφα, τι θα ήμουν; Ο μόνος που θα βρισκόταν απ' έξω;"! Αυτή η λογική υποτιμάει τη χώρα μας. Υποτιμάει τις πολιτικές τις κοινωνικές και πνευματικές δυνάμεις της χώρας. Εάν είχαμε κάνει όλα όσα έπρεπε, εάν καταβάλαμε όλες τις προσπάθειες που έπρεπε, πολλά θα ήταν διαφορετικά.

Το δόγμα "δεν γίνεται αλλιώς", καταργεί κάθε εθνική στρατηγική. Καταργεί την ίδια την πολιτική. Δεν υπάρχει πια εθνική στρατηγική. Με το "δεν γίνεται αλλιώς", είμαστε όμηροι αποφάσεων και σχεδίων που προωθούνται από άλλους.

Υπάρχει και ένα θέμα πολύ σημαντικό: Η νέα διακήρυξη του NATO, δεν λέει τίποτα το σοβαρό και σπουδαίο, ισχυρίζεται ο κύριος Πρωθυπουργός. Μα η νέα διακήρυξη του NATO αποτελεί μια αλλαγή καθοριστικής σημασίας στο διεθνές σύστημα συνύπαρξης των λαών, σε όλη τη δομή και τους μηχανισμούς λειτουργίας του Διεθνούς Δικαίου. Ανατρέπει όλο το διεθνές πεδίο και όλες τις διεθνείς σχέσεις. Και δεν μπορεί αυτή η ιστορικής σημασίας ανατροπή να περάσει με ένα απλό "τι να κάνουμε; Δεν γινόταν αλλιώς".

Η δική μας άποψη είναι, ότι αυτά τα δύο κεφαλαίωδη ζητήματα, η κατάργηση του ΟΗΕ και η υπονόμευση της προοπτικής να αποκτήσει η Ευρώπη αυτόνομη δική της εξωτερική πολιτική και άμυνα, με την κατάργηση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης και την αχρήστευση της απόφασης για κοινή εξωτερική πολιτική της Συνθήκης του Άμστερνταμ, αυτά τα δύο κεφαλαίωδη θέματα, είναι εκείνα τα οποία δεν νομιμοποιούν καμία κυβέρνηση να προσυπογράψει καταφατικά. Έπρεπε η Κυβέρνηση και στην τελική φάση να διατυπώσει τη διαφωνία της Ελλάδος.

Και εδώ υπάρχει σοβαρό πολιτικό θέμα όχι μόνο συνταγματικό θέμα. Μπορεί η Κυβέρνηση από μόνη της να υπογράψει μια τροποποιημένη σε τέτοιο βαθμό διεθνή σύμβαση, που ουσιαστικά αποτελεί νέο πλαίσιο λειτουργίας των συμμαχιών της; Και πέρα από το συνταγματικό θέμα, δεν πρέπει μια τέτοια σύμβαση να συζητηθεί; Τι κουβενιάζουμε εδώ; Έχουν μοιρασθεί τα κείμενα που υπέγραψε η Κυβέρνηση; Έχει υπάρξει έκθεση από πλευράς Κυβέρνησης; Με ένα λόγο μιας ώρας, ενημερώνεται ο ελληνικός λαός, για το τι πράγματι υπεγράφη; Που είναι η διαρκής συζήτηση; Ούτε καν η διευρημένη συζήτηση σήμερα.

Δεν μιλάμε τώρα για το ότι η ιδρυτική πράξη του NATO καλύπτεται από τη διάταξη του άρθρου 28, ότι αυτή η ιδρυτική πράξη του NATO πρέπει να λειτουργεί, πάντοτε στα πλαίσια του Διεθνούς Δικαίου, προς εξυπηρέτηση των σκοπών της συμβάσεως και χωρίς να παραβιάζονται τα σχετικά άρθρα που επιβάλλουν την εμπέδωση της ειρήνης και την αξιοποίηση των Ενόπλων Δυνάμεων για αμυντικούς αποτρεπτικούς πολέμους. Ρητές οι διατάξεις και ρητές οι ανατροπές τους.

Ο ρόλος, η δομή, η ταυτότητα, οι μηχανισμοί του NATO έχουν αλλάξει. Πρόκειται πια για έναν πολιτικοστρατιωτικό οργανισμό επεμβάσεων εκτός των ρυθμίσεων του ΟΗΕ. Αυτή η μετάλλαξη δημιουργεί σοβαρό πολιτικό θέμα. Δεν καλύπτεται αυτό το θέμα ούτε με τους νομικισμούς των συνταγματολόγων που πολιτικολογούν ούτε με τους νομικισμούς των πολιτικών που συνταγματολογούν, κατά περίπτωση.

Η νέα διακήρυξη του NATO, την οποία υπέγραψε ο Πρωθυπουργός, εκπροσωπώντας την Ελληνική Δημοκρατία, δεν είναι βεβαίως ένα απλό ευχετήριο τελετουργικό μήνυμα γενεθλίων. Αποτελεί διεθνή πολιτική συμφωνία, που εμπεριέχει δεσμεύσεις και υποχρεώσεις με τη νομική του όρου έννοια.

Συνεπάγεται συστράτευση της Ελλάδος σε κάθε πολεμική επιδρομή του NATO εκ προοίμιου. Αποτελεί διεθνές κείμενο που διευρύνει και αλλάζει τους σκοπούς και τη στρατηγική του NATO. Και πάντως συνιστά μια νέα ελεύθερη ερμηνεία λειτουργίας του NATO, έξω από τα κριτήρια του Διεθνούς Δικαίου, τα οποία αποδέχθηκε πανηγυρικά η Ελλάδα. Αυτήν, την έξω από τα κριτήρια δράση, έκρινε η Κυβέρνηση αναλαμβάνοντας πολιτική δέσμευση συστράτευσής της και συμμόρφωσής της.

Στο μέτρο, επομένως, που με τη νέα διακήρυξη επαναλαμβάνεται η προσχώρησή μας στους διευρυμένους στρατηγικούς στόχους, η Κυβέρνηση οφείλει πολιτικά να ζητήσει την ανανέωση της συγκατάθεσης της λαϊκής αντιπροσωπείας, για την έγκριση αυτής της σχετικής διακήρυξης. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι η Ελλάδα δεν ανέλαβε με την υπογραφή νέες νομικές διεθνείς δεσμεύσεις, πέρα από αυτές που απορρέουν από την ιδρυτική συνθήκη, οι πολιτικές δεσμεύσεις, που ανέλαβε με τη νέα διακήρυξη, την υποχρεώνουν να ζητήσει τη συγκατάθεση της Βουλής.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι εξέθεσε τις απόψεις της Ελληνικής Κυβέρνησης και όλοι συμφώνησαν, όλοι επηρεάστηκαν, ότι διακηρύχθηκε ο ρόλος του ΟΗΕ και η ανάγκη να λειτουργεί το Διεθνές Δίκαιο με εγγυήσεις διεθνούς προστασίας χάριν της ειρήνης στην διάθεση της Ουάσιγκτον. Ένας λόγος παραπάνω, λοιπόν.

Φέρτε αυτήν τη διακήρυξη να την εγκρίνει η Βουλή, αφού όλοι αποδέχτηκαν αυτές τις διακηρυκτικές θέσεις της ελληνικής Κυβέρνησης. Μια κυβέρνηση πολιτικά υπεύθυνη οφείλει να λογοδοτεί και να ενημερώνει το Κοινοβούλιο για κάθε υπογραφή σε διεθνές κείμενο και για κάθε περιορισμό έμμεσο ή άμεσο, ρητό ή άρρητο, της εθνικής κυριαρχίας.

Εμείς, εκ μέρους του Συνασπισμού, διατυπώσαμε συγκεκριμένες θέσεις: Η Ελλάδα στα πλαίσια του NATO να αρνηθεί οποιαδήποτε απόφαση για κλιμάκωση του πολέμου. Να πει όχι στις χερσαίες επιχειρήσεις. Να πει η Ελλάδα να δίνει διευκολύνσεις, για να προωθηθούν σχέδια εμπλοκής χερσαίων δυνάμεων. Η Ελλάδα στα υφιστάμενα πλαίσια να ενισχύσει πολιτικές και διπλωματικές πρωτοβουλίες για την ειρήνη. Η Κυβέρνηση να φέρει στη Βουλή για συζήτηση και έγκριση τη νέα διακήρυξη του NATO. Τρία κόμματα της Αντιπολίτευσης και ένας Βουλευτής της κυβερνητικής Πλειοψηφίας ζητάμε αυτήν την ειδική διαδικασία ενώπιον του Κοινοβουλίου, ενώπιον του ελληνικού λαού. Γιατί δεν τη θέλετε; Γιατί δεν θέλετε να κάνουμε βήματα για εθνική συνεννόηση; Γιατί θέλετε να θεωρείτε αυτήν την έμφραση της λαϊκής ομοψυχίας μέσα από ένα παλλαϊκό αντιπολεμικό κίνημα, μέσα από μία πολιτική συνεννόηση κομμάτων στο φως της ημέρας, εντός της Βουλής, ως παραταξιακή αντιπαράθεση για ψηφοθηρικούς λόγους;

Ξέρετε, οι φωνές εναντίον των βομβαρδισμών μεγαλώνουν. Οι φωνές του Λαφονταίν στη Γερμανία, έστω και καθυστερημένα, έχουν μεγάλη σημασία και όλες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι αλλάζει η κοινή γνώμη. Η σημαντικότερη ελπίδα για τον τερματισμό αυτού του παρανοϊκού πολέμου και για την πολιτική λύση είναι η μεταστροφή της ευρωπαϊκής και της αμερικανικής κοινής γνώμης. Γι' αυτό και έχει ιστορική αξία, έχει πολιτική δύναμη η παγκόσμια κοινή γνώμη, το ανοιχτό αντιπολεμικό κίνημα χωρίς κομματικές αντιδικίες, περιχαράκώσεις και ταμπέλες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τελειώσω λέγοντας ότι έκανε λάθος ο κύριος Πρωθυπουργός που προσυπέγραψε αυτήν την απόφαση. Η προσυπογραφή αυτής της νέας διακήρυξης της νέας στρατηγικής του NATO προκαλεί μείζον πολιτικό θέμα, βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με το ομόθυμο αίσθημα του ελληνικού λαού. Για μια ακόμη φορά η Κυβέρνηση, αφού πει διάφορα για εσωτερική κατανάλωση, τελικά λέει "ναί σε όλα" και προσυπογράφει όλες αυτές τις επιλογές της αμερικανικής μονοκρατορίας. Φθάσαμε στο όριο του 2000 και όλοι εύχονται αυτό που είπε ο Μίκης Θεοδωράκης διερμηνεύοντας τη θέληση του ελληνικού λαού, "να μην μπούμε στον 21ο αιώνα με λάβαρο στο πτώμα της Γιουγκοσλαβίας", γιατί αυτό δεν συμφέρει ούτε την Ελλάδα. Να μην μπούμε στον 21ο αιώνα με τη νέα δομή του NATO, που δημιουργεί

κίνητρα πολέμων και κίνητρα εθνικισμών, λεηλατώντας τον πολιτισμό, τις αξίες και τα οράματα για δημοκρατία, αλληλεγγύη και ειρήνη, που έγραψαν την ιστορία μας μέχρι σήμερα.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι "η νέα δομή του NATO είναι μία πραγματικότητα και ότι είναι αναγκαιότητα να αναγνωρίσουμε αυτήν την πραγματικότητα". Εμείς λέμε, η νέα δομή του NATO που ανατρέπει όλο το σύστημα ιδεών, αξιών και ρυθμίσεων του Διεθνούς Δικαίου, να μη γίνει η εφιαλτική νέα πραγματικότητα. Και αυτό είναι το χρέος και των λαών και των κυβερνήσεων και των πολιτικών και των κοινωνικών και των πνευματικών δυνάμεων. Γι' αυτό ο ελληνικός λαός με μία ομοθυμία 98% λέει όχι στον πόλεμο, γιατί λέει όχι στη νέα στρατηγική δομή του NATO και λέει ναί σε ένα εναλλακτικό σύστημα σταθερότητας και ασφάλειας στην Ευρώπη, που θα περιλαμβάνει και τη Ρωσία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω την πρόθεση να αντιδικήσω με τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Θα ήθελα όμως να κάνω μία σύντομη παρατήρηση μόνο. Να απαντήσω σε ένα σημείο, διότι δεν είναι δυνατό να δίνεται η εντύπωση από τις τοποθετήσεις και του κ. Κωνσταντόπουλου, ότι κατά κάποιον τρόπο η Ελλάδα έχει την ευθύνη για την εξέλιξη όλης αυτής της τραγωδίας στη γειτονική χώρα!! Δεν δέχομαι να δημιουργηθεί αυτή η εντύπωση, γιατί έτσι αδικείται η Ελλάδα, μια και η πολιτική στάση που από την πρώτη στιγμή, είχε η Ελλάδα -ως μόνη χώρα στο NATO- στην κρίση της Βαλκανικής ήταν η πολιτική ενεργούς συμμετοχής για διπλωματική λύση του προβλήματος, και συνοδεύθηκε συγχρόνως με σταθερή προσπάθεια ανάδειξης του αδιεξόδου των στρατιωτικών λύσεων. Επιπλέον ήταν και η, εν πάσει περιπτώσει, πολιτική μη εμπλοκής της χώρας στο πρόβλημα, που ξέσπασε στην περιοχή μας.

Γι' αυτό δεν είναι δυνατόν να υποστηρίζεται εδώ μέσα ότι "εσείς υπογράψατε τους βομβαρδισμούς ή αυτά που γίνονται στο Κόσσοβο". Τι πιο επίσημος τρόπος διαφωνίας υπήρχε με την απόφαση χρήσης της στρατιωτικής δύναμης του NATO για επίτευξη πολιτικής λύσης στο Κόσσοβο από την απόφαση της Ελλάδος μη συμμετοχής των στρατιωτικών της δυνάμεων. Μη συμμετοχής των χερσαίων δυνάμεων, μη συμμετοχής των αεροπορικών δυνάμεων, και μάλιστα διά αποφάσεως του Συμβουλίου Υπουργών του Εξωτερικών -που έγινε δεκτή και από τους συμμάχους- τον Οκτώβριο του 1998 στην Πορτογαλία, όταν τότε πάρθηκε η σχετική απόφαση του NATO μετά την πρόταση των χωρών Μελών και του Συμβουλίου Ασφαλείας για την αντιμετώπιση της κρίσης στη Γιουγκοσλαβία. Βέβαια, τότε η απόφαση αυτή του NATO αν θέλετε συμφωνία, και μη σύγκρουση στη Γιουγκοσλαβία. Επήλθε συμφωνία, όπως ξέρετε, τον Οκτώβριο του 1998 μεταξύ Χόλμπρουκ και Μιλόσεβιτς. Όμως, από εκεί και πέρα συνεχίστηκε, αν θέλετε, παρά την υπογραφή και από τους δύο εταίρους η άρνηση εφαρμογής της συγκεκριμένης συμφωνίας. Η Ελλάδα ήταν και τότε εκείνη που άσκησε κριτική και προς τις δύο πλευρές. Προς το εθνικιστικό κίνημα των Αλβανών του UCK, αλλά και συγχρόνως προς τη μεριά της Γιουγκοσλαβίας. Γιατί συνειδητά δυναμιτιζόταν και από τις δύο, μια συμφωνία η οποία μπορούσε να αποτελέσει τη βάση της πολιτικής λύσης του προβλήματος. Αυτήν την πολιτική λύση, την οποία τώρα μετά από τριάντα μέρες βομβαρδισμών, υποστηρίζουμε και ζητούμε όλοι ως τη μόνη εφικτή λύση στο πρόβλημα.

ΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Όχι όλοι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Επιτρέψτε μου να πω ότι δεν μπορούμε να συζητάμε σ' αυτήν την αίθουσα κάνοντας πως δεν βλέπουμε τί γίνεται γύρω μας, διότι αυτήν τη στιγμή όλες οι πρωτοβουλίες από όλες τις πλευρές είναι σε πλήρη εξέλιξη. Αρχίζει

να διαμορφώνεται πια η εντύπωση ότι φθάνουμε σε ένα σημείο που πλέον η ώρα της διπλωματικής πολιτικής πρωτοβουλίας για λύση είναι ώριμη. Έχει ξεκινήσει, είναι σε εξέλιξη και είναι ευχή όλων μας να καταλήξει σε ένα θετικό αποτέλεσμα.

Επιτρέψτε μου να τονίσω ότι η Ελλάδα από την πρώτη στιγμή υπήρξε συνεπής σ' αυτήν τη θέση. Μόνο η πολιτική διπλωματική λύση, μπορεί να οδηγήσει στο αποτέλεσμα. Καμία συμμετοχή και επομένως καμία ευθύνη της Ελλάδος στη στρατιωτική επιχείρηση όπως ειπώθηκαν προηγουμένως. Με εντυπωσιακή πρωτοβουλία παράλληλα στην ανθρωπιστική παρέμβαση στις γειτονικές χώρες. Μας κατηγορείτε επίσης ότι διευκολύνει, αν θέλετε, η Ελλάδα, διάφορες ΝΑΤΟϊκές χώρες να στείλουν στρατιωτικές δυνάμεις στα Σκόπια μετά από συγκεκριμένο αίτημα της κυβέρνησης των Σκοπίων. Επιτρέψτε μου όμως να τονίσω ότι καμία σχέση δεν έχει το πέρασμα αυτών των στρατιωτικών δυνάμεων από τη Θεσσαλονίκη προς τα Σκόπια, με την οποία σύγκρουση πραγματοποιείται αυτήν τη στιγμή στη Γιουγκοσλαβία, η οποία είναι σύγκρουση αποκλειστικά και μόνο των αεροπορικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ και καμία χερσαία στρατιωτική δύναμη δεν συμμετέχει και δεν θα συμμετάσχει. Πρέπει αυτό να ξεκαθαριστεί, διότι δεν συναντάμε την αλήθεια, δεν μπορεί να δίνετε την εντύπωση ότι η Ελλάδα είναι υπεύθυνη για τους βομβαρδισμούς που γίνονται στη Γιουγκοσλαβία -και στους οποίους και επίσημα δεν συμμετέχει-, απλά και μόνο διότι τα Σκόπια έχουν ανάγκη για την ασφάλειά τους την παρουσία των ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων στην περιοχή τους.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Μα, δεν έχετε δικαίωμα ούτε γι' αυτό, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μα, δεν έχετε δικαίωμα ούτε γι' αυτό, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ήθελα να κάνω αυτές τις δύο παρατηρήσεις. Δεν μπορεί να φορτώνεται η Κυβέρνηση ευθύνη για πράγματα που εγκρίτως ξεκαθάρισε τη θέση της. Ακολουθήσαμε ως η μόνη χώρα του ΝΑΤΟ, μία διαφορετική πολιτική -είτε αρέσει αυτό είτε όχι-, και η βάση αυτής της διαφορετικής πολιτικής μας δικαιώνει σήμερα, διότι πηγαίνουμε πια πασιφανώς εκεί που πρότεινε και απαιτήσει η ελληνική Κυβέρνηση, στην πολιτική διπλωματική λύση!

Όσον αφορά τη διακήρυξη του ΝΑΤΟ, δεν απορρέει καμία περαιτέρω δέσμευση, κύριε Κωνσταντόπουλε, όπως είπατε και εσείς προηγουμένως, για την ελληνική Κυβέρνηση. Η νέα συμφωνία του ΝΑΤΟ, σηματοδοτεί με τη διακήρυξη της μια μετεξέλιξη του Οργανισμού. Διατηρεί τη βάση της συλλογικής άμυνας σύμφωνα με το άρθρο 5 και επιπλέον επιδιώκει την προώθηση πολιτικής συλλογικής ασφάλειας. Γι' αυτό δεν υπάρχει λόγος να έρθει για συζήτηση ξεχωριστά στη Βουλή, πέραν του ότι τη δομή δυνάμεων τη συζητήσαμε το Δεκέμβριο του 1997 στη Διαρκή Επιτροπή, διεξοδικότατα μάλιστα, με όλα τα κόμματα, ώστε να μη μείνει καμία αμφισβήτηση και καμία αμφιβολία τι είναι αυτή η νέα δομή δυνάμεων και πώς κατοχυρώνονται τα συμφέροντα της Ελλάδος και προπαντός ότι δεν επηρεάζει σε τίποτα τις ανάγκες της εθνικής ασφάλειας και εθνικής άμυνας της χώρας, που στηρίζονται αποκλειστικά στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας στην ελληνική Κυβέρνηση αλλά και στη βούληση του ελληνικού λαού.

Αυτή η παράλληλη ανάπτυξη της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας μέσα από το ΝΑΤΟ αλλά και πολιτική εθνικής άμυνας και ασφάλειας μέσα από τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας είναι η ιδιαιτερότητα της χώρας μας, που δεν ανατρέπεται, κύριε Κωνσταντόπουλε, με την πρόταση αλλαγής του άρθρου 5, όπως είπατε προηγουμένως, διότι -όπως ξέρετε- είκοσι πέντε χρόνια επιχείρησε η Ελλάδα στο ΝΑΤΟ να κάνει κάτι τέτοιο, αλλά άμυνα από μέλος εναντίον μέλους δεν είναι δυνατό να στοιχειοθετηθεί και δεν είναι δυνατό να υπάρξει ούτε στο παλιό ούτε στο νέο ΝΑΤΟ.

Αυτά ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για τη δυνατότητα να κάνω αυτήν την παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κωνσταντόπουλος

έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Θα ήθελα να επισημάνω το ανορθόδοξο της απουσίας του κυρίου Πρωθυπουργού και της αναπλήρωσής του από τον κ. Τσοχατζόπουλο. Είναι δικαίωμα του κ. Τσοχατζόπουλου να αναλαμβάνει να αναπληρώσει το κυβερνητικό κενό, αλλά και δικαίωμά μου να καταλογίσω από κοινού ευθύνη για χειρισμούς που γίνονται ερήμην της συνταγματικής και νομικής τάξης, ερήμην της πραγματικότητας του τόπου μας.

Εκπλήσσομαι, κύριοι της Κυβέρνησης ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Τσοχατζόπουλος έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο ως Υπουργός Εθνικής Αμύνης και το δικαιούται αυτοτελώς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Όλοι αντιλαμβανόμαστε ως τι έλαβε το λόγο.

Εγώ εκπλήσσομαι με την προθυμία Ελλήνων πολιτικών να μετατρέπονται σε απολογητές της νέας δομής του ΝΑΤΟ, όταν αυτή η νέα δομή του ΝΑΤΟ βάλλεται από διανοούμενους, από διεθνολόγους, από στρατηγικούς αναλυτές, από εν ενεργεία πολιτικούς, από βετεράνους διπλωμάτες, ως εφιαλτική εξέλιξη, ως μήτρα που θα γεννήσει επικίνδυνες εξελίξεις για τον 21ο αιώνα.

Εσείς θέλετε να πείτε στον ελληνικό λαό ότι δεν πρέπει να ανησυχεί. Όρι ορθώς έγινε αυτό το προκλητικό και από αισθητικής πλευράς "πάρτι γενεθλίων" του ΝΑΤΟ, όπου πέρασαν οι ηγέτες όλων των χωρών από μια πασαρέλα, για ναβάλουν μια υπογραφή μετά, σε μια νέα διακήρυξη, η οποία δεν είχε κανένα νόημα και κανένα περιεχόμενο;

Δεν επικύρωνε η νέα διακήρυξη όλα όσα γίνονται μέχρι σήμερα στη Γιουγκοσλαβία; Δεν νομιμοποιούσε τη δυναμική αντιστοίχων φαινομένων; Δεν διαμόρφωνε το πλαίσιο για μια πατέντα πολιτικών επεμβάσεων διεθνούς εξαγωγής και εφαρμογής;

Και κάτι ακόμα σοβαρότερο. Εμείς είπαμε από την πλευρά του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου ότι κατανοούμε πως η Ελλάδα βρέθηκε σε αδυναμία, αλλά σε αδυναμία την Ελλάδα την οδηγήσατε εσείς. Την οδηγήσατε εσείς, γιατί εγκρίτως δεν ενημερώσατε, γιατί πιαστήκατε διαρκώς να εφυσυχάζετε, γιατί όταν έπρεπε να πείτε "όχι", δεν το είπατε, και έμπαιναν οι υπογραφές για την εν λευκώ εξουσιοδότηση, ώστε ο στρατηγός Κλάρκ κατά βούληση να επιβάλει τις κυρώσεις.

"Ναι" είπατε και στους βομβαρδισμούς, "ναι" είπατε και στο ναυτικό εμπάργκο, "ναι" είπατε και στο εμπάργκο της μετακίνησης προσώπων, επιστημόνων, αθλητών, "ναι" είπατε σε όλες εκείνες τις διαδικασίες που εξουθενώνουν ένα λαό και παραβιάζουν το αναφαίρετο δικαίωμα στη ζωή και στην ανάπτυξη που έχει ο πολίτης, η κοινωνική ομάδα, η μειονότητα, η κοινωνία.

Δεν σας είπε κανείς ότι εσείς φταίτε, για όλα όσα γίνονται. Σας είπαμε ότι είστε συμμετοχοί. Δεν είσατε τρίτοι, για να μπορείτε να μιλάτε περιγράφοντας. Είσατε συμμετοχοί και συνεργοί και λάτε διάφορα άλλοθι για να διεκπεραιώσετε τη βαρβαρότητα του πολέμου.

Και κάτι ακόμη. Αρκεστήκατε στα εύσημα τα οποία σας έδωσε η κ. Ολμπράιτ, ότι "αναγνωρίζουμε πως παίζετε διπλό ρόλο, δεχόμαστε να κινείστε στα όρια των ανοχών του ΝΑΤΟ, αλλά δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση από κει και πέρα να ακούσουμε τη διαφωνία σας, την άρνησή σας".

Δεν έχετε συμβατικό δικαίωμα να διαφωνήσετε; Δεν έχετε συμβατικό δικαίωμα να κατοχυρώσετε την αντίθετη άποψή σας; Δεν είπατε "όχι" στη συμμετοχή στους βομβαρδισμούς; Ας λέγατε "όχι" και στην έγκριση των βομβαρδισμών. Είπατε "όχι", δεν συμμετέχουμε με αεροπλάνα. Γιατί δεν είπατε "δεν υπογράφουμε τους βομβαρδισμούς"; Εξηγείστε στον ελληνικό λαό. Απορία ψάλτου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Λυπάμαι που ο κ. Κωνσταντόπουλος ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, απαντήστε, για να δώσω το λόγο στον κ. Τσοβόλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Τότε πρέπει να παραιτηθώ εγώ. Αυτό είναι απαράδεκτο. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει ποτέ, κύριε Πρόεδρε. Δεν φθάνει που αρχίσαμε μια ώρα μετά, αλλά γίνονται και παρεμβάσεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Κωνσταντόπουλε, ειλικρινά δεν αντιλαμβάνομαι πού θέλετε να διαφωνήσουμε τελικά, ή δεν αντιλαμβάνεσθε ότι έχουμε διαφωνήσει. Δεν μπορείτε να χρεώσετε σε εμάς τους βομβαρδισμούς, σε καμία περίπτωση. Γιατί δεν συμμετέχει η Ελλάδα και αυτή είναι η βασική, επίσημη και σαφής διαφωνία με την εφαρμογή αυτής της πολιτικής.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Τους υπογράφατε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Με σύγχωρείτε.

Αυτό, κύριε Κωνσταντόπουλε, δεν μπορείτε να το αμφισβητήσετε και, επομένως, μην επανέρχετε με δήθεν υποθετικές ερωτήσεις διότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να τίθενται εδώ αυτήν τη στιγμή, όταν μάλιστα δεν πείθουν και κανέναν.

Όσο για την αλλαγή που επιφέραμε με τις διαφωνίες μας αν παρακολουθούσατε λίγο τη δημοσιότητα, θα βλέπατε ότι είναι σε μία σειρά από θέματα, που με τις παρεμβάσεις, ημών και άλλων, αλλάζανε. Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, τα κείμενα τα οποία ψηφίστηκαν προχθές στη Σύνοδο Κορυφής δεν ήταν αρχικά αυτά. Διαμορφώθηκαν μέσα από προτάσεις και παρεμβάσεις και από τη μεριά της Ελλάδος, και να εξασφαλισθεί ο σεβασμός στη νομιμότητα και στον ΟΗΕ να ισχύσουν οι κανόνες ομοφωνίας και συλλογικότητας και να ισχύσει ο σεβασμός του Διεθνούς Δικαίου και να γίνει σαφής με συγκεκριμένες αλλαγές -αυτά τα ανέφερε και ο Πρωθυπουργός προηγουμένως- και αποφασιστική στάση για την προώθηση της Ευρωπαϊκής Ταυτότητας Ασφάλειας και Άμυνας (SDI) ως κύριες λειτουργίες του ΝΑΤΟ, η ευθύνη στην κοινή άμυνα.

Επιπλέον, στις νηοψίες ποιος διεφώνησε και ποιος εμπόδιζε μέχρι σήμερα να μην γίνονται νηοψίες; Κύρια η Ελλάδα που και σε αυτό το σημείο έθεσε διαφωνία και είπε ότι δεν δέχεται αυτήν την πολιτική, η οποία δημιουργεί πρόβλημα στην ελεύθερη ναυσιπλοΐα και σε ολόκληρη την περιοχή της Αδριατικής.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ας μην ψάχνουμε να βρούμε δικαιολογίες εκεί που δεν υπάρχουν. Πολιτικό είναι το θέμα. Και κρίνεται από τη δυνατότητα της Ελλάδος να συμμετάσχει ουσιαστικά σε όλες αυτές τις αλλαγές, οι οποίες γίνονται, εφαρμόζοντας τη δική μας εθνική στρατηγική. Αυτές ακολουθούμε με συνέπεια σε όλες τις περιπτώσεις και γι'αυτό νομίζω ότι υπηρετούμε το συμφέρον της Ελλάδος και του ελληνικού λαού με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημήτριος Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, απλά θέλω να επισημάνω ότι αυτό που έγινε απόψε, θα το κάνω και εγώ χρήση σε άλλες συνεδριάσεις. Όταν θα μιλάει ο Πρωθυπουργός και θα τελειώνει, θα ζητάω πεντάλεπτα, γιατί απόψε έγινε κάτι που δεν έχει ξαναγίνει τουλάχιστον τα τελευταία τρία χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είχαν δικαίωμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Και εγώ δικαίωμα θα ασκήσω. Τα δικαιώματα μπορούν να τα ασκήσουν όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μην είσθε απόλυτος. Ο Υπουργός μίλησε για ένα θέμα της αρμοδιότητάς του. Παρενέβη για πέντε λεπτά. Είναι θέμα, αυτό κύριε Πρόεδρε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Απλά το επισημαίνω. Κύριε Πρόεδρε, έφθασε η ώρα 11.45', η συνεδρίαση

άρχισε μια ώρα μετά από την ώρα που είχε καθορισθεί στην ημερήσια διάταξη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μην είσθε υπερβολικός. Γνωρίζετε το λόγο για τον οποίο άργησε να αρχίσει η συνεδρίαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Εν πάση περιπτώσει, κύριε Πρόεδρε, εγώ επισημαίνω ότι θα ασκήσω αυτό το δικαίωμα και εγώ, γιατί μέχρι τώρα ακολουθήσαμε μια σειρά. Μιλούσαν οι Αρχηγοί των κομμάτων και μετά απαντούσε ο Υπουργός. Απλά το επισημαίνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Υπουργός δεν αγόρευσε. Έκανε χρήση...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Θα μιλάω και εγώ συνεχώς πεντάλεπτα, που το προβλέπει το άρθρο 97 του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μην είσθε εριστικός χωρίς ουσιαστικό λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δεν είμαι εριστικός. Η ώρα έφθασε 23.45' και θα έπρεπε μιάμιση ώρα πριν να είχαμε ολοκληρώσει τη συνεδρίαση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Την επόμενη φορά θα αρχίσουμε εσείς και εγώ, για να τελειώσουμε στις 23.30'.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ο κύριος Πρωθυπουργός απόψε απέφυγε να πει την αλήθεια στη Βουλή και στον ελληνικό λαό. Με άλλα λόγια απέφυγε να αναπτύξει στη Βουλή το ουσιαστικό και πραγματικό περιεχόμενο της διακήρυξης και της νέας στρατηγικής του ΝΑΤΟ, όπως συνυπογράφηκε και αποφασίστηκε στις 23 και 24 Απριλίου του 1999 στην Ουάσινγκτον.

Χρησιμοποίησε τη μέθοδο της απαρίθμησης προθέσεων του, που διατύπωσε παρασκηνιακά ενδεχομένως ή στη Σύνοδο, που όμως δεν περιλήφθηκαν και δεν περιλαμβάνονται στη διακήρυξη και έτσι μέσα από αυτήν την τακτική δεν είπε αυτό που θα ήθελε να ακούσει ο ελληνικός λαός, για το αν ο ρόλος του ΝΑΤΟ αλλάζει μετά τη συμπλήρωση των πρώτων πενήντα χρόνων και από αμυντικός, στρατιωτικός μηχανισμός, μετεξελίσσεται πλέον σε επιθετικό μηχανισμό, ο οποίος στην ουσία -όπως θα αναλύσω παρακάτω- χρησιμοποιείται ως ο σιδερένιος βραχίονας για να επιβληθεί η νέα τάξη πραγμάτων και να υπηρετηθούν τα συμφέροντα κατά κύριο λόγο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και δευτερευόντως των άλλων μεγάλων δυνάμεων της Δύσης αλλά κυρίως της Ενωμένης Ευρώπης.

Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε -και το επανέλαβε πριν από λίγο ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας- ότι δήθεν δεν δημιουργούνται δεσμεύσεις, ότι δήθεν δεν άλλαξε το καταστατικό του ΝΑΤΟ.

Εγώ μερίμνησα και ζήτησα από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και μου έδωσαν αυτές τις διακηρύξεις, οι οποίες λένε τα αντίθετα από αυτά που διαβεβαίωνε πριν από λίγο τη Βουλή ο κύριος Πρωθυπουργός.

Το ένα κείμενο έχει τον τίτλο "Η συμμαχική στρατηγική έγινε δεκτή" και συνεχίζει "από αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων που συμμετείχαν στη Σύνοδο του Βορειοατλαντικού Συμβουλίου στην Ουάσινγκτον στις 23 και 24 Απριλίου 1999".

Και συνεχίζει: "Στην κορυφαία συνδιάσκεψη στην Ουάσινγκτον τον Απρίλιο του 1999 αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων αποδέχθηκαν τη νέα στρατηγική της συμμαχίας".

Είναι όλο αυτό το κείμενο, όπως βλέπετε και συνοδεύεται επίσης και από άλλο κείμενο, το οποίο φέρει τον τίτλο "Η Διακήρυξη της Ουάσινγκτον" και εκεί μιλάει ότι στο δεύτερο μισό του αιώνα που τελειώνει, άλλαξαν οι συνθήκες, άρα πρέπει να αλλάξει ρόλο και το ΝΑΤΟ.

Κατά συνέπεια αυτά που ειπώθηκαν εδώ ήταν απόκρυψη της αλήθειας, σε μια προσπάθεια να κρύψουν το ουσιαστικό περιεχόμενο της νέας αυτής στρατηγικής του ΝΑΤΟ, που, τελικά, όπως θα αναπτύξω στη συνέχεια μετεξελίσσεται σε διεθνή τρομοκρατία και διεθνή χωροφύλακα, χωρίς αυτό να έχει δικαίωμα και μάλιστα παρακάμπτοντας τους μέχρι τώρα ισχύοντες και λειτουργούντες διεθνείς οργανισμούς κυρίως ΟΗΕ, ΟΑΣΕ και άλλους οργανισμούς.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός στην ομιλία του ότι το ΝΑΤΟ συμβάλλει στην ευρωπαϊκή ασφάλεια. Ρητά αναφέρεται, κύριε Πρωθυπουργέ, σ' αυτό το κείμενο, που σας διάβασα προηγουμένως για τη συμμαχική στρατηγική, ότι τελικά η ευρωπαϊκή ασφάλεια εντάσσεται στο ΝΑΤΟ, άρα αυτό σημαίνει, αν θέλουμε να μιλάμε σοβαρά και υπεύθυνα, τέρμα στη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση που υποτίθεται ότι θα ήταν ο μηχανισμός, ο οποίος θα προωθούσε ενιαία αμυντική ευρωπαϊκή πολιτική και ενιαίο ευρωπαϊκό αμυντικό μηχανισμό.

Άρα μέσα απ' αυτό αποδεχθήκατε οι δεκαπέντε της Ευρωπαϊκής Ένωσης την πλήρη αμερικανοποίηση και ΝΑΤΟποίηση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί δεν λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, αφού αναφέρεται ρητά μέσα;

Είπατε, επίσης, ότι κάθε χώρα μπορεί να αναλάβει όποια πρωτοβουλία θέλει για την άμυνα της χώρας της. Αν είναι αλήθεια αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ, τότε μπορείτε να απαντήσετε στη Βουλή, στον ελληνικό λαό, αλλά και στον κυπριακό λαό, γιατί μатаίωσατε την εγκατάσταση των πυραύλων S-300 στην Κύπρο, που αυτοί οι πύραυλοι παραγγέλθηκαν στα πλαίσια του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδας και Κύπρου;

Δεν το κάνατε αυτό, όπως ομολογήθηκε στη συζήτηση που έγινε στη Βουλή, γιατί ασκήθηκαν πιέσεις από την κυρίαρχη ΝΑΤΟϊκή δύναμη, τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, αλλά και από την Τουρκία, που είναι και αυτή ένα άλλο μέλος του ΝΑΤΟ; Άρα, αυτά που είπατε δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, όπως τη βίωσε πρόσφατα και ο ελληνικός λαός και ο κυπριακός λαός.

Είπατε, επίσης, ότι πρέπει να είμαστε αξιόπιστοι ως χώρα και ότι η αξιοπιστία μας θα εξασφαλισθεί, αν είμαστε σταθεροί στις θέσεις μας.

Είστε σταθεροί, κύριε Πρωθυπουργέ, εσείς και η Κυβέρνησή σας στις θέσεις σας, στις διεθνείς αρχές, όταν αποδεχθήκατε την άποψη που υπηρετεί την Τουρκία, τις ΗΠΑ και άλλες μεγάλες χώρες της Ευρώπης ότι το ΡΚΚ είναι τρομοκρατική οργάνωση και μάλιστα, συμβάλει με τους χειρισμούς σας, σε συνεργασία με τη CIA και τις ΗΠΑ, ώστε τελικά να βρίσκεται σήμερα ο Οτσαλάν στα χέρια των Τούρκων;

Από την άλλη μεριά έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά, σχετικά με τον λεγόμενο απελευθερωτικό αλβανικό στρατό στο Κόσοβο.

Πού είναι η σταθερότητα των αρχών που πράγματι θα πρέπει να τηρείται από χώρες και μικρά έθνη, αν θέλουν πράγματι να προστατέψουν και την εδαφική τους ακεραιότητα και τα κυριαρχικά τους δικαιώματα μέσω των διεθνών οργανισμών όταν απειλούνται από τις μεγάλες χώρες που έχουν όγκο αλλά και μεγάλο πληθυσμό;

Θα υπηρετούσατε, πράγματι, τα συμφέροντα της χώρας μας, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά και τα συμφέροντα του έθνους, αν πριν υπογράψετε ή κατά τη διάρκεια που υπογράφατε τη διακήρυξη στις 23 και 24 του Απριλίου στην Ουάσιγκτον για το Κόσοβο, διεκδικούσατε τα ίδια που διεκδικείτε εναντίον του Μιλόσεβιτς και των Γιουγκοσλάβων και για την Κύπρο. Θα ασκούσατε πολιτική προάσπισης των εθνικών συμφερόντων, όταν πριν υπογράψετε αυτά που θα σας διαβάσω -που υπογράψατε μαζί με τους άλλους δεκαοκτώ- λέγατε "θα το υπογράψουμε, εφόσον όμως δεσμευτείτε ρητά και αποτελεσματικά και με συγκεκριμένο τρόπο, όπως ζητάτε από τη Γιουγκοσλαβία, για τα ίδια πράγματα, προκειμένου για την Κύπρο".

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Όπως φαίνεται ρητά από τη διακήρυξη για το Κόσοβο -και τα επαναλάβατε σήμερα- τι ζητάτε από το Μιλόσεβιτς και την ηγεσία της Γιουγκοσλαβίας; Ζητάτε να φύγουν αμέσως τα στρατεύματα της Γιουγκοσλαβίας και οι παραστρατιωτικές αστυνομικές δυνάμεις από το Κόσοβο. Το ίδιο δεν ισχύει και για την Κύπρο, όπου για είκοσι τέσσερα συνεχή χρόνια υπό τα όμματα του ΝΑΤΟ και του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών παραμένουν ξένες τουρκικές δυνάμεις, κατά παράβαση της διεθνούς νομιμότητας, στο 40% της Κύπρου;

Τι άλλο ζητάτε για κατάπαυση δήθεν των βομβαρδισμών; Λέτε να επιστρέψουν όλοι οι πρόσφυγες, οι Κοσοβάρη, στις εστίες τους, στο Κόσοβο ή στο Μετόχι. Το ίδιο θέμα δεν μπαίνει είκοσι τέσσερα χρόνια τώρα για τους Κύπριους, οι οποίοι εξεδιώχθηκαν κατά παράνομο τρόπο και συνεχίζουν να κατέχουν την περιουσία τους οι έποικοι και εκείνοι που μπήκαν κατά παράνομο τρόπο;

Όταν δεν βάζετε εσείς τέτοια θέματα για τα ίδια ζητήματα που υπάρχουν στην Κύπρο, που είναι κομμάτι του ελληνικού έθνους και του Ελληνισμού και υπογράφετε άνευ όρων αυτό, τότε δεν προστατεύετε, κύριε Πρωθυπουργέ, τα συμφέροντα της χώρας. Αντίθετα, κάνετε ό,τι μπορείτε ώστε να χάνουμε συνεχώς παραδοσιακούς και αναγκαίους, σήμερα όσο ποτέ, συμμάχους στην περιοχή που μας χρειάζονται σαν αποτρεπτική δύναμη, όπως συμβαίνει και με το κουρδικό έθνος, για να μην μπορέσουν να σκεφθούν οι ΗΠΑ αλλά και οι άλλες δυνάμεις, η Τουρκία κλπ., να κάνουν θερμά επεισόδια και τα ίδια που κάνουν σήμερα στο Κόσοβο, είτε στην Κύπρο είτε στην Ελλάδα ή σε οποιαδήποτε άλλη βαλκανική χώρα ή οποιαδήποτε άλλη χώρα της περιοχής.

Αυτά για την τάξη, για να μη λέγονται εδώ ανακρίβειες, οι οποίες δεν στέκουν στη λογική, ούτε στα πράγματα όπως αυτά διαδραματίστηκαν και διαδραματίζονται καθημερινά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτονόητο ότι η συζήτηση η σημερινή, όπως τονίστηκε και από την κ. Παπαρήγα, έπρεπε να είχε προηγηθεί της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ στην Ουάσιγκτον, και για λόγους ουσίας αλλά και για λόγους στοιχειώδους δημοκρατικής ευαισθησίας.

Δεν έγινε όμως αυτό, και δικαιούμαστε να βγάλουμε και εμείς και ο ελληνικός λαός τα συμπεράσματά μας. Αλλά η Κυβέρνηση θα πρέπει να γνωρίζει ότι αναλαμβάνει ακέραιη την ευθύνη για όλα απαράδεκτα και βλαπτικά για την ανθρωπότητα και τη χώρα μας προσυπέγραψε στην Ουάσιγκτον, αλλά και γι' αυτά που έρχονται για τη χώρα μας. Εμείς πάντως θα πούμε τις απόψεις μας σήμερα, γιατί οι ώρες είναι κυριολεκτικά ιστορικές.

Επίσης, ο ελληνικός λαός, που ξαφνικά μπορεί να βρεθεί στο μέσον ενός πολέμου, πρέπει να γνωρίζει ποια είναι η αλήθεια, ποιες οι δυνατότητες διεξόδου και ποιος αναλαμβάνει και ποια ευθύνη.

Η συζήτηση όπως είναι γνωστό είναι για το ΝΑΤΟ. Όμως δεν πρέπει να έχουμε ψευδαισθήσεις και αποκαλύφθηκε από τη μέχρι τώρα συζήτηση. Γιατί ταυτόχρονα συζητάμε αναγκαστικά για τον πόλεμο που προκάλεσε το ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία, με πιθανότητες αν συνεχισθεί, επέκτασης και σε όλα τα Βαλκάνια. Έναν πόλεμο του ΝΑΤΟ στον οποίο δυστυχώς έχουμε πάρει σαφέστατα μέρος. Αυτά που ειπώθηκαν πριν από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας αλλά και από τον κύριο Πρωθυπουργό είναι έξω από κάθε πολιτική και νομική πραγματικότητα. Δεν έχω το χρόνο να αναπτύξω και νομικά ότι εδώ πρόκειται για συναυτουργία με τη στενή του όρου νομική έννοια. Διότι συναποφασίσαμε, συνυπογράψαμε τον προηγούμενο Ιούνιο την απόφαση του ΝΑΤΟ για τους βομβαρδισμούς και μάλιστα, όπως θα αναφέρω παρακάτω, κατά παράβαση βασικών κανόνων του καταστατικού, διατάξεων του ΝΑΤΟ και ασφαλώς, γιατί παρείχαμε άμεση βοήθεια, όπως λένε και τα νομικά κείμενα, σ' αυτήν την παράνομη επίθεση, με τις διευκολύνσεις που δόθηκαν από το λιμάνι και από το αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης, από το Λιτόχωρο, αλλά και με τη διέλευση στρατευμάτων ελαφρού και μεγάλου εξοπλισμού που μεταφέρονται τανκς κλπ. από την Ελλάδα κατά παράβαση μάλιστα του άρθρου 27 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

Συζητάμε επίσης σήμερα αναγκαστικά για την Ευρωπαϊκή Ένωση που συμμετέχει ενεργά σ' αυτόν τον πόλεμο, αλλά και για την πολιτική απέναντι στην ουσία.

Εγώ θα επιχειρήσω μια άλλη προσέγγιση, κυρίες, κύριοι συνάδελφοι και κύριε Πρωθυπουργέ, γιατί πιστεύω η κρισιμότητα των καταστάσεων απαιτεί από τον Πρωθυπουργό και τους Αρχηγούς των κομμάτων όχι να κάνουν αφορισμούς, όχι να πουν τι να κάνουν, έπρεπε να υπογράψουν, αλλά να δικαιολογήσουν την απόφαση εντάσσοντάς την σε κάποια

ανάλυση για τα διεθνώς τεκτονόμενα, αλλά και τα βαλκανικά τεκτονόμενα και τα ευρωπαϊκά, για να πείσετε τη Βουλή και τον ελληνικό λαό ότι αυτό που κάνετε είναι σωστό και υπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα και όχι απλά λέγοντας "πρώτα η Ελλάδα", ενώ το τελευταίο που κοιτάζετε και εξυπηρετείτε μέσα από την πολιτική είναι η Ελλάδα. Πρώτα εξυπηρετείτε τις ΗΠΑ, τη Γερμανία, τις άλλες χώρες, το NATO και τελευταία, αν μείνει κάτι, την Ελλάδα.

Αντικείμενο αυτής της συζήτησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με άλλα λόγια, είναι το σύνολο της εξωτερικής πολιτικής. Θα πρέπει πρώτα εμείς να ξεκαθαρίσουμε μερικά ζητήματα. Το NATO είναι ένα από τα στρατιωτικά σύμφωνα που δημιουργήθηκαν στην εποχή του ψυχρού πολέμου. Σημαντικό είναι επίσης να θυμόμαστε ότι με δύο βασικά άρθρα του, το άρθρο 5 και 6 της ιδρυτικής πράξης του NATO ορίζονται τα εξής, για να δούμε τι σημαντική αλλαγή έγινε, και πώς παραβιάστηκε και πώς μπορούσε η ελληνική Κυβέρνηση να πει όχι στους NATOϊκούς βομβαρδισμούς.

Με το άρθρο 5, το κράτος-μέλος του NATO υποχρεούται σε συμπαραστάση μόνο σε περίπτωση που υποστεί επίθεση άλλου κράτους-μέλους του NATO, στις περιοχές που ρηματικά και μονοσήμαντα αναφέρονται στο άρθρο 6 του Καταστατικού που ίσχυε κατά το χρόνο που πάρθηκε η απόφαση για τους NATOϊκούς βομβαρδισμούς.

Δεν προβλέπεται στο Καταστατικό του NATO τίποτε άλλο. Ούτε ανθρωπιστικοί λόγοι ούτε ανθρωπίνια δικαιώματα ούτε εκδημοκρατισμός. Ούτε φυσικά υποχρέωση υπήρχε από το Καταστατικό του NATO συμπαρατάξης μιας χώρας -άρα της Ελλάδος- σε επίθεση του NATO εναντίον τρίτου κυρίαρχου κράτους, το οποίο μάλιστα δεν κήρυξε κανέναν πόλεμο εναντίον κράτους-μέλους, ώστε να ενεργοποιούνται οι σχετικές διατάξεις του Καταστατικού, για να αποφασιστεί η επίθεση του NATO στη Γιουγκοσλαβία.

Η επέμβαση συνεπώς στη Γιουγκοσλαβία είναι πέρα για πέρα αντισυνταγματική και παράνομη και δεν υποχρεώνει κανένα μέλος του NATO στη συμμετοχή.

Ήρα και η ελληνική Κυβέρνηση δεν είχε καμία υποχρέωση να συμφωνήσει στους NATOϊκούς βομβαρδισμούς και να παράσχει διευκολύνσεις στα ξένα στρατεύματα. Αυτό, πέρα από το ότι η απόφαση του NATO για απρόκλητη επίθεση στη Γιουγκοσλαβία, δεν καλύφθηκε από προηγούμενη απόφαση του Ο.Η.Ε., όπως ρητά προβλέπεται από τον Καταστατικό Χάρτη του Ο.Η.Ε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης και του Συμφώνου της Βαρσοβίας άφησε το NATO χωρίς προσχήματα και ρόλο. Και κανονικά θα έπρεπε και το NATO να είχε διαλυθεί, αφού διαλύθηκε το Σύμφωνο της Βαρσοβίας.

Οι Αμερικανοί όμως, επειδή ήθελαν το NATO ως στρατιωτικό οργανισμό ισχύος για την επιβολή της παγκοσμιοποιημένης νέας τάξης πραγμάτων, αλλά και ως μηχανισμό πολιτικού ελέγχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του πολίτη, αναζήτησε εναγωνιωδώς ρόλο γι' αυτό στη μεταψυχροπολεμική εποχή.

Ο νέος ρόλος του NATO εξαγγέλθηκε και συνυπογράφηκε πρόσφατα -δυστυχώς- και από τις ηγεσίες των χωρών της Ενωμένης Ευρώπης στη Σύνοδο Κορυφής.

Στη νέα αυτή απαράδεκτη απόφαση του NATO προβλέπεται ότι "το NATO δικαιούται να παρεμβαίνει στρατιωτικά όπου το ίδιο κρίνει ότι παραβιάζονται τα ανθρωπίνια και τα μειονοτικά δικαιώματα".

Σε άλλη παράγραφο μιλάει και για πάταξη της τρομοκρατίας το NATO. Φανταστείτε τι θα συμβεί!

Έτσι, τα ζητήματα που δημιουργούνται μετά την υπογραφή του νέου δόγματος του NATO είναι προφανή και σοβαρά και για τη Βαλκανική και για τη Μέση Ανατολή και για όλη την ανθρωπότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Η κατάργηση της αρχής της εθνικής κυριαρχίας και της μη αναμίξεως στα εσωτερικά ανεξάρτητων κρατών και η αναγόρευση του NATO -όπως είπα προηγουμένως- σε διεθνή τρομοκρατία και διεθνή χωροφύλακα!

Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη ότι οι μειονότητες στον πλανήτη μας είναι απείρως περισσότερες από τον αριθμό των κρατών και ότι η

κοινοβουλευτική δημοκρατία δυτικού τύπου είναι η εξαίρεση, τότε η εφαρμογή αυτού του δόγματος σημαίνει θεωρητικά, αλλά και πρακτικά ενδεχομένως, πολέμους σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη.

Επειδή όμως κάτι τέτοιο είναι αδύνατο κατά την άποψή μας, το μόνο πιθανό είναι πόλεμοι μόνο εναντίον όσων αντιστρατεύονται στη θέληση των Αμερικανών και όσων παλεύουν για τις πανανθρώπινες αξίες, πατρίδα, κοινωνική δικαιοσύνη, ελευθερία και ειρήνη.

Βέβαια είναι αυτονόητο ότι επιτυχία του νέου ρόλου του NATO σημαίνει μαρasmus και ληξιαρχική πράξη θανάτου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πολύ περισσότερο της διεύρυνσης, για να φτάσει -όπως λέγαμε και λέμε και θα έπρεπε να γίνει- η Ευρωπαϊκή Ένωση από τα Ουράλια μέχρι τον Ατλαντικό.

Σημαίνει επίσης, αν πετύχει ο νέος ρόλος του NATO, ρήξη με τη Ρωσία, σημαίνει επίσης, ρήξη με την Κίνα, σημαίνει επίσης αντισυσπειρώσεις αμυντικού χαρακτήρα στην απειλή σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου και σημαίνει ακόμη έξαρση του εθνικισμού παγκοσμίως. Είναι με άλλα λόγια η σχεδιασμένη παράνοια στις διεθνείς σχέσεις.

Τελικά επιστρέφουμε, παρά τα άλλα λόγια τα μεγάλα και τα ψεύτικα, σε έναν ψυχρό πόλεμο όλων εναντίον όλων στον πλανήτη. Αυτή τη φορά όμως θα έχουμε και μία πρωτοφανή καχυποψία στις διεθνείς σχέσεις.

Πιο συγκεκριμένα: Όπως και σε άλλη ευκαιρία αναπτύξαμε και εγώ και οι Βουλευτές του ΔΗ.Κ.ΚΙ., η νέα τάξη πραγμάτων, που οραματίζονται οι ΗΠΑ, προβλέπει την παγκόσμια ηγεμονία τους με μοχλούς την παγκοσμιοποίηση των οικονομιών και τον παγκόσμιο εποθετικό ρόλο του NATO για να επιβάλει αυτήν την παγκοσμιοποίηση, στους δύστροπους που αντιστέκονται σήμερα ή που θα αντισταθούν στο μέλλον.

Βεβαίως προβλέπει και ρόλους ιδιαίτερους για τους "συνεργάσιμους", κάτω ασφαλώς από την αμερικανική ηγεσία και ηγεμονία. Άλλωστε είναι σαφές. Δεν είναι δυνατόν να προωθείς την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας με διακίνηση δύο τρισεκατομμυρίων (3.000.000.000.000) δολαρίων ημερησίως και να μη διαθέτεις παγκόσμιο σιδηρένιο βραχίονα για την προστασία αυτών των τρισεκατομμυρίων ημερησίως δολαρίων. Χωρίς το σιδηρό βραχίονα αστοχεί και η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας.

Η επιτυχία αυτού του μεγαλομανούς, αλαζονικού και πρωτοφανούς σε βαρβαρότητα σχεδιασμού στην ανθρώπινη ιστορία δοκιμάζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα, εδώ και ένα μήνα στο Κόσοβο και στη Γιουγκοσλαβία.

Το Κόσοβο, όπως ξέρουμε, είναι τμήμα ανεξάρτητου και κυρίαρχου κράτους, που δεν επιτέθηκε σε κανένα κράτος-μέλος του NATO, ώστε να δικαιολογείται η επίθεση από το NATO εναντίον του. Επιπλέον, όπως προανέφερα, ούτε απόφαση υπάρχει του Συμβουλίου Ασφαλείας και του ΟΗΕ. Είναι, λοιπόν, η εφαρμογή του νέου δόγματος του NATO εν εξελίξει, που επικυρώθηκε στις 23 και 24 του Απριλίου από τους δεκαεννιά στην Ουάσινγκτον. Είναι η γενική δοκιμή του νέου τρομοκρατικού και απάνθρωπου ρόλου του NATO. Γίνεται στα πλαίσια των αναγκών των ΗΠΑ να εφαρμόσουν με κάθε θυσία τη νέα τάξη πραγμάτων, τη διπλή παγκοσμιοποίηση. Δηλαδή, την ηγεμονία του κόσμου κάτω από την ηγεσία των ΗΠΑ.

Γι' αυτό κατά την άποψή μας η αναμέτρηση στη Γιουγκοσλαβία είναι ιστορική, είναι κρίσιμη, είναι επίσης επικίνδυνη. Γι' αυτό και προβλέπουμε ότι θα είναι πολύ αιματηρή. Είναι αναμέτρηση ιστορική, διότι από την έκβασή της, κατά την άποψή μας, θα κριθεί και η δυνατότητα της επανάληψής της στο μέλλον και σε άλλες χώρες. Θα κριθεί, εάν ο σχεδιασμός είναι εφικτός, αν μπορεί να λειτουργήσει αυτή η νέα στρατηγική του NATO και ο νέος ρόλος του NATO. Αν αποτύχει, είναι σαφές ότι η παγκοσμιοποίηση αναστέλλεται και το μέλλον θα είναι ένας κόσμος με πολλά κέντρα. Και μπορούμε να φανταστούμε μερικά. Ένα από αυτά μπορεί τότε να είναι και η Ενωμένη Ευρώπη στο σύνολό της ή τμήμα της Ενωμένης Ευρώπης. Αν όμως επιτύχει αυτή η δοκιμή που

κάνει το ΝΑΤΟ, στην ουσία οι ΗΠΑ στη Γιουγκοσλαβία, τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο 21ος αιώνας θα είναι αιώνας αμερικανικός. Είναι, επίσης, κρίσιμη η αναμέτρηση, διότι από την επιτυχία ή την αποτυχία της θα εξαρτηθεί η πορεία όλων των ευρωπαϊκών θεσμών. Αν αποτύχει η Ευρωπαϊκή Ένωση, γίνεται τμήμα του ενιαίου γεωπολιτικού χώρου, Βόρεια Αμερική, Δυτική Ευρώπη, χωρίς τη δυνατότητα πολιτικής ένωσης με δική της -της Ευρώπης- δηλαδή- εξωτερική και αμυντική πολιτική. Δηλαδή, σε αυτήν την περίπτωση, αν πετύχει, η Ενωμένη Ευρώπη αμερικανοποιείται και γίνεται τμήμα της παγκόσμιας αγοράς και χώρος ανταλλαγής προϊόντων, που εξυπηρετεί αποκλειστικά τις ΗΠΑ.

Αν αποτύχουν οι βομβαρδισμοί στη Γιουγκοσλαβία, τότε οι Ηνωμένες Πολιτείες θα έχουν υποστεί μεγάλο πολιτικό πλήγμα. Και είναι δυνατόν, η Ενωμένη Ευρώπη ή τμήμα της σημαντικό να προχωρήσει πράγματι στην πολιτική ένωση και τότε να αποκτήσει και ενιαία ευρωπαϊκή αλλά και ενιαία αμυντική πολιτική. Γιατί τότε η αποτυχία θα χρεωθεί στις ΗΠΑ, οι οποίες θα χαρακτηρισθούν ακατάλληλες για ηγεμονική και ηγετική δύναμη. Τότε κάποια νέα σύμβαση Άμστερνταμ θα γίνει πράγματι και θα περιγράφει κάποια πολιτική ένωση της Ευρώπης.

Αλλά είναι κρίσιμη, όπως προανέφερα, η αναμέτρηση στη Γιουγκοσλαβία ακόμη και για το λόγο ότι τυχόν επιτυχία της καταργεί όλη την μεταπολεμική τάξη πραγμάτων: Τον ΟΗΕ, τον ΟΑΣΕ και σειρά διεθνών οργανισμών που οι νικητές του Β' Παγκόσμιου Πολέμου όλοι μαζί δημιούργησαν και ισχύει μέχρι σήμερα.

Είναι επίσης αναμέτρηση επικίνδυνη, κατά την άποψή μας, γιατί θίγει καίρια στρατηγικά συμφέροντα της Ρωσίας, η οποία μπορεί να αισθανθεί περικυκλωμένη. Άλλωστε ένας από τους βασικούς στόχους των βομβαρδισμών στη Γιουγκοσλαβία είναι να περιορίσουν τη Ρωσία, αποκόπτοντας και θέτοντας υπό τον έλεγχο των ΝΑΤΟϊκών, άρα αμερικανικών, δυνάμεων, τη Γιουγκοσλαβία.

Μην ξεχνάμε ότι η πορεία μετάβασης της Ρωσίας στο καθεστώς της ελεύθερης αγοράς είναι πολύ οδυνηρή κοινωνικά και οικονομικά. Αν σ' αυτά προστεθεί και κάτι άλλο, που θα ερμηνευθεί σαν ταπείνωση και κίνδυνος δορυφοροποίησής της, τότε τίποτε δεν θα μπορέσει να συγκρατήσει το σημερινό πολιτικό καθεστώς της Ρωσίας.

Και μην ξεχνάμε ότι η Ρωσία εκτός από αχανής έκταση και πακτωλός πρώτων υλών είναι και πυρηνική υπερδύναμη. Αλλά και οι αναμνήσεις από την εποχή που η Ρωσία ήταν υπερδύναμη και προκαλούσε τρόμο είναι πρόσφατες και δεν έχουν ξεπεραστεί σε ένα μεγάλο κομμάτι και της στρατιωτικής και της κρατικής μηχανής αλλά και του λαού.

Τέλος, η αναμέτρηση στο Κόσοβο θα είναι αιματηρή, γιατί διακυβεύονται τα πάντα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Από τη μία πλευρά διακυβεύεται η παγκόσμια ηγεμονία των ΗΠΑ, αφού καλώς ή κακώς μια υπερφίαλη ηγέτιδα χώρα εκεί τοποθέτησε δυστυχώς, επαναλαμβάνω, τον πύργό της ιστορίας.

Στην άλλη όμως πλευρά αντιμετωπίζει το φάσμα της εξουθένωσης ενός περήφανου λαού, του γιουγκοσλαβικού λαού, που παρά ακόμη και τα τυχόν λάθη της ηγεσίας του δεν είναι διατεθειμένος - και το αποδεικνύει καθημερινά- να ζει υπό καθεστώς προτεκτοράτου του κ. Μπλερ, του κ. Κλίντον ή οποιωνδήποτε άλλων, που θέλουν, πάνω στα συντρίμια που δημιούργησαν, όπως και η σημερινή Κυβέρνηση, να ωφεληθούν οικονομικά μετά τον πόλεμο.

Και τέλος, εκτός από τους Γιουγκοσλάβους, σε αυτήν την άλλη πλευρά που βρίσκεται και ο Μιλόσεβιτς, είναι και όλοι οι άλλοι που έχουν να χάσουν από την επιτυχία του αμερικανικού σχεδίου και είναι πάρα πολλοί και στην Ευρώπη και έξω από την Ευρώπη. Και αυτοί όλοι, όπως είναι φυσικό, θα είναι στην πορεία -άλλο αν φάνηκαν διαφορετικά στην αρχή για άλλους λόγους- οι αφανείς εταίροι κατά την άποψή μας, της Γιουγκοσλαβίας και της ηγεσίας της Γιουγκοσλαβίας. Αυτά όλα θα μακρύνουν τον πόλεμο και θα τον κάνουν αιματηρότατο. Και η ευθύνη και της Κυβέρνησης της ελληνικής και των άλλων ηγεσιών της Ενωμένης Ευρώπης είναι πάρα πολύ μεγάλη. Και τότε δεν ξέρω, αν τόσο απλά θα έρχονται εδώ και η Κυβέρνηση η ελληνική και οι κυβερνήσεις των άλλων

χωρών της Ευρώπης, να λένε αυτά τα οποία είπαν σήμερα, που τα θεωρούμε ότι κάθε άλλο παρά είναι σοβαρά, μπροστά στην κρίσιμότητα της κατάστασης που διανύουμε.

Τώρα θα ήθελα να υπενθυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κατά καιρούς σε όλον το χώρο, με αφορμή της Συνθήκης του Μάαστριχτ είτε του Άμστερνταμ είτε την ευρωπαϊκή πολιτική είτε κατά τη συζήτηση για τις ελληνοτουρκικές θέσεις, υποστηρίξαμε -και θέλω να σας τα θυμίσω- τόσο ρευστή και μεταβατική είναι η εποχή, κάτι που δεν επιτρέπει τοποθετήσεις του τύπου "ύψιστος εθνικός στόχος πρέπει να είναι η ΟΝΕ", όπως δυστυχώς διατυπώνουν τέτοιες θέσεις και η Κυβέρνηση του νέου ΠΑΣΟΚ αλλά και η Νέα Δημοκρατία. Ούτε επιτρέπει η εξέλιξη και η στάση που πήρε η Ενωμένη Ευρώπη τη θεώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σαν τελεσίδικα διαμορφωμένης και ως προστάτου δήθεν των συνόρων μας ή των εθνικών συμφερόντων, όπως πολλές φορές είχε υποστηρίξει εδώ στη Βουλή και ο κύριος Πρωθυπουργός με την Κυβέρνησή του και η Νέα Δημοκρατία.

Κατ' επανάληψη αναλύσαμε ως ΔΗ.Κ.ΚΙ. το πόσο κρίσιμο για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η ύπαρξη μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη δύο στρατηγικών που φάνηκαν καθαρά αυτές τις ημέρες. Μιας με κέντρο το Βερολίνο και προσωρινά το Παρίσι και μιας άλλης με κέντρο το Λονδίνο και ατλαντικό βάθος, βάθος τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τι επιζητά η κάθε μία.

Σήμερα όλα αυτά δοκιμάζονται και εφαρμόζονται στη Γιουγκοσλαβία, δικαιώνοντας δυστυχώς τις αναλύσεις και τις προφητικές θέσεις και εκτιμήσεις του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος.

Βέβαια όλοι ακούσαμε πριν από λίγο καιρό τον κύριο Πρωθυπουργό, παραδείγματος χάρι στο συνέδριο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από εκεί που έλεγε μέχρι τότε, για μεγάλο διάστημα, ότι υπέρτατος εθνικός στόχος πρέπει να είναι η ένταξη στο Ευρώ, να λέει ότι η ένταξη στο Ευρώ είναι μέσο και όχι υπέρτατος εθνικός στόχος.

Και δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας ότι μετά τη Βρετανία ο επόμενος κραυγαλέος υποστηρικτής της εισβολής με χερσαίες δυνάμεις στη Γιουγκοσλαβία, όπως θα παρακολουθείτε, είναι η Γαλλία, όχι η Γερμανία, τώρα.

Δεν πρέπει επίσης να ξεχνάμε ότι η Γερμανία συμπαρατάσσεται με το ΝΑΤΟ, αλλά μεθοδεύει συνεχώς σχέδια απεμπλοκής της και επικοινωνεί αγωνιωδώς με τη Μόσχα. Και πρόβαλε και τη γνωστή θέση, την οποία στήριξε και η ελληνική Κυβέρνηση αλλά και η ιταλική κυβέρνηση.

Οι πρώτες, λοιπόν, μετακινήσεις έχουν ήδη γίνει σχετικά και με αυτά που συμβαίνουν στη Γιουγκοσλαβία αλλά και σε σχέση με αυτά που είδαμε στην αρχή των βομβαρδισμών.

Τα πρώτα στοιχεία, κατά την άποψή μας, για την έκβαση του πολέμου έχουν μπει. Για πόσο χρόνο άραγε θα μείνει το ΝΑΤΟϊκό μέτωπο αραγές; Ο κ. Μιλόσεβιτς κάθεται και περιμένει και θα φροντίσει, όσο εξαρτάται από αυτόν, να κάνει κινήσεις που θα συμβάλουν στη διάσπαση του μετώπου των δεκαεννέα χωρών του ΝΑΤΟ, αλλά και στη μεγαλύτερη προσέγγισή του από διάφορες χώρες της περιοχής. Άλλωστε ο τρόπος που "απέπεμψε" ο κ. Μιλόσεβιτς το φιλοδυτικό μεσολαβητή κ. Τσερνομίρντιν δείχνει πολλά.

Όπως επισημαίνω, η εξαφάνιση του κ. Πριμακόφ, που στην αρχή έκανε μεσολαβητική προσπάθεια και πήγε στη Γιουγκοσλαβία, είναι προσωρινή, εκτιμούμε εμείς. Δηλωτική, όμως, πολύπλευρης σύγκρουσης που γίνεται στο Κρεμλίνο και που θα κορυφωθεί με την έναρξη, όταν και εφόσον γίνουν, των χερσαίων επιχειρήσεων στη Γιουγκοσλαβία.

Νομίζω ότι με τα παραπάνω δώσαμε το πλαίσιο της μεγάλης αναμέτρησης που θα κρίνει όλη τη μεταπολεμική παγκόσμια τάξη και θα χαράξει το μέλλον του πλανήτη αλλά και ειδικότερα της Ενωμένης Ευρώπης.

Ας έλθουμε τώρα και πάλι στα δικά μας, για να τα εντάξουμε σε αυτήν την ανάλυση, τη διεθνή, την ευρωπαϊκή και των Βαλκανίων, που έκανα. Και εδώ μπαίνει το κυρίαρχο ερώτημα:

'Εχει προϋποθέσεις επιτυχίας η επιχείρηση "παγκόσμια ηγεμονία" που προανέφερα;

Από θέση ευθύνης σαν πολιτικά πρόσωπα, σαν πολιτική ηγεσία μιας μικρής σε έκταση και πληθυσμό χώρας, αλλά με περήφανο και χαρισματικό λαό, δεν μας επιτρέπεται το στοίχημα, γιατί η αστοχία θα είχε μοιραίες επιπτώσεις στη ρευστότητα που υπάρχει στην κατάσταση σε όλον τον πλανήτη και στην περιοχή. Γεγονός είναι ότι οι δυνάμεις που συγκρούονται είναι τεράστιες και το βραβείο μοναδικό. Δεν πρέπει, λοιπόν, να απαντήσουμε με ένα "ναι" ή με ένα "όχι" σε αυτό το κορυφαίο ερώτημα.

Εμείς ως ΔΗ.Κ.ΚΙ. θα προσπαθήσουμε να προσεγγίσουμε την απάντηση με μία βασική ερώτηση: Εμάς, κύριε Πρωθυπουργέ, τι μας συμφέρει να γίνει στη Γιουγκοσλαβία; Και εξετάζοντας μετά τα επί μέρους, θα δούμε πώς πρέπει να πορευθούμε, ποια πολιτική πρέπει εμείς ως χώρα, που θέλουμε να προστατεύσουμε τα συμφέροντά μας, να ακολουθήσουμε. Γιατί σίγουρα δεν πρέπει να επιδιώκουμε κάτι που μας ζημιώνει ως χώρα και ως έθνος. Ισορροπία στην πορεία μας θα πρέπει να έχει πάντα σαν στρατηγικό στόχο αυτά που μας συμφέρουν περισσότερο, πέρα από την ικανοποίηση ανθρώπινων αξιών και την υπεράσπιση αρχών, που πρέπει να είναι πάντα ο βασικός άξονας της εξωτερικής μας πολιτικής.

Ας δούμε το πρώτο ερώτημα: Αν χάσει η Σερβία, εμείς τι κερδίζουμε; Η απάντηση, κατά την άποψή μας, είναι: Τίποτε. Αντίθετα, θα χάσουμε και μάλιστα πολλά μετά. Γιατί τότε θα έχουν δημιουργηθεί οι προϋποθέσεις για τη μεγάλη Αλβανία, με κυρίαρχο του μουσουλμανικό στοιχείο, με παράλληλη αύξηση της επιρροής της Τουρκίας και με φορτική, μετά ταύτα, πίεση προς εμάς και τη Βουλγαρία.

Οι ΗΠΑ τότε θα έχουν κλείσει το μέτωπο στα Βαλκάνια και απερίσπαστοι θα πιάσουν εμάς και τους Κύπριους να κλείσουμε τις εκκρεμότητες με την Τουρκία, για να προωθήσουν στην περιοχή περαιτέρω να δικά τους σχέδια για τον έλεγχο του πετρελαίου στην περιοχή ολόκληρη. Τα έχουμε αναλύσει πολλές φορές.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι, όσο διαρκεί αυτές τις σαράντα ημέρες ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία, ηρεμούν τα ελληνοτουρκικά. Αυτή η ηρεμία να σας ανησυχεί, και πάρα πολύ. Δεν θέλουν να δημιουργήσουν πρόβλημα στην Κυβέρνηση την ελληνική, αφού τους εξυπηρετεί με τη στήριξη και τη συναπόφαση στα σχέδιά τους.

Και όλοι γνωρίζουμε ποιες θα είναι μετά οι αμερικανικές προτεραιότητες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν νομίζω ότι πρέπει να έχουμε ψευδαισθήσεις. Η μέχρι τώρα πορεία το έχει αποδείξει.

'Ισως μόνο η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη και τα μέλη της μπορεί να έχουν τέτοιες ψευδαισθήσεις, ότι μετά η Αμερική θα ακυρώσει τα στρατηγικά της σχέδια στην περιοχή και θα στηρίξει την Ελλάδα, στην οποία ξέρετε τι λένε; Και σας το λέω υπεύθυνα: 'Ότι θα τους δώσουν ρόλο στα συντρίμια. 'Αλλωστε το έχει επικαλεσθεί και δημόσια η Κυβέρνηση.

Οι αμερικανικές προτεραιότητες πάντως δεν θα είναι υπέρ των συμφερόντων μας, αφού η Τουρκία θα είναι στρατηγικός εταίρος των ΗΠΑ λόγω των πετρελαίων και των άλλων πολυτοπραγωγικών πηγών στην περιοχή.

Εάν όμως κερδίσει η Σερβία -και αυτό θα συμβεί, αν αντέξει για αρκετό χρονικό διάστημα- τότε τι γίνεται; Τότε χάνουν οι ΗΠΑ, όπως είναι φυσικό. Επικρατεί νέα κατάσταση. Διατηρείται η Σερβία και η Γιουγκοσλαβία χωρίς αλλαγή των συνόρων. Αποτρέπεται η περαιτέρω συρρίκνυσή της. 'Αρα τα επεκτατικά αλβανικά όνειρα αναβάλλονται απεριόριστα και μαζί και τα τουρκικά για ρόλο στα Βαλκάνια.

Η Γιουγκοσλαβία θα χρειαστεί τότε -αφού θα έχει τελειώσει ο πόλεμος, χωρίς να ηττηθεί, αλλά με το να κερδίσει- τεράστια κεφάλαια για την ανοικοδόμησή της και για την επαναφορά της στην προηγούμενη κατάσταση, αλλά και χρόνο για ανοικοδόμηση, που κατά την άποψή μας μόνο η Ευρώπη μπορεί να παράσχει. Οι ΗΠΑ αποκλείονται αυτονόητα, γιατί θα είναι ο καταστροφάς της Σερβίας.

Μετά από μια παρένθεση ντροπής για τα προσχήματα, η Γερμανία θα εμφανιστεί ως πρώτος υποψήφιος χρηματοδότης, προωθώντας τη διεύρυσή της στα Βαλκάνια, νοτίας Κροατίας.

'Αλλωστε, ας μην ξεχνάμε ότι η Γερμανία προκάλεσε τη διάσπαση, για να ελέγξει -όπως ελέγχει- οικονομικά και πολιτικά την Κροατία και τη Σλοβενία.

Σε αυτήν την περίπτωση τα αμερικανικά γεωπολιτικά σύνορα μετατίθενται κατά την άποψή μας στον Περσικό Κόλπο. Οπότε θα τεθούν σκληρά διλήμματα στην Τουρκία για να επιλέξει. Τότε εμείς έχουμε δυνατότητα ελιγμών ως Ελλάδα.

Γιατί η Γερμανία, δεν θα τολμήσει πάλι να αμφισβητήσει την κυριαρχία των ΗΠΑ στα πετρέλαια, όπου θα περιοριστούν, αφού θα χάσουν τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, και γι' αυτό δεν θα διεκδικήσει η Γερμανία και την τουρκική συμμαχία. Για την ακρίβεια η Γερμανία θα την απορρίψει την τουρκική συμμαχία, για να έχει όλον το χρόνο να αφομοιώσει τα κέρδη χωρίς νέες τριβές μέχρι τότε και ενοχλήσεις από τις ΗΠΑ.

Μπαίνει επίσης ένα άλλο ερώτημα: Μας συμφέρει να αναμειχθεί η Ρωσία στον πόλεμο που κάνει το ΝΑΤΟ κατά της Γιουγκοσλαβίας; Ασφαλώς, ναι, γιατί τότε αυξάνονται οι πιθανότητες της Σερβίας να αντέξει, ενώ οι ΗΠΑ μπαίνουν σε μεγάλα διλήμματα και η Ρωσία σε τροχιά μαχητικής συνύπαρξης με τις ΗΠΑ. Και έτσι, αποκαθίστανται σε μεγάλο βαθμό ή εν μέρει οι ισορροπίες.

Αυτό περιορίζει αυτομάτως τις τουρκικές φιλοδοξίες και αυξάνει τις πιθανότητες ελιγμών από πλευράς δικής μας, ελληνικής. Ταυτόχρονα όμως περιορίζει και τυχόν άμετρες γερμανικές φιλοδοξίες στην περιοχή.

Εμάς τελικά μας συμφέρει να αποτύχει ο αμερικανικός σχεδιασμός, πέρα από λόγους αρχής και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, γιατί σε περίπτωση επιτυχίας του εμείς κονιορτοποιούμαστε κυριολεκτικά και αυτό οι εξελίξεις θα το δείξουν.

Μας συμφέρει να επιτύχει διά της συγκρούσεως των γεωπολιτικών συμφερόντων ΗΠΑ και Ενωμένης Ευρώπης η ευρωπαϊκή ενοποίηση ή έστω τμήμα της, παράλληλα με ένα συμβιβασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και η συνεργασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Ρωσία.

Αυτό είναι το εθνικό συμφέρον κατά την άποψη του ΔΗΚΚΙ, όχι για λόγους πρωτόγονου αντιαμερικανισμού, αλλά γιατί μόνο έτσι λύνουμε ή αλλιώς προσπατούμε τα εθνικά μας συμφέροντα αλλά και την εδαφική ακεραιότητα της χώρας. Δηλαδή με συνεταιρισμούς με δυνάμεις που έχουν περιορισμένα γεωπολιτικά συμφέροντα, όπως η Ελλάδα, όπου μπορούμε να βρούμε σύμπτωση συμφερόντων και οι οποίες δυνάμεις μπορούν να αλληλοισορροπούνται.

Αυτό που μας συμφέρει είναι ένας πολυπολικός κόσμος και ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τη γειτονιά μας, με ισχυρή Ρωσία σαν αντίβαρο στις ορέξεις της Τουρκίας και στην απληστία οποιουδήποτε άλλου, όπως της Γερμανίας, που ανέφερα.

Από όλα τα παραπάνω προκύπτει σαφώς ότι η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη με τη συμφωνία της στους ΝΑΤΟϊκούς βομβαρδισμούς και την παροχή διευκολύνσεων και μάλιστα κατά τρόπο αντισυνταγματικό, ενεργεί εναντίον των ελληνικών συμφερόντων, παρ' όλο που υποκριτικά διακηρύσσει ότι πρώτα βάζει το συμφέρον της Ελλάδος.

Λειτουργεί η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη ως διεκπεραιωτής των αμερικανικών συμφερόντων. 'Ετσι βλάπτει η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη σαφώς τα εθνικά μας συμφέροντα και γι' αυτό είναι επικίνδυνη. Γι' αυτόν άλλωστε το λόγο και δεν θέλει να γίνει η σύσκεψη των πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, παρ' ότι το ζητάνε όλα τα κόμματα.

Μπαίνει τώρα το ερώτημα, πώς προωθούμε το εθνικό συμφέρον, δηλαδή τη βέλτιστη λύση; Σίγουρα δεν έχουμε την ψευδαισθήση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στο ΔΗΚΚΙ ότι μπορούμε σε μία κορυφαία σύγκρουση τέτοιου τύπου να επιβάλουμε εμείς λύσεις. Η σοβαρότητα απαιτεί να γνωρίζουμε τα μεγέθη αλλά και τους κινδύνους.

Εμείς έχουμε την πεποίθηση ότι η σύγκρουση στη Γιουγκοσλαβία θα κρίνει τη μεταψυχροπολεμική τάξη πραγμάτων, γι' αυτό και θα είναι επικίνδυνη, όπως προανέφερα.

Πρώτο και βασικό μέλημά μας πρέπει κατά συνέπεια να είναι η έστω και με θυσίες παραμονή μας εκτός της

αναμέτρησης, άμεσης ή έμμεσης, που δυστυχώς η Κυβέρνηση έχει μπει σε αυτήν την αναμέτρηση.

Αυτό σημαίνει ότι αρνούμαστε την αποστολή ελληνικών στρατευμάτων σε ενδεχόμενες χερσαίες επιχειρήσεις στα Βαλκάνια. Και χρησιμοποιών τον όρο Βαλκάνια συνειδητά, γιατί δεν γνωρίζουμε πού μπορούν να φτάσουν τα μέτωπα, έτσι όπως εξελίσσεται η κατάσταση. Αλλά αρνούμαστε και την παροχή κάθε διευκόλυνσης στην επιδρομή ενάντια στη Σερβία και τη Γιουγκοσλαβία και αυτό σημαίνει είτε από λιμάνια της Θεσσαλονίκης είτε από την Κέρκυρα είτε από οποιοδήποτε άλλο σημείο.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δώσουμε, να μην παγιδευτούμε στην περίπτωση που μας δοθούν δήθεν κίνητρα συμμετοχής, σαν αυτά που ανέφερα πριν, που είναι χρύσωμα του χαπιού, για να συμμετάσχουμε και να συμβάλουμε στη νίκη εναντίον της Γιουγκοσλαβίας.

Με κάθε τρόπο πρέπει να αρνηθούμε τη συμμετοχή στην περιπέτεια και στο μέτρο που μας αναλογεί δίνουμε τη μάχη για το απαραβίαστο των συνόρων.

Δεν δεχόμαστε πρόσφυγες πέρα από ελαχίστους. Το ανθρωπιστικό πρόβλημα άλλωστε το δημιούργησαν άλλοι και αυτοί οφείλουν να μεριμνήσουν και να καταβάλουν το κόστος.

Δεν επιτρέπεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνουν βομβαρδισμούς οι ΗΠΑ, οι Άγγλοι και άλλες μεγάλες δυνάμεις και αυτοί μεν να ιδιωτικοποιούν τα οφέλη, αλλά και να κοινωνικοποιούν τα προβλήματα και το κόστος αυτών των βομβαρδισμών.

Εντείνουμε επίσης κατά τις δυνατότητές μας την ανθρωπιστική βοήθεια προς όλες τις πλευρές της διαμάχης και διατηρούμε ανοικτούς όλους τους διαύλους επαφής με τις χώρες των Βαλκανίων.

Συντελούμε κατά το εφικτό στις πολιτικές ειρηνευτικές πρωτοβουλίες και συμβάλλουμε με τις δυνάμεις μας στην επιτυχία τους.

Δεν συναινούμε στις ΝΑΤΟϊκές αποφάσεις για βομβαρδισμούς και για την έντασή τους. Αντίθετα, τους καταδικάζουμε ευθέως και κατηγορηματικά και ζητάμε το σταμάτημά τους. Δυστυχώς όμως ο κ. Σημίτης απεμπόλησε αυτό το πλεονέκτημα να είναι η χώρα μας ο κύριος, απευθείας μεσολαβητής και συνομιλητής της Γιουγκοσλαβίας για την εξεύρεση πολιτικής λύσης, με το να λέει ότι ο Μιλόσεβιτς και η ηγεσία της Γιουγκοσλαβίας είναι δικτάτορες, με το να υπογράφει αυτήν τη διακήρυξη για το Κόσοβο, που σας διάβασα προηγουμένως. Αυτό είναι ένα περίγραμμα των ενεργειών μας κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ., που πρέπει να εξειδικεύονται ανάλογα με την εξέλιξη του πολέμου.

Όπως γίνεται σαφές από τα παραπάνω, εμείς δεν μπορούμε να αποδεχθούμε το νέο ρόλο του ΝΑΤΟ, που συνίσταται σε πολεμικές συρράξεις κατά τα αμερικανικά κριτήρια και συμφέροντα. Δεν αντέχουμε, λόγω μεγέθους, σε τέτοιες συμμετοχές, που είναι επικίνδυνες και που στην καλύτερη περίπτωση θα έχουμε το ρόλο μισθοφόρου, γι'αυτό επιπλέον είναι και ασύμφορες.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. με άλλα λόγια διατυπώνει σαφώς τη θέση ότι το ΝΑΤΟ μετά την κατάργηση του Συμφώνου της Βαρσοβίας δεν έχει σήμερα κανένα λόγο ύπαρξης. Επίσης δεν πιστεύουμε ότι ο αμερικανικός σχεδιασμός έχει πιθανότητα επιτυχίας. Η παγκόσμια μονοκρατορία δεν έχει ιστορικό προηγούμενο, ούτε τώρα θα γίνει. Άρα και να συμμετείχαμε, απλώς θα ήμασταν λόγω μεγέθους ένα από τα πολλά θύματα της αμερικανικής αποτυχίας.

Τι μένει λοιπόν; Μένει κατά την άποψή μας να παραμείνουμε εκτός σύρραξης και αυτής και των άλλων, που πιθανώς θα ακολουθήσουν μέχρι η καινούρια ισορροπία που θα προκύψει, που θα είναι ένας κόσμος πολυπολικός, μας δείξει ποια θα είναι η πορεία. Ασφαλώς, δεν ισχυριζόμαστε ότι αυτό που προτείναμε δεν θα έχει απώλειες σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο. Σίγουρα όμως -σε αυτό είμαστε βέβαιοι- θα είναι η μικρότερη δυνατή και οπωσδήποτε ελάχιστη μπροστά στους βέβαιους κινδύνους της συμμετοχής σε πλανητικούς τυχοδιωκτισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταγγέλλουμε την Κυβέρνηση του κ.

Σημίτη για τη συνυπογραφή της ΝΑΤΟϊκής απόφασης για τους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας.

Καταγγέλλουμε επίσης τον κ. Σημίτη και την Κυβέρνησή του για την παροχή διευκολύνσεων από τη βόρειο Ελλάδα. Κυρίως, όμως, αποκαλύφθηκε από όλη αυτήν την ιστορία ο επικίνδυνος ρόλος των μεγάλων δυνάμεων της Ενωμένης Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Γι'αυτό ακριβώς λέγαμε επί τρία συνεχή χρόνια από αυτό το Βήμα ότι, αν περιμένουμε να μας προστατεύσουν τα σύνορα και τα εθνικά συμφέροντα η Γερμανία, η Αγγλία και η Γαλλία, ακολουθούμε μια καταστροφική και βλαπτική για τα συμφέροντά μας πολιτική.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε ότι είναι μεγάλο λάθος από την πλευρά της Κυβέρνησης η προσπάθεια που κάνει, προκειμένου να καλύψει τα δικά της πολιτικά αποτήματα και αμαρτήματα, να δημιουργήσει στον ελληνικό λαό ένα κλίμα ηττοπάθειας. Αυτή η ηττοπάθεια είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να υπάρξει σε μία τέτοια κρίσιμη περίοδο, όπως την ανέλυσα, πιστεύω κατά τρόπο βαθύ, υπεύθυνο και ρεαλιστικό.

Εμείς λέμε ότι ο ελληνικός λαός αλλά και οι λαοί της περιοχής μας μπορούν να επιβιώσουν και μπορούν να έχουν ψηλά το κεφάλι. Ευχαριστούμε, που πήρε το σύνθημά μας ο κ. Σημίτης προηγουμένως. Είναι σύνθημα που το έχουμε δώσει στη δημοσιότητα εδώ και δεκαπέντε μέρες. Μπορούν να επιβιώσουν αν τηρήσουμε αρχές, αν πάψουμε να είμαστε υποτακτικοί σε εκείνους που υπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα στην περιοχή, όπως το ανέλυσα.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. πορεύεται αυτόν το δρόμο της ευθύνης, πορεύεται το δρόμο ο οποίος στηρίζει αρχές και αξίες μέσα στους διεθνείς οργανισμούς. Πορεύεται το δρόμο ο οποίος δεν βάζει σε κίνδυνο τα εθνικά μας συμφέροντα προκειμένου να υπηρετηθούν υπερεθνικές οντότητες και συμφέροντα μεγάλων δυνάμεων.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. γι' αυτόν το λόγο, καλεί τον ελληνικό λαό σε επαγρύπνηση, σε συσπείρωση, σε ενότητα και σε αγώνα.

Ο αγώνας είναι ο μόνος που μπορεί να φέρει τη νίκη. Η δημοκρατική αντίσταση του λαού είναι ο μόνος τρόπος, ρεαλιστικός τρόπος, που μπορεί να αναγκάσει κυβερνήσεις, άρα και την ελληνική Κυβέρνηση, να αλλάξουν πολιτική, έτσι ώστε Κυβέρνηση και λαός να υπερασπιστούν τα συμφέροντα της πατρίδας και τα σύνορά μας.

Εμείς δεν συμφωνούμε με αυτές τις τακτικές. Άλλωστε σήμερα δικαιωνόμαστε απόλυτα και χαιρόμαστε πραγματικά που έστω και υποκριτικά, όχι μόνο η Κυβέρνηση αλλά και η Νέα Δημοκρατία και άλλα κόμματα, δανείζονται -αντιγράφοντας- περιοχές από θέσεις μας. Αν πάρουμε τα Πρακτικά των συζητήσεων σε επίπεδο Αρχηγών και δούμε αυτά που λέγονται τους τελευταίους δύο - τρεις μήνες, θα τα βρείτε όλα στις θέσεις και τις σοβαρές αναλύσεις που έκανε το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, το ναό της δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος. Ξέρω ότι είναι περασμένη η ώρα. Δυο λόγια, όμως, θα πω σε κάποιες παρατηρήσεις που έγιναν από μερικούς ομιλητές. Πρώτα απ'όλα για την ελληνική φωνή.

Η ελληνική φωνή υπήρξε και υπάρχει. Καταγράφω απλώς τι κάναμε πριν από την έναρξη των βομβαρδισμών:

Πρώτον, περιοδεία στα Βαλκάνια, σε όλες τις χώρες εκτός απ'την Τουρκία. Συνάντηση με Μιλόσεβιτς. Προσπάθεια και συζήτηση με το Μιλόσεβιτς για την εξεύρεση λύσης.

Δεύτερον, τοποθέτηση στο άτυπο Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών, πάλι πριν από τους βομβαρδισμούς. Η ελληνική θέση ήταν να μην προχωρήσουμε σε βομβαρδισμούς, διότι θα

είχε αποτέλεσμα την αντίδραση του Μιλόσεβιτς με εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, όπως και έγινε, μια μεγάλη προσφυγιά, αποσταθεροποίηση σε γειτονικές χώρες, ενίσχυση του Μιλόσεβιτς, που υποτίθεται ότι ήταν ως στόχος η αποδυνάμωσή του, έξαρση εθνικισμού στα Βαλκάνια, αδυναμία εξόδου από την πολεμική κρίση και ένα νέο προηγούμενο το οποίο θα ετίθετο, σε σχέση με τα δύο μέτρα και τα δύο σταθμά με τα οποία θα λειτουργούσε η διεθνής κοινότητα αναφορικά με το κουρδικό, την Κύπρο κ.ο.κ.

Τρίτον, συνάντηση πολυμερή, μετά από δικιά μας πρωτοβουλία, στη Βουδαπέστη, για συνεργασία των πέντε χωρών -κλήθηκαν και η Γιουγκοσλαβία και η Αλβανία αλλά δεν ήλθαν- για το συντονισμό των ενεργειών μας εν όψει των πιθανών εχθροπραξιών αλλά και για την ανθρωπιστική βοήθεια.

Τέταρτον, συνάντηση με τον Σολάνα, πριν από την απόφαση την τελική για τους βομβαρδισμούς, για την ενημέρωση και προώθηση της ελληνικής θέσης.

Πέμπτον, άμεση τοποθέτηση της Κυβέρνησης για τις αποφάσεις και τους βομβαρδισμούς από την πρώτη μέρα και δημοσίως στο CNN και στο BBC.

Πρόταση της Ελλάδας για εκκενρία το ορθόδοξο Πάσχα, μετά από έκκληση του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως και διαβουλεύσεις με τον Σολάνα και την Ολμπράιτ γύρω από την πρόταση αυτή.

Επανειλημμένα ταξίδια σε Αλβανία, FYROM για θέματα προσφύγων, ανθρωπιστική βοήθεια, αλλά και για την ελληνική μειονότητα στην Αλβανία.

Παρουσία συνεχής στην Αλβανία και στη FYROM από πολλούς Υπουργούς. Ήταν ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, ο Υφυπουργός Εξωτερικών και άλλοι Υπουργοί.

Πρόληψη κρίσεων μεταξύ των δύο χωρών, όπου υπήρξε πιθανότητα μιας ουσιαστικής ρήξης των σχέσεων τους. Με δική μας πρωτοβουλία, έγινε συνάντηση του Πρωθυπουργού κ. Μάικο της Αλβανίας, με τον Υπουργό Εξωτερικών κ.Ντιμιτρόφ των Σκοπίων και εμένα, μετά από ένα γεγονός που χειρίστηκαν οι αρχές των Σκοπίων και μάλιστα κατά τέτοιον τρόπο, ώστε πρόσφυγες Κοσοβάροι, κάπου είκοσι άτομα, να βρουν το θάνατο.

Πρόταση της Ελλάδας για συναντήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση με όλες τις γειτονικές χώρες, που έγινε δύο φορές. Διότι η Ελλάδα πίστεψε και πιστεύει και το προωθεί ότι πρέπει να υπάρξει μια βαλκανική φωνή, όχι μόνο σ' αυτήν την κρίση αλλά συνεχώς. Και αν υπήρχε η βαλκανική φωνή εδώ και πολλά χρόνια, δεν θα είχαμε φθάσει σ' αυτές τις κρίσεις.

Πρωτοβουλίες μας για τα ανθρωπιστικά και μέσα στο Κόσοβο και πρόσφατα με μια συμφωνία Ρωσίας, Ελλάδας και Ελβετίας για ανθρωπιστική βοήθεια για όλη τη Γιουγκοσλαβία.

Πρόταση για διάσκεψη για τα ανθρωπιστικά, που θα πραγματοποιηθεί μέσα στις επόμενες τρεις εβδομάδες. Πρόταση για την επόμενη μέρα, για την ανασυγκρότηση και της Γιουγκοσλαβίας και των Βαλκανίων, κάτι για το οποίο τώρα πρέπει να δεσμευθούν η διεθνής κοινότητα, η Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλες χώρες και όχι όταν τελειώσει η κρίση. Διπλωματικές πρωτοβουλίες, προτάσεις μας προς το ΝΑΤΟ, πρωτοβουλία μας με τη Μόσχα, με τον Κόφι Ανάν, τετραμερές, αλλά και ένα πλαίσιο λύσης το οποίο έχουμε καταθέσει και το οποίο εν πολλοίς συζητείται και μεταξύ του κ. Τσερνόμνριν και του κ. Κλίντον. Και με τον κ. Σρέντερ, βεβαίως, θα συζητηθεί, όπως ανέφερε ο Πρωθυπουργός.

Αποφύγαμε κινδύνους, δηλαδή την εμπλοκή μας σε πολεμικές συρράξεις. Θα θυμάστε ότι αρχικά υπήρχαν πολλές μέρες συζητήσεις περί σύγκρουσης Ελλάδας-Τουρκίας. Διασκεδάσαμε αυτήν την άποψη. Αποφύγαμε τη μεγάλη προσφυγιά προς τη χώρα μας με συγκεντρωμένες ενέργειες, δημιουργία καταυλισμών από τον Ελληνικό Στρατό στην Αλβανία, αλλά και σε συνεργασία με φορείς στα Σκόπια.

Αποφύγαμε το μεγάλο πρόβλημα της μειονότητάς μας στην Αλβανία. Δεν λέμε ότι δεν υπάρχουν ακόμη κίνδυνοι, αλλά το αποφύγαμε. Αποφύγαμε την αποσταθεροποίηση στις γειτονικές

χώρες. Βεβαίως υπάρχει μεγάλο πολιτικό πρόβλημα. Αποφύγαμε την απομόνωση της χώρας μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ, κάτι που πιστεύουμε ότι δεν θέλει ο ελληνικός λαός. Παράλληλα αποφύγαμε να κόψουμε και να υπάρξουν αρνητικές επιπτώσεις, τους δεσμούς φιλίας με το σερβικό λαό ή με τον αλβανικό λαό. Και ως χώρα αναδείξαμε ένα ρόλο και στον ανθρωπιστικό τομέα και για την επόμενη μέρα, με τη διπλωματία μας στις πιο προωθημένες διπλωματικές κινήσεις.

Ακολουθήσαμε μία πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, όπως θα έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου με τον όρο αυτόν.

Ποια χώρα από όλες τις υπόλοιπες του ΝΑΤΟ ή και εκτός ΝΑΤΟ, στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή αλλού, έχει μία τόσο δραστήρια αλλά και ξεχωριστή θέση και φωνή, η οποία αναδεικνύεται και αναγνωρίζεται; Όχι με μπράβο αλλά αναγνωρίζεται η ιδιαίτερότητα του ρόλου μας και -αν θέλετε- το δικαίωμά μας ως βαλκανική χώρα να παίξουμε αυτόν τον ιδιαίτερο ρόλο.

Όλοι μιλήσατε για το ΝΑΤΟ, δεν θα μπω σε στρατηγικές επιλογές, στη νέα στρατηγική ή την κριτική που θα μπορούσε να κάνει κανείς παλαιότερα ή και σήμερα γύρω από τη Βορειοατλαντική Συμμαχία. Το συμπέρασμα από όλη τη συζήτηση είναι -τίθεται το ερώτημα το οποίο τέθηκε και από τον Πρωθυπουργό- ποια θα έπρεπε να είναι η στάση μας. Πέραν των εκβιαστικών διλημάτων που ανέφεραν κάποιοι -πράγματι υπάρχουν τέτοια, αλλά ας τα αφήσουμε- το ερώτημα είναι "η ελληνική φωνή πώς θα ακουγόταν καλύτερα"; Με μία στάση απομόνωσης; Με μία στάση άρνησης συμμετοχής στους ΝΑΤΟϊκούς θεσμούς; Ή με την καθημερινή πάλη για την ειρήνη, όπως την αναδεικνύουμε σε όλες τις προσπάθειές μας και τις κινήσεις μας γύρω από το πρόβλημα και την κρίση στο Κόσοβο;

Τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι σε σχέση με τη συμφωνία στη Γιουγκοσλαβία υπάρχουν δύο θέματα που είναι σημαντικά και για την πολιτική λύση. Θα μπορούσε και ο Μιλόσεβιτς να είχε κάνει τις απαραίτητες κινήσεις πάνω σε αυτά τα δύο θέματα. Και πιστεύω ότι θα είχε βρει ανταπόκριση και από την άλλη πλευρά: Το θέμα των συνόρων, το θέμα της μη αλλαγής των συνόρων, κάτι που πράγματι το Ραμπουγιέ αφήνει ως ζητούμενο ασαφές. Θα μπορούσε όμως να είχε ζητηθεί να γίνει πιο σαφές αυτό το ζήτημα. Δεύτερον, είναι το θέμα της δύναμης εφαρμογής, όπου ενώ, πράγματι, αρχικά είχε συζητηθεί για ΝΑΤΟϊκή δύναμη, σήμερα αποδέχεται η συμμαχία μία δύναμη του ΟΗΕ και βεβαίως από την άλλη πλευρά ο Μιλόσεβιτς μία αστυνομική δύναμη. Άρα, έχουμε μία σημαντική προσέγγιση των δύο πλευρών.

Τέλος, θέλω να τονίσω ότι σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση -θα καταθέσω ένα κείμενο- υπάρχει ένα κείμενο της δικής μας θέσης στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων, λέγοντας στο πρώτο σημείο "επίτευξη άμεσης ανακωχής, τερματισμό της βίας και ανάληψη προσπάθειών για ειρηνική επίλυση του προβλήματος". Υπάρχουν και άλλα πέντε σημεία, που δεν θα διαβάσω αυτήν τη στιγμή.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Γ. Παπανδρέου καταθέτει για τα Πρακτικά τη σχετική δήλωση, η οποία έχει ως εξής:

"ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΕΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ 8ΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1999"

Η Ελλάδα έλαβε μέρος στην ειδική σύνοδο του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων υποστηρίζοντας σθεναρά και δραστήρια τους παρακάτω στόχους:

1. Επίτευξη άμεσης ανακωχής, τερματισμό της βίας και ανάληψη προσπάθειών για ειρηνική επίλυση του προβλήματος.
2. Αποτελεσματική αντιμετώπιση των τεράστιων ανθρωπιστικών προβλημάτων που δημιουργήθηκαν από τις εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες.
3. Οικονομική βοήθεια προς τις πλέον θιγόμενες χώρες της περιοχής για ν' αντιμετωπίσουν τα άμεσα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από την κρίση.
4. Υιοθέτηση επίσης μεσοπρόθεσμου και μακροπρόθεσμου προγράμματος για την αντιμετώπιση των πολιτικών και οικονομικών προβλημάτων της περιοχής.

5. Ανάλυση μείζονος πρωτοβουλίας περιφερειακής συνεργασίας στους τομείς της ασφάλειας, παγίωσης των δημοκρατικών θεσμών και της οικονομικής ανασυγκρότησης.

6. Ενεργή υποστήριξη όλων των προσπαθειών για την διαφύλαξη και την ενδυνάμωση της σταθερότητας των χωρών της περιοχής.").

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Όσο για τη διακομματική συνεργασία, πιστεύω ότι η εξωτερική πολιτική της Ελλάδας σαφώς έχει ένα εύρος μεγαλύτερο και αυτό θέλουμε να δείξουμε, δηλαδή το εύρος της οικονομικής δύναμης της χώρας μας. Επίσης έχει ένα εύρος σύμφωνα με τον πολιτισμό και την παράδοση της χώρας μας. Αυτό όμως απαιτεί την ομοψυχία όλων των κομμάτων. Αυτήν την ομοψυχία τη συζητήσαμε θεσμικά με όλους τους Αρχηγούς των κομμάτων. Είχα την ευκαιρία να μιλήσω με όλους.

Υπήρξαν διαφορετικές απόψεις. Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν συμφωνεί σε διακομματική επιτροπή. Ο κ. Τσοβόλας πράγματι είχε προτείνει τη σύγκληση συμβουλίου Αρχηγών κομμάτων. Η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός μιλούν για μια Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων. Είναι διαφορετικές απόψεις, πάνω στις οποίες πρότεινα το εξής: Να ξεκινήσουμε με τον ορισμό εκπροσώπων από κάθε κόμμα. Έχω στείλει σχετική επιστολή. Αυτοί θα ενημερώνονται από το Γενικό Γραμματέα κ. Αιλιανό, διπλωμάτη-υπηρεσιακό παράγοντα.

Η διακομματική λοιπόν επιτροπή θα μπορούσε να ξεκινήσει πάνω σ' αυτήν τη βάση, δηλαδή στη βάση των εκπροσώπων των κομμάτων που θα οριστούν από τους Αρχηγούς των κομμάτων και θα ενημερώνονται για τις εξελίξεις. Βεβαίως θα υπάρξει και αναβάθμιση της λειτουργίας της κοινοβουλευτικής επιτροπής, κάτι το οποίο έχουμε αρχίσει να κάνουμε με τακτικές ενημερώσεις. Από κει και πέρα, αν πράγματι υπάρχει εκείνη η ομοψυχία και η πολιτική βούληση, τότε η συνεργασία θα μπορεί να αναβαθμιστεί και να λειτουργήσει με πιο θεσμικό τρόπο. Βεβαίως, εγώ προσωπικά θα το εισηγηθώ προς την Κυβέρνηση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Με αυτά ήθελα να δώσω κάποιες επεξηγήσεις σε σημεία που ετέθησαν από προηγούμενους ομιλητές. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκας Παπαρήγα, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, με θέμα: "Το Νέο Δόγμα και η Νέα Δομή του ΝΑΤΟ".

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 19 Απριλίου, της Τρίτης 20 Απριλίου και της Τετάρτης 21 Απριλίου 1999 και ερωτάται το Σώμα, αν επικυρώνεται.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 19 Απριλίου, της Τρίτης 20 Απριλίου και της Τετάρτης 21 Απριλίου 1999, επικυρώθηκαν.

Ο Βουλευτής κ. Παρασκευάς Παρασκευόπουλος ζητά ολιγόημερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεσθε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.50' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τρίτη 4 Μαΐου 1999 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη η οποία έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ